

ПОЗНАВАНЕ НА ИСТИНАТА

Неделни беседи
XVI серия / III том
1933 г.

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

1	Познаване на Истината	8	Надеждата ти
2	Живот вечен	9	Добрите дарби
3	Домостроителят	10	Праведният ходи
4	Петте ечемичени
хляба	11	Мъдростта съгради
5	Добродетелната жена	12	Елате и обядвайте
6	В правда и съдба	13	Не се сравнявай с нея
7	Не се мълви	14	Който направи
небето и земята

УЧИТЕЛЯТ

ПОЗНАВАНЕ
НА ИСТИНАТА

УЧИТЕЛЯТ

ПОЗНАВАНЕ НА ИСТИНАТА

Неделни беседи
XVI серия / III том
1933 г.

Първо издание

Издателска къща
СИЛА И ЖИВОТ
БУРГАС
2000

© СИЛА И ЖИВОТ, 2000
ISBN 954-8146-24-X

ПОЗНАВАНЕ НА ИСТИНАТА

Ще прочета 8 глава от Евангелието на Йоана от 12 до 33 стих..

Познаването на истината, това е велика наука на живота. Резултатът на тази наука е свободата. Човек не може да бъде свободен, ако не познава истината. Човек, който иска да се занимава с великото в света, той трябва да бъде като малко дете, като една ненаписана книга. Написаните книги са складирани в библиотеките, там всеки може да ги чете. Най-великите книги са тези, които сега се пишат. Следователно, когато аз ви говоря за познаването на истината, говоря за ненаписана книга. Вие може да ми цитирате какво нещо е истината, но за истината досега никой не е дал едно точно определение. Хората определят какво нещо е фактът, но фактът това е истина. Понякога те определят вероятните работи като истина. Но вероятните работи са от съвсем друга категория, от съвсем друга област. Хората често казват: Кажу ми истината. Човек, който не познава своята храна, всякога ще боледува. Яж само онази храна, която е необходима за здравословното състояние на тялото ти. Ако ти не познаваш своите

приятели, всякога ще се натъкваш на мъчнотии. Ако не познаваш майка си и баща си, всякога ще се натъкваш на мъчнотии. Ако познаваш баща си, ти ще бъдеш свободен. Може да се направи едно възражение: Баща ти може да е беден, той не може да бъде баща - категорично невъзможно е бедният да бъде баща. Защото беднотията, сиромашията раждат много пороци в света. Сиромашията, това е едно изкуство само за мъдrecи. Само мъдрият може да преживее този лукс - сиромашията. На бедния е немислимо да се позволи това. Срещнеш един беден човек, който казва: Сиромасъм. Сиромашията не е лъжица за твоята уста. Тъй аз гледам. Един светия, един мъдрец може да си позволи да бъде сиромас.

Аз ви говоря за едно ограничение не физическо. Защото едно ограничение, което засяга умствения свят на човека, засяга го изцяло. Всички хора, цялото общество познават ограничението. Сиромашията не е нещо физическо. Ако така разсъждаваме, следва че товарните животни, впрегнати в колата са свободни и богати, понеже теглят милиони. Теглят скъпоценни камъни, теглят свещени книги. От това те не могат да станат нито свещени, нито богати. Чудното е, че хората, които са натоварени, мислят че са богати. За мене това е заблуждение. Позволява се на невежия да мисли така. Той има право, но мъдрецът - никога. Бедният човек не се нуждае нито от кола, нито от волове, нито от рала, от нищо не се нуждае. Живите хора не се нуждаят от слугини. Всеки човек, който се нуждае от слуга на земята, той е мъртъв. Мъртвите хора се нуждаят от слуги да ги облекат, да ги приготвят за погребение. Някои казват: Еди кой си умрял. Чудно е, че съвременните хора уж не вярват в загробния живот, а пращат умрелите в онзи свят. Че жителите в онзи свят не знаят какво нещо е смъртта.

Живите от този свят не могат да отидат на онзи свят, пък мъртвите отиват. Здравите не работят, че болните ще работят. Умният може да съгради една къща, глупавият, който нищо не разбира, и той може да съгради една къща, но ще има голяма разлика между двете. Сега това са противоположности.

Вие ще кажете: Нима ние не разбираме? Разбирате. Има положения, които може да не разберете. Например вие не разбирате състоянието на един беден човек. Вие може да го разберете само когато боледувате. Няма да разберете и един невежа, ако не сте в неговото положение. Вие не можете да разберете състоянието и на един паднал, грешен човек, ако не сте в неговото положение. Докато ти не влезеш в неговото положение, не можеш да разбереш условията, при които той се намира. Следователно, не можеш да говориш за греха. Твоето определение за него ще бъде механическо. Например вие изучавате четирите действия - двете от действията - събирането и изваждането означават механически процеси, завършени процеси ги наричам аз. Умножението и делението са органически процеси. Умножава се само това, което има живот в себе си. Мъртвите неща не могат да се умножават. Дели се само това, което има живот. Изобилието се дели, животът се умножава. Тъй щото, в умножението и в делението вие имате процес на растене. Тогава ще ви направя следното сравнение: Четирите състояния, през които човек може да мине, аз ги наричам пречупване на съзнанието му в неговата инволюция. При слизането в материалния свят човек взема първо положението на точка. Представете си, че един човек, една душа взема мястото на една точка, която от наше гледище не заема никакво пространство. При това тя съществува, съзнава, че е някъде. Къде е и тя не знае така както ние ги определяме във времето и

пространството. Тази точка, за да почне да расте, най-първо се разширява, образува един кръг около себе си. То е пречупване, разширение на човешкото съзнание. А когато този кръг се пречупи някъде, от него излиза съдържанието. Това, което излиза от кръга навън, то е друго пречупване. Ние навлизаме вече в областта на електричеството, което излиза от кръга. Щом се появи електричеството в природата и стане пречупване, явяват се вече кривите линии. Аз уподобявам това така. Центърът, това е зародиш на живот. Семето, това е кръгът. Пречупването на кръга, това е посаждането. Поникването нагоре, това е изтичането на тази енергия. И най-после, клоните, които се явяват нагоре, те се огъват и образуват кривите линии.

Казвам, от това гледище, когато ние говорим за човешкото съзнание, разбираме онзи първоначален център, от който човек е излязъл, дето човек е бил свободен. Като слязъл в материалния свят, той изгубил своето знание, вследствие на което се е заробил в окръжаващата среда. Някои от вас са забравили откъде идат. Вие не помните. Когато сте били в утробата на майка си, помен нямате от това, а преди да дойдете там, където сте били, също не помните. Но ако се хвърли малко светлина във вашето съзнание, вие ще си спомните пътя, по който сте дошли. Ще ви дам една теория за изяснение. Окултистите казват, че когато едно същество, един център в невидимия свят, едно съзнание пожелае да слезе на земята, понеже някои същества имат една необходима нужда да слязат на земята да работят, тогава две възвишени същества вземат тази душа - ние говорим по човешки - ще я пренесат около земята, като направят три кръга. Земята има 12 врати през които може да се влиза. Тези врати трябва да ги намериш отворени. Там чакат

ангели. След това ще намерят бащата и майката, от които ще вземат нужната материя и ще ги помолят да отгледат тази душа. След това те ще пратят своето благословение отгоре. Така се говори. Може да възразите: Кой е видял това? - Който има очи. А кой не е видял? - Който няма очи. Защо астрономите, които гледат със своите тръби, виждат неща, които ние не можем да видим? Те са въоръжени с един инструмент, с който виждат, имат и познание. Ако аз мога да гледам от същото положение, със същото разбиране, ще видя нещо. Не мислете, че като погледнете през телескопа, ще видите нещо. Нищо няма да видите. Вие ще видите звездите малко по-светли, ще видите месечината малко по-голяма. Но трябва да имате голямо въображение, за да видите нещо повече. Художникът без въображение нищо не може да направи. В човека има един вътрешенdalekogled. Докато имаш тези механически приспособления, ти трябва да направиш едно снаряжение на своята мисъл. Ученикът не трябва да има никакво съмнение в ума си - право или криво вижда. Ти може да направиш една грешка в изчисленията си, нищо не значи. Само ученият може да направи грешка, невежият не може да направи грешка. Колкото повече грешки правите, толкова по-учени сте вие. Само роденият човек на земята може да греши. Който не е роден, как ще греши? Сега аз ви навеждам на резултата на човешките грехове. Много грехове има, за които ние не сме отговорни. Един ден, ако ни съдят, много малко наказание ще ни наложат. Има други грешки, които вие правите. От тях може да пострадате повече, отколкото от големите грехове. Не се заблуждавайте като онази рускиня, която отишла при един стар 84 годишен руски свещеник и му казала: Направих едно голямо престъпление. Пита я той: Да не си крала пари? - Не съм. Още по-голям грях.

Привел ѝ всички грехове, казва: Да не си убила някого? - Не, още по-голям грях. - Да не си злословила против небето? - Още по-голям грях. Най-после казала, че големият ѝ грях седи в това, че като кърмила детето си, близнала от млякото си. Това е големият грях.

Христос казва: "Ще познаете истината." Трябва да познаете истината, но в познаването на истината има една вътрешна връзка, която трябва да се възстанови. Под думата истина всякога трябва да разбирате онзи момент, когато истинската Божествена любов започва вече да функционира в човешката душа. Този момент показва, че си в пътя на истината. Когато Божествената любов започне да функционира, пътят в който вървиш, е истински. Христос казва: "Аз съм пътят, истината и живота." Този път върви към истината. Този път е път на живота. Сега ние, съвременните хора разглеждаме живота с всички негови мъчности. Виждаме, че мъчнотиите носят в живота едно благо за нас. Защото физическият живот, това е един контраст, това е едно изяснение на великия живот. Всичко, което се случва на земята, трябва да го изучим, защото по него ще познаем онзи живот, към който трябва да се върнем, или животът, от който сме слезли.

Ще ви приведа един малък пример. Един европейец видял един индуски ученик качен на една канара и се клатушка. Едва изпъзлял до него и му казал: Господине, на голяма опасност си изложен. Не прави такива глупави работи, опасно е за живота ти. Индуският ученик му отговорил: Всеки в живота си е на такава опасност като мене, всякога може да изгуби своето равновесие и да падне. На канарата аз се уча да пазя своето равновесие на съзнанието си. Сега ние мислим, че само онзи, който ходи по планините е изложен на опасност. Всеки един момент сме изложени на опасност. Ти се

съблазняваш, на високо място си. Съблазънта не е грях още. Може да те измамят, нищо от това, стига ти да не си измамил. Може да те ограбят, нищо от това, стига ти да не си ограбил. Може да те убият, нищо от това, стига ти да не си убил. Казваш: Щом ме убият, всичко ще се свърши. Но има нещо в живота, което не могат да убият. Нима можеха да убият Исуса? Яви се Христос да им покаже, че човек, който вярва в Бога, не може да бъде убит. Той може да пострада само. Свободата подразбира само ония условия, при които човек живее. Условията ограничават. Смъртта пък е най-голямото ограничение. Щом умираш, ти може да бъдеш подложен на какви ли не страдания. Щом си свободен от смъртта, то е най-голямото благо, което човек може да има. Щом се освободиш, ти си господар; ако не можеш да се освободиш, ти си роб. Трябва да опитаме. Същият закон важи за духовния свят, за физическия свят, за религията и за науката. Щом се допусне едно опущение, веднага човек става роб на условията, при които живее.

Казвам: Истината има вътрешно приложение. Тя не е вън от нас. Ние живеем в истината, без да я съзнаваме. Тъй както органическите същества живеят във въздуха и в светлината, условия в които живеят без да я съзнават. Човек живее в истината, но по право той живее в онези условия, при които истината може да се изяви и тогава той е свободен. Апостол Павел на едно място си позволи да каже, че "ние живеем и се движим в Бога". Щом живеем и се движим в Бога, кое е онова, което ни заробва? При това живеене в Бога, ние сме в ограничение. Туй ограничение едновременно показва и свободата, която имаме. Туй е едно органическо отклонение. Сега аз не говоря за една грешка в живота, която е необходима за самия живот. Има излишни грешки, които не стават по необходимост, а

по наше съображение. Има нещо, което вие не можете да избегнете и трябва да се справите сами с него. Например, не е възможно да дойдете по свое желание на земята, а да не обичате никого. Казвате: Заробих се в живота за хората. Е добре, ще бъдете ли свободен, ако не обичате никого? Тогава защо ще идвате на земята, какво ще търсите на нея? Казвате: Лоши са хората. Какво търсите между лошите хора? После се явява друг въпрос: Кого трябва да обичате? Обичате някого, после искате и друг да обичате. Вие не можете да обичате всички едновременно. То е несъвместимо с човешкото естество. При сегашните условия вашата нервна система не може да издържи целокупната любов на всички хора. И ще бъде голямо нещастие за вас, ако всички хора ви обичат. Вие ще се разтопите. Трябва най-малко половината от тези хора да ви намразят, за да живеете. Омразата в това отношение е един стимул в живота. Ако омразата стане сто на сто, вие пак сте изложени на друга опасност. Тези контрасти съществуват като една вътрешна необходимост в живота. Сега вие мислите, че учените хора, светииите в света са прекарвали само един редовен живот. Вие не сте били в положението на светията. И ангелите някога са били прости като вас, прости като фасул, но сега са ангели, минали са по един път, повдигнали са се, познали са истината и са започнали разумно да служат на Бога - от любов, доброволно. Затова сега те са ангели.

Има една крайна разумност в света, или една съвършена разумност. Например, понякога вие си задавате въпроса, защо сте родени в света. Попитайте баща си, попитайте майка си, защо сте родени. Баща ви и майка ви нека попитат своите баща и майка защо сте родени. Тогава ще дойдете до крайния предел. Най-после запитайте коя е причината, за да сте

пратени на земята. Какъв отговор ще получите? Минава един мъдрец покрай едно плодно дърво и казва: Ти, според мене, нямаш съзнание, растеш си щастливо, тебе няма кой да те безпокои, а мене всички ме безпокоят за моите възгледи. Тогава плодното дърво казало: Вярно е, аз нямам твоите възгледи, но мене децата ме обрулиха. Колкото деца и да имам, всяка година ми ги вземат и нито едно дете не остават за мене. Питам: има ли по-голямо търпение от това на растенията. Вие изяждате един плод и не мислите, че ябълката плаче за своите деца. Вие мислите, че тя се радва. Щом вземе някой вашите деца, казвате: Прободе ми сърцето. Тази ябълка не я ли пробожда в сърцето? Ние мислим, че ябълките не страдат. Има същества, които стоят по-горе от нас и те мислят за нас, както ние мислим за ябълката. Например, някое същество от невидимия свят дойде и като види, че имаме едно хубаво дете, влюби се в него, вземе го за ръката, задигне го за оня свят. Ти плачеш, защото му взели грешката. Какво става? Задигат го. Вземе му душата и я посади в райската градина. Ако отидете в оня свят, има специфични градини с надписи: еди кой си екземпляр посаден за еди кое си дете. Ще видите вашето дете посадено в градината. Ще кажете: това е иносказателен, фигуративен език. Питам: кой е реалният език? Досега аз не съм намерил реалния език на земята. Вие имате много приятели заминали за онзи свят. Къде са те? Говорите за онзи свят. Бих желал да зная вашия възглед по отношение на онзи свят, къде е той - нагоре, надолу? Нито нагоре, нито надолу. И този и онзи свят е у нас. Онзи свят, то сме ние. Вън от нас никакъв свят не съществува. Аз не говоря сега за хората, които умират, но за едно съзнание, което не умира, което живее милиони години. Съзнание, което може цяла епоха да измени. Създаването на Вселената

представя едно същество с огромно съзнание, което има голяма опитност. Виждаме, че цялата слънчева система се е изменила, не че нещо е изчезнало, променило се е само.

Сега, аз ще ви приведа една хипотеза. Какво ще стане с нашето слънце най-после като се отегчи да се занимава с луната и със земята? Човек ще стане. Тогава ще го попитат: Какво беше едно време? То ще се засмее и ще каже: Аз бях по обем един милион и половина пъти по-голямо от тази земя. Сега напуснах тази служба и дойдох като човек. Ще повярвате ли в това? Слънцето ще счита голяма привилегия да стане човек. След това слънцето ще се ожени за месечината, ще му се народят деца и то ще плаче като му боледуват децата. Вие считате болестите за нещастие, нали? Така е за този, който не разбира. Болестите са една от най-големите привилегии, които човек може да има на земята. Ще ви приведа един пример. Когато човек вече е на умиране, даже и онези, които не го обичат, ще дойдат да го целуват, ще го прегръщат. Щом оздравее, всички се отдръпват настрана. Но щом е болен, прижълтял, с хълтнали очи, всички казват: Горкият човек! Само тогава се проявява истинската любов. Истинска любов има онзи, който те хване за ръката, мило те погледне и има само едно желание - да ти остави своето благословение. Българите казват, че при големите страдания можем да удостоим близките си с нашата любов. Най-големите открития в историята на човечеството са ставали само при страдания. Най-големите промени, най-големите открития са ставали при най-големите нещастия в света. Има един велик закон в света: истината не може да се открие на хората при материално благополучие. То трябва да дойде след това.

На онези, които са повярвали, Христос казва: "Ако устоите на моето учение тъй, както аз ви откривам

истината и ако вие познаете тази истина, тя ще ви направи свободни." При сегашните условия се изисква науката да произтича от истината, понеже върху истината е съграден целият Космос. Всички велики закони, всички велики форми, които съществуват сега в света, тъй както е целият Космос, всичко е съградено по образа на истината. Вие не можете да разберете небесните тела и техния живот. Не можете да разберете земята, растенията, светлината, ако не познавате този вътрешен закон. Вие можете да четете книгите на много учени хора, но ще се намерите в голямо противоречие, защото те считат, че човек стои по-високо от природата. В някои отношения са прави. Ако човек го приемете като божество - да, но той е проявление на Бога. Ако той е проявление на природата, той не може да бъде по-горе от нея. Защото под думата природа се разбира съвкупността от всички онези разумни същества, които работят в света. Тогава може ли един човек да седи по-високо от всички тези разумни същества? Следователно, това е разумното в света. Аз не говоря за онази механическа природа, на която може да се молим и тя да не слуша, но за природата, която е отзвук на Божественото.

Казвам: Лицето на човека е единственото място, където може да се прояви истината. Само там е истината. В животните лицето е покрито с козина, там няма истина, а у човека има зародиш на истината. Това е неговото лице. Следователно, дотолкова, доколкото лицето на човека е правилно - трябва да се знае какво нещо е правилното лице - дотолкова истината е проявена в него. Абсолютно никаква измама няма. Казваме, че лицето не лъже. Има дегизирани лица. Има известни линии на човешкото лице, може да се провери това, там никаква лъжа не може да

съществува. Аз говоря за живите линии, за подвижното лице, а не за маската, с която някои прикриват истинското си лице. Но има лица, които постоянно се менят. Голямо разнообразие има в някои човешки лица. Когато забележа това разнообразие в някое лице, аз го наричам красиво. Красотата зависи от вечното разнообразие, което дава израз на великата природа. Нашето лице е дотолкова красиво, доколкото то е израз на онази жива, велика, разумна природа. От това гледище, физиогномически ние можем да съдим за степента на истината: Умствената страна на истината, сърдечната страна на истината и волевата страна на истината. Умствената страна е в челото, сърдечната страна е в носа, а волевата страна е в устата. Долу в лицето на човека е волевата страна. Най-хубавото място и най-опасното е човешката уста.

Казвам: Аз познавам истината. Как? - Истината може да я познаваш със сърцето си, с ума си, с волята си. Под думата воля, аз разбирам приложение на истината. Под думата чувства, аз разбирам дълбочина, сила, а мисълта е онази форма, дето истината може да се приложи и служи за обект, за който аз ви говоря. Тази теория съществува. Ако вземете човешката зеница, тя представя този център, от който човек е излязъл. Ухото представя посящото семе, което вече се е разгънало. Носът представя семето, което е поникнало, а устата представя клоните, които са се огънали от плодове. Следователно, човек е дошъл до положението да яде и да пие от тези плодове. Блажени, които ядат и пият и горко на онези, които не ядат и не пият.

Христос казва: "Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, ще бъде жив." Това има двояко значение. Всяка мисъл, това е храна. Всяко чувство е храна и всяка постъпка е храна. Казваш: аз не искам да

обичам. Ще обичаш когото и да е, ако не мене, някого. Аз не искам хората да обичаш, дърветата обичай, камъните обичай, реките, растенията, животните, мухите обичай, воловете, магаретата, каквото искаш обичай, най-после и хората обичай. Ще кажеш: Защо да обичам магарето? Няма разлика, защото магарето може да е магаре за тебе, а мъдрец за другите. Източните народи уважават много тази форма. А как ще обясните този странен факт - защо един културен народ като египтяните, са почитали като божество аписа? Аписът е вол, нашият вол става божество. Как ще обясните вие свещените котки на Египет? Значи, считали са, че аписът е едно Божество, въплътено в животинска форма. Това е идеята. Едно божество въплътено в котешка форма. Много котки имате вие, които са свещени. Българите също вярват, че като дойде една котка в къщи, сигурно бюджетът ти ще се оправи, ще се ожениш, деца ще имаш. Не дойде ли котка, работата ти се обърква. Туй е българско тълкуване. Донякъде е право, не е суеверие. Например, ти имаш една нива около 30-40 декара. На 200-300 метра по-горе от нея има извор. Този извор се стреми към тебе. Не е ли това твое благо? Не е ли твоята котка, която е дошла? Ако си умен човек ще поливаш цялата си градина и тя ще те замogne. Но ако изворът пресъхне? Та, котката показва един извор, една естествена сила в природата. В тази котка е дошъл един ваш познат, дегизиран, който иска да ви помогне. Сега, ако аз река да ви обясня истината от гледището на християнството, вие ще кажете, че това е езичество, че това не е вярно. Всяко нещо, което дава светлина на човешкия ум, всяко нещо, което дава щастие на човешкото сърце, всяко нещо, което дава възможност за реализирането на човешките постъпки и ти посочва верен път, това е едно благо за тебе. Там

не може да има заблуждение. Защото, ако в къщи дойде една котка, ако живее, ти ще я храниш само, може да ти служи, а пари не иска, даром ти служи. Даже един вол даром ти служи. Аз ще отида по-далеч. Всяка свещена мисъл, която дойде в ума ти, не я изпълнявай, а я остави. Върху нея се гради твоето щастие. Дойде ли едно свещено чувство, едно желание, каквото и да е, тебе може да ти се вижда малко глупаво, но каквото и да е, не го считай глупаво. Или искаш да направиш някакво добро. Ти считаеш тази постъпка детинска. Не я считай такава, реализирай тази мисъл, колкото ѝ да е малка. Реализирай това чувство, колкото и да е малко. Реализирай тази постъпка и ти ще видиш какви ще бъдат последствията.

Вие имате едно атавистично разбиране за духовния живот, за разумния свят. В съвременното християнство са внесени много езически заблуждения от паметвека. Христос ги чисти, чисти и не може да ги изчисти. Кога са внесени всичките заблуждения? Например, ако котка ти мине път, ти го считаеш за нещастие. Ако поп срещнеш на пътя си, ти го считаеш за нещастие. Ще се върнеш назад, макар че не можеш да го обясниш. Например, вторник за едни е нещастен ден, а за други е щастлив. Защо е нещастие, ако котката ти мине път? Ако ти искаш да отвориш прозорец и те духне студена струя, ще се простудиш. Защо те е страх от вятъра? Невъзможно е да се простудиш. Но ако в тебе има една крива мисъл, ще се простудиш. Обаче, ако обикнеш вятъра, ще забележиш, че има един, който духа в света. Има една нова теория за духането на вятъра. Това е колективно дишане на живата природа. Като приема въздуха и като издишва, прави вятър. Тъй говорят окултистите. Някой път тя само задържа въздуха. Когато вятърът е тих, поема и задържа въздуха. Когато времето е тихо 4, 5,

6, 10, 15, 20 дни, не диша, че после като издиша, го изкарва като струя. Сега, ако аз не приемам това обяснение, ще кажа: Какви грамадни същества! Другото обяснение е, че топлият въздух се издига от земята нагоре, а студеният слиза надолу и става обмяна. Питам сега: при тази обмяна, туй явление разумно ли е или не е разумно? Например, часовникът, тъй както е направен, се движи несъзнателно. Този процес е механичен, но майсторът даже никога не е мислил, че неговият часовник ще го окачим на нашата стена. Обаче, ние знаем, че зад този часовник има една разумност. И зад нашето тяло, зад клетките, които образуват нашето тяло, стои разумност.

Един германски учен, като прави своите изследвания казва, че само за да се направи един модел на човешкото тяло, трябва 20 билиона клетки. По един лев клетката да се продава, 20 билиона лева трябва за всички клетки на човешкото тяло като екземпляри да ги събереш на едно място. При това казваш: Какво съм направил? Всички тези клетки са взети от разни слънчеви системи, те не са от едно място. Материята, от която човек е направен, е взета от разни области. Какви ли не експедиции са пратани от далечни пространства, за да се кооперират тези клетки. След смъртта всяка клетка си отива на място, а потомството на тия клетки остава на земята. Първичните клетки се връщат, само потомството остава на земята. Така се продължава човешкият род. Сега туй е за изясняване на размножението, не да се плашите.

Някой път вие слушате едно произведение, някоя симфония на Бетовен. Нищо не разбирате и казвате: Много хубаво нещо е това, много хубаво е написана, отлична е, харесва ми. Без да я знаете я харесвате. Та сега без да знаете туй, което ви говоря, ви харесва. На

кой ключ е, мажорен или минорен, на каква гама, какви знаци се сменят, без разлика е. Учените хора по-малко разбират.

Казвам: Истината има приложение. Вие трябва да започнете. Човек трябва да пази своето лице. Ако искате да имате успех в света, ще ви дам едно правило: Считайте лицето за свещено, нищо повече. Не оставяйте никакво петно на своето лице. Никакво умствено петно, никакво сърдечно петно не оставяйте, никаква лоша постъпка да не се отрази на лицето ви. Аз не говоря за деформациите. Но щом в твоя умствен свят има едно петно, непременно ще се опетни твоето чело. Щом има петно в твоята гуша, ще се опетни носа ти. Щом има петно във волята ти, непременно ще се опетни устата ти. А щом те се опетнят, функциите на тялото не стават правилно, понеже лицето е свързано с гушата, а гушата е свързана с природата. Щом процесите в твоето тяло няма да стават правилно, ти ще бъдеш един инвалид, един нещастен човек.

Първо, ако в света се създава една религия, тя трябва да учи човека, като стане сутрин, да се помоли, да му благослови Господ ушите, нищо криво да не чува. После да се помоли на Господа каквото яде с устата си, да му е сладко, да няма никакво недоволство в стомаха му, каквото помирише с носа си, да има благоухание и каквото види с очите си, да е хубаво и красиво.

Някой седи и мисли какво нещо е ангелът. Все като човек си го представя, само че по-красив. Но той няма пет пръста на ръката си, а десет на едната ръка и също десет пръста на другата ръка. Той има най-хубавия палец. Първият пръст не е по-дебел в дъното. Един ангелски пръст не може да бъде такъв. Мога да кажа, че пръстите на ангела са малко конусообразни и

много деликатни. Така изящни, като пръстите на най-красивите девици, които сте виждали. Като видиш веднъж такава ръка, през целия ти живот остава в ума ти., няма да я забравиш. Хубост, красота е това.

Ние, съвременните хора не си даваме никакъв отчет за голямото богатство, което имаме. Българите искат да бъдат виден народ. Все правила създават. Нищо не може да оправи този свят, който е създаден вече, но българският народ трябва да оправи вътрешния си свят и тогава да мисли за величие. Написаните закони трябва да се изпълняват. Толкова закони има, които не се зачитат. Най-първо трябва да се зачита свещеното лице на човека, свещеното лице на бащата, на майката, на брата, свещеното лице на сестрата, на приятеля, свещеното лице на учителя, на свещеника, на съдията, на адвоката, на всички. Какво значи това, че бил гражданин на България, или гражданин на Англия? Това са закони, които съществуват в невидимия свят. Като идете, те ще знаят дали у вас съществува свещен закон на човешкото лице. Псалмопевецът казва: "Когато видя Твоето лице, ще бъда доволен." Вие всякога искате да видите един човек не зад гърба си. Защото един човек, който е зад гърба ви, той не ви обича. Туй всички трябва да знаете. Онзи човек, който ви обича, той всякога ще ви погледне, ще бъде пред лицето ви. Един човек, който си навежда очите надолу, казва: Не съм си свършил работата, не ме закачайте. Аз съм още от земята, аз съм свързан със Земята. Онзи, духовният човек направо поглежда. Нали като се молим ние не гледаме надолу. Непременно трябва да станете, да гледате право, нищо повече, и даже не трябва да го гледаш, но само ще хвърлиш един поглед за една десета от секундата, това е достатъчно. Погледни на него и направи една крива линия. Той като погледне, да види, че окото ти

се движи нагоре. Туй е хубавата любов. Като го погледнеш, не да наведеш погледа си надолу. Това е лошо. Който има дълг, банкерът като го погледне, присвища очите си. Иска да каже: Всичко е хубаво, но ти имаш да ми даваш. Изважда тефтера и казва: Толкова лухва имаш, може да направиш проверка. Ако този банкер мисли да ти прости лухвите или половината от това, което ти е дал, като те погледне и направи един кръг нагоре, ще знаеш, че той е готов да го направи. Извърне ли очите си надолу, значи че джобът ти трябва да бъде пълен. Сега, като говоря това, вие ще гледате кой къде си движи очите. Но внимавайте и вашите очи накъде се движат. Този опит трябва да направите със себе си. Аз съм срещал хора, които несъзнателно правят това. Гледа ме и за да покаже, че е скромен, срамежлив, обръща очите си надолу. Туй е навик. Учете се да си движите очите нагоре. Движението на очите нагоре е благословение. Много важно нещо е човешкият поглед. Ако вие знаете, като срещнете някого как да го погледнете, на какво разстояние да застанете, ако знаете на какво разстояние да застанете от едно дърво, много добре ще е. Обикновено вие се доближавате много до дървото. Някои дървета не обичат да се приближавате много до тях. Има дървета много честолюбиви, които не обичат да отиваш под сянката им. Такова дърво е орехът. Ако не вярвате, заспете под сянката на ореха и тогава ще разберете. Българинът знае, че под сянката на орех не се спи. Механичните влияния на ореха не са хармонични с човешкия организъм. Това трябва да знае всеки и никога, когато е потен или скръбен, или тъжен, или студен, да не се спира под орех. Когато някой българин оре и браздата е близо до ореха, той не трябва да ляга под сянката на ореха. Орехът за мене е един символ. Някой път вие се считате щастливи при

голямото богатство. И действително, голямото богатство е едно благословение, но е нужно голямо знание, за да може човек да се справи с него. Ако не знаете как да се справите със златото, то ще изсмуче соковете на живота ви. Това са опитвали всички богати хора. След като спечелите туй злато, то поглъща живота ви. Сега някои от вас, като станете богати, проверете този закон. Вие може да ми кажете така: Как, аз да имам пари, че да изгубя живота си? Аз ви казвам по кой начин може да станете богати сега.

Ако искате богатство, най-първо поправете своето лице. На вас ви трябва един опит най-малко три години. Всеки от вас да употреби една година за ума - туй е най-малкото, една година за сърцето и една година за волята. Три години за да направите опита. За три години може да поправите вашето положение. Ако сте болен ще придобиете здраве. Ако сте невежа, ще придобиете знание. Ако сте сиромаш, в три години ще промените вашето положение. Сега ние, които сме дошли тук, ако не можем да използваме туй знание, вярата в Бога, ония блага, които Бог ни е дал, защо сме дошли на земята? Говорим за любов. Как я употребяваме, кажете ми? Ако ти не знаеш кого да обичаш и как да обичаш, ако ти не знаеш как да учиш, ако ти търсиш истината и не знаеш как да я намериш, тогава защо си дошъл на земята? На земята има една добра страна, за която ние ще благодарим. Земята иска да вземе от нас всички непотребни неща, с които сме се натоварили и да ни освободи от ненужния товар, за да ни изпрати при Бога такива, каквито сме били първоначално. Тя казва: Деца, оставете всичко, което имате, аз ще го пазя, няма да го открадна, вие като се върнете назад, пак ще ви го дам. Но има ли някой от вашите деди и прадеди, който да е занесъл в другия свят туй, което тук е имал? Не може да има. Ако

можеше, те щяха да оберат досега земята. Но добре, че не могат. Обаче, има едно богатство, което ние можем да носим. То е любовта. Любовта е една от великите сили на живота. Следователно, любовта се проявява чрез човешките очи, любовта се проявява чрез човешките уста, а се реализира чрез човешките ръце. Ако в даден случай вие не можете да съчетаете вашия поглед с вашата уста и вашата уста с вашите ръце по закона на любовта, мъчно ще живеете. Аз ви казах: десет заповеди има, десет заповеди на живота, това са заповеди на любовта, с които вие трябва да се съгласувате. Първият пръст на дясната ръка е велик Божия закон, това е първото начало, в което ти трябва да се движиш. Вторият пръст е законът на твоя ближен. Тия двата закона постоянно функционират. Трябва да има хармония между твоя палец и показалец, но аз не разбирам механическо свирене, а ви говоря за човешкото съзнание, което е скрито вътре. Всяка постъпка зависи от човешкото съзнание, което е скрито вътре. Всяка постъпка, която ти искаш да направиш, например, да обичаш някого, върху тази твоя постъпка невидимият свят, всички свършени същества спират поглед и гледат какво ще направиш. За тях ти си един цвят, който е напълн. Всички те гледат как ще цъфнеш. И ако цафнеш хубаво и изгадеш благоухание, всички в Божествения свят се радват. Те ще те поелят. Ако видят, че си един магарешки трън, ще пратят някой да те ашлагиса. Няма в света скрито покрито. Всяко едно желание, всяка една мисъл, всяка една постъпка, тя е вече достояние на разумния свят и трябва да се радваш, че е вътре в твоята мисъл. Някой е мислил за мене. Ти казваш: Кой мисли за мене. Ти направиш тайно в живота си едно дело, а вече в невидимия свят Христос казва: За такава душа всички ангели се радват, всички разумни души се радват и ние

вашите приятели се радваме. Някой казва: Колко време вървя в този път, никой не се сеща за мене. Ако говедарят очаква доброто мнение на говедата, какво ще спечели? За него е важно мнението на техния господар, а не мнението на самите говеда. За мене говедото не е нещо лошо. За мене едно говедо е свещено. Чрез Словото на Бога са станали говедата. Господ казал: "Да станат рибите", и станали, "да пораснат дърветата", и пораснали. Така работи Божието Слово. За мене всички растения са свещени. За мене всички реки са свещени. Бог казал: "да потекат реките", и са потекли. Казва: "Да изгрее слънцето", и то изгря. То е свещено, понеже е творение на Бога. Така трябва да гледаме. По този начин ще намерим истината и тя ще ни направи свободни. Или другояче казано: Ако разберам Божието Слово, тогава ще се изпълнят думите Христови: "Ако думите ми пребъдват във вас и моята истина ще бъде във вас и вие със своята истина ще бъдете в мене. Аз и Отец ми ще дойдем във вас, всичко, каквото желаете, ние ще изпълним. Христос казва: Най-после аз ще ви се изявя. А изявяването, това е свободата. Без свобода, изявление няма. Като познаем истината по този начин, Бог ще ни се изяви. Ние сега сме в този процес, някои от вас сте познали истината. Сега иде втората фаза: Истината ще ви направи свободни. Свобода, значи да бъдем свободни от смъртта, да бъдем свободни от ограничението. Свобода, значи да виждаме нещата тъй, че да няма тъмнина, на всички да бъде ясно. Тогава всички онези, които са заминали преди вас, всички онези, които идат при нас, всички ще видим, че светът преди нас е съществувал, след нас ще съществува и ние съществуваме. Няма да има тогава ни минало, ни бъдеще, всичко ще бъде едно настояще. Има един целокупен свят, в който сега живеем. С туй не искам да ви кажа, че сегашният живот е една фаза от развитието

му и ще се измени тъй, както животът на растенията се изменя. Едно време растенията бяха едни, сега са други. Едно време хората бяха едни, сега са други - измениха се. Апостол Павел казва за в бъдеще, че всички няма да умрем, но всички ще се изменим. Всички ще станем свободни.

Сега казвам: Истината ще ви направи свободни. Онези от вас, които сте познали истината, стремете се да бъдете свободни в истината. Това е великото учение, към което всички сте призвани. Да разбираш Божественото, това е бъдещето на великата душа в този свят.

Беседа, държана от Учителя
на 9 април 1933 г., 10 ч.с, София - Изгрев

ЖИВОТ ВЕЧЕН

Ще прочета трета глава от Евангелието на Йоан. Ще взема само две гumi от 16 стих.

"Живот вечен" - една обширна тема. Може да се каже една от най-интересните теми на света. Всички групи науки се групират около вечния живот. Знанието, силата, властта, желанието, стремежите, всичко се свежда до живота, всичко се групира около живота. Когато говорите за любов, когато служите на Бога, всичко това е свързано. Вярвате в Бога, за да ви даде живот, а някои искат пари. Животът не търси парите. Парите са само условие за живота. Дрехите са само една необходимост за живота. Жилището е една необходимост за живота. Всичко каквото се прави, все за живота се прави.

Сега трябва да приемем едно ново отношение към живота. На болните хора, каквато и философия да им развивате, в края те пак ще запитат: Кога ще оздравеем? Болният забравя всичко, каквото си му казал, и мисли само за болестта. На бедния човек, след като му говориш за живота, за Бога, за бъдещия свят той накрая казва: Кога ще се освободя от беднотията?

Ти му обясняваш какъв празник с Великден, той казва: Все си е хубаво да има човек хубава греха за Великден, да се облече. Скъсани са грехите му. Новите грехи струват повече за него, отколкото вечния живот. Той казва: Далечна работа е това. Ангелите да му мислят! Ангелите мислеха и придобиха вечния живот. Сега остава хората да мислят и да го придобият. Хората има тепърва да мислят.

Някой пита, къде е бил някога. Бил е в едно яйце, където е седял милиони години. Като напишеш една единица с 30 нули, толкова години е седял в яйцето и все е мислил как ще излезе навън. Питате: Ами сега къде е? - Извън яйцето. В яйцето, това са възможности. Той е учил само възможностите в живота, предполагал е, въобразявал си е. Някои от вас още си въобразяват, предполагат. Някоя мома сегне и си въобразява това, онова. Тя е в яйцето. Тя като фантазира, за да реши тази задача, трябва ѝ едно число с 30 цифри. След толкова милиони години тя ще реализира своята задача. Казвам: Не се занимавайте с черупката, а това какво ще придобиете вън от яйцето. Размишлявайте какъв е отвън животът. Всички хора още не са излезли навън. Някой от вас може да пъпли, вие разбирате гумата пъплене. Пъплене, означава, че след като мислиш че си добил свобода, като видиш опасност, влизаш в гупката.

Някой излиза от гупката навън и надниква да види какво става. Въпрос е: онзи, който е излязъл от гупката веднъж, има ли право да влезе. Никой няма право да влиза в гупката от която е излязъл. Веднъж може да влезеш и веднъж може да излезеш. Не се опитвай втори път, ще направиш престъпление. Вие казвате: Кой може да живее без къща? Не сте вие, които градите къщата. Тия къщи, в които живеете и казвате, че не сте ги съградили вие, а баща ви, баба ви,

майстори са ги градили. Други дойдоха да съградят. Това, което ти не си изработил как може да е твое? Нито материалът е твой, нито работата е твоя, нито парите, които си дал, са твои. Тогава как може къщата да бъде твоя. Аз ще ти докажа, че къщата не е ваша. Един ден ще дойде собственикът и ще ти каже: "Вече трябва да излезеш, понеже тази къща ти беше дадена под наем за 120 години и срокът вече изтече. Вземи си багажа и до 10 дни я освободи, защото ще я ремонтираме".

Ние, съвременните хора се намираме в голямо противоречие. Чудим се как ще се оправи светът. Искаме оправен свят. Не зная какво разбират хората под думите оправен свят. Къщата не е наша, нищо не е наше, а претендираме за оправен свят. Някой влезе в чиста къща и след като я изцапа, чака други да дойдат да я изчистят, да я замажат. Не, ти ще се опретиш да я изчистиш и да я замажеш, защото когато дойде господарят на къщата и я намери изцапана, ще каже: "Бъди така добър да излезеш, понеже обичам наемателите ми да пазят къщата чиста. Не я дадох да се цапа". Това е иносказателно. Ние мислим за непостижимите работи в света. Мислиш да станеш цар, искаш да станеш княз, искаш да станеш силен, непостижимо е. Искаш да станеш най-ученият, най-богатият човек - непостижимо е. Единственото постижимо нещо, което е във властта на човека, то е да яде, да диша и да мисли. Вън от това всичко друго е непостижимо за него. При сегашните условия постижимо е онова, което в дадения случай човек може сам да направи. Когато се нахраня, в мене ще се появи едно приятно чувство. Като дишам, друго приятно чувство ще изпитам. Аз мога да мисля. Явява се една красива мисъл, мисълта е най-творческата сила. И ако някой пита къде е силата на човека, отговорете: Силата на

човека е в дишането, силата на човека е в мисленето. Така е, който разбира. То е магията. Някой казва: магия. Ако вие не вярвате в тази магия, не яжте 10 дни, ако вие не вярвате в туй учение, не дишайте само половин час, да видите какво ще стане с вас. Ако вие не вярвате в думите ми и ако може да спрете мисълта си само за една минута, вие ще се пръснете като бомба и от вас няма да остане нито парченце в този свят.

Единственото нещо, което човек не може да спре, не може да разреши, това е човешката мисъл. Всичко може да направиш, може да грешаш колкото искаш, но да спреш мисълта е невъзможно, да спреш дишането е невъзможно. Смъртта те очаква. И да престанеш да ядеш е невъзможно. В онзи свят казват, няма ядене. Не, в онзи свят има ядене. Само в онзи свят има ядене. - В онзи свят няма да има пиене. - В онзи свят ще има ядене и пиене. Няма да има готвене и тенджери, паници и лъжици. Казвате: Какво ще бъде туй ядене? Като отидете ще видите какво ще бъде туй ядене. Те ви поканват на едно небесно угощение, да направите едно сравнение между яденето на земята и яденето на небето. Аз правя сравнение между яденето на земята и на небето: яденето на земята е като кокалът на едно куче, а на небето - като богата трапеза на някой княз.

Ние тепърва трябва да се учим да ядем. Всички са виждали как две кучета гледат да си отнемат кокала едно на друго. И между хората има подобна слабост. Мнозина мислят, че някой ще им вземе хляба. Всичко може да ти вземат, но хляба никой не може да ти вземе. Вземат ти хляба по единствената причина, че допускаш тази мисъл. По закон никой не може да ти вземе хляба, по закон никой не може да ти вземе въздуха, по закон никой не може да ти вземе мисълта. Това са три правила, в които ако вярвате, нищо няма

да ви вземат. Който вярва, законът е верен за него. Казвате: Ние виждаме, че хората умират. Умират, понеже искат да умрат, да не ядат.

Сега има известни побуждения в света. Ще ви приведа един пример. Преди два или повече дни ми дадоха едно писмо със следното обръщение: "Учителю благи на мъдростта." Аз още като прочетох "Учителю благи", разбрах какво ще е съдържанието на писмото. Отварям го и чета. Това са двама бедни от източна България, дошли в София да си търсят работа. Хлопали по много врати, отнесли се до високопоставени лица на православната църква, но те им дали 50 лева да си отидат у дома. И сега ме питат в писмото какво да правят с 50-те лева. Като съм учител благ на мъдростта, сега те очакват да ги посъветвам какво да правят с 50-те лева, като трябва да единия 350 лева, а на другия 750 лева, за да си отидат по домовете. Ако не им дам парите ще кажат: Ето един, който не иска да помогне. Тези хора не трябва да ходят да искат пари от високопоставени лица. Ако аз бях на тяхно място, щях да извадя своята магическа пръчица. Тук в София има заровени много грънци с пари. Ще ги извадя, ще взема колкото ми трябва - десет, двадесет златни монети, а другите ще заровя. После ще се обърна към Господа и ще му благодаря, че ги е оставил в земята. Сега ще кажете: Може ли да се направи това нещо? Че това сега правят учените хора. Простите хора не го правят. Заровят някъде златни монети, ученият човек тръгва с пръчицата и ги намира. Как става това? Аз зная как става това, но не искам да го обяснявам, за да не си изгубя знанията. Има нещо, от което аз съм много заинтересуван, затова не искам да си предам знанията, на небето минавам за честен човек на труда. Ако дам знанията ще ме оберат, ще ме ограбят. За да предам знанията на някого, той трябва да бъде честен

като мене. Да си вземе толкова, колкото му трябва. Но да се удоволства, това не се позволява. Ако злоупотреби, тогава златото ще потъне надолу.

Преди години имаше една ясновидка от Юч бунар. Присънило ѝ се, че някъде има такова богатство. Тя ми пише: "Учителю блази." Ходила при високопоставени лица, питали я: На колко метра е заровено това богатство? - На 50 метра. Казвам, това богатство, което е заровено на 50 метра, за да го извадиш ще изхарчиш толкова средства и труд, колкото, ако би го купил. Няма полза от него. Има достатъчно заровени богатства, но на 50 метра става пречупване на земните пластове при земетресение. Никой досега не е заравял богатството си на 50 метра. Един параход като потъне, ще потъне на 1500-2000 метра най-много. Налягането е толкова голямо, някъде и до 1000 метра не можеш да отидеш. Следователно, този параход дето е потънал там, няма да може да го намерят. Но това са отвлечени работи.

Вечният живот, това е същественото, към което човек трябва да се стреми. Във вечния живот се намират ония способности, които са необходими за човека, ония чувства, които са необходими за живота, Силите, с които човек трябва да работи.

Вечен живот значи живот без противоречия. Вечен живот значи, да бъдеш заобиколен с добри, разумни същества, които те обичат. Каквото пожелаеш, става. Ти желаш това, което те искат. Целият ти живот ще бъде уреден. Ще има мъчности, но не такива каквито сега претърпяваме. Ние сега сме вън от вечния живот, ние сега сме в света на противоречията. Например, някой човек иска да наложи волята си в света. Защо стават войните? За всички войни, противоречия, скарвания в света, причината са личните чувства. Ако ме попитате кога ще престанат войните,

кога ще престане омразата в света, казвам: когато личните чувства се възпитат и хармонизират. И действително, от научно гледище има една закономерност в човешкия ред. Има една норма, по която се съди, кой човек е нормален. Много малко хора ще намерите нормални.

Някой минава за кротък, но има лични амбиции, иска да се повдигне. Защо? - Той търси щастието в живота по личен начин. Човек, който се води от личните си чувства, той върви по крив път. Хората в рая съгрешиха по причина на личните си чувства. Черепът на първата жена беше недоустроен. Писанието казва, че черния агент влизал няколко пъти в рая. Изнесъл съм цяла лекция за изкушението. То не е станало изведнъж. Няколко години минали докато Ева се убедила. Тогава нейният череп се изменил. Но там е представено в една форма, като за деца. Всъщност Ева е била много умна жена, принадлежала към една школа. И двамата с Адам били ученици. Когато Господ им казал да не ядат от забраненото дърво, Той им предал един урок по послушание. Там имало дърво на живота и дърво на смъртта. Обаче, Ева като разсъждавала, се заблудила от богатството, от славата, от придобивките в света и променила определения път. Сега хората още вървят по този път. Макар, че вие не сте съгласни с Ева, но всеки от вас по няколко пъти в годината яде от забранения плод, от дървото за познаване доброто и злото. И тогава у тебе се заражда омраза, ненавист, подозрение, ревност. Зароди се желание да убиеш човека, да злословиш, да го унищожиш, да го премахнеш. Питам: Какъв е този живот? Ти трябва да знаеш, че всички същества, които са на земята, са създадени от Бога. Всяка една човешка душа си има свои стремежи, не гледайте външната форма. Когато някой казва: Аз не ви обичам, аз разбирам. Не обичам дрехата, с която си

облечен. Хвърли я, защото тя е изцапана, аз няма да обичам мръсната ти греха. Душата ти може да обичам. Ти хвърляш грехата, измиеш се и като дойдеш в кашата ми, аз ще ти дам хубава ленена премяна и ще бъдеш добре приет.

Има и друго положение. Вие казвате: Заробихме се. Никой не може да те зароби. Може да ти вземат богатството насила, може да ти вземат грехите насила, но да заробят душата ти е невъзможно. Всеки, който се е опитал от 8000 години насам - аз вземам това число като число на безконечността - всеки, който се е опитал да зароби човешката душа, да отнеме свободата ѝ, много жестоко си е изпатил. Аз мога да ви дам много данни, цялата статистика. Учители, които са искали да ограничат учениците си, мъже, които са искали да ограничат жените си, жени, които са искали да ограничат мъжете си, бащи, които са искали да ограничат синовете си, майки, които са искали да ограничат дъщерите си, никой не е успял. Нито една майка не е успял, нито един баща не е успял, нито един учител не е успял, нито един държавник не е успял, нито един цар не е успял. Всеки, който се е опитал да зароби човешката душа, не е успял. Ужасен е този закон. Сега казвате: Като обесим тези хора ще оправим света. Няма такъв писан закон да се обесват хората. Мойсей, който даде заповедите, казва: Не убивай, не злослови, не кради, не прелюбодействай, не пожелавай това, което ближният ти има. После създадох държавен закон, в името на Мойсея, че заради благомото на отечеството, човек може да се убие, може да се заколи, да се обеси. То е друг въпрос. А религиозните казват: Господ ще ви накаже!. Не, Господ не направи ада. Ада го направиха хората. Господ казва: Душата ми не съизволява в смъртта на хората. Ако един човек се самоубива, Господ не съизволява. Агът е

направен от хората, не от Бога. Аз разбирам по друг начин ага. В света, при появяването на човека се появиха две школи от най-учените хора на човешката раса. Те се разделиха по възгледите си на привърженици на светлината и привърженици на тъмнината. Едните поддържаха, че при светлината животът се развива по-добре. Други поддържаха обратното: Че при тъмнината човешкият живот може да се развие по-добре. Поддръжниците на тъмнината казваха, че светлината може да се използва от един много малък и тесен кръг. Светлината никога не трябва да се дава. Те се аргументираха, доказваха, че като спи човек му трябва тъмнина. И като се върти земята, трябва тъмнина. Така се появиха две ложи: Бели и черни братя с противоположни възгледи. Едните казваха, че когато човек греши, трябва да се ограничи в затвор. Това е учението на черната ложа. Другите казваха, че човек трябва да има пълна свобода. Чрез убеждение да почувстваш кога грешиш и да изправиш веднага грешката.

И сега има два вида хора. Едни, които вярват по правия път на светлината, и други, които вярват по пътя на тъмнината. Това са два възгледа за живота. Ти искаш да бъдеш здрав, това е път на тъмнината. Икаш да бъдеш светия, това е път на светлината. Икаш да имаш знание за да го използваш за себе си - ти си в пътя на тъмнината. Икаш да работиш за доброто на ближните си - ти вървиш в пътя на светлината. Имаш блага и искаш да ги задържиш за себе си - това е пътят на тъмнината. Аз съм слушал мнозина да разправят че са ходили на онзи свят и какво са видели там. Не ги коригирам, аз казвам това, което аз зная. Една баба от Варненско ми разказа, че ходила в онзи свят. Видяла всички наредени в редици, седят, никой не говори. Не могат да ядат. Хора, които отиват от

този свят в онзи свят, не могат да ядат. Да изпратиш хляб от този свят в онзи свят, то е все едно на земята една развалена гозба, или мухлясъл хляб. Не може да се яде. Та в онзи свят всички седели - това е схващането на бабата. Тя е ходила в първото небе, при напредналите души. На небето има училища, има обществен строй, има ядене и пиене. Има градини. По улиците няма абсолютно никакъв прах, всички извори текат изобилно, рекички има, но не са мътни. В този свят, за който ви говоря, животни няма. Там воловете са като хората свободни. Мечки няма, и тигри няма, и вълци няма. Всички животни носят все човешки форми, хора са там. И риби няма там. Няма животни за ядене там, ни раци има, ни миди има. Ако някому се дояде риба или рак, пращат го на земята да види кой кон да поязди. После го питат: Искаш ли още? - Стига ми вече. Това е предметно учение.

Вие се съмнявате. И аз на ваше място бих се съмнявал. Казвате: Дали е така, или не? Не е важно. Важното е, че във вечния живот съществуват условия, при които човек не може да умре, сиромаш не може да бъде, болен не може да бъде. Съществуват условия, при които робството е абсолютно изключено - хората са напреднали. Защо е велик Христос? Че Той направи първия опит. Много скъпо му излезе. След като Го разпънаха, излезе от гроба навън и досега християнският свят е разделен на две: възкръснал ли е Христос, или не е възкръснал? Това зависи от гледището. Начинът, по който Христос е умрял, по този начин не е възкръснал. Туй не е възкресение, а оживяване. Защото при първите условия щяха да Го разпънат, а при вторите условия Той имаше едно друго тяло, което е напълно под контрола на неговата воля, под контрола на неговия ум. Той може да съгъства това тяло и може да го разредява, да става видимо и невидимо, да ходи по

своя воля където иска. Питам: Такъв човек кой може да го разпъва? Ако втори път дойде Христос, Той няма да дойде с физическото тяло, Той ще се яви и няма да Го има никъде. Нито тук, нито там. Като дойде ще Го повикат в Обществената безопасност и веднага ще изчезне. Викат Го в някой участък и там Той изведнъж изчезва. Навсякъде е свободен и никой не може да го ограничи. В обществени учреждения ще Го викат и от там ще изчезне. Те мислят, че като дойде, ще Го посрещнат със знамена, с хоругви - тази дума не е българска. Аз ѝ давам малко по-друго тълкуване.

Ако един французин и един българин произнесат израза "quel chose", ще има разлика. Ако един французин произнесе българска дума, ще видите, че езикът му е малко спънат. "Кел" на турски значи друго нещо. Англичаните казват: Кел шоз - значи нему да се покаже. Турците разбират, че главата му е келява. Англичанинът разбира, че иска да му се покаже нещо, но първата дума няма да разбере.

Казвам: Мъчно е да се предаде известна форма. Да кажем, вие имате известно убеждение. Прави сте да пазите думата си. Казвате: Вие не искате да ви заблуждаваме. Прави сте. И аз не искам да ви покажа кривия път. Аз искам да ви покажа най-добрия път, по който вие може да постигнете това, което желаете. Имате право. Тъй както сега живеете, не можете да очаквате в живота си никакво постижение. Жена, която се е научила да къца месото, какво е научила? Един зигар, който чупи камъни или математик, който изчислява какви са движенията на планетите, на месечината, какво са постигнали? Има такива счетоводства в природата, но аз не искам да изчислявам. - Всеки знае защо. Аз правя своите най-сложни изчисления за три минути, а един математик може да ги направи за три години. Какво ще кажете за това? Това

са факти. Със своя начин на мислене, той ще изчислява, как да добие сила, пък аз ще използвам тази сила, ще вляза във връзка с другите същества, които отдавна са разрешили това и ще ги помоля да ми помогнат. Ако аз отуда като капитан в един параход, няма да пострадам. Онези, които изчисляват, те си съграждат нови форми. Само че, първо изграждат формите, тогава изчисляват. Не е лош този процес, но в него мъчно се решават тези задачи, които сега ни предстоят.

Вие имате вече създадено тяло, вие имате вече създадена глава. Имате глава с 3 билиона и 600 милиона клетки. Всяка една клетка по един лев да струва, това са 3 билиона и 600 милиона лева - само в главата имате толкова. При това сегашните хора не знаят предназначението на веждите. Някои казват, че предпозвали да не пада пот в очите. Това е на второ място. Веждите имат велика цел в мисловната форма на човека и в нашите наблюдения. Всички хора, които имат надвиснали вежди като на Тарас Булба от Гогол, са крайни материалисти. Сиромаси не могат да бъдат. Веждите на търговеца не са тънки. Един човек с дебели вежди, учител не може да бъде. Защото той оперира с дългите вълни на човешкия живот. Тънките вежди оперират с късите вълни на електричеството и магнетизма. Следователно, една жена с тънки вежди, като види някого си казва: Ти с този човек да нямаш работа. А на мъжа ѝ трябва десет години да разбере тази работа. Това са проверени факти, как става, няма да обяснявам сега. Тънките вежди, то е вече школа, но трябва да се знае кои са тънки вежди и кои дебели. Човек с тънки вежди и човек с дебели вежди, това са два различни характера. Човек с дебели косми на главата може да стане един обикновен човек, може да стане разсилен, може да стане орач, може да стане ковач, но учен не може да стане. За учен човек се

изисква коса тънка като коприна. Всеки косъм си има специфична служба в природата. Косата и да падне, да остане коренът ѝ на главата. Когато и коренът на човешката коса падне с човека е свършено, трябва да си вземе билет за онзи свят. Понякога дойде някой при мене да пита ще живее ли дълги години. Аз поглеждам главата му и казвам: Ще живееш толкова, колкото Господ е определил. Аз го виждам, той след няколко години ще си отиде, останали десет корена на главата му. Всеки корен за една година. Ако човек има 300 000 косми, значи триста хиляди години има да живее. Значи има триста хиляди години кредит. А сега колко живеете? Наместо да оживявате, вашата глава оголява.

Косите са голямо благо, ако разбирате. Сега вие си правите прическа. Често жените се мажат с помади, мъжете си бръснат главите. Аз съм дал една рецепта. Знаете ли съвременните хора със своето бръснене каква пакост си правят? Аз засягам интересите на бръснарите и на фризьорите. Да си стриже човек косата и да я оставя тук и там не е много добре, понеже всяка една част, която се отреже от човешкото тяло е свързана с него. Ако на твоята коса стъпи един лош човек, ти ще боледуваш. Не отивай при развален човек да ти подстризва косата. Онзи, който те подстризва, трябва да е светия. В бъдеще онзи, който те подстризва, трябва да е свършил четири факултета. Той трябва да е бил пустинник, да е прекарал 26 години в гората. Казвам: трябва да цените благата, които имате. Глави, които имат гъсти коси, са за предпочитане от главите, които имат редки коси. Това зависи от вашата воля. Ако вие се тревожите за нищо и никакво, ще оредят косите ви; ако си засилите вярата, косите ви малко ще се съгъстят.

Ние сега се отдалечихме от предмета. За мене косите са един резултат. Онези, които ви подстригаха косите, са учени хора. Чрез космите си ние сме свързани с невидимия свят. Забележете, онези хора, които имат хубави коси, винаги са разположени. Онези, които имат хубав цвят на лицето, винаги са разположени. Онези, на които веждите са хубаво изписани, са разположени. Щом веждите се объркват, и чувствата се объркват. Щом косата почне да се обърква и умът се обърква. Понякога питате: Какво да правим? Щом си неразположен, намираш се в трудно положение, но не си религиозен, кажи на косата си: Аз искам да бъда честен човек, да бъда справедлив, умен, благороден. Три пъти на ден да се пригладжа косата и неразположението ще изчезне.

Сега някой мисли, че като вярва в Бога, ще стане честен човек. Честността е греха на твоята душа. Тя има високо положение. Ако ти нямаш тази греха, не си честен, у тебе висшите чувства са в особено положение. Без честност нищо не можеш да постигнеш. Честността показва пътя на твоя личен живот. Ако хората са честни, това е едно благо за тях. Казвате: Човек не трябва да бъде честен. Но тогава той ще си създаде различни болести. Честността е мярка за личните чувства на човека. Тогава твоята глава ще се устрои както трябва. Другите може да се съмняват дали съществуват такива чувства в човека. Чудни са хората. Ако ти отидеш в една градина с ябълки, ще се зарадваш. Може ли да се зароди честността в тебе, ако в твоята глава няма такива плодни дървета. Ако в главата ти са осакатени клетките, ти ще си създадеш най-голямото нещастие. В твоята глава има клетки, които работят за твоята честност, има клетки, които работят за твоята справедливост. Те са вътре в мозъка. Ти казваш: Аз не искам да се

занимавам с тези работи. Щом ти не можеш да се занимаваш с честността, със справедливостта, то целият околн свят пък няма да се занимава с тебе. Ако си честен, всички ще се занимават с тебе. Ако си справедлив, всички ще се занимават с тебе.

В света ние сме силни дотолкова, доколкото имаме нещо в нас, което хората обичат. Вас ви обичат само за вашите добродетели. Под думата добро аз разбирам материалните условия на човешкия живот. Под добро се разбират всичките условия на вечния живот, понеже във великия и невидимия свят всяко постижение, което човек има, то е добро. Ако го постигнеш, то е добро, ако не го постигнеш, то е фантазия, то не е валидно, то е отвличена мисъл. Постигнеш ли го, то е основа на живота и ражда радост и веселие. Ти няма да бъдеш радостен и весел, ако доброто не носи в тебе условия за този вечния живот. Това е онази непреодолима вяра, че няма да умреш, нищо повече. Когато небето се заоблачи, да знаеш, че ще вали. Преди два дни бяхме на екскурзия на Витоша. Идват наоколо братя, искат да прекарат на Присоите една вечер. Аз поглеждам моя барометър и казвам на единия брат, че не е време сега. А той е от учените. Казвам: Вие излагате живота си на опасност. - Няма ли дърва? Има дърва, но дървата няма да ви помогнат. Ама другите отидоха. А тези двама братя били в такова положение, че се молили, дано Господ да им даде ум да не отиват при тях. Казвам: След два часа ще се яви вятър, ще се заоблачи. Ако слушате мене, върнете се в София.

Трябва да се възпитаваме. В нас има нещо, което ни дава съвети, това, което ние наричаме интуиция. По някой път вие не обръщате внимание. Например, заболи ви гърбът. Вие усещате болка в коляното, или в глезените, или в пръстите. Това е собственият ви

барометър, който показва, че времето ще се развали скоро. Ако има вятър да се облечеш. Казвам: Скоро ще се яви градушка. Ти казваш: Боли ме гърбът. Ти не си се разболял, но тия кости, както антените приемат електричеството, което те безпокои.

Страданията в света произтичат от външните промени. С тях разумният живот иска да ни покаже, че при известни условия ние трябва да ги слушаме. Преди години, не в този век, преди повече от 30 години, един каракачанин се качва на параход от Бургас. Но неговото куче е неспокойно, тегли го да слезе от парахода. Друг път това куче не е правило така. Като вижда стопанинът му как кучето го дърпа за абата, той се връща. Казва си: Ще послушам кучето. Той беше единственият човек, който се избави от този параход, Всички други потънаха. Единствен каракачанинът, който послуша своето куче, остана жив. Ако вие не слушате вашите вежди, ще потънете в морето. Ако не слушате вашите косми, ще потънете в морето. Ако слушате техния съвет, глава няма да ви боли. Те не са само за украшение, те са един придатък, веждите означават вътрешна интелигентност. Тънките вежди означават обективен ум. Ако имаш тънки вежди, уповавай се на обективния ум. Ако имаш дебели вежди, уповавай се на вътрешния си ум. Някои си скубят космите на веждите. Не си скуби веждите, уповавай на тях. Някои ги бръснат. Някои от тънките вежди искат да си направят дебели, а други от деделите искат да си направят тънки. Оставете ги точно такива, каквито са.

Сега ще каже някой: като отидем в онзи свят. Онзи свят се състои от разумни същества, а не такива като тези на земята. В онзи свят къщите не са така напукани. Там къщите се осветяват отвсякъде. Някой път когато светлината е много, те си имат тънки

завеси, но пак цялата къща е осветена. После, тези къщи са хигиенични. В онзи свят като срещнем човек, той е като роза, карамфил, теменуга - от него лъха благоухание. Той има отличен език. Няма да намериш никаква подигравателна, нито остра дума, нито остър, а мек поглед. Там всеки иска да ти услужи. Тук на земята като идеш някому на гости, ще те пита кога ще си отидеш. В онзи свят не питат кога си дошъл и кога ще си ходиш, а казват: "Добре дошъл, ела да си поговорим!" Кога ще си иде, това засега се отнася за самия гост.

Разумният свят се отличава с интензивност. Тази интензивност се поддържа от човешкото тяло. Затова човек не трябва да изтощава своето тяло, както са правили много постници. Постенето е разумен метод, за да се премахнат излишните вещества, които са се натрупали в организма. Всеки човек има определена тежест в природата. Всякога когато имаш повече или по-малко, ти си в едно анормално състояние - или възходящо, или низходящо. Когато имаш тази определена тежест, ти си нормален човек. Някой набелее много и се радва. Друг изтънее. Това са две крайности. Не трябва да бъдеш нито много дебел нито много слаб. Какъв ще бъдеш? Това е специфична работа. Ще оставиш това настрана. Доста работи са правени. Нормално умствено състояние трябва да се поддържа. Има едно неразбиране, с което хората си причиняват беда един на друг, едни други се морят. Понякога се случва майката да е с такъв характер, че не обича едно от своите деца. То ще си замине. Ако майката има любов към едно от своите деца, туй дете дълго време ще живее. Но ако майката обича детето си, а то умира, тази любов е слаба. Щом тя има любов към детето си, в нейния ум не трябва да проникне отрицателна мисъл, че това дете може да умре. Ако майката обича детето си и мисли, че Бог ще

й го вземе, нейната любов е слаба. Щом влезе отрицателна мисъл, това дете може да умре. Възможно е да се случи.

Казвам: Тези мисли са необходими за всички хора. Има известни учения, които за всички са еднакво валидни. Аз разделям хората на няколко категории: хора с обществен бит, хора с личен бит, хора с морален бит, хора с умствен бит и хора с естетически бит. Може да ви обясня тези категории, но преди всичко те трябва да се хармонизират. Ако хората от обществения бит нямат отличен ум, те може да бъдат много нещастни, понеже няма да имат елементарни условия, при които техният живот да се поддържа. Хората с личния бит, ако нямат правилно разбиране за живота, и те ще бъдат нещастни. Най-големите нещастия, които ние можем да преживеем са от личния живот на хората. Христос казва: "За да не погине всеки, който вярва". В какво трябва да вярва? Да вярваме в това: Откъде иде разумният живот, вечният живот. Там е разумният живот в света. Това е една наука, с която можем да продължим живота си и да бъдем щастливи. Защото, ако в живота нямаме щастие, ние не сме на правия път. Някои мислят, че страданието е най-голямото зло. Страданието е благо. Има други злини, които спъват хората. Например, мисълта, че всички хора са лоши, че човек за човека е вълк, права ли е? Как така, къде е човекът? Аз казвам: Човек за човека е брат. Човек за човека е вълк - това е едно състояние на чувствата или едно състояние на ума. Защото за мене и за него земята е доста широка, за да можем да живеем. И единият и другият човек имат условия, свое предназначение. Всяко едно клонче, всеки един лист на дървото е необходим. Ние сме се научили само да рушим света. В себе си ние осакатяваме най-хубавите заложи. Аз съм срещал хора, които преди

години са били много религиозни. След 4-5 години казват: Аз вече не мога да бъда религиозен, напуснах онези идеи. Срецам друг, който преди години е бил материалист, случило му се нещастие и той станал вярващ. Казвам: и едните и другите вярват по един неестествен път. Човек трябва да вярва само в това, с което е роден. Той не трябва да вярва в чужди идеи. Вярвам в това, което нося в себе си: вярвам в своя ум, сърце, душа и дух. Какво, че ще ми каже някой, че дух няма. Дали човек има дух или няма, то е друг въпрос. мене няма защо да ме убеждавате. Някой казал, че няма душа. Това е негово разбиране. Когато някой казва, че не е богат, не се е родил, за да бъде богат. При това аз съм богат. Имам три билиона и шестотин милиона вложени в банката - в главата си. Имам и други двеста билиона вложени в тялото си. Казвам: Един човек от 600 билиона златни френски франка беден ли е? Ще ме питате: Ти от кои си, от вярващите ли? Аз съм от вярващите на онова верую, което всички разумни хора от създаването на света досега са имали. Аз съм от тях. Те казват: Любовта е една, мъдростта е една, знанието е едно, свободата е една, истината е една. Резултатът на истината е свободата. Резултатът на мъдростта е знанието. Резултатът на любовта е животът. Следователно, щом ти живееш, това е вечното начало на любовта. Щом ти се учиш, това е вечното начало на мъдростта. Благо, силата е скрита там. То е твоето бъдеще. Щом ти си свободен, зад свободата седи истината. Без истината в света, свобода не може да има. Който вярва в истината, той ще бъде свободен. Някой казва: Аз не съм свободен човек. Как да не съм свободен човек? Не сте ли виждали тези фокусници, които слагат разни предмети, а изваждат от джоба си пари? Разказвах ми за някакъв факир в Индия. Той отишъл в Америка, и направил

човек от злато и пари. Казал: Може да си вземете по една златна монета. Претърсили джобовете му. Той постоял и почнал да изважда. Изваждал, но сам той бърка, и казва: Господа, може да си вземете.

В природата съществуват чудни работи, с които тепърва трябва да се занимаваме. Трябва да оставим нашето глупаво безверие. Аз не съм за глупавата вяра, но не съм и за глупавото безверие. Аз съм за разумната вяра и за разумното безверие, което не вярва в глупостта. Разумната вяра е онази, която води към самата истина, не може да се съмнява. Тъй е, какво ще ми разправяте на мене.

Сега, това, което ви говоря е вътре във вас, трябва само да направите опит. А на вас ви казвам неща, върху които трябва да се спрете и помислите. Ще срещнете мъчнотии в живота си, дето никой не може да ви помогне. Вие ще срещнете тия мъчнотии, както онзи българин е срещал. В гръцко-българската война, той останал в една пещера гладен, а наоколо никой няма. Най-после той почнал да се моли и казал: Господи, слушал съм за тебе, че чудеса си правиш. Може да е така, може да не е така. Аз нямам никаква опитност. Умирам от глад. Ако може да ми донесеш малко хляб, ще повярвам в тебе, ще знам, че има Господ. Седи в пещерата. Той бил учител от Казанлъшко. Не се минава половин час от молитвата, гледа една костенурка влачи половин килограм хляб. Остава го при пещерата и се връща назад. Като се върнал, казал на учениците си. Деца, сега аз вярвам в Господа. Половин килограм хляб, донесен от една костенурка струва повече отколкото всички философски трактати. Учените хора са добри, но някои от тях ги е страх от общественото мнение да кажат истината. Едва сега учените хора се осмеляват да казват, че има нещо, че човек има душа, признават вече. Някой обяснява,

че душата съществува. Казвам: В това вие сами трябва да се убедите. Какво казват учените хора, няма да ви ползва, но онова, което вие сами можете да кажете, то е най-силното доказателство.

“Вечният живот” подразбира добрите условия. Всякога трябва да превеждате нещата. Те са невидими. Болестта е възможна само при дадени условия. Силата е възможна само при дадени условия. Всички неща са възможни само при известни условия. Щом искаш свобода, трябва ти тези положителни условия. Свободата си има свои условия. Не всички хора да мислят по един и същ начин. Знанието пак си има особени условия. За любовта, за живота, пак си има особени условия. Нещата в света насила не идват. В природата има един закон, който чака. Хората трябва да минат и заминат през едно поле, където съзнанието само минава, само усеца работите. Не мислете върху това. Едва 700 години преди Христа са почнали да мислят така, както сега. Нашето мислене върви от 700 години преди Христа. И то върху известно знание хората са почнали да мислят по-дълбоко. Дълбочина има в мисълта. Казваш: родил съм се, ще умра. Ти не знаеш какво нещо е животът, а говориш за смъртта. Че смъртта е една далечна наука. Първоначално смъртта е означавала, че ще се лишиш от онези условия, при които животът може да функционира. Не че животът е изчезнал. Ще имаш други условия, други схващания. В смъртта ще имаш най-тънкия образ за живота, който човек може да си въобрази. Това е смъртта, Едисон разправял, че в лабораторията си направил един сеанс. Чул гласа на един свой приятел, който бил заминал: “Отдавна ни готвят, някъде ще ни прашат, готвят ни за експедиция, ще ни водят някъде.” Нищо не мога да ви кажа сега. Може би като се върне Едисон от своята експедиция, ще ви каже къде е бил. Някой път не им

позволяват да кажат, нито пък те могат. И какво ще разберете ако ви разказва нещо човек, който живее в четвъртото измерение. Или какво ще разберете, ако ви дадат числото 1020. Има математически знания, които може да обяснят нещо, но да разбереш тези истини, които са скрити в числото, за това се изискват хиляди години.

Като отиваме на Витоша, спираме се за почивка и казваме: "Тридесет секунди почивка!" Какво ще направим за тридесет секунди? За 30 секунди светлината изминава 9 милиона километра. Направете сметка колко години ще му трябват на един човек да измине 9 милиона километра, като минава по 50 километра на ден. Трябват му 60 години, за да премине това, което светлината изминава за 30 секунди. Ако един човек минава с бързината на светлината, докато ти мислиш с бързината на една костенурка, какъв ще бъде твоят възглед? Аз чета доста научни трактати. Ще ме запитате: но някои трактати казвали, че са на костенурката, някои на зайците, някои на паяците. Тук-там едва ще се намери някой човек, казвам: Това е философ с трезви мисли. И в религиозно отношение има някои хора, които казват, че като отидем на онзи свят, ще ни е добре. Онзи свят е тук. Ние и сега живеем в онзи свят, само че не го знаем. Трябва да се пробуди човешкото съзнание.

Ще ви приведа един пример от американския живот. Едно дете се разочаровало от своята майка и избягало за 15 години. Но се разболяло, било вече на умиране. Лекарите казват: Пишете на майката да дойде. Майката дошла и поставила ръката си на главата му. То казало: Мамо! Питам: Това болно дете как е разбрало, че майка му е там? Като си поставила тя ръката на главата му, то оздравяло. Това, което лекарите не могат да направят, направила майката само като си поставила ръката

върху него. Своята майчина любов тя вложила в неговия живот и то за няколко дни станало. Хората в света умират от безлюбие. Хората се отчайват, избиват се, какви ли не работи стават.

Сложете ръката на любовта. Това е вечният живот. Любовта е, която носи живота; мъдростта е, която носи знанието; истината е, която носи свободата. Това е вечният живот.

Беседа, държана от Учителя
на 16 април 1933г., неделя 10 ч.с., София-Изгрев

ДОМОСТРОИТЕЛЯТ

“Беше някой си богат човек,
който имаше домостроител
и го наковладиха, че разсипва
имането.”¹

Въпросът е за домостроителството. В своите разсъждения човек всякога изхожда от една точка, която има обща връзка с целия живот. Частичните мъчнотии не разрешават трудните въпроси. Най-напред човек трябва да определи за кого е създаден светът. Ако попитате растенията, те ще кажат, че е за тях, понеже живеят. Ако попитате рибите, и те ще кажат, че е за тях, понеже и те живеят на земята. Ако попитате животните и птиците и те ще кажат, че е създаден за тях, понеже и те живеят на земята. Това е частично схващане. Коя е причината, която застава човека да съгради един дом? Той го съгражда за някого. Той не го съгражда за своите слуги. Слугите са допълнение. Може да има и някои животни в своя дом. Самият дом не е нито за животните, нито за слугите.

¹ Евангелие от Лука 16:1

Той е съграден за някого, но всички питат за кого. Неща съществено има, което трябва да се знае. Например, често ние говорим за физическия свят. За него има различни определения. Може да вземете речници с добри определения на български, на английски, на френски. Аз определям физическия живот като незавършен процес. Той е резултат, в който има движения, обаче само прости движения. В същността на физическия свят няма никакво чувстване, никаква мисъл. Например, вие имате един часовник. В него няма никакво чувстване, никаква мисъл, макар че той е направен да определя времето. Косите на човека спадат към физическия свят. После идва духовният свят, светът на чувстванията. Не само че имате едно движение, но в това движение влиза едно чувстване, но няма мисъл. Ти чувстваш нещо, но не можеш да го обясниш. Казваш: аз чувствам това. Най-после иде Божественият или умственият свят, в движението на който има и чувстване и мисъл. Три качества има. Физическият свят има само едно качество - движение. Душевният свят има две качества - движение и чувстване. Умственият свят има движение, чувстване и мислене. Това е най-простото определение за светове. Може да ви дам и друго определение, без строго научни термини, но то няма да ви принесе нищо. Мисълта трябва да бъде по-ясна. Това е естествено разграничение, може да си го опростяваш. Следователно всякога трябва да знаем, дали едно явление спада към физическия свят, дали спада към духовния свят, или към света на Духа.

Сега, тези които не са осведомени, отричат душевния живот. Те приемат душата за сбор от проявления. Това е механическо обяснение. Един въпрос най-напред трябва да се проучи. Известен род явления трябва да се проучат към коя категория спадат. Да се

отрича, това още не е наука. Например, ние често казваме: това е илюзия, онова е илюзия. Думата илюзия нищо не означава. Казвате: Това е заблуждение. Що е заблуждение? Всички неща в съвременната наука са все истини, но колко от тези теории са заблуждения? Аз мога да ви цитирам: В 19 век 80 теории във физиката са изхвърлени. Те били приети от академиите, от учените, но след време са ги изхвърлили. Дотогава са ги считали за реални, за правилни. Детето е действителност в своето детство, но в голямата възраст детството не е нищо друго, освен един преход. Най-после дали човек трябва да се облече в пелени, това е въпрос. Човекът е измислил пелените. То е изобретение, измислица на хората. Птиците нямат никакви повои, никакви пелени, млекопитаещите също нямат. Само човек има пелени. Да мислим, че детето без пелени не може да расте, че нещо ще му стане ако не се поддържа, че ако не се повива в пелени, гръбнакът му ще се изкриви, това са теории. Възможно е да се изкриви, но може и да не се изкриви. Самото дете си има свои пелени. Кожата представя най-добрата пелена, в която природата го е поставила. По-добра пелена от човешката кожа няма. Докато тази кожа е отгоре на човешкото тяло, вие не се бойте. Когато кожата изчезне от тялото, тогава е много опасно. Хиляди пелени без кожа нищо не струват.

И сега в преносен смисъл имаме много пелени във физическия свят. Трябва да дойдем до известна възраст, за да ги изхвърлим. И в душевния живот има известни пелени, и в Божествения свят също. Навсякъде има пелени. Човек трябва да се освободи от известни неща, които са складирани в неговия ум. Той не може да разбере известни истини. Например, някой мисли като отиде на онзи свят какво ще кажат за него там. Под онзи свят аз разбирам разумния човек. Това

е онзи свят. Ще направя едно малко изяснение. Мойсей е разбирал дълбоко това, което се казва в Писанието: "В началото Бог създаде небето и земята, а земята беше неустроена." Под думата небе Мойсей разбира разумния свят, който е създал цялото небе с всички слънца, които съществуват. После, когато Мойсей се заинтересувал да обясни втората част, той казал: Когато Бог почна да устройва тази земя по образа на небето, тогава е създал слънцето, в четвъртия ден. Това подразбира, че е определил отношението на слънцето, на разумното към земята. Но разбира се, това съвсем не е станало за един човешки ден. Въпросът не стои така. Един професор в Америка искал да докаже, че Бог действително в шест дни е създал света. Този професор сега е в другия свят. Той поддържал, че в шест дни от изгрева до залеза на слънцето Бог е създал света. Той може да поддържа, но кой вярва в това? Нещата не само трябва да се докажат, но трябва да бъдат верни.

Христос дава пример, който има социален характер. Взема не някой светия, а един умен, богат човек от света, който има назначен домостроител. Външните хора го наклеветяват, че той не си гледа работата както трябва. Богатият човек вика този домостроител и му казва: Слушам за тебе много лоши работи, дай ми сметката и си отивай. Ти не можеш повече да бъдеш домостроител. Но Христос показва и една разумна страна на този домостроител. Този пример е взет отнякъде, не е измислен. Самият господар се научил как е постъпил той с дължниците му, когато ги повикал и казал: Ти колко дължиш? - Сто мери. - Пиши петдесет. - Ти колко дължиш? - Сто мери жито. - Пиши осемдесет. - Умен е моят домостроител, си казал господарят. Сега онези, които поддържат Христовото учение си казват, че този домостроител

не е постъпил честно. Те се намират в недоумение. Какво трябва да правят християните при това положение? Питам: Богатството, което богатият имаше, спечелил ли го е с честен труд от гледище на християнството? Защото ако прилагаме една мярка спрямо домостроителя, че трябва да бъде изправен, тогава същият принцип трябва да приложим и към неговия господар. Господарят постъпил ли е тъй? Но той бил умен човек и си казал: Ето, домостроителят е като мене. Както аз постъпвам, така и той постъпва, браво! Той не гледа от религиозно гледище дали е право или не. Има една философия в света, която е права. Вие питате един търговец колко продава плата си. Този човек не трябва да лъже. Понеже има слуги, криза е, и той произволно слага цената на плата, за да си покрие разноските, и накрая да остане една десета за него. А ние очакваме той трябва да продава евтино. Че ако продава евтино, след 4-5 месеца ще фалира. Досега нито един религиозен човек не е станал богат. Ако религиозен човек стане богат, се отказва от търговията скоро, защото търговията изисква лъжа. Питам: С какво трябва да започне религиозният човек? Има закон, който показва колко трябва да вземеш когато продаваш, както има закон за храненето, който показва колко храна трябва да възприемем в стомаха си, колко въздух трябва да възприемем в гробовете си, колко и какви мисли трябва да имаш в ума си. Ти не можеш изведнъж да имаш много мисли в ума си. В даден момент ти не можеш да възприемеш безброй мисли. Казва някой: Много идеи имам в ума си. Ти не можеш да ги възприемеш. Една, две, три, четири, пет, но не и повече. Казвам: това е за разбиране на вътрешната страна на живота. Всички противоречия, които съществуват в нашия организъм, се дължат на известни смущения. Например, някой път се

чувствате нещастен, а сте богат. Къща имате, деца имате, но не сте разположен духом. Има някакъв дефект, допуснат в миналото. Може да е допуснат и от вашите родители. Ако не изправите този дефект, вие никога няма да бъдете щастлив човек. Тъй както вие живеете, винаги ще имате заболяване във вашия организъм, в гръбовеите, в стомаха, в глезените, в гръбначния стълб, в ребрата. Ще извикате лекар да ви предпише някаква рецепта и той ви препоръчва една-две години бани. Вие се намирате в чудо, също като онзи българин от Свищов, който се простудил така зле, че едва ходел, хванал го ставен ревматизъм. Дошъл един лекар в селото - това се случило в кръчмата. Той казал на лекаря: Съвсем съм загазил, ако можеш помози ми. Гледа го лекарят и казва: На теб ти трябваат топли бани, да се лекуваш 3-4 години наред, по 3-4 месеца на година. А той бил беден човек и всичкото си имане трябваало да даде, нямал средства. Лекарят му дал една рецепта. Болният започнал да мисли, дошла му една светла мисъл и попитал: Не може ли да се заменят топлиите бани с друго? Лекарят му казал, че трябва изпотпяване. Един ден болният гледа, че жена му вади опечения хляб от фурната. Взел един чувал, съблякъл се, надянал чувала и влязъл в пещта. Било му много зле вътре, но потта започнала да излиза. Извадил си малко главата навън, да не му прилошее и казал на жена си: Наточи ми зелева чорба с малко червен пипер. Стопли я. Излиза от фурната, изпива чорбата и след 2-3 седмици този човек оздравява. Никакъв ревматизъм. След известно време лекарят дошъл отново лекарят в селото и срещнал селянина. Попитал го: Ти беше болен от ревматизъм, аз ти препоръчах бани, какво стана? Селянинът отговорил: Аз оздравях. - Как? Той му разказал подробно как се излекувал. Благодарение, че сърцето му било здраво и силно, той

оживял. Ако не е било здраво сърцето, можело е да се пукне вътре в пещта.

Природата има предвид разумния живот, тя взема в съображение всички препятствия, които може да се случат в живота. Ако един човек върви по разумните пътища на природата или на научен език казано, ако върви по ония пътища, по които Бог е устроил света, нямаше да има никакви противоречия. Думата Бог вземам в най-хубавия смисъл, като разумен принцип, който работи във всички хора и с който хората трябва да се съобразяват.. Ако всички хора както вярваха в Бога, така изпълняваха и закона Му, то нямаше да имат никакви противоречия.

Всеки е домостроител в света. Казвам: Когато човек умира, кой го уволнява? Бог ли го уволнява. Писанието казва, че Бог не благоволява в смъртта на никого. Ако някой умира, това не е волята Божия, то е опущение. Та когато хората правят война, избият се, изтрепят се, нима това е волята Божия?

Ще ви приведа един пример. В живота има противоречия, които ние искаме да примирим, но нито древните мъдреци, нито днешните могат да ги разрешат. Един от великите агенти на Индия, както бил възлюбен в своите размишления за света, за съдбините на хората, за законите, които съществуват, вижда, че една бедна вдовица оставила близо до него своето дете в люлката му и заминала на работа. Гледа той, че към детето се приближава една кобра. У него се явило желание да помогне на детето. После си казал: Аз не създадох кобратата, нито пък детето, не е моя работа да се меся. И продължил да гледа кобратата какво ще направи. Тя се приближила до детето, клъвнала го и след пет минути то свършило. Какви са последствията? Когато заминал агентът за другия свят, като мислил, че е завършил вече своето развитие

и няма защо да се връща на земята, Кришна го викнал и му казал: Ти направи едно прегрешение. - Не помня. Аз съм живял чист живот. - Защо не помогна на онова малко бедно дете, а остави кобрата да го ухапе? Отговаря агентът: Ти създаде света, ти създаде и кобрата и детето, аз не исках да се меся в твоята работа. - Ти мислиш, че ако убиеш кобрата, няма да извършиш волята ми? Ти мислиш, че като остави кобрата да ухапе детето, че извърши волята ми? Но ако се беше застъпил за това дете, нямаше ли да извършиш волята ми? Моето желание беше да те опитам, да видя дали ще помогнеш на детето. Сега ще те изпратя на земята, за да се научиш как да помагаш.

И ние трябва да се научим как да разрешаваме гадени въпроси, а не като този агент да кажем: Това не е моя работа. Законът е: Ти не трябва да даваш на своите нисши страсти, символ на които е змията, да умъртвят благородното, възвишеното, разумното в тебе и да спрат процеса на твоето развитие. Ти трябва да бъдеш господар на себе си. Ако ти сам не си въздействаш, ако ти сам не си господар на себе си, кой ще те управлява? Ти искаш по механически начин да дойде нещо отвън и да уреди твоите работи. Божественият процес винаги произтича отвътре. Човек трябва да мисли. Някой път ние кязваме: Отвътре. Думата отвътре не значи от тялото. Най-хубавата мисъл ти можеш да възприемеш и когато си в къщи и когато си вън в природата. Една мисъл може да дойде, когато вървиш по пътя, като седиш, като пиеш и като ядеш, като лягаш и като ставаш - навсякъде. А ние мислим, че като сме в тялото си, само там работим. Тялото е потребно дотолкова, токолкото може да послужи, за да се изявят нашите идеи, или за да се изпълни Божественото в света. Физическото тяло затова е създадено, защото ако го

нямаше, нямаше да имаме никакво отношение към физическия свят. Физическият свят щеше да бъде затворен за нас. Щяхме да живеем в друг свят. Следователно, онова знание, което трябва да придобием от физическия свят, ще бъде достояние за нас само ако имаме тяло, каквото е сегашното. Едва сега учените са започнали да изучават какво влияние оказва стомахът върху нашата физика, какво влияние упражняват дробовете в духовния свят на човека и какво влияние упражнява мозъкът. За да бъде човек съвършено здрав, той трябва да има здрав стомах, а не такъв за който постоянно да мисли какво да яде, стомах, който му доставя необходимата за организма храна. Казвам: Едва сега съвременната наука започна да проучва вътрешното устройство на организма, с което невидимият свят се занимава. От невидимия свят искат да насочат вниманието ни към трите допирни точки, чрез които те ни влияят: чрез стомаха, чрез дробовете и чрез мозъка. Тези са трите допирни точки. Една мисъл ти можеш да я предадеш по три начина, но и трите начина ще имат различно приложение. От всяка мисъл, която възприемаш чрез стомаха си, всяка мисъл, която възприемаш чрез дробовете си и всяка мисъл, която възприемаш направо чрез мозъка си, ще имаш три различни резултата, три различни влияния у самия теб.

Този пример за домостроителя не се отнася за духовния свят, той е само за физическия свят. Той не държи сметка как трябва да постъпи, а гледа да се осигури и казва: Аз вече не мога да работя, срам ме е да ходя да прося, но му идва на ум да се опита да спечели доброто разположение на тези, които имат да дават на господаря. "Щом ме уволни господарят, както аз съм им направил добро, така и те като изпадна в нужда, ще ми услужат." Какво лошо има в това? Сега

аз задавам въпроса по друг начин. Представете си, че един човек е заграбил един планински извор и е сложил своето име на него. Представете си, че той взема по един лев за литър вода. Като вземеш сто литра, ще платиш сто лева. Питам: ако аз ида и си наточа вода когато го няма господарят там и си замина без да оставя нещо, какво престъпление съм направил? Той не се мъчи за водата. Той я заграбил и няма право да поставя някаква преграда. Тази вода не може да остане негова. Въздухът и водата познават международни пътища, те минават през всички държави. Дунав минава през няколко държави, минава и през българската държава, към Черно море. По своя път той не признава никакви граници. Може ли някой да каже: Дунав е наш. Кой може да постави граница на въздуха и да каже: Този въздух е наш, или английски, или френски? Кой ще постави граница на светлината и ще каже: тази светлина е българска. Има неща, които нямат патент, никой няма право на тях, те са международни. Ако земята е българска, водата не е, тя е международна, въздухът е международен, светлината е международна, човешката мисъл и тя е международна. Казват: Какво учение е донесъл Христос? Във времето когато Христос се яви, светът имаше нужда от една трезва философия. Христос се яви в една епоха на насилие. Светът минаваше през една голяма криза и трябваше тази криза да се преодолее. В невидимия свят страданията на Христос не са само Негови страдания, това е една жертва, която цялото небе направи. Целият разумен свят, Бог, Който е създал света, Той прави тази жертва. Тя е колективна жертва. Сега ние разбираме частично, че Христос е пострадал. Има нещо велико в страданието на Христа. Ако всички християни имаха тази смелост, която Той имаше, ако всички можеха да страдат като Христа,

по-големи герои от тях нямаше да има. Христос е много по-силен отколкото можем да предположим и само да искаше римляните не щяха да го разпънат. Той казваше, че може да повика 12 легиона ангели по 6 хиляди, това са около 72 хиляди. Ако искате да знаете силата на един ангел, в Библията се разказва за един ангел Господен, който в една нощ изтребил 150 хиляди от неприятелската армия. Ако се явят 72 хиляди ангели и изтребят по 150 хиляди души, те ще очистят света. Но Христос не пожела това. Той искаше да види колко може да издържи и след като издържа на поругание цяла нощ, на другия ден Му сложиха кръст да носи. Да издържиш това спокойно е голямо героичество. Един човек, който има ясно съзнание какво може да направи и да се въздържа да направи пакост на света, това е велико. Христос можеше да очисти Римската империя за 24 часа и от нея нямаше да остане нито прах, нито пепел, но не прие да го направи. Апостол Петър искаше да го защити с нож, но Христос му каза: Тази работа с нож не става. Апостол Петър беше млад човек, революционер. Не можа да издържи, взе ножа и отрязва ухото на един войник. Христос залепи ухото на войника и каза: "Тури ножа в ножницата, защото който вади нож, от нож умира." Апостол Петър, който беше смел, че извади нож, не можа да бъде толкова смел да издържи. Когато един от слугите му рече: И ти си един от неговите ученици, той се отрече. Аз виждам, че много християни са смели, когато имат пари в банката, като апостол Петър вадят нож. Щом изгубят парите си, казват: Няма да я бъде тази работа. Аз казвам: Смел християнин е този, който не уповава на богатство. Християнин е само този, който решава въпроса тъй както Христос го разрешава. Някои казват: Трябва да се биеш. Как ще се биеш? Иде насреща ти цял един

полк, въоръжен с картечници, можеш ли да се биеш с тях? Ако ги убиеш и тебе ще убият. И защо трябва да убиеш толкова души? За вятъра. Аз и досега не мога да си обясня защо християнските народи воюваха в 1914 година. Поводът бил, че някой си там убил австрийският престолонаследник и войната се отвори. Австрийците искаха да накажат сърбите, Русия се намеси. Ако Русия беше останала вън от войната, наказанието на Сърбия щеше да бъде по-голямо. сега мене това не ме интересува. Когато се счупи колата на някого, това не ме интересува, мене ме интересуват счупените умове, счупените сърца, счупените глави на хората. Когато един човек стане негоден, безчувствен, когато изгуби своята трезва мисъл, то е страшно. Че му се счупила колата, лесно може да се поправи. Че му се счупил кракът и той лесно може да се поправи. Но мъчно се изправят изкълчените умове, изкълчените чувства и изкълчената воля на хората.

Сега Христос казва: Браво, умно е постъпил този домоуправител, защото ако човек с чуждото не е щедър и със своето ще бъде такъв. Той иска да покаже, че човек има една идея в света. Човек трябва да покаже, че има един господар, че той служи на Бога, че Бог седи над всичко и над всеки господар. Ти си в държавата на Бога, която седи над всички други, Бог е над цялото човечество. Ти трябва да бъдеш верен на народа си, доколкото народът е верен на Бога. Така трябва да бъдеш верен и на човечеството. Така трябва да разсъждавате. Ти трябва да любиш това човечество, народа си, дома си дотолкова, доколкото те любят Бога. Това е бъдещият морал. Трябва да има една обща мярка, с която да се мери по време и пространство. И след 50 години и след 1000 години или след 100 хиляди години мярката трябва да бъде една и съща. Тя може да има различно приложение, но тази мярка трябва да

бъде неизменна. Тя е истинска мярка, която съществува в природата. Ако всички хора живееха по тази мярка, те щяха да бъдат щастливи и сиромашията нямаше да бъде наследница в този живот. Също и смъртта. Защото Писанието казва, че само кротките ще наследят земята. Сега на земята се борят всички хора, за да я наследят, а в Писанието се казва, че кротките ще наследят земята. Под кротките разбираме разумните хора. В края на краищата вие ще станете господари, а всички хора, които не са разумни, като листа ще опадат от дървото. Не че ние искаме да окапят, но всяко листо, като изгуби соковете на дървото, окапва.

За бъдещото възпитание, или за нашето вътрешно възпитание има една философия, която трябва да приложим. Ние съвременните хора сме подложени на голяма опасност. Казвате: Не си струва човек да живее честен живот. Но всякога допускането на каквато и да е лоша мисъл оказва известно лошо влияние в човешкия организъм. И след ред поколения тази мисъл пак ще упражни влияние. Каквито и да са лошите и добрите мисли, трябва да се знае законът, че поколенията възпитават хората. Когато дойде една лоша мисъл, трябва да я заместим с добрата, за да се избавим от лошите последствия, които може да те спънат или след няколко часа, или след няколко дни или след месеци. Ще ви дам един пример. Това се е случило в Париж. Една доста богата жена отишла при една гадателка, която ѝ казала: Днес след обяд ще бъдеш убита от човек, на когото очите са зелени. Тя ѝ платила и си тръгнала, но казаното ѝ направило силно впечатление. Отишла в един ресторант, наблизо до гледачката и видяла, че келнерът има такива очи. Тя повикала управителя на ресторанта и му казала: Този човек трябва да го уволним от гостилницата, защото

гостилницата ти ще пропадне. Господарят я послушал и го уволнил, но келнерът знаел, че причината е тя, изчакал я вън и я убил. Сега изниква въпросът: Коя е причината за престъплението? Тя можеше да избегне това нещо. Нямаше нужда да го уволнява. Гледачката не е знаела как точно да каже, за да се избегне нещастие. Тя трябваше да ѝ каже: Ти днес ще направиш една глупава постъпка, за която ще бъдеш убита. Този, който привежда този пример иска да каже, че загаенето не е празна работа. И в нашите научни теории има празни работи. Той обяснява нещата разумно. Ние казваме, че това не е вярно, онова не е вярно. Ние трябва да знаем кое е вярно, защо е вярно. Всяко нещо почива на един разумен закон. После нищо не е произволно. В природата няма никакъв произвол. Тази жена направи една произволна постъпка от страх. Тя можеше да напусне гостилницата и да си излезе, но в нея беше фиксирана идеята, че този келнер ще я преследва и ще я убие. Тя сама става причина за смъртта си.

Ако вие допуснете една лоша мисъл и не я заместите с една добра мисъл, непременно келнерът ще ви изчака отвън и ще ви причини зло. Всички нещастия идват по единствената причина, че след една възвишена мисъл, която идва в ума ти, или едно възвишено чувство, ти отказваш да ги изпълниш. Единственото нещо, което може да спаси хората е да се дава ход на хубавите мисли и чувства да се реализират. Не отказвайте доброто, което ръката ви дава. Дойде някой просяк, дай му нещо, не го обиждай. Ти го изгониш, той грасне една кибритена клечка и ти запали плевнята. Дай му нещо, да те благослови Господ и кажи: Друг път ще ти дам повече. Ние понякога сме много гребнави. Казваме: ако на този дам, на онзи дам, какво ще ми остане? Че колко души най-много могат да те

срещнат? Няма да са сто души. Едва ли ще те срещнат един, двама, трима просяци, два-три лева ще дадеш. Ти си представяш, че всички просяци ще дойдат. Тогава ще ви приведа друг пример. Не се опасявайте от мъчноотиите. В Анадола, в един от турските градове живеел един богат арменец. Минава един турчин бедняк и той му казва: ще ти дам един бешлик, там има едно умряло куче да го хвърлиш. Турчинът казва: Аз ще ти дам два бешлика, ти го хвърли. Богатият арменец го хвърля и казва: Дай ми сега двата бешлика. Кой е постъпил разумно: турчинът или арменецът? И двамата са умни според мене. Арменецът казва: Заповедта аз дадох, но можах и да я изпълня. Турчинът казва: Понеже аз не искам да изпълнявам тази заповед, аз давам два франка глоба. В този арменец друга черта се крие. Той е скъперник. Той защо даваше на турчина само един бешлик, но не му даде едно меджигуе, или два, три, четири, пет меджигуета? Турчинът за десет щеше да го занесе. Турчинът за един бешлик не иска, но ако беше за десет, щеше за го занесе. А на него като му предложиха два, понеже много цени парата, веднага забрави, че кучето е умряло и го занесе. Та и ние в света често носим умряло куче. Малкото куче аз наричам малко престъпление. Като ни дадат два бешлика ние сме готови да го занесем някъде. Но то ще остави своята миризма, ти не можеш да се освободиш от заразата на мислите. Като носиш нещо гниещо, то не влиза в работа, но ще ти остави известно влияние.

Искам да запомните този закон: Всяка една мисъл, всяко едно желание имат голямо влияние върху човешкия организъм. Затова, ако съвременните хора бяха чувствителни и си помагаша едни на други, нямаше да има нещастни хора.

Христос поставя този домостроител под друг закон. Ние всички, които сме работници,

домостроители, изпратени на земята, какво трябва да правим? Трябва да постъпим по най-честен начин, тъй както Бог изисква. За домостроителството трябва да бъдеш крайно справедлив. Христос иска да покаже, че този домостроител изправя една своя погрешка. Тези, които са го наклеветили на господаря имаха причина, понеже той се отнесъл зле с тях и му казват: Той злоупотреби с вашето имане. Но домостроителят казва: Аз ще изправя грешката, която съм направил. Господарят го похвалил, че може да изправи тази грешка, че не бил користолюбив, че не вземал само за себе си. Той казва: Ако работя за себе си, нищо няма да спечеля, затова работя и за другите. В това отношение, всеки един, който работи за общото благо, той е на правия път. Защото човек сам по себе си е малък. В своя индивидуален живот, той е мярка за своите постижения. Човек е крайният предел на Божиите работи в света. Той е мярка. С тази мярка всеки един се мери и като мериш, нищо няма да ти дадат. Ти не мисли, че в богатството може да си щастлив човек, не мисли, че в многото знание може да си щастлив човек, нито в силата може да си щастлив човек, но в ония благородните отношения, които имаш със своите братя., с това вътрешно разбиране, само тогава всички ще те обичат. Под думата обич разбирам Бог да те обича чрез всички хора, само така ще бъдеш щастлив. Или другояче казано: Бог опитва всички разумни хора, доколко те са справедливи. Той опитва бедните, опитва и богатите, опитва учените, опитва и простите. Всички онези, на които съзнанието е пробудено, ще се опитват, понеже са в един клас, тъй както се изпитват учениците в училището.

Ние имаме една идея за онзи свят. Ако се запита едно пиле, което е в черупка, къде е онзи свят, то ще каже - вън от черупката. Самото яйце живее в онзи

свят. Ние сега живеем в онзи свят. Ние разбираме онзи, разумният свят, който иде. След като се измени целият свят, растенията, хората, цялата природа и се пречисти, ще дойде разумният живот, и това ще бъде онзи свят, ние ще живеем в по-добри условия. Трябва да знаем как да живеем, защото ако дойде благо, което Господ ни изпраща преди да сме готови, ние ще го развалим.

Казвам: Според новото вярване, човек трябва да се сдружи с всички. Например, как се групират народите? Учениците в едно училище ще се групират. Там където отиват здравите, болните не отиват. Най-здравите деца отиват в университетите, а в Божествения свят трябва да отидат най-добрите, най-възвишените, които завършват своето развитие на земята. Ние мислим, че Христос ще бъде снизходителен към простите и глупавите. Няма какво, глупавите са простени, но ние които влизаме в новата земя, която Бог е създал, трябва да бъдем хора приготвени за нея. Например, ако всички бяхте ясновидци, щяхте да видите цялото ваше бъдеще, щяхте да видите всички работници, които работят за вашето бъдеще, вие щяхте да видите всички поколения, които работят. Строителите на бъдещето идат сега в света. Вие ще попитате къде са тези строители? Не мога да ви кажа. Мога да ви кажа, че слънцето ще грее по-силно, ще дойде пролетта. Земята като се върти отива към тази промяна. Няма да ви обяснявам дълбоката причина. Например, някои лета са по-студени, някои по-топли. Има си причина за топлото лято. Някоя година има повече влага, друг път няма. Сега учените хора доказват, че влагата зависи от слънчевите петна. Когато на слънцето има повече петна, на земята има повече влага. Когато на слънцето има по-малко петна, има по-малко влага и

годините са по-плодородни. Когато има повече петна на слънцето, има повече женитби, повече раждания, хората са по-весели, търговците повече печелят. Когато има по-малко петна, хората живеят по-тежко, по-малко дъжд има. Учените може да виждат причините, които обуславят социалните работи на земята, добрите условия, добрият живот, плодородието. Докато има плодородие, има и щастлив живот. Щом няма плодородие, усложнява се работата. Аз казвам: Не са парите, които определят бъдещите условия. Това е храната, която иде отгоре. Парите са едно средство. Храна без пари може, но пари без храна какво са?

Условията, при които живеем, можем да ги изменим само ако разбираме законите, както един техник разбира законите на техниката. Пилотът за да управлява един аероплан, той трябва да разбира законите на движението. Онзи, който движи един локомотив, или един автомобил, трябва да знае също съответните закони. Хората никак не са запознати с това какво могат да направят. Човек се ражда в света с определено знание. Ако ти със своите занимания попаднеш в определените за теб условия, ще имаш благословение. Някой път започваш едно, две, три, четири, пет занаята. Не само това. Има хора определени да се женят, има хора, които не са определени да се женят. Една жена може да се жени за четири-пет мъже и те да умират, тя остава неженена. Някой мъж се жени за четири-пет жени и все умират. И като се жениш, трябва да намериш онзи, който е определен за тебе, с когото можеш да живееш. После можеш да се ожениш, да ти се родят деца. Определено е колко деца ще родиш. Един хиромантик може да ти каже колко деца ще имаш и колко от тях ще останат живи, колко от тях ще са щастливи. Някой път се случва, някой път не се случва, но повечето пъти се случва. Ние ще

стигнем до другото обяснение. Разумният живот е тъй строго определен, както всичките части на машината, които механикът знае коя на кое място да постави. Ако има грешка той знае как да я изправи. Така и човекът е създаден. Един разумен процес съществува в света. Всичко в света е определено. Извън възможностите, които природата ти е дала, ти нищо не можеш да направиш. Даже половината, даже една десета от това, което имате в сегашния век, не можете да го използвате.

Ще ви приведа един научен факт. Един учен казва: Ако се събере съвременното знание, което е проверено и точно, ще се получат 90 тома като Библията. А знанието, което може да се събира в човешкия мозък е за още 900 такива книги. Какъв простор съществува. За хиляди години има място в мозъка. Ние казваме: Аз много зная. Не, ти много малко знаеш. Цялото съвременно знание като се събере, ще остане място за още 900 такива книги. Хиляди години може да живееш, докато мозъкът ти се напълни със знание.

Та този домостроител е дошъл на земята като един пътник, като един ученик да се учи. В това отношение религията е наука само за духовния свят, как да чувства човек физическия свят, за какво трябва да работи. А в Божествения свят човек е зает с чистата наука, да проникне, да разбере онези закони, с които се ръководи животът. Да разбере в дадения случай какво може да направи той и кое хората да му помогнат. Отиваш при някой банкер да искаш заем. Да знаеш положително, че гумата ти на двете няма да направи. Сега отиваш при някой банкер, той ще ти откаже, при втори, при трети, при четвърти отиваш, отказват. Отиваш при един министър да те назначи, при втори, при трети, с години чакаш да си отиде една партия, докато дойде твоята партия. В този разумен

живот всички хора ще дойдат навреме. Няма да бъдат уволнявани. Като дойде времето, всеки човек сам ще си даде оставката. А сега без да иска го уволняват. В Божествения свят мнозина от вас се уволняват преждевременно. Аз съм слушал хора да казват: Дотегна ми, искам да си замина, не ми се живее на земята Той не знае какво говори. Аз го питам: Ти свърши ли си работата? - Не, дотегна ми, омръзна ми, не ми се живее между хората. - Ами в онзи свят като отидеш, какво ще правиш? Онзи свят е разумен свят, изисква се много голяма ученост. Христос казва така: Бъдете свършени. Човек трябва да бъде свършен и по душа и по дух и по сърце и по ум. Той трябва да включва в себе си всичко. Без тези неща животът не може да бъде щастлив. Щастие то на човека зависи от неговия ум. Минава едно дете, проси от няколко души, никой нищо не му дава. Върви замислено това дете. По едно време вижда една госпожа, пада ѝ кърпата. То взема кърпата и ѝ я подава. Тя го поглежда, вижда нещо хубаво и казва: Ела с мене. Ако не беше паднала кърпата ѝ тя нямаше да го повика. Така му отваря път за цял живот. Ти казваш: Една кърпичка. Повдигни я, дай я на тази богата жена, тя ще ти отвори път за цял живот. Тази паднала кърпа е падналата доброта. Вдигни я в името на Бога и я дай. ще се оправят твоите работи. Тогава господарят ще те похвали, че разумно си постъпил като този домостроител.

31 беседа държана от Учителя
на 23 април 1933 г., неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

ПЕТТЕ ЕЧЕМИЧЕНИ ХЛЯБА

Ще прочета шеста глава от Евангелието на Йоана, отначало до 16 стих. Ще взема само думите: Петте ечемичени хляба.

Пет хляба. Какво може човек да направи с пет хляба? Само разумните хора могат да осмислят живота. Животът има смисъл само при разумните хора. Животът има смисъл само при здравите хора. "Здрав", това е естествено състояние. Да бъде човек здрав, значи всичките му органи да функционират правилно. Има три естествени същности в човека. Едни в които умът преобладава, те са хора на ума. Други, в които сърцето преобладава, те са хора на чувствата. И трети вид - хора на волята, на физическия живот. Противоречие има в същността, от която те излизат. Противоречие има между един здрав и един болен човек. Здравият се радва там, където болният плаче. Най-трудно е да угодиш на един болен човек. Няма помъчна работа да угодиш на един болен човек, на когото краката са отрязани. Колкото и да внимаваши, все ще му причиниш неприятност.

Ние, съвременните хора се намираме в едно нездравословно състояние. В религията го наричат

падение на човека, грехопадение и т.н. Сега, който от вас иска може да чете, върху израждането има доста написани книги. Израждане в света няма. В света има изтриване, но израждане няма. Израждане има тогава, когато човешкият организъм изгуби тази сила, която първоначално е съдържал. Когато един народ не се умножава, казват, че се изражда. когато човешкият ум не може да ражда мисли, пак става израждане. Когато тялото не може да извършва своите функции, казват, че то се изражда. При условията, в които сега се намираме, ние разрешаваме онзи въпрос, който един овчар не могъл да реши. Като си носил кривака, той се замислил, защо Господ го е оставил да пасе овцете. Не можеше ли да ме остави на нещо по-своято, ами целия ден да паса тези овце, да им свиря с кавала, те да си гранкат със звънците и да си пасат трева. Нито една овца не ме пита, как си. Имат си те свои нужди, а аз трябва да им служа. Така разсъждавал овчарят, но никакво разрешение на въпроса, защо Господ го е поставил овчар, не получил. Той бил отличен кавалджия, чула го царската дъщеря като минавала. Казват му: Искаш ли да станеш царски зет? Отсега нататък твоята съдба се измени. - Че как така? - Ще хвърлиш кривака. - Че кой казва това? - За царската дъщеря ще се жениш. Какво значи женитба? Няма да гренкат звънци, няма да пасеш овце, няма да ти е студено, този кожух няма да го носиш, ще бъдеш добре облечен. - Не го зная какво е, но за разнообразие искам да го опитам. Тръгнал да опита как ще се чувства там. Но в това царство имало закон, че зетят не може да бъде нито по-нисък, нито по-висок даже и с един сантиметър от царската дъщеря. Дошло ред да го мерят. Бил един сантиметър по-нисък. Казват: Добре свиряш, но един сантиметър ти изяде главата, ще се вънеш да пасеш овцете докато израстнеш.

Та сега и вие питате защо сте нещастни. Един сантиметър не ви достига. Туй подразбира едно трезво схващане за живота, обективно схващане. Аз не разбирам обективното схващане на банкера, на когото касата е пълна с пари, които баща му е оставил. Туй още не е трезва мисъл. Аз разбирам трезва мисълта само на онзи, който е при най-неблагоприятни условия, при които човек може да бъде оставен. Ако този човек даде израз на тези благоприятни условия, той е трезвен, той има обективен ум, трезвен ум. Много пъти може да каже: Ние мислим, че правдата в света, че любовта в света, че законът могат да се въдворят. Но любовта и доброто в света с насилие не трябва да дойдат. Вие може да организирате цяла армия, може да организирате един народ, може да го направите като колелата на една фабрика, но да заставите този народ да живее по братски - никога. Не е било време и няма да бъде. Съществува само един закон диаметрално противоположен, според който на първо място е тялото, следователно, човек трябва да бъде силен. Но силата не е на първо място. На първо място в света е човешкият ум. На второ място в живота е човешкото сърце и на трето място е човешката воля. Волята е свързана със стомаха. Човешкото сърце е свързано с гробовете, умът е свързан с мозъка. Ако вие не разбирате отношението на ума към мозъка, ако не разбирате вашите чувства - това отношение към гробовете и ако не разбирате отношението на вашият стомах към вашето тяло, вие нямате понятие за човека като цяло. Защото, когато чувствата на човека са в дисхармония със самия човек, заболяват гробовете. Туберкулозата, е една от болестите, които най-мъчно се лекуват. Когато човешката воля е в дисхармония със сърцето и ума, заболява стомахът. когато човешкият ум е в дисхармония със сърцето и волята, заболява

мозъкът. Това са отношения. Следователно, живата природа не търпи никаква дисхармония. Всякога, когато се нарушат онези отношения, с които великата природа се развива, ние сме в дисхармония. Съвременната наука иска да ни покаже, че има израждане. На какво се дължи това израждане? На една дисхармония между човешкия ум, сърце и воля. Вие, например, не можете да съберете на едно място един религиозен човек, един философ и един земеделец да живеят братски. Не само така на думи да ги съберете. Това от амбона аз мога да заявя.

Вчера дойде един господин да проси за слепите. Гледам и една госпожа и един интелигентен момък идват и казват: Каквото ви се откъсне от сърцето. Казвам: Аз пари нямам, трябва да постя цяла седмица, че тогава каквото ми се откъсне от сърцето. Седем дни да не ям и каквото спестя да го дам за слепите. От хората да взема, от чуждото и да минавам за благодетел, аз това не го разбирам. Аз зная защо са слепи и влизам в положението на слепите и мога да им кажа по кой начин могат да им се отворят очите. Но така както те сега мислят, очите им не могат да се отворят. Не харесвам тази настойчивост. Казвам им: Нямам пари. Казват: Ще видиш оттук, оттам. - Нямам пари. - Ние ще чакаме. Намерих се в голямо чудо. Сега и мисля. В това време иде една сестра и казва: За Братството оставям двеста лева. Казвам на сестрата: Понеже ти ги оставяш за Братството, мога да дам сто лева на този човек за слепите, а половината да останат за Братството и щом даваш парите, ти ще ги занесеш. Аз ти благодаря, че ги даваш и ще можеш да послужиш на слепите.

Ние имаме известни недъзи, които се опитваме да разрешаваме по някакъв начин. Въпросът за слепите по този начин не се разрешава. Хубаво е и това, може

да им услужим. Това, което правят хората е отлично, но за слепите може да се направи нещо повече. В света има три вида слепи хора: едни слепи по ум, други слепи по сърце и трети слепи по воля. Когато дойде човек да лекува слепите, трябва да знае преди всичко причината за ослепяването.

Аз се отдалечавам от въпроса. Да дойдем до думите на Христа: Какво може да се направи с пет ечемичени хляба? От времето на Христа досега не зная друг да е нахранил с пет ечемичени хляба 4-5 хиляди души. Говорят, че някъде в Индия имало хора, които могли да нахранят с малко хляб много хора. Ако съвременните хора се стремят да превърнат желязото в злато или простите метали в благородни, възможно е. И човек по същия начин може да увеличи петте ечемичени хляба, но трябва да разбира съответния закон на природата за превръщане на материята. Друго становище трябва да има той. Природата не трябва да бъде за него едно мъртво учреждение. Защото външно ние живеем в един свят, където изглежда, че всичко е в покой, в мъртво състояние. Съвременната наука показва, че привидно е така. Сега са намерили живи клетки в някои моделирани камъни отпреди хиляди и милиони години. На земята има живи микроби, които през пространството са дошли. Този въпрос, че животът е дошъл някъде от слънцето, и досега се повдига. Това показва, че и в другите светове има живот. Ние мислим, че животът е само тук, на земята. Писанието казва, че Бог се радва на неговата собствена земя. Не на тази земя е създаден човек. Окултистите поддържат, че сегашният човек е нов човек, той от онзи свят е дошъл. Съвременните окултисти поддържат, че сегашният човек е дошъл от месечината. Там е живял. Когато там се изгубили благоприятните условия,

той е слязъл на земята. Онези, най-учените хора на месечината са имали средства, с които са пренесли първите жители на земята и са ги заселили. поддържат, че и на месечината са останали най-учените хора. Това, според сегашната наука са хипотези, които трябва да се докажат. Според мене логическо доказване, че съществуват тези работи, не е достатъчно. Как ще повярваш само на една логика? Вероятно е. Единствената вероятност е, че трябва да се качиш на един аероплан, да отидеш на месечината, да слезеш там да видиш и да се върнеш пак на земята. Но от земята да се доказва.... В Индия поддържат, че имало хора, които са ходили на месечината. Имало някакъв апарат, с който се подготвят да ходят. Писанието казва, че човекът е странник на земята. Колко време ще остане, то е въпрос. Някои поддържат, че всички тези материални светове, които съществуват, съставят едно цяло. Цялата Вселена, целият материален свят е едно цяло. То е една земя. Там дето има живот, това е една земя, обитаема земя. Онзи, който схваща правилно, разбира че е така, а онзи, който не разбира, той мисли, че само нашата земя е обитаема. Изисква се един грандиозен ум, за да схване онова отношение, което съществува в света. Понякоя път ние сме като мравките. Какво значение има, че една мравка се е качила на главата на един философ? Тя може сто пъти да се качи на главата му, без да стане философ. Човек трябва да е надарен да мисли за великото. Човек е надарен, той има предназначение, което се различава от това на животните. За него не е достатъчно да прекара един живот от 50-60 години, след което да му поставят паметник и да кажат: Тук лежи един човек, който е бил професор, министър, министър-председател, изял е толкова кокошки, агънца, оженил се, имал толкова деца, които са

завършили със златен медал образованието си. Това не е предназначението на човека. Понякога ние се лъжем, че сме господари на своята съдба. А майката мисли, че като нейното дете друго няма. Но питам сега: Ако това заключение на майката беше правилно, защо то когато то се влюби и дойде време да се жени, тя се сърди и не е доволна от избора му? Казваш: Тя е глупава, тя не е сръчна. Питам: Къде е логиката? Няма никаква логика. Майката да остави сина си да се ожени за която си иска, пък той нека страда, нека си бие главата колкото иска. Това е философия. Нито един баща досега не е оправил сина си, нито една майка не е оправила дъщеря си. Научно казано, единственият начин, по който можеш да оправиш сина си е да започнеш възпитанието му преди да е дошъл на този свят. Той трябва да ти е писал най-малко десет години преди да е дошъл на земята. Ти да си получил писмо, да си се разговарял с него. Да си му разказвал как седят работите тук. Най-после да си му казал, че той в този дом не може да влезе. При този уровень, при това развитие, което има, ти не го приемаш за син. Онези души, които идат на земята, това е осиновяване. Вземаш едно чуждо дете, осиновяваш го, казваш, че си му баща. и майката мисли, че е родила нещо. Обаче, това роденото дете се жени за когото си иска и заминава когато си иска, не пита майка си. Сега не искам да ви обезсърчавам, но само ви навеждам известни факти, които да примирят живота. Но не да ви направят индиферентни. Ние не трябва да разрешаваме живота тъй като че сме в някой замък. Да кажем, че ви затворят херемтически сто години в този замък, а въздухът е в шишета. Води се борба за въздух. Ако има сто шишета, тогава на сто души по едно шише ще се падне. И всеки ще трепери за своето шише, защото от него зависи животът му. Ако е

непредпазлив и счупи едно шише, той ще живее една година по-малко. Ние хората сега сме затворени в замъка с шишетата. Тогава аз предсказвам: Всеки, който предсказва колко години ще живее, това показва, че е счупил някое от тези шишета. Например, когато един човек не може да живее дълго време, неговото ухо е изядено долу. Щом е късо ухото долу, сто години не може да живее. Учените хора, германците, които изследват това, дадоха на една млада сестра съчинение върху този въпрос и сега тя само си тегли ухото. Понеже там пише, че от дължината на ухото зависи живота. Тя казва: Ние и досега сме имали уши, но не знаехме, че това показва колко години ще живеем, не само колко години, но зависи и от дебелината. Ако тези уши светят, пак няма да живееш дълго време. И ако носът ти свети, пак няма да живееш дълго време. Носът ти трябва да бъде доста масивен и ухото ти трябва да бъде масивно. Под масивно разбирам да бъде червеничко, добре очертано, особено долната част да бъде добре очертана. Това е учение не за деца, но за майки. Майката може да продължава живота на детето си. Преди да е родила това дете, тя може да му направи ушите и всичко както трябва, за да живее детето й сто години. Колкото години майката иска да живее нейното дете, толкова ще живее. Майката е съдба. Трябва да знаете какво влияние има вярването, внушението, каква мощна сила представлява внушението. Не казвам: внуши му. Има нещо хубаво във внушението, но не трябва да си служите с него. Има болни, които след като се поставят под магнетичен сън и им се внуши, че са здрави, на такива хора, след като се събудят от сън, болестта изчезва., без някаква лекарство. Но ако туриш някой човек под магнетичен сън и му внушиш, че е болен, като се събуди ще заболее. Срещнеш някого и кажеш: Защо си пожълтял, какво

ти е? Веднага заболява, заболяват сливиците му, а той си внушава, че е охтика, или рак в гърлото. Страхува се. Съвременните хора приличат на хората от следния анекдот: Отива чумата в Багдат, среща я един пътник и ѝ я пита: Къде отиваш? - Отивам в Багдат да взема хиляда души. Връща се тя и той пак я пита: Колко души измряха? - деветнайсет хиляди. - Защо не ми каза истината, а ме излъга преди? - Не, казва, аз взех само хиляда души, другите осемнадесет хиляди души умряха от страх.

Та в света има само едно нещастие, другите осемнадесет хиляди идат от страх. Ти си богат човек и те е страх, учен човек си и пак те е страх, религиозен си, а се съмняваш в своите убеждения. Аз казвам: Всеки човек има право да има свое убеждение. Това право природата е вложила в човека. Или да употребим една религиозна дума: което Бог е вложил. Под думата Бог аз взимам едно същество, което гледа без никакво пристрастие. Туй същество има еднакво отношение както към микроба, така и към човека. Бог и на вълка ли гледа по същия начин? Човекът е направил вълка такъв, какъвто е. Преди отклонението на човека вълците не бяха такива. В този лошия живот вълците станаха вълци. И мечките и вълците после дойдоха. Когато Господ е създал животните, всички били добри. Но после всичките животни се променили. Вълкът, когото вие обвинявате, много се привързва, повече от куче. По-добър другар от него няма. Той съзнава, че е на крив път, но не може да се промени. Много интелигентен, много умен е той.

Трябва да разбирате влиянието на човешката мисъл. Всяка еманация, която излиза от човешкия мозък, гробовете и стомаха, оказва влияние на света. Голяма опасност за съвременния свят и култура е тази еманация на човешките мозъци, тази естествена

еманация, която излиза несамо от мозъка, но и от човешкия стомах, от дробовете, от сърцето. Светът е изпълнен с отрицателни мисли, с некрасиви чувства, с небагородни постъпки. Всички хора са крайно индивидуализирани, всеки мисли само за себе си, как по-приятно да прекара живота си. Ние сме в един век, където мъчно ще се намерят двама души да живеят заедно, по братски, да имат една кесия. Не да говорят само на думи, но на дела. Не че в света няма хубаво, но аз говоря общо.

В нашия век се изискват учени хора, не такива каквито са сега. Изискват се професори, свещеници, проповедници, майки, бащи, слуги, господари със съвсем други разбирания. Аз не искам да хвърлям упрек на никого, защото упрекът е общ за всички ви. Ако един от братята в един дом хване лош път, а другите го съжаляват, вземат участие в тези грешки и от сърце му помагат, от тях зависи да го поправят. Не може майката и бащата да останат индиферентни. На същото основание Бог, Който е създал света, не мислете че Той е индиферентен. Той има един план, който след време ще приложи. Няма да остане същество в света, което да не поправи. Каквото и да казват другите, ще дойде това време. Кога ще бъде? - За умните е много близо, утре, за глупавите след милиони години. Кога ще бъде? - Според степенята на развитието ви, още днес може да направите своята съдба. Ако моралът разбираше законите на човешкия живот, измени своята форма и стане човек, щеше ли така да страда? Ако и рибата може да измени своята форма да излезе от водата, ако птицата, която хвърчи може да измени своята форма, щеше ли да има сегашните страдания? Ние сега разсъждаваме, но грешим като мислим, че над човека няма други същества, по-високо стоящи от него. Ние още не сме

най-високите представители на човешката раса. Ние сме най-последните представители на човешката раса. Най-долните типове от слънчевата система се изпращат на земята за изправяне. Който сгрещи на Слънцето, на Юпитер, на Сатурн, на Марс, на Венера, всички ги изпращат тук на заточение. Вие сте дошли от разни системи, не че сте най-лошите хора, но сте били малко напредничави там. Сега това е само за да се изясни. Аз не искам да вярвате в това. Това не разрешава въпроса. За разрешаването на този въпрос ние трябва да изучаваме законите на земята. Съществуват известни закони на земята, които ние трябва да знаем. Земята има известно отношение към Слънцето, към разумната природа. И ако ние разбираме законите на онази материя, от която е направено нашето тяло, ако разбираме материята, от която е построен нашият мозък, ако разбираме материята, от която са построени нашите гробове, ние щяхме да живеем съвсем друг живот. Няма толкова жесток човек в света, на който ти да не можеш да повлияеш.

Един човек в Америка, който свършил четири факултета, отива при един милионер. Влиза там с всичкото си достоинство и се представя. След като разказал историята си, милионера му дал 10 долара и казал: Господине, толкова съм предвидил в бюджета си за такива учени хора като теб. Когато представих този пример на един учен тук между вас, си каза: Много пресилена е тази работа, невероятно е това, не може да бъде. Пиши, казвам, на трима милиардери да ти отпуснат по една субсидия, да ти помогнат за издаването на списанието. Той писа и те му отговориха навреме, но не му изпратиха нито един долар. Писаха му: Господине, нямаме такъв бюджет. Обаче, при този милиардер влиза една млада мома, красива, засмяна,

усмихва се и на нея милиардерът ѝ дава 20 хиляди долара веднага. Казвай : Заповядайте, на ваше разположение съм. Питам: Къде е силата? Тази мома не е свършила четири факултета, нищо не е свършила, а на нея веднага дава 20 хиляди долара. Ще кажете, че го е омагьосала. Но тази мома има здрав мозък, здрави гробове, здрави еманации има, а на онзи човек му липсва нещо. Българинът казва така: роди ме мамо с късмет, пък ме хвърли на смет. Значи, роди ме с гарби, вложи в мене един здрав мозък, здрави гробове, здрав стомах, пък вложи и най-хубавото, което имаш, и ме тури на произвола на съдбата, ще видиш тогава какво мога аз да направя. Казвам: Съвременните хора се нуждаем от едно: ние не сме хора на вярата, ние не сме хора даже на съвременния разум. Следователно, нужни са ни вяра и разум.

Преди 15 или преди повече от 20 години, разисквам с един млад много интелигентен човек. Слушай, казва, аз уважавам твоите възгледи, но на мене ми се струва, че те са празна работа, това не съществува, онова не съществува. Аз по вярвам в това, което ти вярваш. Казвам: Абсолютно нищо не значи. Е, ти в какво вярваш? Вярвам, че един ден ще умра. - Ти друг път умираш ли си? - Не съм умираш. - Ти нямаш право да говориш за смъртта. Сега живееш, можеш да говориш за живота. И той започва да излага своите аргументи. - Ако имаше Господ, такива неправди в света как ще съществуват? - Прав си. Но тъкмо тези неправди показват, че Господ съществува. Като се гради къща и не капне и една капка вар никъде, как ще разбира, че се гради къща? Когато се гради къща ще има оцапани камъни, тухли. Този свят сега се гради, затова навсякъде има нещастия. Ако вие не споделяте моето мнение, то е друг въпрос. Нещастия, болести, толкова хора умират, войни се отварят, бият се хората. Идват

учители, проповядват: Обърнете се към Бога. Говорят за друг свят. Не зная доколко светът е прогресирал. Има един прогрес в света, но той е много малък. Обаче има и един естествен прогрес в света. Той не се дължи на хората.

Разправяше ми един господин от русенско. Като пътувал, срещнали го разбойници. Той се спира и казва: Искате ли от мене нещо? Главатарят казва: От тебе нищо не искаме. Потупва го по рамото. Ние знаем от кого да искаме. Ти си върви. Питам: Защо от него не искат? Понеже той не е вписан в бюджета им, няма какво да дава. Главатарят го поглежда и казва: Аз те виждам, че ти не си богат човек, сиромас си, много си страдал. Изважда от джоба си пари, дава му и казва: Хайде, да ни помниш. Помисли си за нас, да имаме бекет, да можем да си свършим успешно работата, да не ни сполети някое зло. Не е хубав, лош е занаятът ни, но какво да правим. Съвременните хора търсят своето лично щастие. Светът и ние имаме една крива представа за живота.

Аз имам три представи за живота. Когато един човек постъпи в университета, това е неговият личен живот. Той става член на университета. Стане професор и отиде да помага на човечеството, тогава говорим за висшето "Аз". Ние се нуждаем от хора, които трябва да помагат не насила, от доброволци се нуждаем, не от прости хора, но от учени, от благородни хора, от всички общества, които да се събират да размислят по кой начин може да се оправи светът. Това е по човешки казано така. Но вън от нас има една земя, едно общество, което брои 101 милиона най-посветени същества, които са завършили своята еволюция, най-съвършените същества, които мислят ден и нощ за повдигане на човечеството. Те работят, те са пуснали в ход своята мисъл и един ден тя ще се

реализира. Днес цяла Европа, целият културен свят се намира под тяхно влияние. Тези пертурбации, които стават, това е влиянието на тяхната мисъл. По-лесно е да спрем земята в нейния път, отколкото да спрем тяхната мисъл, която влияе; по-лесно е да спрем слънцето, отколкото да спрем тяхната мисъл, която те ще реализират. Светът ще се поправи и един хората ще започнат да живеят по братски, да се разбират. Тази жестокост, която съществува сега, ще изчезне. Ще минат сто, двеста години, две хиляди години. Предсказвам: За умните хора, за гениалните хора светът е оправен. Онзи, който седи във водата, а главата му е отвън, няма какво да се плаши. Но онзи, на когото главата му е потопена във водата иска да дойде някой да го извади, защото ако не го извадят и остане вътре, той ще се удави.

Казвам: Трябва да имате едно верую. Това, което ви говоря може да го опитате така както може да опитате слънчевите лъчи. Преди години, когато ние говорехме за слънчевите лъчи ни се смееха, казваха че е заблуждение. Сега учените във Франция, Германия, Англия говорят за силата, която излиза от слънцето, една специфична сила, с която може да се лекуват болните. Не само това, от слънцето излиза една енергия, която създава човешките мозъци, гробове, тела. Ако хората знаеха кога идват приливите на тази енергия и я използват, тогава всички деца щяха да бъдат здрави. Всеки дар отгоре иде, това не е произволно. Земята е създала само стомаха. Благодарим за това. А гробовете, мозъка не може да ги създаде. Човешкото сърце е свързано със слънцето. Човешкото сърце има точния ритъм на слънцето. Както вибрира слънцето, такъв ритъм, такъв импулс има и сърцето. На някой то бие 50 пъти, на някой 60 пъти. Нормалното биене на сърцето е свързано със слънцето. Но има едно

друго слънце, с което е свързана цялата наша слънчева система. Това са грандиозни понятия. Сега ученият човек за да стане учен, ще се мъчи да доказва откъде са дошли слънцето и човекът. Кой от вас е видял човека? Ти четеш съчиненията на Шопенхауер, на Виктор Юго, на Кант, на Толстой. Къде е Толстой? Това, което умира не е човекът. Това, което не умира, то е човекът. Христос казва: "Това, което аз говоря, то е Духът и животът." Това, което ти мислиш, това, което ти чувстваш, това, което ти съзнаваш, то е човекът. Човешката мисъл това си ти, човешките чувства, това си ти и твоите постъпки в дадения случай си ти. Ако ти във време на мъчнотии се разколебаеш в своята мисъл, ти си слаб човек. Ако във време на мъчнотии в тебе се заражда вяра да преодолееш мъчнотиите, ти си силен човек. Ако при големите мъчнотии твоите чувства се уякчават, ти си силен човек. Ако в твоите благородни постъпки се закрепих, ти си силен човек. Аз не говоря за своенравие, за своеволие.

Та казвам: Ако Христос искаше да има доброто име на еврейските равини в Неговото време, какво щеше да направи? Кажете ми? Щеше да стане един обикновен проповедник. - Не, Той не се уплаши от тях. Не Му трепна окото. Той знаеше, че Неговото учение ще има за Него лоши резултати, но пожела да изнесе истината. Той каза на равините: Ако съборите този храм, имах власт в три дни да го съградя. Може да направите опит. Те разбраха думите му буквално за техния храм. Обаче, не трябва да мислите, че аз говоря против евреите. И евреите са хора като нас. Ако идете в Европа ще разберете, че европейците имат най-лошо мнение за българите. Но българите са като европейците. Българите са лоши в едно отношение, в друго са добри. Ако е за лошо, то навсякъде

го има. Обаче, в бъдеще за да си съставим за народите една ясна представа, непременно трябва да изучим тяхната глава, черепите им - българските черепи, френските, английските, американските. Нужно е едно стабилно изучаване устройството на черепа. Само по този начин ще се познае, доколко благороден е един народ. Ще се проучат тези, на които стомасите са развити, на които гробовете са развити, на които мозъкът е развит, от всичките разреди, за да бъдат в съотношение.

Някога Христос нахрани хиляден народ с пет ечемичени хляба. Искам да ви наведе на мисълта, че има неща в света, които от сегашно гледище са невъзможни. Кой от вас като християнин може с вяра да нахрани пет хиляди души? Тогава всеки от вас би се намерил в положението на онзи проповедник от Русе, който така се въодушевил като проповядвал, че си казал: Аз вярвам, че Господ ще отвори очите на слепеца, който стои на вратата. Ще ида и ще кажа: В името на Господа Исуса Христа отвори очите си. Излиза, отива до слепия, спира се, но се усъмнява: ами ако кажа и не стане? Замислил се, вземал си Библията и отминал. И досега още този въпрос на русенския проповедник остава неразрешен. Дали могат да се отворят очите на слепия, това е написано на неговата ръка. Ако погледнеш, ще видиш може ли да се отворят или не. Ако могат, лекувай го. Ако не може, оставете го. Има хора така ще си заминат. Извадено му е окоето, ти не можеш да му създадеш око. Но в бъдеще това ще е възможно. Учените хора ще присаждат очи. Например, може да ти присадят едно мечо око. Възможно е. Или ще платиш на някой човек, макар че е жестоко да извадиш окоето му и да го присадиш на себе си. Все пак за предпочитане е две мечи очи, отколкото сляп да бъдеш. Очите на мечката не са най-лошите. Аз ги

вземам като емблема. У мечката чувствата са крайно развити. Тя е много отмъстителна. Ако я обидиш не забравя, ако направиш едно добро и него не забравя. Такава е.

В сегашния век човек се нуждае не от една средновековна вяра, не както са живяли апостолите и не както е проповядвал Христос. Мислите ли, че днес Христос не проповядва? Христос проповядва и в Индия, и в Англия, и в Америка. В Англия има един християнин, който решил седем години да не говори. Казват, че той е Христос. В Англия той има свои ученици. Ганди ходил при него, но той не му проговорил нищо. Писал му така: Остави се от своето тесногърдие, остави се от твоя глупав живот. И в Индия има един, който минава за Христос, и той има последователи, повече от един милион. Навсякъде се явяват. Ще кажете: те са самозванци. Може да цитирате Писанието, че в последните времена мнозина ще кажат, че Христос е тук или там. Питам тогава: какво трябва да бъде нашето понятие за Христос? Той е великият принцип на Любовта, който трябва да държи хората като в едно семейство. Всеки човек трябва да бъде честен в себе си, в своето съзнание, той трябва да има стремеж да се развива, да не бъде невежа, а да бъде учен. Не само учен трябва да бъде, защото учените хора без сърце нямат импулс, нямат двигателна сила. Ако пък има двигателна сила, няма да има направление. Като се даде направление, ще се даде сила и волята ще даде всички възможности да се реализират онези идеи, които сега са необходими на хората. Има въпроси, които естествено трябва да се разрешат.

Всеки човек трябва да разреши нещо за себе си. По това се отличава човекът. Ако в едно общество, ако в един народ всеки един разреши своите задачи, то и целият народ добре ще ги разреши. Затова се казва, че

колкото повече умни хора има в един народ, толкова по-добре за него. Или, когато казваме, че трябва да съществува една религия, тя трябва да бъде звено, което да съединява хората, да облекчи мъчнотиите, които съществуват, или да подобри тяхното обществено положение. Един от еврейските пророци казва: Трябва да се създаде един закон, който да не насилва човека в каквито и да е обстоятелства. Аз говоря за хората, които живеят добре. После друго: трябва да има такъв закон, в който да се даде подтик на всички възвишени, благородни мисли, които съществуват. Да се даде подтик на всички хора, не само да се ограничават, да се плашат. Казвате: "Страх лозе пази." Не, страхът не пази лозето, разумността пази лозето.

Под петте счемичени хляба и двете риби аз разбирам всичко онова възвишено и благородно у човека, всички дарби реализирани, едно отлично сърце, един отличен ум. Ако ти нямаш тези дарби, този ум и това сърце - ти нищо не можеш да направиш в света.

Сега христовото учение има за задача да повдигне човешката гуша. Христос не е само реформатор. Той не направи само преобразование, но Той внесе един нов принцип в света, едно ново съзнание. Христос внесе братството в света. Християнството се отличава с братството. Той казва: "Един е вашият Отец, а всичките вие сте братя." Християнството поддържа, че има само един Баща, а всички други са братя. Бог е техният Баща. Всичките други неща ще дойдат. Ние сме поставили тези принципи на заден план, на заден план сме поставили Бога, на заден план сме поставили братството, а сега искаме само последните резултати. Кои са те? - Да се поправи светът. Как ще се поправи светът? Как ще се спаси светът? - Светът се нуждае от една възвишена Любов, светът се нуждае

от възвишени чувства, светът се нуждае от благородни постъпки.

Ще ви приведа един пример: В една война между Франция и Германия един французин стрелял срещу един германец, но не могъл да го убие. Германецът става от позицията, отива при него и му занася един орден, казва: Гордей се, герой си, че се биеш за народа си. И аз бих искал да бъда като тебе. Окичва му кръста за храброст. Казва му още: Много добре направи, даде ми един пример, кое е по-хубаво: да те наградят, че си убил човек, или че не си го убил. - Второто е правилно. И туй го направил германец, който не е с таква вярване. Това е един отличен пример на благородни чувства. А ако у религиозните хора има някакво малко различие, те не могат да се търпят един друг. Те казват за мен: Той е един еретик, той е против църквата. Не, не съм против църквата. Аз съм за любовта. Аз съм за човешкото ухо, аз съм за човешкото сърце, аз съм за човешката воля, аз съм за човешките чувства, аз съм за всичко онова, което е възвишено, благородно, за това съм аз. Ако то съществува, ще има църква, ако то съществува, всичко друго ще има. Ако то не съществува, всичко друго ще си отиде. Вие ще го допълните.

Та казвам: На съвременните поколения им трябва любов. сега хората нямат любов, или ги е страх от любовта. Те са се наплашили. Много са се наплашили от любовта. Старите казват, че любов не съществува. Младите вярват, старите не вярват. Защо младите вярват, защо старите не вярват, не зная. Не съм толкова учен. Любовта съществува, само че капациите на старите хора са затворени и топлината не може да проникне вътре. Аз гледам колко са подозрителни хората. Една стара жена ми прави комплимент, казва: "Синко, какви са светли очите ти. Ако погледнеш една

млада мома какво ще стане с нея?" Казвам: "Бабо, само тебе гледам. И понеже си умна, тебе обичам. На една млада мома ни най-малко мога да кажа, че я обичам." Веднага казва: "Стара съм". - "Именно защото си стара, затова." Аз разбирам сега онова, което я мъчи. Тя казва: "Ти наистина ли говориш, или искаш да ме опиташ?" Питам я: "Бабо, виждам, че си много умна - 90 години си живяла, какъв съвет ще ми дадеш, как трябва да гледам?" - "Е, синко, ще погледнеш тъй няколко пъти, после ще си вдигнеш очите нагоре." Казвам: "Хубаво е, ще направя това." - "Или ако не го направиш, като погледнеш, затвори си очите и помисли малко." Казвам: Хубав съвет е, добър съвет е. Значи, най-първо виж какво казва сърцето, после вдигни ума си нагоре. И аз привеждам думите на бабата. Значи най-първо погледни в сърцето си, после погледни в ума си. Аз изваждам книжката и запечатвам. Най-първо погледни в очите момата, после обърни очите си към Бога на живота горе и погледни в сърцето си. После слагам моето тълкувание: Погледни сърцето си, после вдигни ума си нагоре и въпросът ще се разреши.

Сега желая, като дойдете да турите петте ечемичени хляба на живота и двете риби, тази криза, която имате, да се свърши.

32 беседа държана от Учителя
на 30 април 1933 г., неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

ДОБРОДЕТЕЛНАТА ЖЕНА

Ще прочета част от 8 стих на 31 глава от Притчи Соломонови.

Ще говоря върху добродетелната жена. Подгумата жена разбирам същество, което живее на земята облечено в най-дебелата и най-красивата дреха, която може да се направи. Най-разумното същество, това е жената. Искам да ви говоря конкретно: За мене конкретните работи са основа за създаването на новата философия в живота на едно ново направление. Сегашният живот на земята не може повече да продължава. Този строй, който сега имаме, е създаден в миналото. Тогава е бил потребен, но природата намира, че сегашното положение не е подходящо за бъдещето. Затова тя сега почти е затворила своите магазини и прави сметка, приключва сметките си. При това положение хората искат да бъдат щастливи. Не могат да бъдат щастливи, понеже няма изплащане. Дал-взел, все едно. При новата форма за в бъдеще не може да има даване и вземане. Ако някой от вас иска да бъде щастлив, това не може да стане, защото късно е дошъл. Не искам да ви обезсърчавам. Най-дебели дрехи ви трябва, сняг ще има, вятър, безпаричие, болести,

тъмнина, смущения отвътре и отвън, свещи ще ви трябват за вечерно време. Това са иносказателни работи, които трябва да превеждате. Не може без иносказателни работи, без предсказване не може. Всяка една математическа формула тук е сказание, трябва професори да доказват формулата. След като работят цели 4-5 часа, пак остава неразрешена.

Например има много гагатели, които разгадават бъдещето на хората и не могат да го разгадаят. Преди освобождението някъде в северна България се явила една голяма гледачка и хората от целия Варненски окръг се наредили да им гледа. Тя гледала върху един голям охлов. Каквото казвала все се сбъдвало. Събрала около 50-60 хиляди лева, разни подаръци, но не могла да разгадае, че една вечер разбойници ще я оберат. Взели парите ѝ и я оставили пак да гадае, но това тя не могла да предвиди. Аз наричам истински гагатеи тези, които знае кога ще го оберат. Аз наричам гагатеи, които може да отгатне как да изправи една своя грешка. Щом вкараш един параход с повреда в развълнуваното море, мъчно може да се поправи. На брега лесно се поправя, но в развълнуваното море мъчно се поправя. Сега вие не питайте защо животът е така направен. Никой философ, никой мъдрец, даже никое божество досега не е разрешило защо е направен така. Това остава една загадка. Хиляди томове са писани, измислени са разни теории, светът е пълен с цяла архива от теории, но въпреки тези теории и обяснения, фактически животът е останал неизяснен. - Защо? - Когато запитали онзи мъдрец на Египет Хермес, защо животът е неизяснен, той само си стиснал устата. Вие ще си отворите устата и веднага ще разрешите въпроса, веднага ще си дадете мнението. Не си давайте мнението нито за доброто, нито за злото. Не хвали добрия, нито укорявай лошия. Аз съм ви дал едно

правило. Не хвали добрия, за да не стане по-добър. Не укорявай злия, за да не стане по-лош. Вие ще ми кажете: едното разбираме, но защо човек да не стане по-добър. Така може от ваше гледище, но от гледището на великата философия по друг начин седи въпросът. Ако ти носиш 60 килограма злато на гърба си и дойде един и ти даде още 60 килограма, питам: това за твоя полза ли е? Едно благо е това, но едно ненужно благо. Какво от това, ако бъдеш по-добър, какво ще правиш? Представи си, че си сам на земята и си много добър човек. Какво ще правиш с твоето добро? Представи си, че си добър човек, но няма нито растения, нито животни, разхождаш се в пустиня с пясък, какво ще направиш с твоята добрина? Добрината на човека има отношение към окръжаващите, към съществата, с които съжителстваш. Добър човек аз наричам този, който не изнасилва себе си - нито ума си, нито сърцето си, нито волята си. Той е според мене добър човек. Всеки, който изнасилва ума си, за да стане нещо повече, всеки, който изнасилва сърцето си, за да стане нещо повече и всеки, който изнасилва волята си, за да стане нещо повече, този човек не е разбрал философията на живота. Защото неговият ум на физическото поле зависи от устойчивостта на нервната му система. Когато нервите се разстроят и не могат да предават тази енергия, която мисълта изисква, той ще стане слабоумен. Добрината на сърцето също се предава по известни нерви, които ако отслабнат, човек не може да развие своята добрина и става малодушен. Волята се предава по трети род нерви. Когато те отслабнат и не могат да предават своята силова енергия, човек ще стане безхарактерен. Ние трябва да дойдем до такова положение, че да няма нужда от нерви. Нервите са изиграли своята роля като проводници. Трябва да създадем нещо по-хубаво

от нервите, или трябва да се създадат нерви, които да не се разстройват. Не да стане човек неврастеник. Какво нещо е неврастенията? Ако е истински неврастеник, аз ще го похваля. Но под неврастения ние разбираме състояние на човек, на когото нервите са пропукани и енергията му изтича навън. Пропукани клонци са тези нерви. Хората мислят, че човек от много мислене, от много чувстване се е разстроил. Когато много е мислил и чувствал, то е едно благословение. Ако този човек много се е нервирал, той нищо не е мислил. Той е мислил за пропукани клонци. Някой търговец пише заявления против всеки, който има да му дава. Този дава пог съд, онзи дава пог съд, но нищо от никого не може да вземе - нищо не му дават. Някой учен блъска ума си, ходи да разглежда едни пластове на земята, други пластове, прави една теория, друга теория, не върви. Не може да скрои нещо, което да легне на ума на хората. Хората някой път са много практични, те обичат практичните работи. Да ви кажа какво разбирам под практично. Ако някой ми донесе хубаво направени круши от хума, добре боядисани, какво ме интересуват неговите хумени, добре боядисани круши? Мене ме интересуват хубаво узрелите круши. Аз бих предпочел да са направени от восък, ще продам восъка, а така от хума може само главата да си намажа. Преди години аз препоръчах на братята и сестрите да си мият главата с хума. Три-четири пъти си миха главата и после прекъснаха. Не бяха избрали хубава хума, че им се развалиха косите. Казват: не струва. Има една хума, с която главата се измива по-добре, има една хума, с която косата става клисава. Та те за нещастие употребили клисавата хума. Има такива мисли, които са като лошата хума. Като минат през ума ти, той става клисав. Има сърдечна хума, като мине през

сърцето ти и то става клисаво. Пък има и волева хума, ставате упорити, своенравни, също като своенравните животни. Пословично е магарето със своята упоритост.

Един български моряк ми разказа анекдот за слабостта на магарето. Товарят на Варненското пристанище 400-500 магарета на параход, но половината от тях не искат да влязат. Двама войници бутат едно магаре, то не мърда. Идва един войник и казва: тъй няма да влязат магаретата, силни са. Тогава казва на двамата войници единият да хване магарето за юздата, другият за опашката и да теглят назад, тогава то отива напред. Щом го теглят назад, отива напред, докато теглят напред, то се дърпа назад. По този начин всички магарета влезли. Казва: това е слабата страна на магарето. Не слабата страна, но умната страна на магарето. Като пипнеш магарето за опашката, то мисли правилно, казва: трябва да вляза вътре, а като го пипнеш за главата, то казва: не, нататък не отивам. Но представете си това магаре, като влезе в парахода, казва: Потегли ме прост войник за опашката. Сега да смекча работата да не разберете криво. Много ученици има, някой път са недоволни, че им ударили някоя плесница, казват: Умен, учен човек ме удари, предаде ми нещо. Ако го удари някой прост, обижда се. Когато го удари учен човек, не се обижда.

Често ние сме недоволни от живота. Но какъв трябва да бъде животът ни нито един човек няма конкретно понятие. Всеки иска да живее добре, всеки иска другите да постъпват добре с него. Той как трябва да постъпва, малцина имат ясна представа. Защо? Понеже всяка една добродетел на физическото поле трябва да се изрази в нещо материално. Да ви изясня тази идея. Представете си, че един млад момък, който е свършил университет, иска да угоди на една

крайно възискателна мома. Той се вижда в чудо. Ако иска да ѝ подари нещо, тя ще го отхвърли, няма да го хареса. Питам: тогава какъв подарък трябва да даде този момък на младата мома, че тя да е доволна? Сега и аз като този български моряк ще ви дам едно правило. Той трябва десет години да върви след нея, да изучава характера ѝ. След като е била на разходка в планината и се е уморила от разходката, той трябва да ѝ даде една чаша вода. Това ще бъде най-хубавият подарък, който тя ще приеме и ще остане за дълги години в нейната душа. Това е единственият подарък, който момъкът може да ѝ даде, когато тя има нужда от него, жадна е.

Философия ви трябва, за да изучавате живота. Вие понякога казвате: Защо този свят е така създаден? Защо хората са такива? Защо не вървят по добрия път? Някои вървят, някои не вървят. Защо всички не са благородни? Тъй като и вие сте в този свят, какво трябва да правите? Някой път ни се струва, че всички хора мислят като нас. Ние се разбираме помежду си толкова, колкото двама индуси от приказката. Един от индуските владетели, който минавал за голям мъдрец, много учен човек, можел да говори с ръцете си. При него често идвал един брамин. Казва: Искам да ми намериш друг философ, за да се разговаряме двамата. Ако ти не намериш такъв мъдрец, да не пристъпваш вече моя дом. Браминът се замислил. Един ден минава покрай него един бръснар и го пита: Какво си се замислил? - То не е твоя работа. - Кажу, може да ти помогна. Виждам, че имаш една скръб на сърцето си. - Нашият владетел, шахът, иска да му намеря един учен човек, като него мъдрец. - Аз ще ти намеря. Отива, извежда философа и го туря на една могила, а на другата могила застава той. Започнали разговор. Философът вдигнал единия си пръст. Другият вдигнал

двата си пръста. Философът поставил петте си пръста надолу, другият вдигнал петте си пръста нагоре. Разговаряли се дълго време двамата. Попитали мъдреца: Какво ти каза онзи като вдигна единия си пръст? - Той ми каза, че има само един Бог на небето. - А какво ти отговори той? - Има един Господ на небето и един на земята. Какво каза като постави пръстите си надолу? Каза, че дъжд ще вали. Какво каза ти? - Ще израсте трева. Попитали бръснаря: Какво ти каза философа? - Каза, че ще ми извади едното око. - Ти какво му каза? - Ще му извадя и двете. Какво каза с петте пръста? - Че пет души ще дойдат да се сражаваме. Той държи петте си пръста. - Ще те чакаме. Философът тълкува правилно, такава е неговата идея. Той така разбира света идейно, а бръснарят разбира чисто практически света, по своему. Той изхожда от физическия свят. На физическото поле вие никога не може да разберете какво мисли човек. Вие сте заинтересувани. Човек на физическото поле е всякога заинтересуван. Той прилича на късоглед, не вижда надалече. Всички неща у него са свързани с едно вечно противоречие. И недоволството, което имате, всякога се дължи на известни материални работи, които не ви се доставят. Някой е недоволен, че силата му е малка. Някой е недоволен, че не е богат, друг, че не е учен, трети, че не е красив. Някой е недоволен, че не може да говори красноречиво, пети е недоволен, че не е велик художник или цигулар. Ако си велик цигулар, лесно ще си изкараш прехраната, ще седнеш на пътя, ще свириш. Но ако не знаеш да свириш, нищо няма да изкараш. Ако си красив, красотата е сила. Ако си силен, ако имаш силен ум, лесно ще действаш. Силният ум действа в природата. Сега няма какво да ви зальзвам. Сегашните химици искат да превръщат простите

елементи в скъпоценни. Един силен ум, който разбира законите в природата, той може да се ползва от всички нейни богатства. Той разбира езика ѝ. Един силен ум, който разбира законите, като дойде при една златна жила, веднага по известни трептения може да определи дебелината ѝ и на каква дълбочина е. Който не знае, може да сгреша.

Сега този, който е писал последната 31 глава от Притчите, търси добрата жена. Добрата жена е у самия човек. Човек е създаден от мъж и жена, а двамата заедно образуват човека. Една жена е половин човек и един мъж е половин човек. Когато някой търси жена, той е половин човек, който иска да стане цял човек. И сега хората искат да се женят но за колко време? След 10-15-20 години тя си замине и мъжът е пак половинка. Или след 20 години мъжът замине и жената е пак половинка, няма го мъжът. Неразрешен е този въпрос. Жената ще се оплаква от мъжа си, че не е такъв какъвто трябва. Не си е намерила своята половинка, оплаква се от мъжа си, понеже е взела чуждата половинка. Аз да ви дам един съвет на вас, но само на онези, които не са се влюбвали. Онези, които са се влюбвали, те са опитали. Една жена трябва да намери един мъж, който никога не е поглеждал друга жена. Сега, дали може да намери такъв момък, то е друг въпрос. И мъжът трябва да намери една жена, която никога не е поглеждала друг мъж. В нейния ум да съществува идеята, че в света има само един мъж, и в ума на мъжа да съществува идеята, че в света има само една жена, няма много жени.

Щом тя мисли, че има много мъже и той мисли, че има много жени, работата е като сегашната. Това не е противоречие. Аз не го изнасям като противоречие, но констатирам фактите. От несъгласие на гледищата произтича това противоречие, което

съществува сега. Вие може да морализирате един мъж. С никакъв морал не можете да въздействате на ума на един мъж или на една жена. Един мъж ако мисли, че може да ограничи с един канон една жена, той се лъже, тя ще го лъже. Жената е всякога такава каквато е родена. И ако жената мисли, че ще постави някакъв канон на мъжа, тя се лъже. Мъжът е всякога такъв, какъвто е роден. Не мислете, че ще го направите светия в този свят. Светията се ражда такъв. Добрата жена се ражда и добрият мъж се ражда, отпосле не могат да станат добри. Не е ли роден един човек добър, работата е свършена. Ние оставаме с този въпрос природата да се справи. Защо е така, не засягам този въпрос.

Аз защо ви казвам: не говорете лошо, за да не стане по-лошо и не говорете добре, за да не стане по-добре. - Защо? - За да ви олекне. Вие ще кажете: Защо Господ е направил така? Не засягайте Господа по този въпрос, защото Той ще ви постави на голямо изпитание. Мислите ли, че когато Господ е създал един красив мъж, Той го е създал за жената? Мислите ли, че когато е създал жената красива, я е създал за мъжа? Мислите ли, че една хубава написана книга е написана само за един човек, че той трябва да вземе тази книга и да я чете? Мислите ли вие, че слънцето, което е създадено, е създадено само за един човек, за едни очи? Не, то е достояние на всички очи. За всички хора е създадено. Каква философия има в това разбиране? Вие може да мислите така. Тогава може да турите закона. Щом вие турите друг закон, тогава аз считам, че вие сте в един замък, гледате през един прозорец и считате, че друг не може да гледа. Да, през тази малка дупка да гледате в този замък това е ваше право, но вън като гледате слънцето, това не е само ваше право, то е право на всички. Поне не си правете илюзии. Не

мислете, че вие сте разрешили въпросите, че сте дошли до едно правилно разбиране. Когато Крез бил на върха на своето щастие и богатство, един от гръцките мъдреци Солон му казал, че никой преди смъртта си не може да бъде щастлив. Той се поусмихнал малко, но после като му дошло голямото изпитание, по заповед на персийския цар Кир бил турен на кладата, тези думи на гръцкия философ го спасили. Той извикал: Солоне, Солоне, прав си бил тогава. Кир го попитал: Какво искаше да кажеш с тези думи? Крез му разказал как Солон му бил на гости и той го попитал, не намира ли, че Крез е най-щастливият човек на земята, а Солон му отговорил: Щастливият едва след смъртта се познава. Човек преди смъртта си не може да бъде велик и щастлив. Кир освободил Крез.

Аз превеждам думите: Никое яйце не може да бъде свободно докато не се излюпи. Онова яйце, което е под квачката, всякога може да се счупи, да се разлее, но като се излюпи то е вече свободно, има крилца. Следователно, онзи човек, който е излязъл от ограниченията на живота, престанал е да мисли за ограниченията в живота. Докато ние мислим за окръжаващата ни среда, за нещата, без които не можем, ние не можем да намерим истинския път. Може да мислим така, но това не решава въпроса. Туй всякога ще внесе известен недоумък, известни страдания, известен смут в ума ни, в сърцето ни, във волята ни. Естествено е това, аз не го отричам. Един мъдрец ако го ударите и го прободете с ножа, той ще усеща болка, но той има силна воля, с която може да спре болката. Аз ще ви кажа следното: Ако човек е много умен, нещастията и страданията бягат от него - страх ги е от човешкия ум. Нещастията и страданията това са врагове на света, които всякога може да те нападнат. И те ще нападнат то-

гава, когато мислиш, че всичко е наред. Тогава те ще те нападнат. Скърбите и страданията са като зверовете.

Един англичанин отива в Индия, напуска Европа, за да кали своята воля според методите на индусите. В една планинска местност, където минавали най-опасните зверове, тигри, леопарди, той се настанил, скръстил крака, концентрирал се, за да не го нападнат зверове, и наистина докато бил концентриран всички зверове минавали край него и заминавали. Но ако той най-малко бе отклонил ума си, веднага щеше да бъде задигнат. Същото е и със страданията - докато ти държиш в ума си великото чувство любовта, те ще минават и ще отминават. Но в момента, когато се колебаеш в тази велика истина, страданието ще дойде. Тогава ще бъдеш като онзи англичанин, който ходил на лов в джунглите пак между зверовете. Един ден една тигрица му счупила крака и заедно с пушката, която била в ръката му го занесла за гощавка на своите малки дечица. Той рече да вдигне глава, тя с лапа го натисне надолу. По една щастлива случайност той успял да се избави от тази тигрица. В своите спомени той пише, че ще помни това приключение в живота си.

Тигърът, това е недоволството в човека. Когато той загуби любовта си, отива да гони тези животни, да ги убива. Той върши нещо, което е престъпно. Човек може да руши границите, които сам е направил, но да чупи границите, които другите са направили, той няма право. Ние имаме право да направим себе си нещастни, но нямаме право да направим другите нещастни. Може себе си да убодете на един трън, но другите нямаме право. Нека всеки да прави опит в себе си. Ако това действа благотворно, да го приложи и на другите. Да кажеш: Аз така и така направих,

може и вие да приложите една моя мисъл, едно мое желание и една моя постъпка.

Да се върнем към разумната жена. По отношение на живата природа, на същественото в света, човек е жена. Кой е жената? - Целият човек е жена. Кой е нейният мъж - живата природа, разумното, същественото, което е създало всичко в света, то е мъжът. Той трябва да я похвали, че тя е разумна. В този смисъл вие ще имате един идеал, от който може да почерпите известно знание. Другояче цялото недоволство, което сега имаме, то ще остане неразрешено. И като се родите, и като заминете за другия свят, и там има недоволство. Разправят сега, че много искат да се върнат от онзи свят. Вие казвате: Къде са? Натрупали са се на границата на този и на онзи свят, но няма условия да дойдат. Казват: Не може да бъде. Сега няма да се спирам, защото това спада към една отвлечена област. Като дойдат до нея, казват: Ето едно заблуждение. Аз не зная, кой в света е заблуден. Нима да ядеш, не е заблуждение? Нима да спиш, не е едно заблуждение? Нима да сложиш копринени чорапи не е едно заблуждение? Нима да сложиш на врата си лисича кожа не е едно заблуждение? Нима да туриш цилиндър на главата си не е едно заблуждение? Нима да сложиш кучешки ръкавици не е заблуждение? Това са все заблуждения. Разбирам да внесеш една светла мисъл в ума си, която да те повдигне и да те направи господар, да туриш едно светло чувство да те направи силен, мощен и да направиш една разумна постъпка, разбирам. Но да отидеш да купиш модни обувки, това не е съществено за тебе.

Ще ви приведа един пример. Този човек, за когото ще ви говоря, той е на онзи свят, няма го тука. Той бил с висше образование, завършил в чужбина и се връща в

България. Принадлежал към евангелската църква. Като дошъл тук, закъсал, не искат да го приемат за проповедник в църквата, както той искал. Той бил горд, скъсали му се обувките, грехите, шапката. Да отиде да проси не може, да вземе пари на заем от тук-оттам не може. Отива при един грехар и казва: Дайте ми най-хубавите грехи, които имате. Извадили му каквото поискал, облякъл се, оставил старите си грехи и казал: Занесете ги въщи, ще ви ги платя. Отива при обушаря и казва: Дайте ми най-хубавите обуша. Остава старите и казва същото, да му ги занесат въщи, ще ги плати там. Отива при шапкаря, взема шапка и там казва същото. Това става, струва ми се, в град Свищов. Седи в къщи. Идва грехарят и казва: Господине, платете. - Как, аз ви платих. Как смееете да ме обиждате. Втори път ли искате да ви плащам грехите. Обушарят и шапкарят като идват и на тях платил по същия начин. Какво ще кажете, защо постъпил така? Той е умен човек. Един французин, когото обвинявали, казал: Господа, човек може да се подкупи със 100, 200, 300, 500 хиляди, но с един милион, това вече не е подкупване. Това е продажба. Никой няма право тогава да ме осъжда, че съм се подкупил, аз съм се продал.

Мислите ли, че с тези възгледи, които имате в живота, може да успеете. Всички хора - светски и духовни, ги слагам под един знаменател. защото за мене има един морал, който е общ за всички хора. Въздухът аз дишам, и комарът, и всички животни дишат, само че аз го употребявам по един начин, другите по друг начин. Но всички не знаем как да се ползваме от благата. Като приложим този морал за съвременните хора - религиозни и общественици, и държавници, какво ще кажете, право ли мислят? Някъде мислят право, но някъде мисълта им не е права.

Аз може нещо да считам, че е право от мое гледище, но дали то ще бъде право и за другите? Ако едно нещо е благо за другите, то трябва да бъде благо и за мене. Не може да бъде зло за другите, а за мене да бъде благо. Такъв морал е относителен. Та казвам: Ние може да предизвикаме онова висшето благо в света. Например, мнозина от нас ни е срам да кажем, че вярваме в Бога. Мислите ли, че Бог има нужда от нашето вярване в Него? Мислите ли, че ако аз мисля нещо за слънцето, с това ще му предам нещо? Или че то има нужда от моето вярване? Ако аз му чета и кажа: Слушай, като изгрееш, да не забравиш за мене. Слънцето казва: Аз като изгрея и за тебе и за хората еднакво съм. Ако аз вляза в къщи и затворя кепенците, отношението на слънцето към мене ще бъде друго. Но не е виновно слънцето, виновен съм аз. Ние напълним нашата малка глава с ред хипотези и теории и после казваме, че светлината не прониква в нас. Ще излезеш вън, тогава ще проникне неговата светлина.

Изисква се една трезва мисъл, не безпощадна, но красива, свежа мисъл. За да опитах хората, доколко са трезви и умни, изнеси един панер с праскови и ябълки, остави ги и само наблюдавай кой колко ще вземе. Ако мине и вземе само една ябълка, той е умен; ако вземе две, той е талантлив; ако вземе три, той е обикновен; ако вземе четири, той е неморален; ако вземе целия панер, той е крадец. Ще кажете: Какъв е моралът? Всеки има право да вземе един плод и да каже: Господ да даде живот и здраве на този човек, който ги е оставил тук. Благороден човек е той. Не да си напълни джобовете и да каже - за жена ми, за децата ми. Всичкото зло в света произтича от това, че ние искаме да осигурим и другите. Никой няма право в света да осигурява някого. Всеки има право да осигури само себе си. Човек като мисли, той осигурява себе си,

като чувства, осигурява себе си, като действа, осигурява себе си. Като престанеш да мислиш, да чувстваш и да действаш, твоята осигуровка е изчезнала. Как другояче? А има много хора, които спестяват пари за погребение. Веднъж дойде при мене един човек и ми казва: Искам да ми предскажеш бъдещето. Казвам: Ще го предскажа при едно условие. Кажу ми ще бъда ли щастлив или не, ще бъда ли богат или не, ще се възмогна ли, ще се повдигна ли? Казвам: Ще оставим щастието, понеже то е едно изключение. При сегашните условия, щастлив не можеш да бъдеш. Ти имаш един голям недъг, който си наследил. Ще ти го кажа и ако можеш да се освободиш от него, ще ти покажа пътя, по който можеш да бъдеш щастлив. - Какъв е? - Обичаш да пипаш, да крадеш. Дедите ти цели четири поколения са крали и ти си от тях. Но ако се освободиш, както виждам съдбата ти, можеш да постигнеш голямо богатство, но тебе жена ти и децата ти ще те убият. Ако изправиш живота си, ти ще бъдеш щастлив. - Може ли това нещо да стане? Ако можеш да изправиш лъжата си, ти ще бъдеш щастлив, но ако не можеш да се справиш, нещастие то е за предпочитане отколкото щастието.

Всички ние правим тази грешка. В древността един човек видял една оправена свиня, затворена в кочина и казал на домакинята: Много хубава свиня имате, от хубава порода. Но ѝ трябват едни хубави обици. Като вашата свиня няма да има, ако и турите обици. Ако я дадете, аз ще ѝ туря обици и ще я върна. Извежда я жената, връща се мъжът ѝ и пита: Къде е свинята? - Дадох я на един да ѝ сложи обици. Обеща да я върне. Отиде, казва мъжът, свинята! Остане ли и на вас да ви сложат обици. Вашата работа е свършета. Не ви трябват никакви обици. Българинът казва: Да му турим обици на ухото. Не ви трябват никакви

обици. Единственото украшение, според мене, което през всички векове умните хора са допускали, е човешката мисъл, човешкото сърце, човешката воля. Това е вътрешният човек. И Писанието казва: Да се украсява човек с великите добродетели в себе си. Украсява ли се така, тогава всички украшения отвънка са на място. Няма ли тези вътрешни украшения, всички други украшения ще му принесат най-големите нещастия.

Новото учение е следното: всички вие да ходите по вашия, но не по сегашния път. Искам всички вие да вървите по въшия път, както първоначално сте тръгнали, по пътя на вашия ум. Искам всички да вървите по пътя на вашето сърце, но не сегашното. Ако е сегашното, ще ви предскажа какво ви чака, изобщо не се колеба. Страшно ще бъде. Ето аз ви гадая: по пътя на вашия ум, сърце и воля, по който първоначално сте тръгнали, ви очаква голямо щастие. Всички трябва да вървите по пътя, който ви е начертан. Това са три пътя съединени в едно: единият на физическото поле, другият в духовния свят и третия в Божествения свят. Трите пътя водят към трите велики добродетели. Те образуват това, което наричам човек. И този човек, който ходи в тези три пътя, Той е Христос и казва: "Аз съм пътят, истината и животът." Три неща са. Това е фигуративно казано. Туй ви казвам не за обезсърчение, какъв е животът сега. От вас зависи как да формирате своята съдба. Не мислете, че съдбата е нещо механично. Съдбата, това са най-умните същества, които са поставени да отсъждат право. Щом се намерите пред своята съдба, тя не е жестока. При съдбата ти ще се срещнеш с най-добрите, най-благородните и най-справедливите хора. Те ще ти кажат: Този път, по който вървиш, това не е правият път. Ще ти покажат правия път и ти ще се

върнеш назад. Ние сега се плашим от съдбата, казваме: Страшна е съдбата. Но това са най-умните същества, които определят пътя на твоето щастие. Когато Давид имаше да избере, той каза: "По-хубаво е човек да падне в ръцете на Бога, отколкото в рацете на хората." Какво лошо има в това, че ни съдят? Нещата ще бъдат изнесени както са.

Тази Божествена жена, която описва Соломон в притчата, каква трябва да бъде? - Добра жена или добър човек? Човек трябва да бъде напичен с всички тия добродетели. Първото нещо, човек трябва да има абсолютна вяра, която да не се поколебава в нищо. Никое страдание, никоя мъчнотия и никое благо в света да не е в състояние да го отклони от пътя. И в скърбите, и в радостите, и във веселието ти да държиш една и съща посока. Никога да не се сравняваш с никого и да казваш, че този човек седи по-горе или седи по-долу от тебе. Човек, който е на земята, не трябва да се сравнява с онези, които са по-долу от него, той трябва да се сравнява с тези, които са по-високо от него, да кажеш: Искам да бъда като тях. Да не сме в състояние на залез, а да бъдем като слънцето от изгрева до зенита. Винаги човек да гледа нагоре и по-нагоре, да стигне до зенита. Зенитът е организиране в човешкия живот, значи да реализираш онова, което ти си желал. А щом го реализираш, трябва да започнеш един нов живот, една нова епоха, в която ще разбираш в какво седи новото, в какво седи смисълът на живота. Писанието казва: "Нито око е видяло, нито ухо е чуло, нито на човек на ум е дохождало онова, което Бог е приготвил за тия, които Го любят, за онези, които Го обичат." И този закон е верен. няма човек в света, който като почувства, че вие го обичате, да не е готов да стори всичко за вас. Няма същество в света, даже и най-жестоките - вземете една боа- ако я

обичате тя се привързва към вас, увида се около вас. Но изгубите ли любовта си, веднага ще направи костите ви на пух и прах. В закона на любовта няма никакво изключение. Един дявол, ако го обичате, и той може да ви служи, да го направите кротък и смирен. Изгубите ли любовта си, той може да ви направи на парчета. Силата на човека седи в онзи разумния закон - да не се колебае никога в любовта. Единственият неизменен закон в света е само законът на любовта. В любовта има три неща, които никога не се изменят, макар че всичко наоколо се изменя. Когато този център остане неизменен, всички неща около него ще се оформят и ще се постигне целта. Изгубим ли тази опорна точка, всичко е изгубено. не се плашете от никакви мъки. Бъдете щастливи когато на земята иде едно благо. Мислете, че съдбата ви се усмихва, вас ви опитват. По-голямо богатство от това, което сега имате, никой не може да ви даде. Вие сте чудни ако мислите, че сега може да станете богати. Това е заблуждение. Вие носите едно несметно богатство в себе си, а искате отвън богатство. Това всеки от вас трябва да го знае: едно несметно богатство носите в главата си, в краката си, едно несметно богатство са очите ви, ушите ви, вашият нос, едно несметно богатство е устата ви, езикът ви, къде ли не. Несметно е богатството на човека. Ако знаеш да кажеш на място само една дума, това е небивало богатство. Ако знаеш къде да употребиш ръката си, ти ще измениш цялата своя съдба. Ако знаеш да хванеш царската дъщеря когато се дави и я спасиш, ти ще измениш съдбата си. - Коя е царската дъщеря? Една твоя добродетел се дави, ако знаеш да бръкнеш с ръката си и я извадиш. Кои са тия царски дъщери? това са онези добродетели, които сега се давят в тинята на човешкия живот. И всеки от вас трябва да

тури ръката си и да извади тази добродетел навън, фигуративно говоря, и я постави в душата си. Единственото място, където добродетелите живеят, не е тялото, но душата. те са родени да живеят в нашите умове, нашите сърце и нашата душа. Това е човекът. Когато добродетелите са извадени, оттам ще опитаме своя живот, тогава цялото небе, цялата природа, всичко това ще бъде с нас и ние ще минем от сегашното смъртно състояние в безсмъртието, от сегашното робство в свобода, от безлюбие в любов и животът ще има съвсем друг израз отколкото днес, съвсем друг изглед отколкото този, който има днес.

Беседа, държана от Учителя,
на 14 май 1933г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев

В ПРАВДА И СЪДБА

Ще прочета първа глава, втори стих от Притчите.

В тази глава има две страни: едната е положителна, другата отрицателна. Трябва да знаете, че е писана преди около три хиляди години. И тези изречения, изказани в притчи, били описани повече от три хиляди години преди Соломона. Събрани били от един от най-умните еврейски царе, който събрал тази мъдрост и направил точно това, което не трябваше да прави. Аз не ви говоря за да ви бъде утеха, защото грешката не е утеха никому. Че е направил някой грешка, това ни най-малко не трябва да ни насърчава, но трябва да се намерят причините. В една философия ако не могат да се обяснят причините, да се приложи известно знание в живота и не можем да се ползваме конкретно от него, това знание е тежест за човека. Аз наричам всяко неприложено знание, чувство или постъпка тежест. Нещата са леки когато се прилагат. Откъде трябва да започне човек? Откъде трябва да започне реката? - От извора. Къде е изворот на човека? Всеки от вас може да ми каже откъде да започне. Да, едно начало трябва. Къде

е началото? От извора, там високо при някой планински връх и продължава хиляди километри. Понякога има течение на въздуха. Къде е изворот му? Някъде в пространството. Ние само констатираме, че известно течение иде отнякъде, без обаче да знаем откъде. Появява се една мисъл у нас, ние обаче не знаем извора ѝ. Явява се едно чувство и ние не знаем извора му. Направим една постъпка и нейният извор не знаем. Направим едно добро и не сме сигурни дали е добро или зло. При доброто нещата се увеличават, развиват се и се облагородяват. При злото нещата се смаляват, разрушават се и огрубяват. Защо е така? Как трябва да бъде? Онзи, който е направил грешката, се наказва. защо е сгрешил? Той казва: Не можеше ли като направя прегрешението, да няма наказание? Но законът е: Който направи зло, се наказва, който направи добро, се възнаграждава. Ако ядеш, възнаграждаваш се, ако не ядеш, гладуваш. Защо трябва да гладуваш? Защо трябва да страдаш? - За да се радваме. Защо трябва да носиш сиромашията? - За да станеш богат. Защо трябва да носиш невежеството? - За да станеш учен. Защо трябва да бъдеш човек? - За да станеш ангел, нищо повече. Това са контрасти. Трябва да излезете от обикновеното вярване. защото то е механическо вярване, предпотопно вярване за живота, за небето. Небето не е било преди такова, сега се е изменило. Едно време преди потопа е имало много глупави хора на небето, но и те сега са се изменили, поумняли са. Сега вие може да ми възразите: как е възможно в рая да има глупави хора? В рая всички хора са все яйца, не са измътнени. Там всички са праведни, защото са яйца, не са излюпени. И змийски, и кокоши, и животински и човешки яйца, всички са праведни. Като се измътят те не могат да се спогаждат едно с друго. Възражения ще направите.

Посейтте различни семена, ще видите, че всички имат желание да приемат първи най-добрата храна. Явява се конкуренция, всяко иска да израсне, да стане тънко и високо. Онова, което е обичало повече да поспива, е останало хилаво, изсъхнало е. Та между растенията няма спане. Там ден и нощ можеш да бъдеш буден. Ако речеш да спиш, отиде всичко.

Какъв е изводът? Може някой път да се заблудите. Да кажем изгори някой човек, обърне се на прах. Като погледнеш праха му, ще кажеш: колко ли е страдал този човек? Аз мога да ви представя колко е страдал онзи, който е изгарян. Предполагам, че той е страдал малко повече от онзи, който е бил богат и разбойниците са му ограбили всичко. И ограбеният страда. Животът е богатство и смъртта като гоиде, докато излезе душата от тялото навън, плаче че е изгубила богатството си, останала като едно животно в полето и като сиромашия скита в пустинята дълги години. Душата минава като скитница в пустинята, докато я намерят благодетелните духове и я заведат на определеното за нея място. "Слава Богу, пострадах, но намерих туй спасително училище" - казва тя. Сега може да направите възражение, дали това е вярно или не, дали е така. Ако не вярвате, идете да проверите. Нямам нищо против това. - Ами как? - Това е ваша работа. Аз мога да ви разказвам за Америка, за Англия. - Ама как е? - Иди в Англия и провери. Като се върнеш, ще видиш дали е вярно или не.

Мъдростта сега вика. Вие как ще си я представите? Соломон си я представя като нещо живо, в чието създаване цялата Вселена е взела участие. Значи в този велик грандиозен план, който е бил начертан, тя взела участие, взела участие в създаването на човека в неговото бъдеще,

кредитирала го е, после вложила целия си капитал. Сега онези, които са взели нейния капитал, не я слушат, почнали самостоятелно да действат. Но тези отвлечени истини какво отношение имат към сегашния живот? Вземете например човешкото тяло. Само повърхността на неговата кожа има 2 квадратни метра и в нея има 120 милиарда клетки. На земята има само два милиарда души, в човека има 120 милиарда клетки. Ако се прострат кръвоносните съдове, те имат дължина 20 хиляди километра. Ако се простре нервната система, заема 80 хиляди километра пространство, има 2 милиона потни жлези, които ако се прострат, ще заемат едно пространство от около 10 хиляди километра. Питам: какъв сложен апарат съставя само вашата кожа? Само да пренесете вашата кожа от Вселената, откъдето е дошла, ви трябва 120 милиарда лева. Трябва ви това само да пренесете тия клетки от разните области на Вселената. Питам: Ако вие трябва да плащате, кой от вас е в състояние да плати 120 милиарда лева, за да се пренесат само клетките на неговата кожа? Разбира се, човек живее чрез своята кожа. Цялата дейтелност става в кожата. Отнемеш ли кожата на човека, всичко е свършено. Всичко зависи от богатството на кожата. Когато човек е здрав от гледище на природата, когато мислите му са чисти, когато чувствата му са чисти, когато постъпките му са чисти, кожата му е неизменна. Всички възприятия от външния свят - приемане и предаване са неизменни. Животът тече в унисон, ние го наричаме щастлив живот, защото силният огън не може нищо да го загаси, но и най-слабият ветреца може да загаси слабия огън.

Това са наблюдения, въз основа на които съвременната наука прави своите изчисления. И те

са отчасти, само защото засягат физическото устройство на човека. Човек нищо не знае за своята кожа. Ценното богатство е в кожата на човека, в неговото лице. Физиономистите, като изучават носа или ухото, гледат с какво са покрити. Учените в древността, които са разбирали този закон, са имали школа, в която са учили хората да държат в изправност своята кожа. А то ще рече: да държат в изправно състояние своя мозък, дихателната система и храносмилателната система с всички кръвоносни съдове. Появяването на всички съвременни болести, социалните кризи, се дължат на неспазване на този хигиеничен вътрешен закон.

В Америка на един знаменит американски проповедник, който от много четене не обръщал внимание на своята стомашна система, заболял стомахът му, появили се известни страдания в неговия черен гроб. И поради това като проповядвал, той търсел най-страшните стихове в Библията, пращал всички по дяволите, виждал всичко наопаки. Астролозите наричат тези хора сатурнови типове, а в обикновения живот ги наричат песимисти. Песимистът е човек на когото стомашната система и черният гроб са разстроени. Ако е държавник или ако е военен, все ще направи една глупост. Най-последен лекар пратил този проповедник в болница и му промили стомаха с топла вода. Държали го известно време в болницата, давали му чиста вегетарианска храна. Върнал се той и като започнал да проповядва, вече избирал най-радостните стихове за Царството Божие, за любовта.

Когато някой се оплаква, че не живее добре, аз казвам: Стомахът му така мисли. - Ама ние сме най-лошите хора. Стомахът му не мели храната лесно и добре. Занимава се само с това, което липсва. Той

никъде не иска да види неизменното. Учен ли е, свещеник ли е, баща ли е, проповедник ли е, той не може да види правилно нещата. Все му се струва, че го гледат накриво. Той всичко вижда наопаки.

Ние тепърва трябва да проучваме себе си. Някой казва: Кажу ми истината. Да ти кажа истината? Ти имаш една кожа и трябва да мислиш от какво се нуждае твоята кожа. Ти имаш мозък и трябва да разбереш законите на твоя мозък. Ти имаш бели дробове и досега не си се интересувал каква функция вършат. Имаш стомах и не знаеш как трябва да ядеш и какво да ядеш. Не знаеш колко време да спиш и как да спиш. - Ама едн-кой си учен говорил така. Че на птиците кой е казал колко трябва да ядат и как да ядат. Птиците, рибите, животните в света си напакостиха с прекомерното разплодяване. В тях се яви едно желание да се разплодят, да станат много, вследствие на което се създаде един закон да се изтребят насилствено, и трябваше да се наплодят месоядни животни. Те дойдоха да спасят света от чрезмерното размножаване. Знаете ли какво щяха да създадат птиците с чрезмерното си размножаване? Знаете ли какво създаваме с чрезмерните си желания? Ти седиш и създаваш в своя ум желания, мисли и постъпки, които изпълват света. Човешките мисли стават паразити, човешките чувства стават паразити и човешките постъпки стават паразити. Всичко в света живее, нищо не е мъртво.

Сега аз ви навеждам на тази мисъл за хигиената. Не че светът се е справил. И във великия, разумния свят има месоядни животни. Страданията ще дойдат да изгорят, да пречистят всичко. Не че те искат да ти направят пакост. Понеже ти си създал повече материал, понеже ти си набрал повече материал за продан, а нямаш купувач. В твоя живот има една

криза, ти ядеш повече отколкото трябва. Ще се разболееш и може би седмица, две, три, месец, година ще боледуваш, да обеднееш малко, да осиромашееш, да изтънееш малко. Като видите някой, че е надебелял, казвате: Поправил се. Няма да се мине много време и излишното ще му се снее. Аз не съм видял изключение. Няма нито една статистика да ми се похвали. Казват: Колко хубаво се е оправил. Казвам: Ще го видите след една година. Ще го хване нещо. Тази материя е непотребна. Всичко в човека трябва да бъде в мускули и в кости. Нищо излишно в човешкия организъм не трябва да има. Който иска да бъде здрав, нищо излишно не трябва да има. За такива парцали трябва да имаш един куфар, че да поставиш тези парцали от дядо ти, от баба ти. Носи нови грехи., носи косто е здраво и чисто, по два чифта дръж и носи, другото всичко на аутодафе. И природата така прави. Листата като падат, изгниват, и тя ги преработва. Голямата дейтелност е в това, че природата постоянно преобразява всички тия неща наоколо, постоянно ги преустройва. По същия закон казвате: Защо идват някои лоши мисли в нас? Работа ви създават. От лоши мисли никой не е запазен. Аз вземам това в добрия смисъл. Някои състояния има, когато ти си неразположен, криво ти е. Не ти си иска никой да ти говори. Понякога искаш да дойда да ти говоря, но някой път ти си неразположен, не знаеш как да се освободиш от този, който иска да ти говори. Той не знае как да те утеша. Ти не разбираш неговото състояние и се скарвате. Казваш: какво си се намусил? - Ами ти какво си заспал като някоя баба? Скарат се двамата, наругаят се хубаво. Казвате: Не виждаш ли с света криза има, огън си запалил, хората гладни умират, а той се зазяпал насреща ми. Това са лични схващания. В Първичния Божи план, ако го погледнете,

има един свещен трепет. Злото в света е изключение, смъртта е изключение, сиромашията също е изключение, малки работи са това, прах. Сиромашията е прах, свещен прах. Понякога понаръсват някой човек. Ангелите като гласят някой човек, че му сложат малко сиромашия отгоре, посолят го малко. В невидимия свят сиромашията много се цени, там е рядкост. Богатството навсякъде го има. Да говорим от чисто човешко гледище. сега ние мислим, че всички хора са грешници и всички са в ада. Кой ще ви извади оттам? В ада има по-малко хора отколкото в рая. Като влезе там, като се понажежи, не остава там. И в ада има много умни хора. Те постоянно мислят, мислят как да излязат, много умни стават, излизат в края на краищата.

Има един анекдот. Като умрял Соломон, хванали го дяволите и го внесли в ада. Казват: Ти ще бъдеш тук. Учи хората на умни работи, няма какво да седиш в рая. Ще ти дадем една нова работа - да учиш грешните в ада. Започнал да мисли Соломон какво да прави и как да се освободи. По едно време го видяли, че прави нещо. - Какво правиш? - Искam да направя един храм на Бога и да му служа. Дяволът го хванал и го изпъдил навън. Ние не искаме тук такива фактори.

В живота има умни хора, които някой път от немай къде създават едно учение, за да се избавят. Тогава се поправя тяхното положение. Но основната мисъл е: Животът трябва да се проучва от ново гледище. Трябва да има едно коопериране между хората, да има едно разбирателство. Така както сега се разбира живота, няма никакво разрешение. Не че всъщност няма никакво разрешение, само частично има. Има едно разрешение вън от нашето съзнание. Аз говоря за нашето съзнание, за личния живот. По този начин, по който живеем, никой не може да бъде

щастлив по единствената причина. че стомахът му е развален, дробовете му са развалени. Той не може да има онази енергия, която му е необходима за мозъчната система, да може да възприеме и създаде нещо. Той няма да има жизнена енергия да възприеме най-добрата мисъл. Той няма тази материя, с която да създаде тази мисъл. Защо човек яде, за да придобие материал да облече своите мисли и желания. Затова ние ядем, за да съберем материя за обличане. Тези наши мисли и желания трябва да ги обективизираме. Мисълта има своя материя и желанията имат своя материя. Някой казва, че човек яде, за да поддържа тялото си. Отчасти е така. Още по-далече отивам. Някои мислят, че умрелите не се хранят. И ангелите се хранят. Според учението на съвременните учени хора смърт няма в света. Смъртта е привидно състояние. Умира човек. Няма смърт. Всеки човек, който умира, можем да го съживим. Някой ще каже, че се е скъсала нишката. Може да свържем тази нишка. Ще я хванем и ще я завържем. Както един престъпник може да се хване и да се постави в затвора, така една душа може да се хване и да се постави в тялото си. Къде бягаш? Само един човек може да излезе от тялото си. Когато той бяга от тялото си, това наричаме смърт но когато той напуска тялото си, това не е смърт. Има начини, по които човек може да се обнови. Например, двама германски професори са правили наскоро опити. Те взели клетки и са ги умъртвили. Сега няма да се спирам да ви разказвам как са ги умъртвили. Например, клетките на окоото ги изсушават, след което ги посаждат на един саламандър и след това тези клетки се съживяват, почват да растат. Учените вече казват, че смъртта е случайно явление в природата, животът е навсякъде. Правилно е твърдението на Лавоазие, че нищо в

природата не се губи. И животът не се губи. Ако кажем за някой, че е умрял, значи загубил се е животът. И формата не се губи. Станала е една неестествена промяна. Например, имаш един приятел и той умира. Неестествената промяна е в това, че той живее в света, но между него и тебе няма съобщения. И той тъжи и ти тъжиш, и той скърби и ти скърбиш, не знаеш къде е, постоянно мислиш за него. Психологически закон има: Ти не можеш да мислиш за едно същество, което не мисли за тебе. Ние мислим за Бога, понеже Той мисли за нас. Ние проповядваме, че обичаме Бога, понеже Той ни обича. Не можеш да не обичаш този, който те обича и не можеш да не мразиш този, който те мрази. Не можеш да не подозираш този, който те подозира. Някой път ще кажеш: този закон е друг. Ние трябва да обичаме. Когато аз казвам, че трябва да обичаме, аз разбирам едно неизменно здравословно състояние. А щом говорим за омразата, щом говорим за злобата, за подозрението, аз разбирам болезнено състояние. Един болен човек има особено състояние. Ти каквото и да му направши, той казва: Не можеш ли да бъдеш малко по-внимателен, не виждаш ли, че кракът ме боли. Трябва нежно, внимателно да пипаш. Голям аристократ е той. Седнал той, една, две сестри постоянно му услужват, а той казва: Господин докторе, моля, моля. Докторът казва: Чакай, аз зная. - Не, чакай аз да ти разправя. А пък това са внушения, това са илюзии. Ако на един човек, който се постави в магнетичен сън, му се внуши, че има язва, като се събуди той ще казва, че е болен, макар, че няма никаква язва. Лекарят гледа, нищо не вижда, но той казва: Болен съм, ето голяма язва. Пак го поставят в магнетичен сън, внушават му, че е здрав и той като се събуди казва: оздравял съм. А той никога не е бил болен. Внушено

му е, че е болен, или че са го поставили в лоши условия.

Пазете се, сега ние сами си създаваме тези условия и казваме: Няма да го бъде. И майката казва: Няма да го бъде. Някой път жената казва: Не ми хваща око, мъжът ми ще замине, няма да го бъде. Тя почва да гледа друг мъж и по този начин го уморява. А това са внушения. Внушението е нож с две остриета. Ти ще го туриш и няма да го унищожаваш, но трябва да знаеш какъв е законът. Някой като влезе в едно общество, срещне един човек и казва: Този човек не ми хваща окото. Търсиш причината, защо не ти го хваща окото. Аз срещна този човек и казвам: Мене окото ми го хваща. Виждам малко погледът му посърнал, вените му изпъкнали, в напрегнато състояние е, кожата му суха, ръцете му костеливи, лицето посърнало. Казвам: Тези блуждаещи очи показват, че умът му е малко разстроен. Жълтите очи показват, че черният дроб е разстроен. Сухата кожа показва, че има недостатъчно влага в организма. Човек е пълен само с електричество, нервен е, не дава да го бутнеш. Казвам: Малко вода има. Защо този човек е в такова положение? Оплаква се, че хората не го уважават. Прав е, но черният му дроб е разстроен. Той не може да обича, той има подозрение към всички, разстройство има. Казвам: Слушай, приятелю, ти ще изядеш по два лимона на ден, за десет дни двайсет лимона. За двайсет дни твоето положение ще се подобри двайсет пъти. В лимонените кори има витамини. Това настроение, което имаш, произтича от черния дроб. Това разстройство, което съсипе твоя черен дроб, ще се неутрализира малко и ще почнеш да гледаш по-добре на околните. После, месо няма да ядеш, понеже в месото има много нечистотии. Така ще се подобри стомашната система. Освен

това ще изпиваш по един литър и половина вода на ден. Казва: Аз не пия вода. Ще развалиш живота си. Мнозина са ми казвали: Жабите живеят във водата, но хората не са жаби. Те живеят във водата, но вода не пият, постоянно за вода кречат от жажда. Ти трябва да изпиваш по литър и половина вода на ден. И това са хора учени, професори, които цялата философия знаят, но да изпиват по литър и половина вода на ден, не знаят още. Казвам: Литър и половина вода на ден, това е един максимум. Не студено вода, но гореща вода. Ако пиеш студена вода, съвсем друга работа ще излезе. Не да я изпиваш изведнъж, но сутрин, обед и вечер. Не да пиеш каква и да е вода, но да избираш по възможност най-хубавата вода, която да няма никакви органически утайки. Няма да си щадиш труда. Ако имаш време, ще отидеш в планината да си налееш чиста балканска вода.

Трябва да се вземат тези предпазни мерки, необходими на физическото поле. После, трябва да създадем друга атмосфера. Някой път вие влизате в някой дом, където е създадена отлична атмосфера, където хората никога не се карат. Бащата, майката децата, всички се обичат, всички са весели. Влезеш другде, хубаво наредено, хубави мебели, но нещо те стяга, защото цялата атмосфера е пълна с отрицателни мисли и желания. Ако вашето обоняние е развито, вие ще усетите, че когато човек е болен, от него излиза една лоша миризма. А от здравия човек излиза едно ухане, нещо хубаво. И докато не усети, че от него излиза нещо хубаво, той знае, че не е здрав. Мъжът ти мирише хубаво. Не да се намаже отвън. Намазването отвън може да бъде само стимул. Аз не съм против външното намазване. Но кожата произвежда най-хубавия аромат в природата. Това е мое твърдение. Никой жител на природата, никъде не

е произвел такъв хубав аромат, какъвто произвежда човешката кожа, когато човек желае доброто. Но и по-голям смрадняма никъде в природата от човешката кожа. Това са мои наблюдения, изследвания. Аз съм наблюдавал и болни и здрави хора. За някои още отдалече зная по миризмата каква болест имат. От разстройството на белия дроб излиза особена миризма. Тези хора, на които белите дробове започват да заболяват, имат една много отвратителна миризма. Тези признаци лесно се проявяват. Сега няма да ви ги показвам, понеже ще се изплашите, а може и да се заблудите. Човек, който разбира законите на природата, не може да умре. И на върха на нокътя да дойде смъртта, пак ще се върне животът му.

Аз съм ви привеждал два примера. Единият показва каква е Волята Божия. Привеждал съм примера за виден американец, един богаташ, чиято жена се разболява. Той много я обича. Като заболяла, той извикал десет души лекари, които констатирали, че след 24 часа тя ще умре. Плачат двамата, прегръщат се. Той казва: Направих всичко каквото трябва. Тя се примирява, че ще умре. Казва: Каквото Бог даде. Имам едно желание, ще те помоля да го изпълниш. - Не зная онова, което искаш дали е в силите ми или не. Ще ми кажеш, ако мога да го направя, ще ти обещаю. - Като замина за другия свят да не се жениш. - Обичам те, но не мога да ти обещаю. Тогава у нея се зародила една реакция. Казва: Няма да умра. И наистина, въпреки констатацията на лекарите, тя не умряла. Вторият пример е с една майка. Констатирали лекарите, че детето ѝ ще умре. Тя хваща смъртта и казва: Не ти давам детето, не вярвам на тези лекари. Хваща детето, казва: Не искам никакъв лекар. Майката е свързана с детето си, обича го и го спасява. Не позволява на смъртта да се доближи до него. Ако

някоя майка иска детето ѝ да оздравее, то ще оздравее, нищо повече. Искам да кажа: Това е волята Божия, защото Бог е вложил в нас живота и никой не може да го вземе. Животът може да се вземе само когато съгрешиш. В който ден ти пристъпиш тези закони, които аз ти дадох, в който ден ядеш от забраненото дърво, значи направиш едно презрешение, ще умреш. Сега нас ни утешават: Като умрем, втори път ще се преродим. Няма какво да осиромашавам и после да забогатявам. Ако сиромашията е непотребна, няма защо ние да се мъчим в нея. Ако е необходимост, добре дошла. Но ако е само да страдам в сиромашията, да ям сух хляб и това, което не трябва да ям, аз не обичам такава сиромашия. Не искам триците на богатите хора, не искам вмирисано сирене или вмирисана риба. Такива неща не искам. Няма смисъл. Такава сиромашия не е потребна. Богатството е потребно в света, да ни даде онази същинска храна, която може да пробуди и продължи възвишеното, благородното в живота. За това е богатството в света, за да продължи добрия живот. Сиромашията се дава, за да ограничи злото в света. Затова иде сиромашията. Ако може сиромашията да ограничи греха, тя е на място. Ако тя ограничава доброто, тя не е на място. Тъй трябва да гледаме от съвременно гледище. Сиромашия, която ограничава доброто, не ни трябва, а богатство, което насърчава възвишеното, добрия живот, ни е потребно. Избягвайте онези условия, при които може да влошите вашето сегашно положение, защото тогава ще ме викате и аз няма да се обадя. Сега не искам да оставя във вашия ум мисълта, че вие сте отговорни. В света съществува една обща отговорност. Ако речем да съдим света, трябва да повикаме всички хора, които са живели от памети века, защото всички са взели участие. Ако в света стане една съдба, то всеки един

трябва да вземе дял и от доброто и от злото. Не да се обвинява само един човек, а другите да са невинни. Всички трябва да носят своя дял от отговорност. Съзнателно трябва да го носят, не по закон.

За мен добрите хора са здравите, а лошите хора са болните. Добрите хора в света са дошли, за да поправят, да спасят света. И Бог и учителите работят чрез добрите хора. Те са проводници. Без тях светът не може да се поправи. Без добрите хора в света никаква идея не може да се лансира, никаква идея не може да се прокара. Лошите хора не знаят как да го направят. Това, което е необходимо за нас, един лош човек никога не знае как да го направи. Когато двама пияни хора се бият, аз няма да отида да ги разтърва. Ще ги оставя да се набият много добре и след като изтрезнеят, на единият главата му е счупена, на другият кракът се изкълчил, тогава ще ида да превържа счупената глава и да наместя изкълчения крак. Ще им кажа: Не пийте! Виното в бъчвата зло не прави, но веднъж употребено, то развива своята енергия. Не искам да го кажа, но пиянството има и една друга страна. Всички хора, които пият, стават много щедри, особено когато се напият. Значи на едни хора, които не са били по естествен път щедри, за да станат щедри, защото стиснатостта е по-опасна, природата най-после е допуснала пиянството. За предпочитане е да си пиян и да си щедър, отколкото да си стиснат. Стиснатостта е по-лоша от пиянството. Защото едно зло иде да те избави от друго. После, в пиянството, с малки изключения, човек става отговорен, почва да разсъждава. Аз съм срещал пияни хора, отдалече като те види, казва: Извинявай, господине, понапил съм се като магаре. Напил се е не като магаре. Магарето не пие. Като човек се е напил. Магарето никога не се

напива. Казва: Извинете, човеци. Събрахме се няколко души приятели, за здравето на този, на онзи, почерпихме се. Напият се, после си пукат главите. На другата сутрин ги срещам изтрезнели, но недоволни, че са похарчили много пари. На основание на това, пиянството е лошо. Действително, хубаво е да харчи човек, но не на тази основа. Човек не трябва да пие и по съвсем други съображения. Той не трябва да пие вино, което опива.

Да се върнем към заключението на Соломон, който е говорил преди около три хиляди години. Той бил запознат дълбоко с окултната наука. Истията му приписва, че той хващал духове и ги прашал в морето, но и те го хващали. Той ги вързвал, но и те го вързвали. "С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери." Коя беше причината? Той не беше господар на своите чувства. Мислеше много добре, но чувстваше много зле. От наше гледище ще каже: Соломон, въпреки ума си, е имал едно анормално психическо разположение на организма, едно недоволство, понеже в него се появило желание да разреши най-дълбоките проблеми в природата, да проникне в нейните тайни. Той не е бил доволен от онова знание, което е имал. Искал да го приложи и вследствие на това е дошъл до някои крайности. Виждаме, че след неговото заминаване, царството му беше в своя край. Ни един цар в еврейското царство не беше подобен на Соломон. Преданието казва, че той е разпилял своя живот. Вярвам, че той е разпилял своя живот, но той е дал една философия. Онези, които четат притчите на Соломон, които четат Еклисиаст, които четат неговия роман на любовта, се докосват до мъдростта му, не искат да вземат за канон "Песен на песните". Лирическа е неговата книга "Песен на песните". Един религиозен човек, евангелист на 50 години чете тази

книга така, че щеше да се побърка. Този човек не мислеше да се жени, но като прочете книгата на Соломон, се ожени. После той казваше: Що ми трябваше да слушам Соломон? Ожени се за една млада жена, а той беше на 60 години. Голямо несъответствие. Сега вече е заминал за другия свят. Той нямаше познание за женските желания. Много мъчно е да угодиш на женското сърце. Не е виновна жената, че иска. Мъчно е, казва, да угодиш. Не е виновен изворът, не е виновна и жената, че има такава сърце. Трябва да разбираш законите на извора и законите на женското сърце. Жената е жена не от съмосебе си. Нещо извира от нейното сърце. Жената е взела нещо от природата. Жената трябва да разбира сърцето на своя мъж, трябва да разбира извора на своя ум. Трябва да разбира своята воля и мъжката воля. Това е цяла наука, която трябва да се изучава основно. В едно общество, докато няма разбирателство, всякога ще има противоречия. В съвременното общество един здрав мъж се жени за болна жена. Той е от демократически произход, а тя от аристократически. Не може да има съгласие между тях. В съдружието им в живота и мъжът и жената трябва да бъдат хармонични във всяко отношение, и по ум, и по сърце, и по воля. Разбирателство трябва да има в три допирни точки. По друг начин трябва да разбираме какво е жената: умът на жената какъв е, сърцето какво е и волята каква е. Трябва да се изучава умът, сърцето и волята и на мъжа. Бащата и майката също трябва да изучават ума, сърцето и волята и на момчетата и на момчетата си. А не да се обяснява всичко с наследствеността. Тя още нищо не доказва. Онова, което ние можем да възприемем от природата, ще можем да го предадем на младото поколение отвън. Или, казано по друг начин: Аз съм един проводник в

природата. Живата, разумна природа може много да направи, ако аз съм един добър проводник. Но ако аз съм лош проводник, много малко може да направи. Най-малко човек трябва да бъде един добър проводник. А за да бъде такъв, трябва да бъде умен.

Сега конкретната страна на въпроса. Вие може да се обезсърчите и да кажете: много зле сме живели. Не, така са живели от хиляди години хората. Новото, което иде в света, вие ще го посрещнете. Вие сте длъжни да го посрещнете по един или друг начин. Иде пролетта и болният и здравият ще излязат да я посрещнат. Болният ще охка, но ако е разумен, той ще стане от кревата и ще оздравее веднага, а ако не е разумен, той няма да се ползва. Казвам: от това, което иде в света, всички хора ще имат условия да подобрят своето положение. Здравите ще станат по-здрави, болните ще оздравеят. Здравите ще станат съвършени. Здравето е среда за съвършенството. Ти няма да станеш съвършен човек, ако не си здрав. И тогава няма да се молиш да се намалят страданията ти, а при всичките условия ще разбереш защо страдате и ще ползвате страданията си. Да ти е приятно, че страдате. Ако ти дойде една лоша мисъл, да знаеш нейния произход - откъде е дошла и да знаеш да се освободиш от нея. Освен това да подобрите състоянието на вашата кожа. Трябва да се създаде едно училище, в което децата с лоши наследствени качества да се хранят със специфични храни, по особен начин, за да се докаже на опит дали това е вярно или не. Защото философски е ясно, но опитът ще разреши най-правилно въпроса. Ако се прави опит, да се даде на хората свобода, което е нещо разумно. Това, което сега хората искат, по никакъв начин не може да се нарече свобода. Нито левите, нито десните течения, тъй както сега

мислят, не могат да дадат свобода. Те желаят доброто, но още не знаят как да го приложат. Имат всичкото желание, но нито едните, нито другите могат да приложат онова, което природата изисква. Следователно, ще дойдат от нейната страна да въздействат. Страхотните промени, които сега стават в природата, са едно въздействие на живата природа върху хората. Гладът, който иде, болестите, които идат, социалните кризи, които идат, войните, които идат, раздорите в домовете, измирането на младото поколение. Това са въздействия, за да се накара обществото да мисли. Някои казват, че еднокое си течение е причината. Не, в разбирането на живота има нещо криво. В самите религиозни системи, които сега са внесени, има нещо чуждо. Те трябва да се поправят. Всеки казва: Религията е права. Против правата религия няма нищо. Ако тази религия е права, тя трябва да подобри света. Ако науката е права, тя трябва да подобри света. Наука, която не прогресира, не е наука. Религия, която не прогресира, не е религия. Всичко в света трябва да прогресира. Вие мислите, че в религията не трябва никакъв прогрес. Има религия за деца, има религия за възрастни, има религия за старите, има религия за ангелите. Най-после всички религии се обръщат в любов. Когато се дойде от състоянието на ума и на сърцето до състоянието на любовта, ще се обединят всички хора в една цел и тогава ще се даде свобода на всички. Това е един величествен, грандиозен план, който всички хора трябва да разберат. Казвате: Има Господ, има любов, всичко има. Но в нас нещо липсва. В нас я няма любовта, защото няма откъде да влезе. Отвън е любовта, така както светлината не може да влезе през кепенците на прозорците в стаята и там е тъмно. Същото е и с любовта. Тя ще влезе у нас, когато се отворим за нея.

Много науки се изучават сега в света. Аз изучавам човека по един нов начин. Когато правех своите изследвания, дойде един и ми каза: Аз имам голям късмет. Казвам: На какво? Той ми показва ноктите си, които бяха нашарени с бели петна. Това той счита за голям късмет. Това не е никакъв късмет, това е едно ненормално състояние на твоята нервна система. Ако ти не обърнеш внимание да я поправиш, един ден като се ожениш, всичките ти деца ще бъдат инвалиди. Че как така? Баба ми и дядо ми и те бяха като мене. Казвам му: Във вашия род колко здрави има? Няма здрави. Аз виждам ноктите му набраздени, един пръст се изкривил, друг се изкривил. Това той счита за късмет. Пръстът трябва да бъде прав. Никакви кривини не се допускат. Щом се изкривят пръстите, това е едно анормално състояние. Щом се изкривят краката и това е анормално състояние. Щом се изкривят гръбнакът, лицето, очите, твоята работа е свършена. И тогава ние казваме: Господ ще оправи всичко. Има хора, които сега искат да помогнат на човечеството, да покажат резултатите във възпитанието чрез храната и въздуха, за които ви говоря. Целият строй трябва да се измени. Всичко трябва коренно да се измени. Системата на възпитанието трябва да се измени, да върви по начина, по който човешките чувства и способности се развиват и най-после да дойде вътрешното възпитание на децата.

Питам: Като държа тази беседа, като научавате това, кажете ми, какво може да направите в света? То се отнася до вас, вие да се самовъзпитавате, на вас ви трябва, не на другите. Вие може да се подмладите, може да измените външните условия на живота, да подобрите живота си за хиляди години. Болезненото състояние, мрачните мисли, всичко това веднага да изчезне и пред вас да се яви един, пред когото вие да

сте свободни. Ако ние не сме така свободни, ако ние сме вързани, ако мислите ни не са така свободни, ако има нещо, което постоянно ни смущава, тогава как ще вършим Божията воля? Ние мислим за Бога, че Той е всесилен, а при това ние треперим, страх ни е. Че защо ни е тогава Господ? В Господа вярваме, а от всичко треперим. Някой ще каже, че има страшни работи. Някога човек е като дете: страхува се от нещо, от което и децата не ги е страх. Имаше една баба Хранова, акушерка във Варна. Мъжка Гана. Тя плуваше чак до манастира Св. Константин, четири километра и се връщаше, но покаже на тази баба Хранова пиявица в шише, тя ще хукне да бяга, трепери. Тя казваше: единственото нещо, от което ме е страх. Та нас ни е страх от пиявиците в живота. За някои пиявицата е страхът от смъртта. Момата се страхува за какъв ли ще се ожени. Момъкът го е страх за каква ли ще се ожени. После какви ще бъдат децата - това се все пиявици. Някои хора нямат никакво щастие. Съдбата им е такава. Съдбата им зависи от тях. Те нищо не са вложили в никоя банка, следователно нищо не могат да извадят. А са здрави, умни. Та казвам: Ти можеш да се поправиш само ако работиш. А виждаш, че друг е вложил в тази банка, в онази банка. Казвам: И ти си от късметлиите. Защо? Работил си. Започни и ти да внасяш в банката на природата. Това, което ти внесеш в банката на природата, то е твоят късмет. В книгата на природата нищо не се губи. Животът, който ние живеем, работата, която ние вършим и чувства, които проектираме, постъпките, които вършим, всичко това съдейства за нашето повдигане. Това е капиталът, с който ние създаваме своето бъдеще. Сега някои от вас ще се намерите в положението на онзи 84 годишен старец, на когото аз говорих така: Той ми казва: Е, синко,

много хубаво говориш, защо не ми говори това преди 30 години, защо толкова си закъснял да дойдеш при мене? Аз го попитах: Ти защо не дойде преди 30 години при мене? - Откъде да те зная. Аз казвам: И сега не е късно.

И вие като този стар човек не си клатете главата. Вярно няма нито един от вас на 84 години. Вие, които ме слушате сте на 30, 40, 50, 60 години, едва ли има някой на 84 години.

Но да се върнем на предмета. Под гумата старост ние разбираме опитността, която имате. Не мислете за вашето тяло, не мислете за опитността, която имате. Мислете за вашия ум, който имате сега, мислете за вашата воля. След като си направите една сметка, започнете да работите с най-малките усилия. Всяка сутрин, като ставате, онези от вас, които сте духовни, благодарете на Бога за онова, което ви е дал, благодарете за добрата воля, която ви е дал. Най-първо вие ще се радвате. Всеки от вас ще сподели мнението, че всичко у вас е добро. Другият казва, че не сте толкова добри. Слушайте този, който е горе, другият, който говори противното, е отдолу. Казва още: От тебе нищо няма да остане. Тебе майка ти в грях те е заченала. Не го слушайте, не спорете с него! Слушайте онова, светлото във вас. Това, което дава светлина, то е полезно. Това, което си дава само мнението, то е опасно. Ние можем да разберем нещата само в светлината, а не можем да ги разберем в тъмнината. Щом не можем да ги разберем, в тъмнина сме. Щом има тъмнина, нещата са неясни. Щом има вериги около вас, нищо не можем да направим. Щом се махнат веригите, щом се махне тъмнината и дойде светлината, ние сме в състояние всичко да направим. Христос казва: В последния ден аз ще ви възкреся.

Когато хората почнат така да разбират, възкресението ще дойде. Че Духът Божи е у нас, Той е, Който работи, Който ни кара така да мислим, така да чувстваме и така да действаме. Бог е в нас. Той ни кара така да постъпваме. Ние имаме резултати - щом съм здрав, щом мога да ям добре, щом мога да дишам добре и щом мога да мисля добре, аз ще благодаря на Бога. Под думата "ям сладко" аз разбирам, че моят стомах е в нормално състояние. Под думата "дишам добре" аз разбирам, че моите дробове са здрави. Под думите "да мисля добре" аз разбирам, че моят мозък е здрав, моята мисъл е здрава. Това е решението на въпроса.

Сега ви пожелавам като си идете да започнете новия живот.

Беседа, държана от Учителя,
на 21 май 1933 г., неделя, 10 ч.с., София - Изгрев.

НЕ СЕ МЪЛВИ

Ще ви прочета 27 глава от Притчите от 1 до 18 стих. Ще взема стиха: “Камъкът е тежък, пясъкът е товар.”

Има едно изречение, което казва: “Всяко нещо тежи на мястото си.” Например, нашата земя която е поставена в пространството, няма почти никаква тежест. Тя има тежест само по отношение на слънцето. И когато определяме теглото ѝ, това показва с каква сила тя се привлича от слънцето. Това, което математиците изчисляват, показва само притегателната сила на слънцето, с която земята се привлича от него. Това са въпроси, които в нашия обикновен живот нямат почти никакъв смисъл. Ние се намираме в противоречието на петела, който намерил елмаз. След като търсил щастието, той отишъл на едно купище, където изровил един скъпоценен камък. Помислил си: Защо ми е тази пущина?, Защо не беше едно зрънце или нещо друго за ядене? Ако този петел беше умел да продаде камъка, през целия си живот щеше да бъде осигурен и не само за него, а и за много други като него щеше да има. Ние преценяваме, че петелът постъпил много глупаво. Но някой път и ние пропускаме такива скъпоценни условия в живота. Всички недъзи и страдания, които човек преживява, показват, че е пропуснал нещо. Щом някоя къща се

събаря, има известни причини: или в самия архитект, или в материалите, или в почвата. Тези хора, които живеят в къщата, на кого да се сърдят? Ако почвата не е здрава и ако основите на къщата не са здрави, хората, които влизат в нея трябва да знаят, че след време тази къща ще се събори. Цялата съвременна философия е изградена на такава почва. Ние разрешаваме въпросите, но не ги разглеждаме обективно, както трябва. Много от нашите възражения са често лични. Някой казва: Аз така мисля. Всеки от своето гледище мисли, че неговият възглед е прав. Всеки учен какъвто и въпрос да разглежда, все го разглежда от свое гледище. И духовният човек пак си има свое лично гледище, от което разглежда нещата. Религията не е философия. Религията не може да реши нищо в света. Когато казваме, че религията не може да реши нищо, причината е в това, че тя е една система, създадена от хората. Може да бъде полезна. Къщата макар да не е направена много здраво, тя може да ти служи за удобство, или като средство, условие в живота ти, но тя няма да ти създаде здравето ти, нито пък да те направи умен. Не само това, но и науката, и тя не може да ни допринесе много. Може да мислите, че това е противоречие. Ти може да имаш храна, но въпреки това пак да умреш. Казваме, че ако гладуваш, ще умреш. Смъртта не идва само от недояждането, но и от преяждането. Всички хора умират, но малко умират от глад, а повечето от преяждане. Ето аз как разбирам това. След като си натоварил каруцата повече от нейните възможности, тя непременно ще се счупи и няма повече да върви. Ти казваш: Няма да я товаря вече. Каква полза? Ти няма да я товариш вече, но колата не върви. Ти няма да ядеш, но след като колата ти е натоварена и счупена, това няма да ти помогне. Сегашното човечество, както индивидуално,

така и народите, все се осигуряват. Това е един обществен въпрос. Всички народи мислят, че ще дойде една опасност и гледат да осигурят своето бъдеще. Понякога имат известен предлог, понякога постъпват безразборно. Право е това до известна степен. Но не е народът, който урежда своето бъдеще, не е човекът, който урежда своето бъдеще. Има три условия, три фактора в света. Единият е физически. Това е физическият свят. Това е природата на човека. Другият е тъй нареченият духовен свят или чувствата на хората, или тяхното сърце. Това са меките условия на живота. Третото условие се намира в умствения свят. Значи, човек може да оправи положението си само когато неговата воля е в съгласие с физическия свят, сърцето му е в съгласие с духовния, умът с Божествения. Когато се говори за тези три велики свята, разбираме, че те са населени с най-разумни същества. Когато говорим за земята, аз нямам предвид обикновените същества - растения и животни. Светът е населен със същества, които ние не виждаме. И ние, в сравнение с тези същества сме като мравки. Те имат такава сила, че ако искат могат да ни изчистят. Понеже са богати, казват: хайде, нека тези сиромаси живеят между нас. А ние искаме с войни да завладяваме земята. С това нищо не можем да направим, то не се отнася до нас. Аз не зная, кой народ досега е могъл да завладее земята. Тя е дадена за цялото човечество. Бог постави Адам за един обикновен говедар, после го подложи на изпит и този, обикновеният говедар го скъсаха на изпита и го изпъдиха от рая. Първият човек, за когото аз ви говоря, който е бил направен по образ и подобие на Бога, на него е дадено да наследи земята и да я управлява и неговите очи са отворени на четири. Сегашните хора се интересуват, искат да знаят има ли духовен свят. Аз говоря за една

човешка раса, за истинските хора, с които вие трябва да се запознаете. Сега вие може да ме запитате къде са те. Те са там, където сте и вие. Ако ме запитате къде са перата на кокошката, ще кажа, че те са в яйцето. Или, къде е неговият стомах? Ще кажа, че и той е вътре в яйцето. Всичко е вътре. Ами пилето? И то е вътре. Когато поставиш едно яйце под квачката, пилето става господар. То ръководи всичко. Перата са слуги, крилата са слуги. Пилето какво е? То е господар. Ако нашата философия, че ние сме създадени по образ и подобие Божие, е права, тогава защо досега не бяхме в състояние да подобрим своя живот? Ако всичко зависи от нас, ако нямаше нещо да ни спъва, това трябваше да стане. Но опитайте се да живеете един свободен живот, макар да казвате, че сте свободни, ще видите колко противоречия ще срещнете. Някой казва: Аз мога да кажа каквото искам. Ти можеш да говориш каквото искаш, след една седмица хората ще кажат, че ти си луд, неразумен човек. Има един разказ за един момък, който се хвалил на своя приятел, че той поне една седмица може да говори истината. Хванали се на бас. Той за една седмица се скарал с господаря си, с баща си, с майка си, бил сгоден и се скарал и със своята годеница. Защо се скарали няма да ви кажа причината. Тя му казала, че като нея друга няма, а той ѝ отговорил, че от нея има по-красиви. - Махни се, да си върви. Той се върнал при своя приятел и казал: Издържах своя бас, но всичко изгубих. питам сега: Какво ще ви ползва да говорите истината, когато всичко ще изгубите? Това говорене на истината ли е? Казва се: Ние имаме едно особено понятие за истината. Това е наше мнение, но не е нужно да го казваш. А той казал, че госпожицата му не била толкова хубава, без да разбира закона. Човек може за една година да стане красив и за една година да погрознее. Ако един човек не

яде 40 дни, ще видите как ще погрознее. Нищо няма да остане от неговата красота. Нахранете го хубаво, оставете го спокоен, насърчавайте го и ще видите, че веднага ще се измени, ще стане красив. Красотата зависи от ред условия, които човек може да си създаде. Те са външни физически, духовни и божествени. И силата на човека зависи от същите условия. Има една наука, която хората трябва да проучват, не да съжаляват, че живеем в такава епоха и да мислят как ще се оправи светът. Няма какво да мислим за света. Когато пътувате в един параход и ме питате какво е вашето бъдеще, ще ви кажа - да дойдем до пристанището, всички да излезем на брега. - Казваш: Каютата трябва да оставим. Капитанът ще слезе на брега и ще се разпорежи всички да слязат и всеки да поеме своя път. Параходът ще си остане параход. Ще бъде смешно от наша страна да искаме да се осигурим в този параход. Той не търпи никаква осигуровка. Ти само като платиш за 10, 15, 20 дена, имаш право да пътуваш с него. като се свърши пътуването, ще излезеш. такъв един кораб е и земята сега. Представи си, че пристигаши в едно пристанище и ти кажат, че веднага трябва да слезеш. Казват: едн-кой си е заминал за онзи свят. Не е заминал. Слязъл е на пристанището и е заминал за дома си. Всички заминали хора някой път ги търсят на небето горе, а аз ги търся на земята долу, в Америка, в Азия, в Африка или в Европа, в Австралия и Океания. Някои ме питат: Какво правят нашите в онзи свят? Казвам: Ядат и пият и се веселят. Този вид разсъждения не са в съгласие с възгледа на един евангелски проповедник. Като замина за онзи свят, той се яви на един свой приятел и му каза: На онзи свят не е така както аз го проповядвах. Че как е? - Не така както знаех. Друг един приятел ми разправяше, че негов приятел като дошъл в София, заминал за онзи свят. Една вечер

го сънува и го пита: Какво има на онзи свят? Не е твоя работа да знаеш какво има на онзи свят. Този свят и онзи свят се различават по своята интензивност. Ето по какво онзи свят се различава от този - по степената на своята интензивност, по степената на своята духовност, която е чистотата и по степената на своята доброта. Там където живеят тези хора, за които сега ви говоря, няма никакъв затвор, няма и гостилници като нашите. Като влезеш в една гостилница, бутнеш един бутон и веднага ти сервираат. Сегнеш, наядеш се и тръгнеш по пътя си. Ще се спреш на някое място, не искаш да пътуваш по обикновеному. Има си апарати, ще бутнеш едно копче, ще се качиш и ще слезеш, където искаш. После в този свят никакви катастрофи не стават. Животът на тези напреднали същества е неразбран за нас. То е все едно да говориш на мравките за културата на хората.

В природата съществува един план, една философия, на която хората трябва да обръщат внимание. Този общ план е постижим за всички. Сегашният човек е кандигат да достигне това високо положение, както малкото дете в утробата на майката е кандигат да стане човек. Само че трябва да му се дадат девет месеца приготвяне в утробата на майката. Преди да е бил в това състояние, той е бил в утробата на природата, милиони години е стоял, за да се създаде. А казвате, че Бог е създал човека от пръст, вдъхнал дихание в него, но това дихание е цял процес, условия за да се яви човешкият дух, да му се дадат условия да прогресира. Не е въпросът само да имаме къща, ядене, пиене, да се обличаме, но да имаме и добродетели. Предназначението на човешкия живот е всички да придобият опитност. След като имате всичко това, остава нещо, което не ви задоволява. Копнеете за нещо, което и вие не знаете.

Казвам: Камъкът тежи на мястото си. Всяко знание, поставено на своето място, си има тежест, значение. В природата съществува един план, който регулира нещата. Преди милиони години когато човекът го нямаше, кой уреждаше нещата? Защото казваме, че човек урежда земята. Тогава кой я уреждаше? Писанието казва: Духът Божий. То се подразбира, че тези възвишени същества още преди животните са устройвали земята. Някой ще каже: Тогава Господ, кой го е създал? Господ се е проявявал чрез тези разумни същества в света. Бог не е една личност отвлечена, но Той чрез тези толкова разумни, толкова напреднали същества е създал земята и чрез тях управлява съвременното човечество. Под небе разбираме Разумния свят. Под думата небе ние трябва да включим човешкия ум, човешкото сърце, човешката воля, човешката душа и човешкия дух. Вън от тях ние не можем да си представим какво нещо е небето. Като говорим за физическото небе ние разбираме небето където слънцето и всички звезди функционират. Това физическо небе е едно условие, покрив на голямото здание, в което човек живее. Небето е само простор за човешкия ум. То е понятие само за ума. Външната страна на небето не е понятна за човешката разумност. Вътрешната страна на небето, където тези разумни същества живеят, е достъпна за човешкото сърце. Има нещо, което можем да разберем със сърцето, има нещо, което можем да разберем със своя ум. Не е въпрос само да влезем в съприкосновение с него. Всичко, което е станало в света, е добро. Каквото и да е събитие, каквото и да е ред и порядък, които сега съществуват на земята, си имат своето значение, своето място. Но ние нищо не трябва да изключваме. Всяко нещо влиза във Великия свят. Ние не можем да си представим, че реките, които преди

хилляди години са текли, са същите. С милиарди тонове вода са текли и в бъдеще ще изтекат. Това е непрекъснат процес. Къде е отишла тази вода? - Отишла е в морето. Питам: Когато хората умират, къде отиват? Когато една водна капка умре, къде отива? - Сливат се. Всички хора един ден ще се слепат. Това различие, което сега съществува ще изчезне, ще изчезнете и вие, ще се върнете пак в ръа и всички ще съставите един човек. Тогава всичко ще бъде в ред и порядък. Всички хора, които сте тука и цялото човечество ще влезете в този големия духовен човек. Ще се наместят - кои в костите му, кои в пръстите му, кои в гръбначния му стълб, в лицето му, в косите му и пак ще остане място за хилляди кандидати да живеят там. Сега това ви се вижда странно, нали така?

Данте или Милтон какво са мислили като са създали книгите "Ад" и "Изгубеният рай"? Данте описва ада, Милтон описва рая и като описва рая, всичко се изгубва, изгубва се мисълта. Този рай става такъв, че никой не иска да влезе там. Поставят го някъде във въздуха. Раят не е във въздуха, той е тука на земята, но не тази земя, на която ние живеем. В Писанието се казва: "Радвайте се човечески синове на Неговата обетована земя."

Това, за което ви говоря е една теория. Има известни начини, по които вие може да постигнете истината. Аз не искам сега да ви занимавам с теория. Теориите са известни положения, но има една истина, която може да се провери. Ние считаме пчелите за много глупави, че не разбират нищо, че те по инстинкт вършат всичко. Има много учени пчели. Оказва се, че те си имат радиостанции. Всяка една пчела има радио в тялото си. Когато една пчела отиде да бере мед, като намери някъде много цвят, оттам тя съобщава чрез вълни в станцията на кошера, а другите пчели

долавят тези вълни. По този начин пчелите се разговарят. Като балерини те трептят с крилата си и тогава всички пчели излизат на паша. Тези прояви на пчелите ги описват не религиозни хора, а такива, които са скептици и не вярват в Бога. Те са изследвали, че в стомаха или някъде другаде в тялото си пчелите имат някакви органи, с които като с много точен барометър познават кога ще се развали времето и се връщат в кошера. Имат си инструменти. И не само това, но те си имат вътрешно осветление, цяла инсталация си имат на къси вълни. Те възприемат лъчи, които ние не можем да възприемем. Казваме, че в тъмно живеят. Не, много се лъжете, в светлина живеят, но не в нашата. Вътрешна инсталация имат, с която нощно време осветяват хижата си, защото външната светлина ги смущава.

Ние считаме, че човек има съвсем повърхностни понятия. Той има един център между веждите, има една жлеза в гърлото, друга в сърцето, трета в гръбначния стълб - други жлези, с които можете да се ориентирате в много процеси, които сега ви смущават. Например, вие не знаете какво ще бъде времето утре, а можете прекрасно да го знаете. Някой има да ви дава пари. Има една жлеза, чрез която можете да разберете предварително ще даде ли той парите или не. Как? - Онзи, който има да ви дава, мисли: няма да му дам парите. Тази мисъл като вълна се разпространява, а жлезата я долавя и предава: Няма да ти плати. Той казва, че ще ми плати. Да, но това е неговото последно решение, което той не е казал. Ти слушаеш каквото той е казал и вярваш, а вярно е това, което жлезата долавя. Това сега наричаме интуиция. Не е интуиция. Една жлеза има, която е направена много умно и не само засега, но и за след хиляди години може да ти каже какво ще стане. - Как е възможно това? Настоящите

неща за нас, са бъдеще за по-нисшите същества. Туй, което е настояще за напращналите същества, за нас е бъдеще. Те знаят, имат една програма, която ние по никой начин не можем да изменим. Когато тези същества те пращат на земята да се родиш като жена, ти каквото и да правиш пак жена ще се родиш. Ако те пращат на земята да се родиш мъж, мъж ще се родиш. Това е волята Божия. Закон има. В тях няма насилие. Каквото те решат, това трябва да стане. Ти трябва да станеш мъж, понеже умът ти не е достатъчно развит. А онзи, на когото липсва мекота, трябва да се роди като жена. А жената като не разбира, парадира със своята красота. Тя не е жена още. Тя е дошла да придобие мекия елемент, да стане жена. Тя има формата на жена, но не е жена.

Ето как ще познаете истинската жена: Тя ще вземе най-скромната човешка форма. Ще бъде облечена не много скромно, но прилично. Няма да бъде чрезмерно красива, ще забележиш във всичките ѝ черти изтънченост. Тя се отличава по това, че нейната коса никога не пада, устата ѝ никога не побелява, очите ѝ никога не потъмняват, сърцето ѝ никога не трепти, страх какво е не знае. Нея огънят не я гори, може да влезе в огъня да се нажежи, десет коли дърва да сложите, като излезе от огъня, грехите ѝ ще светят още повече. В която къща влезе, където има раздор всичко ще се освети, ще се въдвори ред и порядък. Тя няма да ви се препоръча, че идва от някой възвишен свят. Тя ще ви покаже как човек трябва да живее на земята.

Сегашните хора се отличават със своето безверие, в нищо не вярват. Не е вяра да вярваш в онова, което не съществува. Това е заблуждение. Заблуждение е и да не вярваш в това, което съществува. Заблуждение е да не вярваш в това, което

е. Съществува ли в света това, в което вярваш? Ако е, трябва да вярваш. Ние трябва да вярваме само в това, което е. Не може да вярваме в това, което не е. В отрицателните неща няма какво да вярваш. Някой казва: Аз не вярвам в загробния живот. Но загробният живот е ехо на сегашния живот, а той е Божи живот, защото е излязъл от Бога. Когато се казва, че човек ще умре, то се разбира, че той ще се върне пак при Бога, за да се обнови. Капката трябва да се върне в океана, за да се обнови. Смъртта не е нищо друго, освен връщане на човека към първоизточника, за да се обнови, или другояче казано, да приеме повече сила, да приеме повече способности, повече дарби, за да може да уреди живота си. Обърнете внимание: аз употребявам думата смърт в два смисъла - единият е когато човек престъпи Божия закон, той ще умре, лишава се от живота. Друг смисъл на смъртта е минаване от едно състояние в друго, за да се подобри неговото положение. Всички мъченици трябва да умрат, за да се подобри тяхното положение. Христос трябваше да умре, за да се подобри положението на тогавашното човечество. Един умира за всички. Един може да повдигне всички в света. Един, това значи, че е в състояние да подобри цялото, да оправи здравословното състояние на всички клетки, които живеят в него. Под думата Христос ние разбираме колективното човечество, което взема участие в повдигането на човечеството. А ние с нашите повърхностни понятия казваме: Господ как ли се занимава с толкова хора в света? Това е детско схващане. Съществува един закон в света, според който за всички, и за най-дребните микроскопични същества, и за човека всичко е предвидено. Всички условия, при които техният живот може да се развива, са предвидени. Не само това, но и всички изключения, които съществуват, и те са

предвидени. Когато казваме, че всичко е предвидено, това не значи, че когато другите работят, ние да не работим. Когато тези, разумните същества работят, ще работим и ние. Когато професорите работят в университета, ще работят и студентите. Когато професорите престанат, ще престанат и студентите. Всеки професор, който държи своята лекция, той работи, ако не държи лекцията си, не работи. Та и ние казваме: Нали Господ работи. тогава законът е такъв: когато Господ работи, ще работиш и ти, когато Господ почива, ще почиваш и ти. Всички лоши условия в света не са нищо друго освен ден, в който трябва да почиваш. Тогава казвам: Има известно изкуство, с което трябва да се занимаете. Защото вие се занимавате с тези изкуства, които нищо не допринасят на човека. Например, хората се занимават с готварство. Готварството е едно изкуство на земята, но по-напред трябва друго изкуство. Първото изкуство, с което човек трябва да започне, е музиката. няма човек, който да не може да пее и свири и да не разбира нещо от музика. Ако вие разбирате законите в музиката, ще разберете, че всяко нещастие в света се дължи на дисхармонията. Ако в живота си ти вземеш един фалшив тон, непременно те очаква някакво нещастие. В съвременната музика аз виждам как понякога прониква една фатална гама, която руши. Не искам да я кажа, за да не се объркате. аз съм правил няколко пъти опит с една гама. Щом влезеш в тая гама, веднага се изменя пулсът на сърцето ти, обхваща го меланхолия, омраза, отчаяние, злоба. Трябва да мине цяла една седмица в работа, за да се възстанови първичната гама. Вие често изпадате в тази гама. Мнозина са извали при мене отчаяни да им помогна. Казвам: Я вземи основния тон! Той не иска, не му се пее. Казвам: Вземи основния тон!

Идва при мене един млад момък и аз започвам да го лекувам музикално. Казвам: Представи си, че при тебе дойде една красива снажна мома и запее с чуден ангелски глас. - Не обичам да слушам музика. - Има ли такива момичета? - Има. Тези момичета като запяят, като те погледнат нежно, вземат скърбите на такива момчета като тебе. След това ще ти олекне на сърцето. Тя ще ти каже: Остави старата песен, запей нова. Писанието казва: Новата песен. Има една музика в света. Вие говорите за любовта. Любовта без песен, без музика не е любов. какво ще ми разправяте за любовта? Ще кажете, че ме обичате. Който ме обича, той трябва да ми пее. Но тогава, когато аз съм заспал, когато съм се унесъл. Също като майката, която приспива детето си с песен. Някои майки казват: То и без песен ще заспи. Пей на детето, за да стане човек. Пейте, възпавайте го в сърцето си. Във време на страдания пей! Не те обичат, пей! Болен си, пей! Пей, за да се оправят твоите работи.

Ще ви кажа опита на един приятел, който оздравял само с песен. Това беше един изключителен случай. Ако не беше пиян, щеше да си отиде. Казвам: Пей. - Ще пее. Жена му ми казва: Моят мъж току пее, а е болен. - Не бой се, той се е спасил като пее. Ама как ще се спаси, той пее? И след като оздравял, казвам: Пейте. Страданията се лекуват с пеене. Където има песен, има здраве, има и чиста мисъл.

Сега вие ще поставите въпроса: Кога ще се оправи светът? Светът е оправен. В света има останали само няколко цирейчета. Трябва да ги постиснат малко и всичко ще се оправи. Писанието казва, че Господ щял да дойде с хиляди и милиони души отгоре. Както някога дойдоха русите и освободиха България, така и те ще дойдат да сложат ред и порядък в света. Разумност трябва да възцари. Те няма да направят преврат, да

свалят едни и други, да обесят или да поставят в затвора, но ще въдворят ред и порядък.

Аз нямам за цел да обръщам вниманието ви към физическия свят. Вие може да знаете какво ви очаква в бъдеще - здраве или болест, живот или смърт. Но каквото и да е, ти остани тих и спокоен. Може десет души да кажат, че няма да живееш, слушай своето вътрешно чувство, което ти казва, че още ще живееш, понеже не си довършил своята работа. Знайте, че животът е по-силен от съдбата в света. Близо до Каспичан има едно село, в което умряла жената на един селянин. Тя му оставила едно много красиво момиче. Той се оженил за друга. Като дошла мащехата толкова много малтретирила детето, че то се отчаяло. Имало наблизко една канара висока 50-60 метра и то отишло там и се хвърлило, за да се отърве от мащехата. Но сукманът му се закачил на канарата и то останало да виси във въздуха. Дошли селяни и го спасили. Как ви се струва това? Човек не може да умре когато поиска - ще го закачат на канарата. Може да ви приведа хиляди такива факти. Разправяше ми един български офицер случка от войната. Един ден получава заповед от генерала да отиде в друга част, а той знае, че за да отиде там, трябва да мине през голяма опасност. Той върви, минава, а сърбите го стрелят, но нито един куршум не го засяга. Настръхнали косите му. Вие ще кажете, случайност. Не случайност, а една сигурност, че ще живееш дотогава, докато свършиш работата си, нък като ти дойде времето, ти и цар да си, каквито и мерки да вземеш, пак ще си заминеш. Един гагател предсказал на някого, че ще умре от страх от кората на една костенурка. Той казал: Ех, от всичко мога да умра, но от костенурка да умра, това не го вярвам. Минават години. Един летен ден като вървял, видял кората на една костенурка и си спомнил

предсказанието, че ще умре от костенурка. Ритнал с крак кората, наранил се на ръба ѝ, кракът му се инфектирал и той умрял. Ние умираме по единствената причина, че не вярваме и не спазваме свещените закони. Може да кажете, че това е случайност. Не костенурката няма да я буташ. От онова забранено дърво не ти трябва да ядеш. Аз се чудя на ума на Адам. Раят беше пълен с такива хубави плодни дървета! Аз се чудя и на Ева, неговата дъщеря, аз считам Ева за негова дъщеря, защото е направена от самото му ребро. Тя е първото дете, което се роди в рая. И това дете отиде и каза: Ако ти ядеш от това дърво, ще станеш като Бога. Но бащата и дъщерята ядоха и излязоха от рая.

“Всеки камък тежи на мястото си.” Всяка мисъл има ценност само когато е свързана с разумния свят. Ако няма в света такива разумни същества, на които да разчитате, на кого ще разчитате? Слънцето се управлява от тях, звездите се управляват от тях, въздухът се управлява от тях, реките се управляват от тях, движението на цялата земя се управлява от тях. Всичко каквото става на земята, те го правят, те са господари. Кажете ми, какво ще правим ние на земята? Те разполагат с всичко. Аз не искам да оставям в ума ви една идея за караконджовци. Това не са караконджовци. Това са свършени същества. Всеки може да направи опит. когато сте отчаяни, наскърбени, никой не може да ви помогне. Щом си отправите ума към тях, веднага ще ви просветне и ще имате мир. Тази жлеза у вас веднага ще възприеме и ще каже: Не се безпокой, всичко ще се уреди.

Когато четете 91 псалом, какво придобивате? Аз не казвам, че то е ново за вас, но вие трябва да вярвате в онова, което е вложено не само у вас, но и в онова, което е вложено в другите хора. Трябва да си

вярвате едни на други. Не в онова, което те проявяват само външно, но в онова, което е вложено в тях. Бог е вложил нещо във всички. Не в онова, което аз съм хванал по радиото, но в онзи Божествен процес, който работи.

Идва веднъж при мен един господин. Аз бях зает. Той поиска да доведе един болен при мене. Казвам му: Иди си, този болен ще оздравее. - Ама как може да оздравее? - Не ме безпокой, иди си. Ако вярваш, ще бъде здрав. Ако не вярваш, няма да оздравее. - Ама ти си особен човек. Среща ме след една година и казва: много ти благодаря. Когато някой идва при мене, аз зная защо идва, също като радиоприемник. Пита: Кажу ми ще оздравея ли? Казвам му: Слушай, ти имаш малко криви работи, ще ги оправаш, всичко ще се оправи и ти ще оздравееш. Лошите постъпки на хората спират положителните въздействия върху тях. Тогава тези особени жлези функционират правилно и ние схващаме, а щом съгрешим, тогава се прекъсва връзката и ние се намираме в едно безизходно положение. Знаете ли какво нещо е човек да загуби вярата в себе си? Знаете ли какво нещо е да дойде човек в едно вътрешно противоречие? Затова, дайте ход на Божественото в себе си. Тези жлези трябва да ги развиете. Вие трябва да знаете как. Сега аз ще ви похваля. За вас жените имам едно високо мнение в себе си. Ще ви кажа добрата страна на жените, това което аз харесвам във вас. Не се спирам на вашия ум, не се спирам и на вашето сърце, но само на вярата ви. Една мома среща един момък, който я обича и ѝ казва: Ще те направя царица. и тя повярва. Баща ѝ казва, че той не е за нея, но тя не му вярва, а вярва на момъка. Не е ли вяра това? Може да я направи царица и ако той не я направи, знаеш ли коя е причината? - Нейното безверие. Щом вярва, ще стане царица. След като се оженият, всичко се разваля.

Той вече не ѝ говори за това, а ѝ казва, че трябва да се научи да готви, да пере, да подрежда. Тя си казва: Изменил се е, или пък тогава ме е лъгал. Тя се чувства нещастна. Как трябва да постъпи тя? Ето, ще ви дам един съвет за онези, които са пред разрешение на този въпрос. Щом този момък каже на младата мома, аз ще те направя царица, тя да му каже: аз ще се ожения за тебе само тогава, когато ти ме направиш царица, но преди да ме направиш царица, аз не си помръдвам крака. А така само с обещания не може. Онова, което той обещава, трябва да го изпълни. тогава вярата се реализира.

Аз прилагам сега този закон на природата към всички. Той не е привилегия само на младите, защото ние всички сме носители на Божественото, което функционира в нас. Онова, което Бог е обещал чрез природата, или с други думи, което е обещал чрез твоя живот, чрез твоята душа, чрез твоя дух и сила, или чрез твоя ум, твоето благородно сърце, или чрез твоята воля, то ще бъде. Две мнения няма. Няма в анализите на човешкия живот случай да не са се изпълнили всички обещания, които са дадени на човека, когато той е излязъл от Бога. Само ако човек не вярва, тогава става едно колебание или едно закъснение.

И тъй, старайте се да си създадете един щастлив живот - у вас има всички възможности за такъв живот. Постъпвайте така, както постъпва капитанът на парахода през време на най-големите бури в океана. Той сядва на капитанското място и дава директива на моряците. Сега в големите кораби не става голямо движение, но каквито и да са промените в живота, вие не се спирайте, защото всяко спиране е съмнение, при което престава да функционира Божият закон. Целият ад може да дойде при вас, но вие и при най-големите бури и при най-големите несгоди не се

спирайте. така ще се справите много по-лесно, отколкото ако се колебаете. Ще дойдат и най-големите разочарования, които сега съществуват на земята. А вие всички вярвате, че земният живот ще се оправи. Как ще се оправи? Един ден, когато жлезите напълно се развият, ще видите, че животът ще се оправи. Повече от хиляда години няма да отидат. някои от вас ще се преродят около десет пъти и в последното прераждане ще го видите. нашата задача в света е да подпомогнем Великия Божествен план, който ще се реализира. Целта на майката, която ражда едно дете, не е то да остане дребно, а да израсте високо и снажно. Божественият план не е ние да останем деца. Бог вижда всички несрети, но Той казва: Това дете ще израсте, въпреки всички противоречия, които съществуват, този Божествен план ще се осъществи. Когато сте в мъчнотии, насочете вниманието си в тази жлеза, която е в гърлото или под лъжичката и ще получите отговор. Вие ще кажете, че това е илюзия. никаква илюзия не е. Ще видите, че това, което се казва, ще стане. Ако не стане веднага, ще почакате. Тук в Писанието има предсказани неща. Пророците са имали в себе си развити тези жлези и всичко това те са го виждали. Както е казал пророкът, всичко така става. Вие ще кажете: случило се. Случва се веднъж, два пъти, три, четири пъти, но случва се деветстотин деветдесет и девет пъти. Това вече не е случайност. Това е една закономерност, в която вие трябва да вярвате.

Съвременното християнство от теоретическо гледище трябва да премине в реализирането на тези светли идеи. Когато говорите за онзи свят, не разбирайте смъртта си, а промяната, която ще стане у вас - когато ще умирате за вашето невежество, за да се просвети умът ви, или както Христос казва: Да

се родите изново. Това е небето. Като се родите изново, вие дали ще сте в този или в онзи свят, ще бъдете свободни. И тук ще бъдете свободни, и там ще бъдете свободни. Но ако сте с тези разбирания, които сега имате, тогава този рай, това щастие никога не може да дойде. Вие погледнете човешката история. Всички щастливи и благородни хора в света се отличават с вяра, жива вяра във всяко направление. Аз не считам религиозни хора тези, които се тесногръди. Религиозен човек наричам този, който има светъл ум, благородно сърце и една възвишена и правдива воля, който има възвишен дух. Всички хора с тези качества, където и да се, те са наши братя. За нас е важен фактът, имат ли такъв дух и такава душа, имат ли такава воля, такъв ум и такова сърце. За мене това е най-важното. Няма ли го това, тогава небето остава само едно име без съдържание. При тази опитност, която имате, при това знание, което имате, вие умираме. Един брат не се отнесъл добре с една сестра. Казал ѝ една обида. Аз ѝ казах: Ти не си издържа изпита. Ако аз бях на твое място, щях да кажа на този брат да го каже още един път, да го повтори. Някоя сестра обидила един брат. Братът каже на сестрата: Я го кажи още веднъж, много сладко ми го казваш. Аз съм слушал мома да пъди момък, а той да ѝ каже: Кажи го още един път! Казвам, тогава ти си постъпил по християнски. Това в света съм го виждал. Този човек, който вярва, той има тази жлеза. Този човек, който мрази, той може и да обича. Омразата може да се превърне в идеална любов. Идеалната любов може да се превърне в омраза. Момата усеща този момък, когото тя пъди, издържа, и той от ден на ден израства в нейните очи, неговият автиритет се издига. И всеки един от вас, когато съдбата му каже махни се оттук, той да каже: Кажи ми го още веднъж. Това е то

вяра в Бога. Ако вие не можете да се радвате на вашия Господ - по човешки говоря - на това, което Той е допуснал да стане, къде е вашата вяра? При това, страданията ние си ги създаваме. Господ не може да спре страданията, които ние сме предизвикали. Това, което ние сме създали, то се притегля към нас. Това дете, което си родил, няма да отиде да живее при другите, но ще дойде при тебе. Ако си го родил добро, то такова ще дойде. Така е в живота. Животът, който Бог ни е дал, е отличен живот. Ако нашият живот не е такъв, това се дължи на ред причини на физическия свят, на духовния свят, на умствения свят или пък на нашето неразбране. Трябва една по-дълбока философия за съвременния живот, за да се избавим от тези неносими страдания, които идват. Ние сме в предверието на още по-големи страдания, които ще дойдат. Вяра трябва. Казвате: Зимно време идва, дърва трябва, възлища трябва, двойни прозорци трябва, юргани трябва. сега, преди да е дошла зимата, ще дойдат тези работи. Чудни сте вие, дебели грехи ви трябва, обуца, дебели чорапи, възлища ви трябва. Три месеца трае зимата и ще се свърши. Тя ще си отиде и тогава ще дойде пролетта. Вие ще излезете навън и ще благодарите на Бога за добрините, които идат. След големите страдания ще дойде Царството Божие между хората и тогава всички ще бъдете радостни и весели. Кога ще бъде? - Когато стане.

Беседа, държана от Учителя
на 28 май 1933 г., неделя, 10 ч.с., София - Изгрев.

НАДЕЖДАТА ТИ

Ще прочета 24 глава от Притчите.

Тези хора са живели преди хиляди години, по съвсем друг начин са изказвали мисли, които имат значение и за днес. "Надеждата ти няма да се отсече." Кога, при какви условия? Понякога ние се чудим кои са причините за нещастията, които ни сполетяват. Съвременните хора обясняват причините на болестите. Социолозите обясняват причините за икономическите кризи, обясняват произхода на войната, причините за земетресенията, обясняват органическото развитие, но всичко си остава необяснимо, защото всичко се мени. Както шивачът, който се е научил да шие детски дрехи, се затруднява когато трябва да крои дрехи за възрастни, и ние имаме знания като за малки деца, само на гребно кроим. А онези, които кроят на едро, не знаят как да кроят на гребно.

Противоречията, които съществуват трябва да се обяснят. Съществува едно вътрешно противоречие, и в сърцата на богатите, и в сърцата на сиромасите, и на силните, и на слабите, и на простите, и на учените. Като четем съвременната литература, поети, социолози, държавници, свещеници, всички констатираат, че има противоречие. Хиляди лекарства

са създадени и хората пак боледуват. Например, против косопад какви ли не лекарства има. Хванал го някой лишей, пак лекарства. Едно време имаше панацея пенкелер. Каквато болест имаш, като вземеш няколко канки пенкелер, работата се оправя. Този, който лекува болести, открива и лекарства да ги лекува, а болестите още съществуват. Чудно е, че лекарите, които лекуват болестите, умират, а болестите още продължават да съществуват. Проповедниците, които проповядваха на хората, умират, а тези, които правят грехове още съществуват. Питате: Защо светът е създаден така? Всеки задава този въпрос, но е трудно да му се отговори. На някои въпроси не може да се отговори, понеже светът прогресира. Днес ако отговориш на въпроса, на другия ден ще намериш, че отговорът не е убедителен. И най-добрият математик може да се затрудни от някоя задача и да не я реши. Има задачи, които не се решават така лесно.

В стиха се казва, че “надеждата няма да се отсече”, но тогава, когато си мъдър. Ние считаме мъдростта достояние само на хора с изключителни способности, като че богатството е достояние само за особени хора, а за простите и невежите не е. Тази е една от вашите грешки. Единственото достъпно нещо за всички хора това е мъдростта. Всеки един, който не е придобил мъдрост, той е осъден на смърт. Ако потърсите причината за смъртта, ще разберете, че в органическото царство ако мъдростта отсъства само за един момент, смъртта е едно естествено последствие. Където мъдростта присъства, животът е последствие. Когато идва страданието, причината е, че мъдростта отсъства. Където има радост и щастие, мъдростта присъства. както и да го обясняват другите, за мене само това е обяснението. Ако аз проповядвам една истина, само когато я приложам,

когато я опитам и тя даде резултати, тогава е истина. Ако ти вложиш мъдростта в света, тя ще те освободи от всички страдания, ще те освободи от всички лишения, от всичко ще те освободи. Има философи на невежеството, които питат: Кой е създал Господа? Това са първокласни невежи. Какво разбират под думата създаване? Щом става въпрос, кой го е създал, значи има някой, който е създал Бог. Няма какво да питат, и Бог е едно последствие като тебе. Ако ти искаш за един Господ да знаеш как е създаден, то е едно последствие. Щом е последствие, то има причина. Тогава и в науката на причината има причина, на причината пак причина. Вие се намирате в положението на онзи цар, който искал да му се разкаже една приказка без край. Начало да има, но край да няма. Явявали се много разказвачи, философи, разправяли ден, два, три, седмица, месец, три, година и свършвали и нямало какво да разказват. Всички фалирали и били наказани, че не могат да разкажат такава приказка. Най-после явил се един и казал: Аз ще разкажа една приказка без край. Царят му казал: Внимавай, че ще намериш затвора, ако не можеш да ми разкажеш. - Бъди у верен, аз намерих тази тайна. - Хубаво, започни. - Царю честити, имаше едно време един цар велик като тебе. На този цар земята му роди жито, и той направи един голям хамбар и събра в него всичкото жито. Когато зидарите съграждаха хамбара, остана една малка дупка, през която един щурец взе едно зърно и го изнесе навън. После втори път се върна и взе друго зърно. Царят попитал: Какво стана след това? - Чакай да изнесе всичкото жито, тогава ще ти кажа края на приказката.

И ние се намираме в положението на този цар, който чакал да извадят житните зърна от хамбара. И ние очакваме да станат дълги работи. С милиони

години ще чакаме и житото няма да бъде изнесено от хамбара. Но така въпросите не се разрешават. Животът има една практична страна, която е достъпна за всички възрасти на човешкия живот, достъпна за цялото органическо царство. Аз наричам мъдрост само това, което е достъпно за всички. Тогава човек ще влезе в областта на този свят, където има съответствие между всички елементи, които го заобикалят. Отношение има между светлината и човека, между въздуха, почвата, органическите сили, които работят в човека. Отношение има между неговата мисъл, чувства и целия органически свят. Ние, съвременните хора живеем в три свята. Единият свят е на завършените резултати, това е материалният свят. Другият свят е на силите, аз го наричам свят на силните чувства. И третият е светът на философите, или свят на светлите мисли. Човек е сплетен с тези три свята, всеки човек е сплетен от мисли, чувства и от завършени резултати. Всяка клетка, която влиза в устройството на човека, тя е резултат. Ти имаш една клетка, която е свързана с разумните същества, но не знаеш точно къде е и коя е, следователно ти не си господар на тази клетка. Ако един ден ти не постъпиш както трябва, този резултат ще бъде отнет от тебе. Ако не постъпиш разумно с тялото, Бог, който е направил тялото, може да го вземе. Ти си в зависимост от тялото. То е един капитал, даден ти да функционираш. Ако ти не постъпиш разумно и правилно с твоето тяло, ще изгубиш капитала си и ще престанеш да живееш на земята. Някои казват, че човек умира и отива в друг свят. Не, щом на земята не можеш да живееш и в другия свят не можеш да живееш. Казвате: Да напуснем този свят. Вие никога не можете да напуснете този свят. Вие живеете едновременно в трите свята. Абсолютно

невъзможно е да живеете само в един свят. Някои искат да ме убедят, че само на физическия свят има живот. Това е глупост. Други искат да ме убедят, че само в другия свят има живот. Това е втора глупост. Трети искат да ме убедят, че само в мисълта има живот. Това е трета глупост. Истината е, че ти можеш да живееш в трите свята едновременно. Всяко живо същество, колкото и да е малко, колкото и да е нищожно, то е оплетено от известни мисли, от известни чувства, от известни постъпки или действия. Известна част от тази материя то съдържа в себе си. Това е един капитал даден в живота.

Вие разбирате особено живота и казвате на младежите: Вие гледайте да си поживеете. На старите казвате: Вие гледайте да си починете. Това не е никаква философия - за стария да си почива, а за младия да си поживее. Това, което хората казват, че младият трябва да си поживее, аз го тълкувам така: младият да направи грехове. А старият да си почива, значи старият да ги изплаща.

Най-разумно е да не влизате в стълкновение със себе си. Това, което имате, оттам започнете. Не се влияйте от окръжаващите хора. Всякога започвайте от себе си. Защото ако ти започнеш да разрешаваш живота по примера на някой друг човек, когото изследваш, ти не знаеш как е създаден този човек, какво е неговото положение. Ти може да мислиш, че си щастлив. Една бедна госпожа, религиозна жена от град Търново ми разказа следното. Отишла тя при една светска жена, не религиозна, но богата - всичко имала, всичко било разкошно, децата ѝ - здрави, тя - весела, бодра и си казала: Виждаш ли, тази жена никак не се моли на Бога, а Той всичко ѝ е дал, пък аз по три пъти на ден се моля и не ми върви. Тъкмо мислех да я питам как е придобила всичко това, как ѝ е провървяло и тя

ме въведе в една стая и ми разказа някои неща от своя интимен живот. Тогава разбрах, че съм по-щастлива от нея. Сега няма да ви разказвам какво ѝ е казала, но тя ѝ е признала, че не е щастлива. Тази светска жена била умна. Искала да я избави от едно заблуждение. Тя ѝ казала: Ти имаш една истина, която не съзнаваш. Аз имам само външен живот, но вътрешен нямам, а ти имаш вътрешен живот, външен нямаш. Два противоположни полюса сме. Аз съм нещастна отвътре, а ти си нещастна отвън. Ти си нещастна, защото си останала бедна външно, а аз съм нещастна, защото съм останала вътрешно бедна. Значи в света има два вида нещастни хора. Едните ги наричаме богати, те са нещастни отвътре. Другите са нещастни отвън, тях наричаме сиромаси. Сега всички искаме да бъдем като богатите хора. Какво ще ти даде богатството? Богатството ще ти даде условия да станеш учен човек, силен човек. Но богатството ще ти даде възможност да умреш с най-позорната смърт. След като умреш при твое то богатство, ще дойдат най-големите червеи да те изядат. Червеите ще изядат един беден човек за две-три години, а богатият ще го безпокоят 50 години. Сега няма какво да ви доказвам. Който не вярва на думите ми, да ги провери. Аз говоря за фактите на нещата. Сиромасът го безпокоят червеите две години и се свършва, а богатият 50 години. И най-големият ад не е страшен, онзи огън не е страшен, но когато влезеш в гроба и почнат да те безпокоят тези червейчета - твоите братя, тези малки дяволчета със своите копачки, които всеки ден теглят, по-страшен дявол от тях няма. Сега ни заблуждават с онези големите дяволи, които не съществуват. Аз не разбирам голям и силен по форма. Една кибритена клечка е ужасен дявол. Ако го поставиш някъде може да вдигне цял град, може да

вдигне цял параход. Малка е, микроскопична е, но съдържа голяма динамическа сила. Някга една граната може да падне и да не произведе такъв резултат. Някой голям камък може да падне и няма да произведе резултата, който малкото камъче може да произведе, като падне в окото ти. От него може да ослепееш.

Не мислете, че аз искам да ви настроя песимистично с тези обяснения. Аз не гледам песимистично на живота. Песимизмът е идвал много пъти на гости при мен, разговаряли сме се. Отличен философ е той. С много учени съм се разговарял, толкова много има в Европа. На песимизма всякога му липсва нещо. Оптимизмът всякога има нещо. На песимизма като му гадеш това, което има оптимизма, той става оптимист; като отнемеш от оптимизма, той става песимист. Ролите се сменят. Аз наричам оптимизма и песимизма актьори на сцената. Те играят различни роли. Песимизмът е забогатял, оптимизмът е осиромашал. Осиромашал набожният, станал безбожник. Защото всички сиромаси са все безбожници. Богатите хора са все набожни. Те са хора на реда и порядъка, законите спазват. Сиромашът краде, уж работи, но все гледа да бръкне някъде. Сега като говоря така ще кажете: Не е ли обида за сиромасите? Че кой от вас не е крал? Да се разберем: Кой не е крал в трите свята? Може на физическия свят да не си крал, но виждаш една мома, една жена - под жена разбирам някакво желание. Всяко желание е някаква съблазън, която в умствения свят може да е. Кой от вас не е мислил да вземе една книга, да я препечати и да си постави името? Кой от вас не е пожелал да бръкне в една каса, да вземе и да си направи нова къща? Кой от вас, като ученик не е желал да бръкне и да намери тефтерчето на учителя и да поправи бележката си, както иска. Аз имам цяла статистика в това отношение. Във

варненската гимназия един учител имал шкаф в класната стая, където държал бележника си. Учениците отворили шкафа, взели бележника му и после учителят гледа - все шестици. Чуди се той кой ли ги е написал така майсторски, че да не може да разбере, кои са истинските. Но си мълчи. След като си поставили тези високи бележки, учениците знаели ли са повече? Някои минават за способни ученици, но въпросът с това не се разрешава. Много въпроси са останали днес неразрешени. Тогава защо ни са сегашните религии, ако те не ни дават нещо? От хиляди години учителите на всички религии са изнасяли една истина, от който нищо не е останало. Това, което Христос е учил, не се проповядва. Ако Той дойде и види съвременната култура, ще се учуди на гениалността на хората, които от това, което Той не е говорил са създали много нещо, а от това, което е говорил, не са създали нищо. Ако дойде Буда и той ще се чуди на будистите. Ако дойде Мойсей и той ще се чуди. Ако всички учители дойдат, ще се чудят на гениалността на човечеството, че от нищо са създали нещо, а от нещо нищо не са създали. Някои ще кажат, че това е проповядвал Христос. Че досега никой не се е спрял да обясни стиха, изказан от Него: "Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя." Ако е възможно да се изяви, какъв резултат ще има? - Светлина ще имаме, топлина ще имаме и плодове ще имаме. Ако слънцето грее, ако има съответствие на климата и растенията, ще има плодове. Но ако светлината не се явява, какви ли ще бъдат резултатите? - Оскъдност. Коя е причината за това ожесточение? Нима мислите, че днес християнските народи не са културни? - Културни са, но те нямат по-хубав закон, отколкото някога са имали.

Животът не се е изразил в приложение. Има нещо, което не е изпълнено, но което трябва да се изпълни.

Има едно противоречие. Как ще си обясните, че малкото дете до втората-третата година слуша майка си, а като стане на 21 години детето казва на майка си: Ти си много проста. Това дете, което тя е родила, ѝ казва: Много си изостанала, много еснафски гледаш. Казвам: Откъде се роди в сина това противоречие за майката, че е еснафка? Синът е мъгрец, майката трябва да разбере какво значи еснафка. Синът казва: Ти нямаш морала на съвременните хора, ти не разбираш живота така, както ние младите го разбираме. Едно време вие го разбирахте по един начин, а ние сега го разбираме по друг начин. Няма никакво противоречие. Възможно е младите да разбират живота по друг начин. Може старите да са вървяли по планините, а младите да вървят по полето - има голяма разлика в хода и енергията, които са идвали. Ще имат и две различни опитности. Единият е път на планините, а другият е път на полетата. Ако човек живее в планинските места, той има друг живот. Ако живее в полетата, овчар може бъде. Следователно, ако бащата е бил планински човек, а синът е бил човек на поляните, какво различие има между баща и син? Има едно съотношение, едно съответствие между планините и поляните, но те не са в разрез, защото ако не са планините, полето няма да бъде плодородно. Именно планините служат за кондензатори, откъдето се изпраща енергията. Всички планини, които съществуват по лицето на земята, определят плодородието на полетата. В Египет, където няма планини, хората бяха принудени да издигнат пирамиди като високи места, за да създадат вдъхновение на човешкия дух. Винаги в планинците има едно желание да слязат в полетата. Сега съответствието е в това: Планин-

ският живот това е животът на ума, а животът на полето, това е човешкото сърце. Изходният път от планините, това е човешката воля. В това има съответствие. Ако можеш да направиш връзка между планините и полетата, да разбереш пътя на движението им, това което си добил тогава, ти ще разбереш и съответствието, в което се заключава порядъкът в природата. Например, съвременните хора не се интересуват ни най-малко от това, в какво направление текат българските реки. Ако някой се заеме да изучава течението на реките, в много отношения може да се коригира възпитанието, което хората сега имат. Трябва да изучавате склоновете на планините, накъде са обърнати, какво отражение дават на полето. Не мислете, че Витоша не оказва известно въздействие на хората. Източната, западната, южната и северната страна оказват различно влияние в живота на хората. Ако изучавате планините, които ограждат Софийското и Самоковското полета, а също и Мусала, ще разберете, че те оказват различно влияние в живота на хората в тези полета. Всички хора, които живеят тук, имат високо мнение за себе си. Ако разглеждате устройството на черепите им, то отговаря точно на тези влияния на хората, които живеят в Самоковското и Софийското поле, личните им чувства са развити както у англичаните, те имат високо мнение за себе си. Те са като Мусала, който се намира в една епоха на снишаване, на понижение, следователно, има един елемент, който руши. И у българите има такъв елемент. Българинът, възрастен или млад, където и да отиде, ще извади ножа и ще започне да дяла стола, на който е седнал. Ще накълца кората на някое дърво или ще ритне някой камък. Излезте из българските гори, ще видите как са накълцани дърветата. Той иска да прави нещо, но не му идва на ум, че това дърво ще

изсъхне. Или ще си напише името, ще го вреже в кората на дървото. Аз съм виждал дървета отгоре до долу изписани. За 20 години името му е написано - еди-кой си Стоян от село Сапарево. Това са лични прояви, които говорят за един атаквизъм в човешкия развой. Например, съвременните хора и в Америка и в Англия и в Русия и във Франция и в Германия - навсякъде, трябва да се освободят от един атаквизъм, от идеи вложени преди хиляди години. Хората искат сега да ги изразят, а за тези идеи няма условия. Сегашните хора, при цялото си желание да живеят спокойно и всички да бъдат задоволени, водят усилена борба за забогатяване. Това не е желание на сегашните хора, това са много стари идеи, които сега се развиват. Тогава не са имали условия да ги развият, сега ги изразяват, а е невъзможно. Сега е настанала есента на тази епоха. Следователно, преградите ще си останат прегради. Всички планове, замисли, които сегашните хора имат, ще останат незавършени. Тяхната участ ще бъде такава, каквато беше участта на големите мамонти. Като се е изменила оста на земята, северният полюс се е променил, изгубил е своята тропическа топлина и всички тези животни са измрели. По същия начин всички тези грандиозни идеи, замисли и желания, ще бъдат помени както тези големи животни. Ще остане само дребосъкът. Това е само предположение. Бъдещето ще си каже думата, вярно ли е или не.

Сега светът навлиза в една нова епоха. Не е големината и формата, които дават цената на нещата. Защото има две идеи. Някой има голяма глава. Не е големината на главата, а съответствието на главата с организма; не много голямо лице, но лице организирано; не много голямо тяло, но добре организирано. В дадения случай тези неща са необходими на човешкия дух. Не големите тела, не големите глави, даже сегашният

мозък, който човек има е много голям, той не може да го използва. Статистиката доказва, че ако човечеството е съществувало десет хиляди години, цялото знание, което е придобило може да се напечата в 90 книги като Библията. Това знание ако се напечата в човешкия мозък, ще остане място за още 999 такива книги. Каква огромна част от човешкия мозък не е обработена, какви скрити сили има човек. При това хората искат нещо повече. Какво друго може да им се даде? Те даже една десета не са обработили а искат повече. Повече ние не трябва да говорим, а и умният човек не трябва да се смущава. Когато се топят снеговете в планините, умният човек не трябва да се смущава от наводнения. Той не трябва да се смущава от земетресения, не трябва да се смущава от войни, от болести, от нищо не трябва да се смущава. Вземете най-големите противоречия, които съществуват. Лятно време станеш сутринта, бурята вдигнала във цял орляк прах в пространството. Който не разбира ще каже: Защо е този прах? Този прах природата го използва. Около всяка малка прашина се натрупват водни капки и така се образува дъждът. Следователно природата използва праха, който ние живите хора създаваме на земята. Един ден тя ще го вземе и ще образува дъждовните капки, ще полее растенията и ще каже: Отлични майстори са тези, което могат да създадат такъв ситен прах. Питам ви: Всички звезди, които сега виждаме на нашето небе, след хиляди години къде ще бъдат? На мястото им ще има други звезди, нали? Писанието казва, че звездите ще паднат. Значи предречено е, всички тези велики звезди, всички велики слънца и месечината ще изгубят светлината си, ще потъмнее цялото небе, ще се поколебае. Тогава ще дойде знанието на Сина човечески, който ще внесе нов ред и порядък.

Преди няколко дни една госпожа ми разказваше, че един англичанин от ред години изучавал Писанието и дошъл до едно откритие, че светът днес в 12 часа щял да се свърши. Ето, според него трябва да очакваме свършване на света. Ако сега не свърши, все на някое число 12 ще свърши. Този човек е похарчил няколко хиляди долара да печата книги, че светът ще се свърши. И донякъде неговото твърдение е право. Той доказва, че светът ще се свърши за едни хора. Според неговата теория за милиони хора светът ще се свърши тази година. Четиридесет милиона души тази година ще заминат за другия свят, за тях Христос ще дойде. Но опасността е там, че на мястото на тези 40 милиона ще се родят други 50 милиона. Под думите свършване на света трябва да разбирате изгубване на ония условия, при които престъпността съществува. Това е свършек. Свършването на света всякога означава в Писанието изгубването на условията в тези три свята, при които известна престъпност може да живее или да се увеличава. Това е свършек на света. Следователно, в другите два свята тази година условията почти са се свършили, останали са само на земята. Според моите изчисления, тези условия и на физическото поле ще се изгубят, но след 300 години. Сега са последните условия за вършене на престъпления. След 300 години ако сте на земята, ще проверите това. Понеже в другите два свята това вече е станало, непременно оттам ще има и едно въздействие. В хората има пробуждане на едно по-високо съзнание. Вследствие на това въздействие, хората вече не могат съзнателно да вършат престъпления. Богати и учени, бедни и прости, всички съзнават, че трябва да се сложи край на тази ненормалност, която съществува. Има нещо, което ние не можем да изменим. Но хубаво е всички вие да възприемете новата религия. Вие сте се

родили с нея, но досега не сте ѝ обръщали внимание, време е вече да я проявите.

Какво разбирам аз под думите нова религия? Да предположим, че имаш едно малко красиво момиченце, което постоянно плаче. Нищо не го задоволява. Майката се вижда в чудо, като слугиня се върти около него от сутрин до вечер. Като стане на 14 години момиченцето вече не плаче, облича се хубаво, почва да пише и получава писма, станало е угледно, весело, с майка си се отнася много добре, почва да философства. Значи в нея се заражда една нова религия. В какво седи тя? Да се рои. Нали знаете рой какво е? Идете при един кошер, който се зароява. Чувате, че царицата пее своята царска песен и всички работници ѝ пригласят. Като чуете тази песен, знайте, че кошерът е готов и на другия ден непременно ще се рои. Излиза старата пчела, а младите остават в кошера.

Следователно, да имаш един нов възглед, това не значи, че сега се раждаш. Тъй младата царица ще остане, а старата понеже има знание и мъдрост ще излезе да създаде новия кошер. Чудното е когато казвате, че трябва да създадете нова религия. Та сега младите не трябва да създават нова религия. Младите трябва да живеят в стария кошер. Младият може да яде и пие, на хорото да ходи, за него е позволено това. Но на стария не му се позволява. Младият трябва да бъде скромен, много да мисли преди да каже нещо. Младият и да се оцапа, позволено му е, но на стария не се позволява. Един млад човек може да прави много грешки, но на стария не се позволява, младият може да живее погрешно, но трябва да знае, че като остарее, трябва тогава да оправя грешките си. Той трябва да знае, че днес старите пчели заради него са излязли. Понеже един кошер се рои няколко пъти, следния път те трябва да излязат от кошера, за да останат по-младите на

тяхно място. Следователно, ти ще дадеш ход на твоите стари мисли да излязат вън от тебе. Нека се роят. Не ги задържай, но новите нека останат в тебе.

Сега ще ви кажа нещо ново. Любовта не е за младите, тя е за старите. Аз съжалявам младите моми, че нищо не разбират, когато говорят за любовта. На старите трябва да говорят за любовта. Това е новата религия. Любовта е за старите, те ще излязат от кошера. Младите ще учат. Не трябва да си подпушваме благородните чувства. Дай им ход, както водата блика от извора, така дай простор на своите чувства. Не всички, но изобилно да потекат от тебе навън твоите мисли, чувства, постъпки. Така е правилно. Ти ще реагираш върху сърцето, защото хората ще те критикуват, но така ще станеш неврастенник. Не подпушвай ума си. "Тъй както аз мисля и чувствам е право." Не давай отчет никому защо мислиш така и защо чувстваш така. Никой не пита птицата защо хвърчи. Така е създадена. Защо пъззи змията? Така е създадена. Ако някой ме пита защо така мисля, казвам, че такова е моето естество, така мисля не мога другояче да мисля. Може да ви каже някой, че идеята за Бога е глупава идея. За онзи, който не вярва, може да е така, но не и за мен. Вярата и безверието са две противоположности, които съществуват. Безверието е нощта на живота, вярата, е денят на живота. Аз така го разбирам. Казвам: Прав си, братко, защото ти си в нощта на своя живот. Един ден като изгрее твоето слънце, ще повярваш като мен, а един ден като дойде нощта за мене, може да стана безверник. - Прав си. Утре като изгрее слънцето, ще бъдеш вярващ. Вярата в Бога не е страничен въпрос. Вярата в Бога това е един принцип, вярата в Бога е основа на живота. Ти не можеш да живееш, докато нямаш тази вяра. Като говорим за Бога, ние разбираме

извора на живота. като говорим за Бога, разбираме извора на мъдростта в живота. Като говорим за Бога разбираме извора на любовта в живота, но нещо необятно, непонятно за хората, тъй разбирам, а не формата, в която хората си представят Господа. Така може да изглежда човек, но не и Господ. Той е това, което всички хора във всички векове и всички религии без изключение са съзнавали като начало на всичко.

На този, който е придобил мъдростта в света, няма да се отсече неговата надежда. Надеждата е силата за постижение на всички блага в земния живот. Ако на земята нямаше надежда, нищо не можеш да постигнеш. Всичко на земята се постига само чрез силата на надеждата. Едно от качествата на надеждата е, че тя носи сила и здраве. Тя е господарка на живота. Ако ти нямаш надежда, никакво здраве няма да има. А щом човек не е здрав, той е осъден на постоянни несрети, страдания. Внесете надеждата в живота, или внесете в ума си мисълта, че всичко онова, което желаете е постижимо и животът ви ще се промени. Не се съмнявайте в рамките на възможностите, които имате, и животът ви ще се подобри. Като казвам, че всичко е възможно за един организъм, разбрам това, което му е дадено. За птицата е възможно да хвърчи, за рибата е възможно да плува, а за човека е възможно да мисли. Следователно, всеки човек, който може да мисли, за него е възможно да има всички блага, които се съдържат в неговата мисъл. Сега вие ще кажете: Ние много пъти сме мислили за неща, които не са се сбъдвали. Не си мислил. Мисъл, която не е придружена с едно силно чувство и с една силна воля, или с един възвишен стремеж, не може да се реализира. Например, ти казваш, че искаш да станеш богат, но сам се съмняваш и казваш: Ола белир - както казват турците. Преведено значи: Може да стане,

може и да не стане. Един човек трябва да го поставят на тясно, за да види къде е истината. Един от турските султани искал да му кажат една лъжа, която той сам да я признае. Обещал голяма награда за онзи, който каже такава лъжа. Идва един и му казва, че майка му насадила едно паче яйце, но от него излязла камила. Султанът казал: Ола белир. Друг казвал, че дядо му сложил един косъм от брадата си и станал мост на Дунав, където минавали турците. - Ола белир. На всички казвал: Ола белир. Най-после двама души донесли един голям клон. Ако се напълни със злато, най-малко един тон злато трябва. Единият казал: баща ти едно време беше във война с Русия и не му стигнаха парите. Той взе на заем от баща ми, но не ги върна. За доказателство нося този клон. Султанът казва: Не може да бъде. Защото, ако каже "Ола белир", другият ще му каже: Напълни тогава клон. А щом е лъжа, трябва да му дадат наградата.

Има нещо, което е вложено в човека и което днес може да стане. Ако ти днес търсиш най-необходимото в живота си, трябва да започнеш с най-същественото за тебе. Ако си музикант, ще насочиш своите силни мисли и чувства към музиката, за да станеш истински музикант. Художникът трябва да започне със своите силни чувства, професорът трябва да започне със своите силни чувства, орачът трябва да започне със своите чилни чувства, всеки трябва да започне с онова, с което е роден, но не и с това, което няма в себе си. Защото ако започнете с това, което ви е дадено, вие след време ще постигнете и други ваши желания. Но затова е нужно да създадете в себе си една благоприятна атмосфера. Най-напред човек трябва да се освободи от всички онези криви мисли и чувства, които създават атмосфера, която отблъсква самия човек. В тази атмосфера човек боледува. Ще създадеш

около себе си една аура от светли мисли и чувства при каквито условия и да си. Ако ти се колебаеш в усилни времена, силата ти е малка. Значи, ако се колебаеш в мъчнотии, силата ти е малка. Не пресилвай условията. В един ден не можеш да добиеш всичко. Може да чакаш 10 години, цял живот за да реализираш една своя мисъл или едно свое желание. Не трябва да бързаш, но да знаеш времето - часът, годината, месецът когато нещата ще се реализират. Това е точно определено. Ти ако искаш да бъдеш здрав, можеш да бъдеш, но само тогава, когато действат ония лъчи, които носят слънчевата енергия. Чудни са хората, когато искат да бъдат здрави. Здравето почива на един велик закон. То почива на една жлеза, която е поставена под лъжичката на човека. Следователно, ако ти свържеш тази жлеза със слънчевите енергии, да знаеш кога изтичат тези енергии, ще имаш резултат. Защото всеки ден има прилив и отлив. Трябва да знаеш кога е приливът и кога отливът. Всякога и навсякъде стават тези приливи и отливи на слънчевата енергия в малки и големи периоди, но трябва да ги знаеш, за да ги използваш. Съвременните учени едва сега започват да изучават приливите на слънчевата енергия, от която ще добием жизнен елексир. Индусите имат цяла наука за праната, създадоха цяла теория, но малцина са, които я разбират, повечето се заблудиха. Индусите също умират рано, дълго живеят само техните агенти. Те живеят в планините, някои достигат до хиляда години, но тях никой не ги е видял. Твърди се само. Всеки човек, който може да постави тази своя жлеза в контакт със слънчевата енергия, той може да живее на земята толкова, колкото иска. Засега даже ако ви дадат да живеете хиляда години, вие сами ще пожелаете да напуснете земята. земята ще ви бъде много прозаична,

ще трябва да минете в другите светове. Земята е резултата. Светът на чувствата е по-красиво място. А мисловният свят е още по-красив. Но след като преминете през тези три живота, пак ще поискате да дойдете на земята. Във всеки свят ти ще живееш толкова, колкото е необходимо за твоеото развитие. Някой път на земята ще дойдат същества, които ще те изпъдят да се върнеш у дома. Те ще те върнат тъй, както момата връщат при баща ѝ. Ще те върнат така, както бащата изпраща детето си на училище. То се е заиграло, а бащата взема тоягата, подгонва го, а детето бяга. като се върне в къщи получава от баща си хубав урок. така е и с хората, които не се връщат навреме, а остават на земята малко по-дълго време отколкото трябва. И за тях има същото наказание. Защото баща ви е казал да се върнете у дома, а вие не искате да се върнете. Ако кажат на някой, че трябва да замине за онзи свят, той започва да плаче. Ще ви обясня защо плачете. Ако сега ви изпратят за другия свят, влакове няма, трябва да вървите пеш, а пътят е пращен, каменист. Ще дойде време когато ще си вземете билет, ще се качите на железницата и хайде на онзи свят - за няколко дни пътуването ще свърши благополучно. Сега хората не искат да умират, понеже няма още превозни средства за онзи свят.

За умирането вие трябва да имате съвсем друга идея. Това, с което са ви наплашили, то е едно грешно схващане. Болните имат едно понятие за живота, здравите друго. Учените имат едно понятие, простите - друго. Има едно понятие за света, което е достъпно за всички хора. Аз говоря за естественото понятие, което е основа на всички други съществувания, които човек има. Ако някой от вас иска да бъде здрав, той трябва непременно да свърже тази жлеза под лъжичката със слънчевите енергии. А ако иска да

развие своя ум, той трябва да свърже тази жлеза със светлинните енергии, които идват от месечината и енергиите, които съществуват в мозъка. Понеже енергията, която мозъкът държи, е от съвсем друго поле. Умът на човека може да му служи само за този свят, но не и за другия. Ние с ума си познаваме този свят, а със сърцето си познаваме другия свят. Това, което умът иска, е вярно за този свят, но това, което умът мисли за другия свят, не е вярно. За вътрешния свят е вярно това, което сърцето мисли, а това, което сърцето мисли за външния свят, то не е вярно. Следователно, ние трябва да изучаваме духовния свят чрез силите на своето сърце. Без сърце ти няма да имаш истинско понятие за онзи свят. Той не е свят на предмети както нашия свят. Онзи свят не е свят на спорове. Ако влезете в онзи свят, ще видите, че там няма абсолютно никакъв спор за богатство между хората. Там този въпрос, кой е богат и кой сиромаш, не съществува. Въпрос за болни и здрави не съществува, за учени и невежи не съществува. Там всеки е доволен от положението, което има. Всички са доволни и всички имат преизобилно. Там не може да се намери един човек, който да не е доволен. Всеки е готов да услужи в дадения случай комуто и да е, без да му вземе полица. В онзи свят не канят на гости. Там срещи няма, угощения няма, балове няма, няма хора, както в този свят. Вместо нашите хора там има нещо много по-хубаво, отколкото можем да си представим. Как да ви ги опиша? Ако на една риба описвам нашите човешки хора, как ще ѝ ги представя? Десет, двадесет риби могат ли да се хванат както хората? Ако ви представям какво е забавлението в онзи свят, то е само за един контраст. Аз не искам да представям онзи свят достъпен за вашите умове. Ако го направя достъпен, ще си го представяте като този свят. Онзи

свят е недостъпен за човешките умове, но е достъпен за човешките сърца. Когато обикнете един прост човек, вие променяте отношението си към него, приятно ви е той да дойде да се разговаряте. Като го разглеждате само с ума си, виждате, че не заслужава вашето внимание, но като го обикнете, като се създаде една сърдечна връзка между вас, този човек ви става приятен. Вече не мислите дали е свършил университет, от какъв произход е, намирате за какво да се разговаряте. Следователно, отношенията са различни. Има отношения, които се дължат на ума, има отношения, които се дължат на сърцето. Отношенията на сърцето винаги са по-трайни, отколкото отношенията на ума. Не че аз не оценявам ума, но той не е за вътрешния свят. Понеже човек всъщност живее във вътрешния свят, сърцето е по-необходимо. Сегашните хора трябва да изявят своите сърца. Това, което те наричат чувстване, не е чувстване. Ако ти се сърдиш по десет пъти на ден, ако ти плачеш, ако ти се тревожиш, това не е чувстване. Под думата "чувство" аз разбирам вдъхновение, сила, мощ. Това е човекът. То е един импулс на сърцето, което преодолява всички мъчнотии. Човек, който има силно сърце, него болест не го хваща, хрема не го хваща, бедност не го застига, дяволът не го газя, никой не го обижда. Знаете ли на какво прилича един човек, който има силно сърце? Ще ви обясня, като ви разкажа един анекдот. Един мъж имал много упорита и своенравна жена. Един ден той намислил да я пусне в кладенеца. Не че това било право, но той решил да се отърве от нея. Обаче, след половин час вижда един дявол да бяга от кладенеца. - Защо бягаи? - Една жена дойде и ми побеля главата. - Аз десет години живея с нея. Сърцето на тази жена било такова, че и дяволът се уплашил от нея. Аз не говоря за упрек. Тази жена имала убеждение и накарала дявола

да излезе от кладенеца. Тя не можела да се съгласи, че това, което мъжът ѝ казвал, е право. Казва: Аз съм главата, никаква глава не е мъжът. Мъжът е направен от кал, има Божествено дихание, а жената е направена от реброто на мъжа. Жената казва: Ти не си глава, но Онзи, Който те направи, Той е главата. И двамата трябва да се подчиняваме на Онзи, Който ни е направил. Жената казва: Аз съм твоето ребро, значи без мене ти не можеш да дишаш. И наистина, мъжът като остане без жена, не може да диша, вцепени се, иска да умре. като му сложат реброто, той се съвзема, има кой да шета вкъщи. Тези последните ребра, които Господ извади, са най-меката страна на мъжа и това го направи зависим от жената. Ако не беше направил него, Той нямаше да направи и жената. но понеже в нея е вложено най-хубавото от мъжа, той казва: Какво да направя? Тя е умна. Възможно е да е умна, но мъжът трябва да е по-умен от нея.

Сега да дойдем до същественото. Вие мислите, че някои то вас са мъже, а други - жени. Не мислете, че сте мъж или жена. Мъж си само тогава, когато в теб преобладават светлите мисли, светлите чувства и един възвишен живот. Само тогава си човек. А пък жена си само тогава, когато това, което имаш го поставиш в действие, за да създадеш един добре уреден отвътре свят. Какво ще ми казваш, че си жена. Ако може да устроиш нещо, жена си. Ако един мъж нищо не може да създаде и ако жената нищо не може да уреди, къде са мъжът и жената?

Така трябва да разбираме. А ние търсим сега къде се крие причината за нещастieto на хората. Има много причини. Ние не можем да ги премахнем. Има причини, които са вън от нас и не са достъпни да се занимаваме с тях. Но има причини за нашето нещастие, които зависят напълно от нас. Че някой водопад пада,

човек е въвн от него. Но ако се хвърля във водата на този водопад и се удавя, причината е в мене. Аз може да се кача на някой планински връх, но ако се хвърля от този връх, причината е у мене. Когато нещата не стават така, както ние искаме, когато някой иска да се самоубие, той е слушал мъжа. Като не му върви казва: Ще се самоубия. Жената иска да се самоотрови. Въпросът с убийство, с отравяне, с бесене не се разрешава. Това е един от най-лошите методи. Вместо убийство, на човека е нужна силна мисъл. Вместо отравяне се изискват силни чувства. Когато поискаш да се самоубиеш, ще кажеш: Аз съм дошъл в света да създам нещо, затова съм изпратен. Това, което ми е определено, да го направя, ще го направя. Започнете следното: Човек трябва да даде свобода на своята мисъл. Това важи и за млади и за стари. Под думата "свобода" аз разбирам само това, което може да ви освободи от всички несгоди на живота. само тогава си свободен. Ако това, което носиш в себе си, може да те освободи от всички несгоди, да те направи съвършено свободен, това се нарича свобода. В това отношение всички хора имат това. Всеки от вас може да бъде свободен. Нали вярвате в Бога? Ако ти вярваш в Него и не си свободен, питам: Къде е твоята вяра? Ако ти вярваш в Бога и всички болести те нападат, всички несгоди те газят, ако ти вярваш в Бога и сиромашията те напада, какво те ползва тази вяра, какво те ползва това слънце? Ако при това греене на слънцето, ти умираш като един обикновен човек, няма никаква полза. Всеки човек има своя философия. Всеки човек чрез своя живот създава една особена форма, в която слънчевите лъчи се пречупват по особен начин. Тези лъчи, които се пречупват нехармонично, те намаляват неговия живот. Ако неговите мисли бяха хармонични, ако неговите чувства бяха хармонични, ако неговата

Воля беше съвършена, то слънчевите лъчи щяха да му окажат едно благотворно влияние. За да се постигне това, е необходимо хората да се събират по двама, трима или четирима, но да бъдат в пълна хармония, да не виждат никакви недостатъци, защото мнозина от вас се занимават с това.

Престанете да мислите за недостатъците на хората. Недостатък, за който ти мислиш, един ден ще ти стане наследствена черта. Не мисли за недъзите на хората. Мисли за хубавото, за да ти стане поне то наследство. Търсете в хората доброто, у всеки човек има една Божествена черта. Дръж ума си в нея, защото ако ти мислиш зле за другите хора, то първо ти ще пострадаш, а след това ще пострада и онзи, за когото мислиш. Не бъдете толкова глупави.

Астрологът на един от австрийските императори му предсказал, че нещо много хубаво ще му се случи. Но то не се сбъднало. Императорът решил да го убие и наел трима души. Поканил го на угощение и го попитал: Кажу ми кога ще умра? Астрологът казал: Двадесет и четири часа след моята смърт. Императорът се замислил и освободил астролога. И вие трябва да бъдете толкова умни, колкото този астролог. Зависи от вашия ум и от вашето сърце, които имате на разположение. Зависи и от вашата воля, как ще работите. Всичко, което сега се проявява и в училища и в църкви е добро. Но има една неразбрана страна и в религията и в обществения живот. Мъжете са неразбрани, жените са неразбрани, децата, всички живеят в един неразбран свят. Светът трябва да се разбира. Разбиране трябва между всички хора. Трябва една положителна философия за обяснение. Казвате: Този не мисли право, онзи не мисли право. Но и за онези, които право мислят и които криво мислят, резултатите са едни и същи.

Само един светъл ум, само едно светло сърце, само една благородна воля у човека е в сила да го извади от сегашното положение. Около нас има един разумен свят, на който ако знаем как да говорим, той ще отвори за нас всичките свои благоволения. Ще кажете: Как така? Ако детето се роди живо, майката веднага отваря своите обятия, прегръща го, служи му. Но ако то се роди умряло, тя веднага го погребва. Ако ние право мислим и чувстваме и ако имаме силна воля, то значи, че се раждаме живи. Ако ние не мислим, ако не чувстваме, ако нямаме воля, ние се раждаме умрели. Тогава светът ни погребва. Ако искате да бъдете посрещнати, трябва да мислите много добре, трябва да чувствате добре, защото в мислите, в чувствата, във волята е раждането на човека на земята. Всеки човек, който е роден, майка му и баща му ще бъдат около него, сестрите и братята и всички хора ще го ограждат със своето разположение.

Беседа, държана от Учителя
на 11 юни 1933г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев.

ДОБРИТЕ ДАРБИ

Ще прочета 12-та глава от Първо послание към Коринтяните. Ще взема част от последния стих: “Имайте ревност за по-добрите дарби.”

Тук се засяга един въпрос, който се отнася към тогавашните вярващи.

Трябва да се определи какво нещо е човек. Много определения са дадени и може би още много години човек ще се определя, но той все ще си остане неопределен. Аз мисля, че ако се определи какво е човекът, той ще загуби своята стойност. Макар учените да се опитват да измерят вселената, още не са я измерили. Каквито мерки и да вземат, малки и големи, не са дошли още до края, не знаят къде е той. Казваме: Човек е излязъл от Бога и пак ще се върне при Него. Но тази идея не е определена, какво нещо е Бог, хората имат смътна представа. Какво ще е и връщането към Бога и то е смътна идея. Хората често говорят за неща, които не знаят. Например, учените предполагат какво има в дълбините на океана, но нито един не е влязъл, защото там има голямо налягане. Един проблематичен въпрос е какво има там. Чудесни животни има на дъното. Някои казват: Смели са учените. Не са смели. Те едва са слезли на 1000 метра, а има 15 хиляди метра дълбочина, а може и 20 хиляди метра. За слънцето,

което ни грее и за него незнаем много. Планетите, които ни заобикалят, звездите, всичко това е украшение, едно труфило на света. Някоя високопоставена дама облече рокля, постави всички украшения, обаче простият не може да има никаква представа колко струва тази рокля, тези украшения. Нас ни занимават понякога много дребнави въпроси. Ние се занимаваме някой път тъй както мравките се занимават със своя мравуняк, както пчелите със своя кошер. Иди бутни някой кошер и веднага всички излизат и на общо основание ще те нажилят. Може да си имал много хубави намерения, да отидеш на гости, да ги видиш, но ако не си внимателен, не спазиш ли благоприличието и светия да си, на общо основание ще ти дадат урок и като излизаш оттам, лицето ти ще бъде малко подуто. Казвате, че пчелите хапят. Ако беше минал на километър от тях, нямаше да те нажилят, но ти си минал толкова близо, бутнал си кошера и следствие на това са ти дали добър урок. За нас е необходимо да добием различни опитности. Ние сме прекарвали живота като слуги. Господарят казва: Това направи, онова направи. И цял ден изпълняваш волята на господаря. Вода носиш, ще мажеш, къща превъиш, слугуваш. Най-после се изтощаваш. Този живот аз го наричам робство. Да учи човек, това е свобода. Само свободният човек трябва да учи. Когато казвам, че трябва да учим, аз разбирам свободата. Онзи, който не е свободен, не може да учи. Казва: Трябва да се работи. Работата е привилегия на свободния човек. Само свободният човек може да работи. Когато казвам, че трябва да учим, аз разбирам свободата. Другият, който не е свободен, се труди. Само свободният човек има мир в душата си. Той не се смущава. Онзи, който не работи в свобода, той разбира нещата като роб, като слуга, а не като свободен човек. Смъртта е най-голямото робство. Животът,

това е най-голямата свобода. Омразата, това е робство. Любовта, това е свобода. Казвате: Какво нещо е любовта? Това, което освобождава, е любов. Трябва да се съпоставят нещата. Не както ние ги разбираме. Не всички съпоставяния са верни. Майката казва на детето: Мама, трябва да знаеш, че аз те родих. Питам: Майката говори ли истината? Питам тогава, а нея кой я роди? Защото, това, което ражда, то не трябва да се ражда. Това, което ражда, не трябва от никого да се ражда. Затова майката няма право да казва, че е родила. Всички изведнъж са родени. То е все едно много хора да минат през една врата и тя да каже: Да знаете, че аз ви родих. Хиляди хора могат да минат и тя да казва: Ако аз не бях тук, вие не можете да минете. От мене зависи. Тази врата има значение за един дом, за един град, но не и за целия свят. Вашата врата е важна само за вашия дом. Тя не важи за другите домове. Те имат други врати. Вие може да имате едно понятие, едно схващане за света, то е само за вас, не и за другите. Всеки човек има свое схващане за света. Криво, право, каквото и да е, негово е. И то е много по-добро, отколкото ако вие го учите. Не че вие не разбирате, не че човек не трябва да се ползва от знанието на другите хора, но за да се ползва, той трябва да бъде свободен. понякога хората не са свободни. Господарят, който заповядва, не е свободен. Слугата, който изпълнява заповедите, не е свободен. Никой не е свободен. Значи роби изпълняват вашите заповеди. Понякога слугите имат право да заповядват на по-нискостоящите, по йерархически път се дават заповедите. Един по-голям камък блъсне друг по-малък камък. Другият блъсне друг, но тия камъни не са свободни. Тези камъни по никой начин не могат да се върнат на своето място. Когато говорим за Бога, че сме излезли от Него и ще се върнем пак при Него, това

може да го направи само свободният човек. Всеки, който не е свободен, не може да се върне при Бога. Връщането, или вярата в Бога е закон на свободата. Човек, който не вярва, той не е свободен. Защото свободният човек има дарби, но в същото време той няма и никакви дарби. Той не знае да смята, не знае да свири, не знае да пее, не знае да гради къща, не знае да направи една греха, не знае да си сготви. Един простичък човек занесъл на един богаташ две черешки. Той го запитал: Как се ядат? Човекът изял черешите, нищо не оставил на богатия, но му показал нагледно как се ядат. Онзи му казал: Идущата година пак ми донеси, аз вече се научих как се ядат. Някои от вас сте на нивото на богатия - трябва да ви научат как се ядат черешки. Минавате за много умни, а не можете да се освободите от хилядите препятствия, които съществуват в живота, в природата. Тези препятствия произтичат от едно постоянно нарушение на законите, следствие нашето незнание. Трябва да имате ред дарби в себе си, за да имате знание. Ти си надарен, макар и да казваш, че нямаш никакви дарби. Всеки човек, който живее, има някакви дарби. Никой на земята няма право да се оплаква, че няма дарби. тогава животните трябва да се оплакват хиляди пъти повече. Всяко същество, колкото и да е малко и с малко дарби, онова малкото, което е вложено в него изпълнява своята длъжност. Вземете например копринената буба какви тънки нишки плете, или паякът, какво тънка паяжина изплита. Хиляди години е учил това изкуство и го предава от поколение на поколение. Това е една голяма дарба, техника, инженер е той. Като се повреди знае как да поправи своята паяжина. Той е и метеоролог, знае кога ще духа вятър и кога ще се развали времето и веднага удвоява жицата на паяжината, после се скрие някъде в средата или

накрая. Никога не се излъгва - учен е той. Казвате: Това е паяк. Паяк е. Когато в къщи имаш един паяк и искаш да отидеш в гората, погледни къде е. Казваш: аз съм учен човек, метеоролог. Ако отиваш на екскурзия и искаш да знаеш какво ще бъде времето, ще има ли буря, дъжд, сняг, виж къде е паякът. Сега учените хора наблюдават паяците, за да ги проучват, а вие ги изпъждате от къщи. Тази сутрин един паяк влязъл и си направил паяжина в една пита. Казвам: Слушай, тези пчели не се нуждаят от твоето учение. Ако ти искаш да ги учеш на метеорология, те са по-учени от тебе. Като се върнат, ще се намериш в чудо. Ние ще ги пуснем скоро в горните хранилища, излизай по-скоро, защото животът ти е на косъм. Аз взех с пръста си паяжината му и го изнесох навън. Той казва, че съм се отнесъл небрежно. Да, но го направих за да ти спася живота. Все пак ти си паяк, не разбираш добре тази работа.

Човек трябва да се стреми да учи. Всеки ден да си внушава, че той е ученик и че може да учи. Никога не внасяйте идеята, че сте възрастни. Може да сте на 20, 30, 50, 60 години, на 100 години, на колкото и да сте, няма значение. Много съм стар, на 84 години съм. Казвам: Какво си научил, колко факултета си свършил, какво знаеш, дядо? Виждал съм много дядовци, но ти ми кажи във ваше време какво учехте. Аз съм на 84 години, много зная. Питам: едно време как изгряваше слънцето? Какъв беше снегът, как определяхте хубавото време? - Че не съм учил, не зная. Във вашето време как възпитавахте вашите деца? Потупвахте ги с пръчка. Не е като сега свободно. В наше време прах се вдигаше от задниците им. Аз ги потупвах, но хора станаха. Сега не ги тупат, но хора не стават. Казвам: Дядо, с тупане прах излиза, но какво придава тоягата? - Вразумява ги. - Как така дядо? Ти като си гледал

толкова деца, направи ли ги разумни? Ти как остаря? Ти ли си този умният човек, който знаеше да тупа, прах вдигаше, слагаше ред и порядък в света? Сега краката ти не държат, остарял си. - Виж, синко, как остарях, това не зная. - Искаш ли да ти кажа как да се подмладиш? Той ме гледа, казва: Ти ми изпитваш ума, не съм толкова глупав. Стар човек може ли да се подмлади? Казвам: Ако вярваш, може. Че как така? Сегашните учени имат такива големи стъкленици, ще те сложат в една стъкленица, ще те завият и след един месец ще се подмладиш. - Че как ще вляза в стъкленицата? - Най-напред ще започнат да те изпотяват, ще се потиш, докато станеш едно малко бебенце и тогава ще те сложат в ретортата. - Тези хора не са добре. Да го оставят да се поти? - Защо да го мъчат. - Не го мъчат, но само така може да се подмлади. - Ти сериозно ли говориш, или ме изпитваш? - Понеже си учен човек, дядо, на мен ми е много приятно да се разговарям с тебе. Той обърна другата страна. Сега дядото измени политиката. Гледа ме той и казва: Много съм грешил. Едно време не учехме това. Ние не сме учени като вас. И сега не е късно. Казва: Сега може ли? Моите очи са отслабнали. Казвам: Може да си поправиш очите. - Ама те са като стъклата на някой прозорец, набрала се е паяжина, прах по тях, не зная как да ги измия отвътре. Взел съм от лекари вода, но не мога да прогледам. Казвам: Дядо, сега ще направим един опит с тебе. Не бой се, малък опит. Аз няма да възвърна зрението ти, но ще ти покажа какво може да направи един човек, ако върви в правия път. Давам му една книга. Може ли да четеш? - Не мога. Книгата е за човек, който знае да чете. Слагам си двата пръста на слепите очи, казвам: Виждаш ли? - Не. Като поставя цялата ръка на слепите очи, виждаш ли? - Виждам, дядовото, ти ме омагьоса, ти ще ме

пошуриш. Дядото е практичен българин, казва: Този занаят можеш ли да ми го продадеш? Казвам: С пари не се продава. Ти така можеш да възстановиш своето зрение. Очите ти са отслабнали, защото много си се тревожил. Познавам по лицето ти, че не си живял добре със своята баба, тя е умряла преждевременно, бил си много сприхав. Да я прости Господ, много я побивах. Но да ми я върне, вече няма да я бия. Виждам, колко лошо е без баба. С този дядо, като се разговарях дълго, виждам какво е човешкото естество. Ние всички сме остарели преждевременно. Седим и разрешаваме въпросите както този дядо. За всеки един недъг, който се явява у нас, ние търсим причината вън от нас, а тя е вътрешна. Външното е едно последствие. Все още не могат да ни убедят, че в света съществува една разумна сила, в която ние сме потопени. Ако нашите отношения към тази разумна сила са правилни, само ако тази разумна сила си постави ръцете на очите ти, ти ще прогледнеш. Не само ще прогледнеш, но и ще поумнееш. Може да направите опит. Съвременните учени идват до едно заключение, че сегашните училища упражняват благотворно влияние. Щом съсредоточиш ума си към някой университет, гимназия или институт, твоят ум вече работи, развива се. Щом си съсредоточите ума в някоя касапница или кръчма, в ума ти се проектират овце, говеда, крави. Сегашните хора в едно отношение са умни, а в друго не са умни. Центърът на интелигентността е в слепоочието, предната част на мозъка едва е засегната. После, интелигентният умният човек работи, действа. Сегашните изобретения се дължат не на положителния ум, но на умния, но на умния, на полуинтелигентния човек. Това, което е в човека, то е в пчелите и в мравките. следователно е свързано с егоизма в света. Пчелите събират мед за себе си, а човекът прави

къщи, църкви за себе си. Той още не е дорасъл до това, да работи за всички. Ти се качваш на влак? Кой се качва? Онзи, който има много пари. Който няма пари, ходи пеш. Казват: Удобрствата са за богатите. Ако хората бяха разумни и работеха със своя ум и със своето сърце, трябваше да създадат една държава, в която богатата да бъдат достояние на всички. Досега хората не са намерили още начин да се приложи тази култура, понеже всички разглеждат живота само от едно становище. Така както Настрадаин Ходжа разсъждаваше: Докато аз живея и моята другарка живее. Когато моята другарка умре, половината свят умира, а когато аз умра, целият свят за мене е умрял.

“Желайте добрите дарби” и тогава великото и разумното ще се изявят. Съществува една велика разумност, която прониква в целия космос, в цялата вселена. Ако един човек не е интелигентен, това зависи от онова бурно състояние на пертурбации, от които той постоянно трепери, страхува се. Знаеш ли какво е човек да има едно разумно спокойствие? Веднъж пътувах в дъждовно време. Гледам, един човек седи под едно дърво, иска да се скрие от дъжда. Казвам: ще те клъцнат отгоре, защо седиш под дървото? - Ти се спри, като вървиш е по-опасно. Казвам: Като вървя, опасността е по-малка. За да ме удари гръм, трябва да има някаква причина. Гърмът никога не убива един праведен човек. С каквато и сила да слезе отгоре, може само да го освети. А ако е лош човек, на възглен ще стане. Добрият човек е добър проводник на електричеството и магнетизма. Следователно, електричеството ще премине през него и ще замине. Който е лош проводник, оказва съпротива на електричеството и то не разрушава нервната му система.

Казвам: В съвременния живот се проповядва следната философия. Силата на човека седи в това да

бъде добър проводник на мощни сили в природата. Човек, който не е добър проводник на тези сили в природата, е изложен на големи страдания. Какво нещо е доброто? - За да бъдеш добър трябва да бъдеш добър проводник на силите, които функционират в природата. Ти не можеш да се избавиш от тяхното влияние. Те са навсякъде, не трябва да им се съпротивляваш. На това се дължи остаряването, на това се дължи смъртта в света, която влиза в противоречие с тях. Тези сили минават през човека и го обновяват. Ще дойде време когато човек доброволно ще си заминава. Той няма да чака да го заставят, а доброволно ще си умре. В природата ще се създадат нови планове, пътищата ще се трасират и твоята къща ще се събори. Ти трябва да напуснеш старата и да си съградиш нова къща, на друго място. Сегашните ни тела не са съградени както трябва, затова в тях никой не може да бъде щастлив. Новите апартаменти ще бъдат снабдени с инсталация за вода, осветление, отопление. Всяко тяло трябва да има и едно радио. Ние сме загубили нишката, с която сме били свързани със слънцето. Всички същества на слънчевата система са имали един език, но са го загубили. Ако ги съберем, може да се възобнови този общ език, но сега марсианците, юпитерианците имат друг език, венерините типове също имат друг език. Меркурианците също. Всички имат свой език. Ако събереш тези хора заедно, те се различават. Даже влиянията на Юпитер, които са хубави, понякога действат отрицателно на човека. Юпитер разви не само достойнството на човека, но и ума му и това е добра черта. Влиянието на Венера ще те направи мекичък, благичък. Меркурий ще те направи практичен, навсякъде ще можеш да използваш всичко. Сатурн ще те направи философ, скептик, на никого да не вярваш, освен на себе си. Като провериш човека 99

пъти. може да му повярваш 1 път. Затова той е гъбър
банкер. Когато дава пари на заем, урежда си работата.
Има 3-4 души гаранتي. Той никога не губи. Уран се
занимава с духовните дарби. Но и неговите типове не
са чисти. Единствените, които са останали чисти.
това са слънчевите типове. Те не са скържави. докато
всички други са скържави. Единствените, които дават
без гаранти, това са слънчевите типове. Казва се:
Духът, който раздава. Под думата слънчева система
разбирам ония възвишени и разумни типове, които
регулират влиянията. Така както ви представям неща-
та. може да ви се вижда комично. Но това е обширна
духовна наука. Астрологията е необятна наука.

Човек трябва да дойде до разумното в света. за да
се учи от великите влияния, които постоянно дейст-
ват. Всеки ден например, астролозите изчисляват как
действат слънчевите лъчи и енергии и как благо-
приятстват за възстановяване на здравословното
състояние. Всяко хубаво разположение в човека, то е
като зенита на един хубав слънчев ден. Всички хубави
влияния, настроения, се дължат на слънцето. А всички
останали са отражения. Това, което иде от Венера.
Марс, Меркурий, Сатурн, Уран, Юпитер, това са отра-
жения. Това не е реалност. Единственото реално в
света от това гледище, това е само един слънчев тип.
Слънчевите типове са оптимисти. Те са любвеобилни,
никога не умират от атеросклероза, не боледуват.
Невежи не могат да бъдат. Безверници не са, понеже
имат знание. Как ще се съмняваш в реалността, която
всеки ден можеш да опиташ? Това, разумното не е
слънцето, но то прониква в него и всеки ден можем да
бъдем в контакт с него. В човека има известни цент-
рове, с помощта на които може да се опита тази
разумна същина. Ти ще говориш с разумното, без да го
виждаш. Като си в контакт с него, ти можеш да

направиш следното. Запитай го какво ще бъде времето утре, понеже искаш да отидеш на Витоша, на Черни връх. Ще получиш отговор: Времето ще бъде хубаво. Няма ли да бъде облачно? - Не, ясно ще бъде. - А ветровито? - Не, тихо ще бъде. Отиваш, проверяваш и става точно така, както ти е казано. Веднъж проверяваш, два пъти. Или виждаш едно дърво, една канара, проучваш обективно. След като си проучил 10-20 години, проверявал си много пъти, има нещо, което не можеш да обясниш, спънеш се. Отиваш при Разумното и казваш: Има един въпрос, който не мога да разреша. Веднага се възбъбваш в себе си и пред тебе се явяват картини, като че сам на себе си говориш. Ти ще мълчиш, няма да се хвалиш пред хората. Щом се хвалиш, всичко ще се стопи и ти ще дойдеш пак до обикновеното разбиране на живота.

Седя вчера на едно място и няколко сестри си чистят стаята. Питат ме: Ще бъде ли времето хубаво. Казвам: Да си съберете скоро дрехите, че времето ще ви изненада. - Ама то е хубаво. - Хубаво, но така ще ви изненада, че ще се слисате. Сега някои казват: Учителя ни изпитва. Не само, че ги изненада времето, но и те незнаеха какво да правят. Казвам: Нали ви предупредих. - Ама от изневиделица дойде гъждът. Моето радио съобщи: Скоро времето ще се промени. Не държиш ли на тази връзка, ни глас, ни услешане. Разумното никога не говори на нервни и упорити хора, които имат свои възгледи. То ги оставя да носят своите последствия. Който иска да учи, само на него Разумното даром дава.

Разправяше ми един път Султана, като се връщала от Македония, че я заварила буря някъде в Рила. Цяла нощ пътувала и посред нощ чула глас: Не мърдай Султана. Тя се спира под дъжда. На сутринта като се зазорява, що да види - една дълбока пропаст пред нея.

Ако беше направила още една крачка е щяла да падне и от Султана нищо нямало да остане.

Колко много пъти ви говори Разумното. Започнеш една работа и нещо ти казва: Не започвай тази работа, спри се. Ти казваш: Пари ще печеля. Нещо пак ти казва: Не отивай! Ти не слушаш, излизаш. Гласът пак настоява: Спри се, не ти е притрябвало.

Ние се отличаваме с нашия конкретен обективен ум и мислим, че много знаем, а изгубваме всичкото си време. Казвате: Човек не трябва да бъде суеверен. По-суеверен век от нашия няма. Материализмът, това е най-голямото суеверие, което съществува в света. Идеализмът и той е най-голямото суеверие, което съществува в света. Това са сенки на нещата. Едните са ги нарекли идеализъм, другите - материализъм. Никакъв идеен живот! Казвам: къде е идейният свят? Едните казват: Това, което ние виждаме, то е реалността. Другите искат да ме убедят, че това, което те виждат, е реалността. Чудни хора сте! За мене и двете неща, за които вие говорите, не са реални. Ти държиш една снежна топка в ръката си. Стопи се топката, къде е реалността? Казвате: Идеалните неща са реални. Материалните неща до известна степен са верни. Видимите неща са видими само за разумния човек. Реалното в света е видимо. Не само видимо, но то тегне върху тебе. Някой може да отрича Бога колкото си иска. Да кажем, че си свободен, но върху тебе има една сила, която те контролира. Ти си под нейната власт. Ти отричаш тази силар но тази сила те приспи. Ти казваш, че си юнак. Дойде тази сила, налезне те, ти искаш не искаш, спиш. Понеже ти си много безстрашен и не искаш да се подчиниш, тя в съня ти прати една голяма мечка и като те подгони, уплашиш се, тупа ти сърцето, не можеш и на сън да се върнеш в къщи. Питам: В съня ти тази мечка

съществуваше ли някъде? - Ами не я ли видях. В съня виждаш мечката. Ти може да виждаш неща, които не съществуват. Съществува ли мечката, която те гони на сън? А има мечки в гората, които действително съществуват, материални са, но не те гонят. Питам: Как така, това, което не съществува, те гони? Как ще обясните? Сега казват: Мечката в живота е реална, но не те гони, а мечката в съня не е реална, илюзия е. Тази илюзия вечерно време те гони. На сън мечката е много реална и кара сърцето ти да тупа. Всяко нещо, което произвежда впечатление вътре в човешкия дух, има известна реалност в дадения случай, или както ние казваме: има известна връзка с тебе.

В един американски град един вярващ работник в една голяма фабрика все си казвал: Господ ще промисли. Жена му била на противоположно мнение. Тя казвала: Господ няма да промисли, но ти трябва да отделяш част от парите за черни дни, за стари години, деца имаме. Той казвал: Какво ще спестявам! И да искам, не мога да отделям. - Ама ти не бъди глупак, гледай да си увеличиш заплатата. - Господ ще промисли. - Ти с твоята дебела глава, тъй Господ не промисля. Случва се една голяма криза в града, уволняват всички работници и него също. Имали средства едва за една седмица, изяли всичко. Жена му казала: Да видим твоят Господ какво ще промисли за тебе сега? Той отворил прозореца и пак си казал: Господи, закъсах в тази работа, както виждаш не мога да я оправя. Ти ще я уредиш както трябва. Идва по едно време едно дете, носи една умряла гарга. Той хваща гаргата и вижда, че има нещо в нея. Заинтересувал се как умряла гаргата. Отваря устата ѝ и в гърлото ѝ намира един наниз от бисери. Жената на този фабрикант го изтървала и гаргата умряла като я нагълтала. Жена му казва: Господ промисли за тебе. - Господ промисли, но аз трябва да я предам. Тя

казва: Не ставай глупак. Той отива и разправя на господаря си тази случка. Господарят казва: Ако Господ е промислил за този човек и аз ще промисля за него. Назначава го на работа.

Ние съвременните хора сме се обезверили. Освен че сме изгубили връзката с Бога, но сме изгубили и връзката един с друг, дошли сме до положението да губим връзка и със себе си, и в себе си да не вярваме.

Сега питам: Кое е реалното в света? Духът. Ако съвременните хора биха приели тази реалност, ако биха се вслушали в нея, нашето положение би се оправило сто пъти повече, отколкото сега. Например, сега ние поставяме един човек на власт, ние го произвеждаме министър, началник, професор, но тези хора не са родени за такива. Химикът трябва да е роден химик, инженерът трябва да е роден инженер, войникът, свещеникът и те трябва да имат тези дарби, които определят званието им. Може да бъде свещеник, като онзи, който жена му го опонила.. Той бил без работа. Като не знаела какво да прави, жена му направила едно джубе, дала му един котел и една китка и му казала: Иди да ръсиш. Казват на владиката: Един нов поп е дошъл. - Кой го е опонил? - Не знаем. Владиката казал: Или аз съм го опонил или някой друг. В това време идва попа със своето бакърче. Владиката го пита: Кой те опони тебе, някой друг владика ли? - Жена ми. Казвам: Ти можеш и сам да се опониш. Трябва да се родиш със своите дарби, за да напращаш в своето занятие. Така трябва да гледаме. Да кажем, че един човек е вярващ. Това не е професия. Вярата, това е едно от великите занятия. Да вярваш, значи да разбираш живота, да знаеш при всеки един случай как да постъпиш. Вярващият, религиозният, духовният човек трябва да знае как да се справи с всички мъчности в света. Само така ще бъде духовен вярващият в Бога.

Не знаеш ли как да се справиш с трудностите, ти си невежа, сиромаш. Ама аз вярвам в Бога*

Човек в себе си не вярва, в Бога не вярва, и в ближния си не вярва. Тогава в кого вярва? Три неща, три опори има, с които човек е свързан. Първата опора аз наричам Бог, Любов. Втората опора това е вярата, това е самият човек, който вярва в разумното, в себе си. Третата опора е ближният, силният човек. Да вярваш, това значи да вярваш преди всичко в себе си. Да вярваш в любовта значи да вярваш в Бога. Любовта е велика сила в света. Това е проявление на разумното. Писанието казва: Любовта е първият плод или първото проявление, в което Духът се изявява на всички разумни същества.

Апостолът е казал на своите вярващи: Желайте известни дарби. Всеки вярващ трябва да желае известни дарби. Да не бъдем невярващи. Някой казва, че трябва да влезе в Царството Божие невежа. Не, Царството Божие е тук на земята. То трябва да бъде едно общество от разумни вярващи хора. Като кажеш една дума, да не я вземаш назад. Това значи истински човек. Човек на когото чувствата, мислите да не се менят. Да не обещава много, но каквото обещае, да не се отмята. Каквито и малки чувства да има, да не се срамува от тях. Защото човек някой път сам себе си лъже. Човек трябва да разчита на малките изменения в ума си, където се проявяват човешките дарби. Той трябва да разчита на своите дарби. Ти трябва да знаеш какво ще бъде времето вън. После трябва да разбираш от външното влияние. Като срещнеш един човек да можеш веднага да определиш какво влияние има, към коя категория спада. Първо трябва да го определиш към добрите хора ли спада или към лошите,

* Пропуснат текст в машинописния материал. Бел. изд.

дали е умен или глупав, учен ли е или невежа. Това всеки трябва да знае. Всяка майка, още като се роди детето ѝ, трябва да знае какво може да стане от него. Обикновено тя се заблуждава. Съвременните майки и бащи трябва да разбират закона, за да поставят децата си още в най-ранна възраст в контакт с Разумното начало, за да се развият в тях дарбите. Ако някое дете още отначало се смущава от майка, баща, брат или сестра, то не може да възприеме разумността и ще остане идиот. И ако майката, бащата, братът кажат, че от това дете човек няма да стане, тогава каквото те казват, това става. Но и най-малкото дете, за което те казват, че няма да стане човек, ако то каже: Не, аз ще стана човек - то става. Но това рядко се случва.

И в по-далечно минало хората са се намирали в голямо противоречие. Не са знаели как да уредят живота си. каквото е било тогава, такова е и сега. Само Разумното начало е в състояние да се справи с нашите работи. Като казвам Разумното начало, аз разбирам това: Само чистият въздух, чистата вода, чистата светлина, чистата храна и добрата земя са в състояние да оправят нашите работи. Това Разумното - тъй го разбирам аз. Аз приемам Разумното така както е дадено. Като възприемем въздуха, светлината, водата, земята, от тях ще почерпим всички онези сили, които са необходими за нашия растеж, за нашето бъдещо благо.

Идеята за Бога ние трябва съвършено да я изменим. Старите идеи за Бога трябва да ги бракуваме. Аз съм срещал мнозина вярващи хора. Един ден ми дойде на гости един, който си турил кръст на челото - закачил го на калпака си. Чул за мене и идва с един голям кръст, а аз не се кръстя. Понеже са великденски пости, той гледа дали сирене ще ям или яйца. На него каквото пожела, това му сервирах. Казвам: Ти цяла

година ли постиш? - Не, само когато има пост. - А пък аз през цялото време постя. Има два начина на постене - цяла година да се пости или половина. Ти си от тези, които половината година постят. Казвам: Някой път 40 дена съм постил, 40 дена без да ядеш хляб, без да пиеш вода. - Не, по малко хляб на 24 часа. - Така и баба и дядо знаят. Да постиш 40 дена както Христос е постил веднъж в живота си, за да опиташи силата си. Най-после се обръщам към него и казвам: Колкото ти е голям кръста на челото, ако толкова ти беше голяма вярата, добре е. Кръстът на главата ти е по-голям от вярата. Ти седиш и ме гледаш, изпитваш ме. Ще ме извиниш, но ти ме гледаш много критически, дали съм като тебе. Имаш право да ме гледаш така. Аз те похвалявам, защото ако дойдеш при мене, а аз те науча на нещо лошо, опасна работа е. Но като опитваш, опитвай всичко. Само да не направиш грешни заключения за онова, което виждаш. Отвори душата си и ако намериш нещо лошо, не ти се сърдя. - Виждам, че всичко е хубаво, но ние още не сме привикнали. Христос като дойде на земята, носеше нови неща. Казвам: Когато децата се раждат, с бради ли се раждат, с дълги коси ли се раждат? Новото не носи нищо от старото.

Божественият дух иска да ни освободи от всички тежести, терзания, от всички тревоги, които сега имаме, съмнения и безпокойства. Как ще минем живота, в ада или в рая ще идем, това са излишни съждения. Важното в света е да обичаш този, Който те обича. Единственото същество, Коего те обича, то е Духът. Божественото. То отвсякъде може да ти говори - от дърветата, от слънцето, от хората. Тогава където и да си, ти си гражданин на природата, усещаш едно спокойствие на душата си. Гладен си: Божественото ти говори: Не бой се, няма да се минат един-два часа и

работата ще се оправи, ще се намери храна. Болен си, то казва: Ще се оправи. Гонят те хората, то казва: Ще престанат тези гонения. Лоши са хората. - Ще се оправи това. - Ама този дявол. - И дяволът няма да те гони. От всичко ще се освободиш. Това е Божественото, което сега иде в света. То е решило вече да ни освободи от всички наши заблуждения, да ни развърже от всички ония вериги, които сами сме поставили. Че вече на Господа Му е дотегнало като ходим при Него да дрънкаме с тях. Той казва: Снемете вече букаите. Кой как гоиде, никой де не вдига шум. Господ казва: Никой да не дохожда с букаи, нито с обуца и очила. Ти ще отидеш при Господа бос, да няма скърцане на обуца. Ще измиеш краката си хубаво и само на пръсти ще отидеш, с боси крака. Ще облечеш една хубава копринена розова рокличка, с красив златен колан. Така ще се явиш при Господа и ще кажеш: Господи, много Ти благодаря за всички добрини, които си ми дал през живота, за да се уча. Много Ти благодаря за всички блага, които съм получил.

Беседа, държана от Учителя
на 25 юни 1933г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев

ПРАВЕДНИЯТ ХОДИ

Ще прочета 20 глава от Притчите. Ще взема стихът: “Праведният ходи в целостта си и чадата му след него са блажени.”.

В дадения случай е необходимо едно обяснение за израза “праведният ходи в целостта си”. Праведен е онзи човек, който разбира пътищата на природата и изправя своите пътища. Праведен е онзи, който никога не се отклонява от пътеките, които природата е начертала и от Божиите пътища и закони.

Има разбиране, което е частично. Има първостепенни и второстепенни разбирания. Първостепенно разбиране е това, което има общо с едно цяло. Една част не може никога да заеме мястото на цялото. Тя не може да замести цялото, следователно, всеки човек в едно цяло е ограничен от законите, по които цялото действа. Понякога хората искат да бъдат абсолютно свободни, да не бъдат ограничавани от нищо, но те не знаят, че са част от една система, от един организъм. Те мислят, че са свободни, но не знаят в какво седи тази свобода. Един човек, който осиромашавя, свободен ли е? Един човек, който се

разболява, свободен ли е? Един човек, който изгубва своята памет, свободен ли е? Един човек, който умира, свободен ли е? Казва се, че човек е свободен, че той може да направи това, което иска. За Бога, за съвършените същества тези неща са верни, верни са и за онези, които не умират, които не осиромашават, за онези, които не се разболяват. Но за онези, които умират, тези положения не са верни. Ти може да имаш вярата на един обикновен човек, но твоята вяра умира заедно с тебе, твоето знание умира заедно с тебе, твоята сила умира заедно с тебе. Ти си един обикновен човек. Ти не можеш да си представиш нещата така както са. Най-първо в живота човек трябва да се осигури, да знае дали ще умре или няма да умре. Съвременните хора много лесно разрешават въпроса. Когато осъждат някого на смърт, той казва: дайте ми поне да се наям, да си замина сит. Именно тогава той не трябва да яде. Но и другите хора около него не разбират. Българинът казва: какво ще ме правите, дали ще ме бесите или не, не знам, но поне ми дайте да се наям с качамак. Подобни заключения имат всички хора. Ние искаме да се осигурим, да станем богати, да бъдем щастливи, да бъдем силни. Тези стремежи са хубави, но утре ще ти вземат богатството от ръцете и силата ти ще изчезне. Питам тогава: Къде отиват всички твои усилия? Какъв е смисълът на живота? Казвате: Да си поживеем. Онази кокошка в курника не живее ли, не я ли хранят по три пъти на ден? Но скоро тя ще послужи за голямо угощение и всички ще започнат да я хвалят, че е тлъста, че месото ѝ е първокласно, сладко и че е много хубаво изпечена. Какво придобива кокошката от предишното внимание? - Нищо. Ще кажете, че животът е такъв. Това не е философия. Не трябва да се разсъждава като онези, които са се напили в кръчмата и след като кръчмарят ги набие и изрита

навън, те казват: такъв е животът. Да, на пияницата животът е такъв. Много вярно заключение, но който е разумен, жена му никога няма да го изтика навън от къщи. Няма такъв случай. Кръчмата, това е едно изключение. Ние усещаме противоречията в живота, подобно на пияния получаваме удари и не знаем защо ни бият. Той не знае защо кръчмарят го гони. Аз ще му кажа защо. - Защото пие. Пияният пита: какво да правя, ако не пия? Без вино и ракия животът не е вкусен. Съблазнително е виното, затова не ходи в кръчмата. Под вино разбирам всяка една човешка система, която не е основана на истината. Всички теории, всички човешки заблуждения, това е вино. Виното е човешко изобретение. Природата е направила нещо сладко, а човек изцежда гроздето и прави от него вино, за да се опива. Според преданието дори Ной, който имал няколко сина, след като излязъл от голямото премеждие - потопа, насадил лозе, направил от гроздето вино и като се понапил, се разголил. Един от синовете му, след като го видял, казал: Елате да видите на какво е заприличал моят баща. Друг от синовете му вземал една греха и го покрил. Като изтрезнял, бащата разбрал какво е направил единият син и какво другият. Ной прокълел сина си, който му се присмял. Всички нещастия в света са произлезли от проклетите синове на Ной. Някой казва: Аз съм нещастен. - Смял си се на баща си. - Не ми върви. - Вино си пил. Или баща ти е пил, а ти си се присмял. Сега ние се оправдаваме с това, че имаме наследствени неща в света. Има неща, които са онаследени, но има неща, които не са онаследени. Има неща, които са дарени. Основата е дадена, но не са онаследени. То е закон на развитие. По закона на еволюцията ние онаследяваме някои неща. Същественото, което отличава човека, е онова, което той носи със себе си в своето естество.

Той носи своя ум, своето сърце и воля. Придружават го неговата душа и неговият дух. Сега мнозина, които не разбират, спорят какво нещо е душата и ѝ дават много интересна характеристика. Душата не е нещо материално. Под думата материя разбираме всички онези процеси в света, които са завършени. Резултатите на тези завършени процеси съставляват материалния свят. Следователно, видимото в света, това са завършени процеси, това са резултати на същества, които са работили и тяхната работа има приложение. Нашата земя е едно изложение на зъвършен процес, на онези, които са работили отдавна. Тя е завършен процес, резултат. Умният човек разбира устройството на земята по един начин, онзи, който не е умен, разбира по друг начин. Слънцето е друг завършен процес, звездите втори завършен процес, човекът - трети завършен процес. Всички растения, животни, водата, въздухът са все завършени процеси. Заг тези процеси седят онези, които са ги произвели. Всеки художник седи зад своите картини. Ако се произнесете за картината докато я рисува, той нищо не казва, мълчи, но щом се изкажете за готовата картина, веднага се интересува какво казвате. Ние често си даваме заключенията за наредбите на природата, без да имаме основание и познания и затова правим грешки. Един гръцки художник изложил една своя картина. Минал един обушар и казал: Този художник от обушарство не разбира, тези обувки не са добре нарисувани. Художникът видял, че обушарят има право и коригирал грешката си. След това обушарят почнал да прави забележки и за образа на картината. Художникът казал: Що се отнася до обувката, ти разбираш, но за другите работи нямаш право да се произнасяш, не си авторитет. Ние искаме да станем авторитети за всичко. Една част не може да

бъде авторитет за цялото. Вие не можете да бъдете съветник на природата, нито съветник на Бога. Да твърдите едно нещо или да го отричате, това не е философия. Вие може да отричате една реалност, но реалността си е реалност. Вие може да твърдите нещо, което не съществува, и в същото време да не съзнавате реалността. Вашето отричане или твърдение не доказва нищо. Верни неща са само онези, които съществуват. Дали аз ги отричам или твърдя, това е безразлично. Това, което е, то си е, а това, което не е, дали го отричам, доказвам и твърдя, то не е. Това, което съществува в ума ви като идея може да е, а може и да не е. Казвате: такъв свят не съществува. При дадени условия може да не съществува, но при някои други светове може да съществува. Ако ви кажа, че на земята има същества високи 25 метра, кой от вас ще повярва? Окултистите твърдят, че на земята е имало същества по-високи от 25-30 метра. Съществуват и други предания. Българите имат предание, че хората били толкова високи, че се препъвали, падали, разбивали си главите и умирали. Кой се препъва? - Глупавият. - Кой пада? - Глупавият. - Кой си разбива главата? - Глупавият. - Кой умира, кой осиромашава, кой губи силата си? - Глупавият. - Кой става богат? - Умният. - Кой не умира? - Умният. Не ме разбирайте криво. След като умре един човек, аз го чакам три дни на гроба, ще оживее ли или не. Ако не оживее, от глупавите е, ако след три дена излезе, от умните е. Колко хора днес знаят, че три дни след като умрат, ще станат от гроба? Философията казва: Това е невъзможно, и дедите ни и бащите ни измряха, но не станаха. Те са били глупави. Това съвсем не значи, че друг не може да излезе от гроба. Може да събориш някого на хорището, но това не показва, че всички можеш да пребориш. Има дявовци, които не можеш да

събориш. Казват, че жените били слаби. Макар и по-рядко, но все пак се срещат и много силни жени.

Разправяха ми един анекдот. Това се случило в село Николаевка. Един мъж, който минавал за пехливанин, се борил и му пукнали главата. Като се върнал, казал на жена си, че еди-кой си борец му пукнал главата. Знае се, че главата не бива да се пука, а победителят трябва да положи победения на земята. Затова тя казала: Чакай, аз ще му дам един урок. Отишла на хорището, ударила две плесници на бореца и го повалила на земята. После го сритала с крак и казала: Още веднъж като се бориш, да не пукаш главата на пехливанина. Сега ще попитате възможно ли е това? Колко жени има като тази? В човека има скрити сили, всеки може да ги развие. Ще ви приведа още един пример. В Америка един млад момък на 18-20 години притежавал неимоверна сила, която американските учени изследвали. Направили следния опит. Десетина души държали едно дърво. Момъкът прекарал ръката си по дървото и то почнало да се върти. Сложили дървото в менгеме, той пак прекарал ръката си по дървото и то започнало да се върти. Как става това? Учените казват: магнетизъм, електричество. Друг американски младеж, студент, слаб и хилав, много деликатен, ходил да гледа един американски юнак, който вдигал един кон. Студентът се приближил до него, за да го види по-добре, но онзи му ударил една плесница и го повалил на земята. Студентът така се обидил от това, че се амбицирал и започнал всеки ден да изучава ред упражнения, за да добие и той сила. Така се упражнявал десет години. Сигнал до положение да вдига кон с две кончета върху него. Отишъл при познатия си пехливанин и го попитал: Познаваш ли ме? Хванал го за краката и го вдигнал нагоре. - Ти сигурно не си спомняш за мене, но аз съм онзи, на когото ти преди десет

години удари две плесници. - Пехливанинът му отговорил: Признавам, че си ме надминал.

Когато природата ти удари две плесници като на този студент, започни да я изучаваш. Ти няма да станеш по-силен от нея. Достатъчно е да станеш като нея. Христос казва: "Доста е на ученика да стане като учителя си." Не мислете, че онзи юнак не може да развие още по-голяма сила. Може да развие.

Праведен човек е разумният човек. Има спешни работи в света. Какъв ще бъде краят на нашата земя, това не е спешен въпрос. Колко милиона години ще свети слънцето и това не е спешен въпрос. Колко далече е крайната вселена от нашата земя и това не е спешен въпрос. Учените се занимават с такива големи въпроси. Едно време са правили измервания с малки пергели, сега измерват с големи пергели. Има единици мерки, които човек не може да провери. Сега за единица мярка вземат една светлинна година, т.е. пътят, който светлината изминава за цяла година. Всяка секунда светлината изминава триста хиляди километра. Това се взема като единица мярка, с която мерят колко далече отстои една вселена от друга - 1 милион години, 2 милиона, 50 милиона, 100, 200, 300 милиона години. Това го казвам мимоходом, за да знаете малко за обширността на вселената, в която живеем. Това, наистина, е велико, но има спешни въпроси, с които сега трябва да се занимаваме. Един от тези въпроси е как да дишаме. Спешни въпроси са как да се храним, как да чувстваме, как да постъпваме, как да задържим здравето. Спешен въпрос е дали можем да задържим добродетелите си, богатството си. Богатство наричам знанието, което имаме. Него не трябва да погубваме.

При сегашните условия, дишането е голям проблем, много спешен и важен. Дишането е цяла

наука. В Индия йогите имат система за дълбоко дишане. Това е специално дишане за придобиване на Божествен живот. Има един специален начин за дишане, чрез който човек може да придобие своето безсмъртие. Ако дишаш, а умираш, то всички дишат така. Не само да дишаш въобще, но да приложиш този специфичен начин на дишане. Това дишане в средните векове са го смятали за вид еликсир. Има известен еликсир, свързан със слънцето, но има еликсир, свързан с въздуха. Има специфично дишане, при което човешките гробове могат да възприемат два вида прана. Едната прана носи известна енергия, известна зараза, от която човек умира. При тази прана става горене в човешкия организъм и се нарушава равновесието му. Другата прана уравновесява организма и винаги има една малка придобивка. Именно тази прана е жизненият еликсир в живота. Той се намира във въздуха. Жизненият еликсир се намира в светлината, във въздуха, във водата, но трябва да знаеш как да възприемаш светлината, как да пиеш водата и къде да намираш чиста вода в малки количества. Трябва да знаеш не само как да възприемаш въздуха и водата, но да имаш и известно разположение към тях. Може да ги възприемеш по такъв начин, че вместо да си принесеш полза, да си навредиш. Може да дишаш така, че то да ти причини вреда. Онези, които механически прилагат дълбокото дишане, не могат да имат добър резултат. Йогите имаха по-скоро отрицателен резултат в дишането, отколкото положителен. Методите на йогите са неприложими за Западна Европа, защото европейците не разбират принципите, на които почива йогизма. Йогите не са глупави. Англичаните са давали милиони, за да се доберат до техните тайни учения. На един йога да му даваш злато с чували, той никога няма да повери една тайна, която му е дадена. Кой не би дал

милиони, за да знае по какъв начин може да добие безсмъртие? Но с пари тази работа не се купува. Срещал съм мнозина, които искат да изучат тайните на природата, за да ѝ станат господари. Природата не се нуждае от господари. Тя се нуждае от слуги. Ако в ума ти залегне мисълта, ти да ѝ станеш господар, ти си създаваш най-голямото нещастие, което някога може да те сполети. Ако ѝ станеш господар, какво ще правиш? Ти не можеш да я заместиш. Ти нямаш нейните познания и средства, за да услужваш на всички така, както тя услужва. Ти ще си създадеш нещастие с всички същества, които очакват нещо от нея. Хората не трябва да стават господари на природата, а разумни слуги. Това са го разбирали в древността. Всеки човек, който е искал да бъде учен, всеки човек, който е искал да бъде богат, е трябвало да разбира законите на служенето. Слугата трябва да бъде умен. Умните господари са произлезли от умните слуги. В света се раждат слуги, а не се раждат господари. В света има само един господар - Цялото. Природата е господар. Някой човек казва, че има втора природа. Това са онаследени черти. Природата е една. Бог е Един. Истината е една. Мъдростта е една. Любовта е една. добродетелта е една. Не може да има две добродетели в света. Тези принципи са силите, безсмъртието в живота, върху което човек трябва да гради. Понякога казвате: И ние разбираме нещо от любовта. Сега хората разбират онази любов, която ги уморява, която носи смъртта. Има една любов, която носи живот в себе си. Има една любов, която носи знания в себе си. Има едно знание, което носи смърт. Мислите ли, че един учен, който се занимава с химия, носи само живот? Той носи и смърт. Колко химици са станали жертва на своите опити. Колко млади момичета и момчета са станали жертва на своята любов? Не един и не двама, хиляди

са станали жертва. Те мислят, че това е изграчка. Казват: малко да се пообичаме. Това желание е като на онзи химик, който прави опит, но това ще му струва живота. Любовта изграчки не търпи. Тя е една сериозна сила и ако ти грешии с любовта, ще намериш края на живота си. Този, който се подиграва с любовта, с него е свършено. Любовта е сила, която не търпи замазване. Любовта е сила, която изисква да бъдеш неин отличен проводник. Ако поставиш най-малкото съпротивление на нейните действия, тя ще те разруши. Ако искаш да ѝ поставиш известни ограничения, да ѝ се наложиш и да си правиш каквото искаш, тя ще те разруши. Ако ти днес ограничиш един, утре ограничиш друг, ще се създаде цяла система от насилие. Идеята за Бога, която се проповядва, е идея за любовта, за мъдростта, за истината, за всички добродетели. Лошото е, че понякога идеите се проповядват по начин, по който хората се насилват един друг. Ако работниците, които строят един океански параход, не си довършат работата както трябва, не излагат ли живота на тези, които ще пътуват? Специалистите техници изискват всичко да се направи добре. Те щателно го преглеждат и го поставят на строга проверка. Ако намерят, че е добре изработен, тогава ще го пуснат в действие. И природата е щателна. Като се роди един човек, тя го поставя на изпит, да види с такъв човек ще могат ли да пътуват пътници. Вие имате една идея, мислите, че сте дошли тук на сватба, на угощение. На земята вие сте дошли на работа. Всеки има специфична работа. Колкото и да е малка, вие сте определен член, необходим за тази работа. Ако разбирате своето предназначение, природата ще ви даде възможност да постигнете това, което желаете. Обаче, отделите ли се от нейните пътища и планове, съградите ли някакъв друг идеал, бъдете уверени, че

ще имате един паметник, на който ще пише: Тук почива един човек, млад-зелен, който преждевременно умря. Или: Тук почива един млад учен, който от пресилване за своите научни изследвания, положи живота си. Или: Тук почива един авиатор, който не знаеше как да управлява своя аероплан и си строши главата. На всички паметници пише, че това са все герои. Герои са тези, които не се критикуват. Герои са тези, които не падат. Герои са тези, които не се съблазняват. Герои са тези, които не се обезверяват и любовта не изчезва от техните сърца. Герои са тези, на които знанието никога не изчезва. Героят е като слънцето. Гърците имаха много хубави разбирания, хубави идеи. Герой е този човек, който свети. Щом престанеш да светиш, не си герой. Докато в теб функционира Божественото начало, ти си герой. Един учен българин ме срещна и охарактеризира моето учение. Той говори много, но имаше предвид своя интерес. В цялото учение не открил начин как да забогатее, как да си осигури живота на земята. Той е един голям безверник. В Бога не вярва и смята всички учения и религии за заблуждения. Ако всичко е така, добре, похвално е, че го е разбрал. Но ако не е така? Ако неговото схващане е лъжа? Тогава няма какво да говоря. Животът на всеки човек е обусловен. Човек или е открил, или е потвърдил, или е отрекъл една философия, защото всяко дърво се познава според плода.

Въпросът не е какви са хората. Всеки човек трябва да мисли за себе си. Това е хубаво, защото има два начина, два пътя, по които можем да вървим - пътя на мисълта и пътя на действието, но пътят на мисълта е по-хубав. Пътят на действието е кратковременен процес в живота. Ти уреждаш рабитите си временно и в действителност не можеш да уредиш целия си живот. Изисква се една широка мисъл, да схванеш

какви са твоите отношения не само към майка ти, баща ти, братята и сестрите ти, но към цялата природа. Ти имаш отношение към нещо, което отричаш. Сега аз говоря на тези от вас, които са досега до едно пробуждане, а не на онези, които не са пробудени. На тях няма какво да говоря. Няма какво да говоря на житните зрънца в хамбара, които не са посяти. Няма какво да говоря на тези зрънца за светлината, топлината и влагата. Нека си стоят в хамбара, мястото им е хубаво. На житните зрънца, които земеделецът е посял, ще кажа: Зная, какво ще се случи с вас. Вашият живот няма да бъде като на тези в хамбара. Най-напред ще се стопите, за вас ще дойдат големи изпитания, каквито не сте виждали. Ако имате вяра, ако устоите и не се съблазните, ще влезете в един прекрасен живот. Ще видите това, което никое житно зърно не е видяло. Ако не можете да издържите, ще изсъхнете. Те казват: Не те разбираме. - Ще ме разберете. Минавам след половин години покрай тях. Житните зрънца, които ме видяха, казаха: Прав си. Големите изпитания имахме, за малко щяхме да се пукнем. Сега виждаме един хубав свят. Господ мина и ни благослови за всички страдания и мъчения. Пораснахме. Хубавото в живота седи в това, което придобиваме. Хубавото е в знанието, силата и всички добри неща, които придобиваме. Тези придобивки осмислят живота. Ако живеем на земята и нищо не придобиваме, каква полза? Ти се заблуждаваш от онези неща, които не са в твоя власт. Ако ти се научиш как да дишаш, как да се храниш, как да възприемаш светлината, как да мислиш правилно, да чувстваш правилно и да постъпваш правилно, друга философия не ти трябва. По тези пътища осигуряваш живота си. На пръв поглед е много лесно човек да постъпи така или иначе. Ставаш сутрин и си неразположен духом. Не знаеш защо. Ти трябва да

знаеш от какво произтича това неразположение. Щом си неразположен, в твоята нервна система има набрани сили, които не са необходими. Трябва да ги изхвърлиш навън. Щом си неразположен, вземи една мотичка и покопай половин-един час в градинката и неразположението ще мине. Всички непотребни сили чрез ръцете и краката ще отидат в земята. В замяна на това ще се обновиш, ще добиеш разположение. Не копай повече. Копая ли дълго време, ще си създадеш друго зло. затова трябва да има ниви и градини, където неразположените хора да работят. Песимисти, безверници, болни - всички да копаят. Ето една възпитателна система, много ефикасна и евтина, без разноски дори. Само мотичката ще струва някой лев. Колко ще изкараш, ако надницата е 30 лева за половин час и ти работиш няколко часа без пресилване? Ще спечелиш четири пъти повече отколкото да се чудиш как да се излекуваш от болезненото състояние. Освен това ще придобиеш по-правилни схващания. например, гледаш едно растение, но не знаеш какво е то. Гледаш един предмет, но не знаеш колко далече е от теб. Виждаш един човек, но не знаеш какво представлява. Може да ти изглежда добър. На какво основание мислиш, че е добър? Един човек опитва една греда дали е здрава или не и намира, че е здрава. Има известен пробен камък, с който се установява, дали е здрава, за да вложи в работа. Едва върбова греда и една дъбова греда се различават по своята здравина. Добрият човек е създаден от друг материал. Неговите кости са тънки, съвсем друг строеж имат. Всички хора не са еднакво построени. Освен това линиите, които образуват пръстите, ръцете, както и цялото тяло са по-други в добрия човек. Те са различни при светията, при гения, при талантливия и обикновения човек. Съвсем различни са при лошия човек. По какво познаваме един

песимист? В песимиста волевите мускули отслабват. Волевите центрове в мозъка му са обеднели и вследствие на това той не може да издържа. Краищата на устните му не са в хоризонтално положение, а са надолу. При лошо настроение те се изкривяват надолу. Щом песимистът се засмее, ъглите на устните му отиват нагоре. Весел ли е човек, мускулите на устата заемат възходящо положение, в мозъка се втича нова енергия, става едно разширение. В песимиста има съкращение, ограничение, а в оптимиста - разширение. Когато се намираш в трудно положение, ако си умен, веднага ще знаеш какъв метод да употребиш, за да излезеш от трудността. Полицията хванала един английски анаш и го сложила в затвора с вързани ръце и крака. Понеже било вечер, те му оставили една запалена свещ. Когато полицаите си отишли, той с усилия се добрал до свещта. Подложил вързаните си ръце над свещта. Въжето прегоряло и той си освободил ръцете. направил същото и с краката. В килията имало чаршаф. Той го нахъсал на ленти, направил си въже и се измъкнал през прозореца. И при най-лошите условия да попаднеш, Господ все ще ти остави една запалена свещ, една пролука. Използвай ги. Друг е въпросът дали е право. В този случай аз оценявам разумността на този анаш, това, че той е използвал свещта за да се освободи. Защо и ти да не използваш всяка предоставена възможност, за да получиш едно благо? Най-напред човек трябва да открие за какво е роден и какво се крие в него. Ако има известни заложи, дарби, той трябва да вложи всичките си усилия да ги развие и да каже: Аз вярвам в Бога. Аз вярвам в ангелите. Предоставям на тях да ми помагат. Вярването е вложено в теб. Развий го, а не само да вярваш. Смешно е само да казваш: Аз вярвам в Бога. Да вярваш в Бога, това значи да вярваш в университета, в професорите, в студентите, в себе

си, в науката, която се преподава. В това има смисъл. Да вярваш в Бога, а да не учиш нищо, това е безсмислено. Ще кажеш: Вярвам в Бога, Който създаде всичко. Вярвам в природата и мога да изпълня нейните закони. Те ще ми дадат много по-голямо знание, отколкото само да вярвам в тях. Имаш някакво мъчително състояние. Ако не знаеш как да го смениш, ще повикаш лекар, той ще ти сложи инжекция, но след като премине нейното действие, пак ще те боли. При силни болки вземаш морфин, но щом се прояви съзнанието, веднага и болките се проявяват. Слагат ти кокаин, болката престава, но действието на кокаина не може да продължи дълго време и болката пак идва. Ние с нищо не можем да изненадаме природата. Ние можем да я спънем, но тя винаги ни глобява, особено когато сме искали да я надхитрим. В края на краищата ние ѝ се подчиняваме и след като сме ходили навсякъде, фалираме. Ще се явим на стари години с дълги бели бради, жените с побелели коси, или без коси. Ще се питате един друг: Как си? - Закъсахме я. Може ли да се върне животът! Природата казва: Не! Човек ще мине през един конус, през една дупка. Ще остави всичко каквото е взел и ще мине през тази дупка. Когато мине оттам, природата ще постави една пещ отдолу и човек ще започне да се топи, а хората казват: умря човекът. Тя го филтрира и прави своите научни изследвания. Не мислете, че той е изгнил. Природата го събира в шишета и взема серум от краката, от ръцете, от мозъка и казва: Това е от еди-кой си човек. След това започва да прави своите опити и доказва от какво е фалирал. Тя намира, че на младини този човек не е живял в съгласие с баща си, с майка си. Като бил ученик закачал този-онзи, правел понякога добрини, но намирал, че това е едно голямо противоречие. След като го филтрира, природата го повиква: Ела сега

тука. Знаеш ли какво означава това шише? И започва да му разправя. - Вярно ли е това? - Вярно е. Ще те прати на земята пак да се учиш, да работиш, да мислиш, да благодариш, да не правиш това, което досега си правил. Взема друго шише и пита: Вярно ли е това? Ако не е вярно, природата извиква онези, които са определили съдържанието на шишето. Те ще се явят пред него и той, ще не ще, ще признае. Сега учените, които ме слушат, казват: Това са залъгалки. Ако утре умра, животът няма смисъл за мене. Това, което е учил, не е било залъгалка. За мен нещата имат смисъл, когато мога да живея, да виждам своите грешки и да ги изправам, да раста, да се ползвам от благата, да зная, че след хиляди, милиони години пак ще се явя в света. Тогава ще има смисъл да живея. Иначе ще се явя в природата като едно животно и ще изчезна. Ще се явя като едно цвете и ще изчезна, ще кажа: Такава е участта ми. Не, не е такава участта. Това, което излиза от Бога, не може да изчезне, не може да бъде такава участта му. Господ казва: "Направих човека по образ и подобие свое." Следователно, Бог не може да направи нещо, което умира. Ние умираме като хора, но не като творения на Бога. Плътта е, която умира. Тя е онази зараза, която влиза вътре в човека и трябва да умре. Смъртта, в този случай, е освобождение от човешкото, за да възтържествува в нас Божественото, разумното, да дойдем до истинския живот, където престават да имат власт над нас страданията. По някой път ви говоря за страданията, но на болния казвам: Ще търпиш, ще мине. Два-три дни ще потърпиш. Не мога да прекратя болестта ти, тя е Божествен език.

Има една наука, която освобождава хората от всички страдания. Това е науката на живота. Като разбереш истинския живот, за да се освободиш от

всички страдания, ти трябва да възприемеш в себе си Божествената Любов, трябва да възприемеш в себе си Божествената Мъдрост, да ги поставиш в действие, за да се освободиш от всички нещастия, от всички страдания и несрети. Ти трябва да възприемеш в себе си Божествената Истина, тогава ще бъдеш свободен. Това е една верижна система. Аз ви казвам: Единствената реалност в света, това е Любовта. Единственият път в света е Мъдростта. Единствената форма, с която човек трябва да работи, това е Истината. Ако човек няма в себе си реалното-Любовта, ако няма в себе си пътя, по който се отива до реалното и ако няма формата, в която може да постави реалното, на какво може да разчита? Може да кажете, че това са отвлечени работи. Само отвлечените работи са реални. Извън Любовта всичко е самозаблуждение, самоизмама. Има един друг начин за предаване на нещата, които можеш да видиш физически. Но има неща, които можеш да видиш непосредствено. Ние можем да виждаме предметите по астрален начин, можем да ги гледаме и по ментален начин. Трябва да станат три пречупвания: ъглите се пречупват. Колкото ъгълът е по-голям, толкова дейтелността става по-голяма. Ти ще влезеш в онези съотношения, които съществуват.

Когато някой от вас разглежда човешкия мозък, къде вижда човека? Човешкият ум къде е? Вие съдите за човека само по едно нещо. Виждате само носа, или само част от него и ако имате знания, може да кажете, кои са причините, които са го създали. Това има своите астрални и умствени причини. Заг този човек седят разумни сили. Носът е създаден за човека, но същевременно носът е един възприемател. Той е поле, от което се възприемат силите, които служат. Без нос човек не може да бъде здрав. Носът е нужен на човека

не само да диша, да усеща миризми, но в носа се отделя едно специфично вещество, той отделя сили, които са необходими за растенето, за развитието на човешкия мозък. Когато светлината стигне носа, той възприема тази светлина и я вкарва в мозъка. Тогава той расте и се развива правилно. Другата част на носа вкарва сили в симпатичната нервна система. Ако носът не може да функционира правилно, не може да възприема силите на природата, тогава обеднява твоята симпатична нервна система и мозъчната система също. Някои казват: Светът е създаден така. Не е създаден така. Ти трябва да оцениш носа си, да знаеш, че той е възприемател на богатства и сили, които идват от природата. Ти трябва да знаеш, че очите не са само орган на зрението, но те са възприематели на сили. Ухото също е възприемател. Ние говорим и мислим така, затова имаме такива резултати. Ние разглеждаме механически нещата, търсим някакво щастие, а щастие то е вътре в нас. Щастие то на човека зависи само от една постъпка. Един млад момък в Америка бил безработен и искал да постъпи на работа. Някакъв милиардер дал обява, че търси секретар за кантората си. При него се явили 20-30 души с препоръчителни писма, но като ги видял, не му допаднали. Дошъл безработният момък, просто облечен, и видял че едно дете е паднало отвън пред вратата на богаташа. Той се спрял, вдигнал го, изтърсил го, усмихнал му се и го оставил. Като влязъл в кантората видял книжка паднала на пода. Навел се, взел я, отишъл до милиардера и му казал: Господине, четох във вестниците, че търсите секретар. Нямам препоръчително писмо, но търся работа. - Вие имате две препоръчителни писма: едно е, че вдигнахте детето, а другото, че вдигнахте книжката. Вземам ви за секретар. Ако вие не можете да помогнете на малкото дете, ако не

можете да вдигнете детинското, слабото условие на живота и една хартия от земята, вие секретар на милиардера няма да станете. Сега моите почитания и уважения към всички вярвания, знания, възпитание, които имате, но ако не се съобразите да вдигнете малката книжка, всичко пропада. С вярванията, знанията, с които живеете, вие ще умрете. Аз съм слушал да казвате: Аз съм това, аз съм онова. Всеки от вас трябва да знае доколко е изпълнил волята Божия. За да познаете вървите ли по правия път, аз ще ви кажа какво трябва да направите. Ще отидете на Витоша, ще напълните едно шише с вода и след това ще отидете при един болен човек. Ще му дадете една кафена чаша вода да изпие. Ако след двадесет минути болката му се намали, вие сте прогресирали. Ако положението на болния се влоши, вие не вървите в правия път. За да знаете дали сте прогресирали, ще отидете при някой фалирал търговец, който иска да се самоубие, ще си поприкажете и ако работите му се уредят, вие сте прогресирали. Но ако сте ходили при него и на другия ден той се самоубие, вие вървите по кривия път. Вие заключавате: Ако е така, тогава кой е праведен? Аз съм за справедливостта в дадения момент. Утрешният ден, това е друг въпрос. В дадения случай и в даденото състояние искам да реализирам доброто желание и разбирането, което имам. Искам да направя някому добро. Ако реализирам това малко добро, аз съм силен човек, но ако се разколебая и не го направя, аз съм слаб човек. Една мравка се дави, а ти работиш върху научна дисертация. Нещо ти казва: Спаси тази мравка. Ти си казваш: Какво ще се занимавам с мравките, може да изгубя тезата си. - Извади мравката, това ще ти помогне - настоява нещо отвътре.

Този, праведният, който живее, той се благославя и всички негови деца се благославят. На онези от вас,

които са богати, казвам: Проверявайте вашето богатство. Нали знаете, че ако не проверявате вълнените грехи, молците ще ги изядат. Много пъти изчезват парите от касите на сегашните богаташи, въпреки че касите са затворени. Постоянно трябва да се проверяват нещата. Някой мисли, че е осигурен, понеже баща му бил богат. Но той трябва да проверява и оценява това, което баща му е оставил. Не уповавайте на никаква рента. Не разчитайте на някаква рента, която баща ви е оставил. Уповавайте на онова, което излиза от ума, от сърцето, от ръцете, от краката, на това, което можете да направите с труд. С труда на ръцете си да си изкарвате прехраната. Всеки човек трябва да има тази минимална привилегия - с труда на ръцете да изкарва прехраната си. Дръжте старото за дявола, а новото - за Бога. Важно е какво можем да направим днес. - Ама, след 20 години като остареем, какво ще правим? - Не мислете за старините си. Не мислете за сиромашията. Сиромашия в света не съществува. Хората създават сиромашията и злото в света извън нас не съществува. Ние сами създаваме сиромашията и злото. Сам създавам обречеността си. Ако съм онеправдан, ако съм се скарал с всички свои близки, ако съм се скарал със слугата си, ако всички ме нарочват, че съм запалил фабриката или складовете, Само аз съм си виновен за всичко това. Може ли да има някой сиромаш, ако всички слуги обичат господаря си и той ги обича и всички живеят в братство? Сега ще ви кажа какво може да се приложи. Някои от вас мислят, че имат вечния живот. Радвам се, ако е така. Облажавам ги. Някои мислят, че имат голяма вяра. Казвам: Блажени сте. Но ви казвам и друго: Проверете вярата си, направете опит. Някои мислят, че имат много знания. Облажавам ги, но проверете знанието си. Някои мислят, че имат голяма сила. Хубаво е, но

проверете това, да не би да се самоизмамвате. Не допускайте в себе си самоизмамата и лъжата. Не допускайте да ви изнудват. Проверявайте. Красиво е да узнаете точно нещата. Добре е ние да се занимаваме със себе си, да си имаме план, програма, да бъдем верни на природата, верни на Бога, понеже в Бога имаме вяра. Той ни е пратил на земята да му се отплатим, да бъдем верни. По-добре е да опознаем и обикнем ближните си. Ближният не е нищо друго, освен екран, върху който ще покажем доколко изпълняваме волята Божия. Втората заповед е екран за любовта ни към Бога, защото Писанието казва: "Да възлюбиш Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, а ближния да възлюбим като себе си." Значи, който е възлюбил Бога, да възлюби и ближния си. Защото първото отражение е в моята душа и съобразно с това отражение, което гарява тази хармония, аз ще я приложа към ближния. Първата заповед е да възлюбиш Господа Бога. Господ е бащата. Втората заповед е да възлюбиш ближния си. Ближният - това е майката. Ти трябва да помагаш на майката. Ти си синът. Бащата, Майката, Синът - те са в Единство. Така трябва да се схваща домът. Ако домът не се съгради така, в света не може да има никакво щастие. Ние търсим ближния вън, а то е майката, бащата. Те са единствени и са у тебе. Като ги потърсиш дълбоко в тебе, ще ги намериш. Така разбрано, Божественото учение има приложение. Питаме: Кой е праведен? Който свири добре на цигулка, той е добър цигулар. Който лекува добре, е добър лекар. Има един анекдот за съвременните опити на лекарите. Един лекар от средните векове лекувал всички болни по един и същи начин - пушал им кръв и после им давал да пият вода. Двадесет години лекувал все така и никого не могъл да излекува. Утешавал се със следната мисъл: Нима

другите лекари оживяват болните? С топлата вода изкарвал кръвта, но кръвта трябва да се вкарва, а не да се изкарва. Когато един човек заболее, пушат му кръв, защото кръвта щяла да го подлуди. Има нещо, което подлудява, но кръвта е носителка на живот, тя не подлудява човека. Когато в кръвта влезе нещо чуждо, тогава тялото изкарва кръв, изхвърля я, за да може отровата да излезе навън.

“Праведният ходи в целостта си.” Това са сега спешни въпроси, които всеки от нас може да разреши и върху които може да съгради своето щастие, своето бъдеще.

Беседа, държана от Учителя,
на 2 юли 1933г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев.

МЪДРОСТТА СЪГРАДИ

Ще прочета 9-та глава от Притчите, от 1 до 2 стих включително.

Ще взема само няколко думи от първия стих: “Мъдростта съгради дома си.”

Мисълта, която сега в ума ми е следната: Кой е домът на Мъдростта? - Това е видимата природа. Тя е съградена. В този дом ние живеем. Следователно, нашата хигиена зависи от дома, в който живеем, от разбирането как живеем. Не е достатъчно човек да бъде богат, не е достатъчно човек да е учен, да е силен. Всичко това е хубаво, но той трябва да знае как да употреби своето знание, сила, богатство. Или казано на съвременен език: Как да се ползва от тях. Когато се говори върху тези понятия, всички хора търсят разрешение на следните задачи: Как ще свърши живота си, ще бъде ли или няма да бъде щастлив. Това са въпроси, с които никак не трябва да се занимавате. Някой гадалец може да предскаже дали ще бъдеш щастлив. Чудя се на голямата ви вяра в гадалците. Най-големи-

те безверници, вярват че гадателите могат да им предскажат нещо за бъдещето. И в Англия, и във Франция и в България има учени хора, държавни мъже, които вярват в гадатели. Има държавници, които са ходили на врачки, да им гадаят на всеки каква ще бъде съдбата им. Ако попитате един такъв човек ще каже, че в други работи не вярва, но на всеки вярва. Не е лошо човек да вярва. Хубаво е, но да вярваш в това, което е, а не в това, което не е. Всички нещастия в света произтичат от това, че хората вярват в това, което не е. Който вярва в това, което не е, е нещастен. Някой казва: Ще бъда щастлив. Ако вярваш в това, което е, ще бъдеш щастлив, но ако вярваш в това, което не е, ще бъдеш нещастен - така врачувам аз. Някой пита: Как ще завърши живота си? - Както си го започнал. Ако започнеш с това, което е, ще свършиш с щастие, но ако започнеш с това, което не е, ще свършиш с нещастие. Сега това са изречения. Мъдрите хора вмъкват в речта си поговорки, разни умотворения, мъдрости. Питате: Какво иска да каже този човек с тази мисъл? - Да вярва в това, което е. Например, вие имате тяло, лице, глава, очи, уши, всичко. Но как са произлезли, какво е тяхното предназначение, при какви случаи как трябва да ги използвате, това донякъде знаете. Например, вие не знаете каква велика роля играе в света човешкото лице. Не знаете каква голяма роля играят човешката глава, гробовете. Аз се спирам върху най-важните органи, не искам да се спирам върху някои подробности. Например, в съвременната химия се говори за водород, кислород, азот и въглерод. Вие знаете съединенията, в които участват тези елементи. В химията се говори и за много други елементи и всички те имат отношения помежду си. Те проникват в цялата природа, но във физическото поле имат известно отношение. Например: Кислородът

показва голяма активност. Там, където преобладава, има активност, динамичност. Всички хора, в които преобладава кислородът, са холерици. Холерикът вади нож където трябва и не трябва. Водородът се отличава със своята лекота. Хората, в които преобладава водородът, са подвижни и се наричат сангвиници. Те решават бързо всички задачи и мислят, че всичко е постижимо, че всичко може да стане. Няма съмнение, че както казват, така ще стане. Нещата могат да станат, така е. Но че стават така както мислим и казваме, това е въпрос. Въглеродът се отличава със своята тежест, има една солидна роля в живота, в природата. Азотът се отличава със своята инертност, убива всяка активност. Той е крайно консервативен. Можем да кажем, че той е бащата. Кислородът е първородният син. Вторият е водородът. Третият, въглеродът е бащата. Вие ще попитате къде е майката. Майката вие ще я намерите. Щом намерите баща си, ще го попитате къде е майка ви. Като хванете азота, ще го питате: Къде е майка ми? Ако не може да ви каже, законът е обратен. Като намерите майка си, може да попитате къде е баща ви. Бащата знае къде е майката. Никой друг не знае. Сега ще направя една аналогия. В живота само Любовта може да покаже къде е Мъдростта. И само Мъдростта може да ви каже къде е Любовта. Сега няма да ви говоря върху Любовта и Мъдростта. Ще говоря върху природата. Вие искате да бъдете здрави. Най-напред лекарите ще ви предупредят какво количество белтъчни вещества трябва да ядете, колко азотни вещества, колко въглеродни вещества. Това е право, но въпреки това, вие все страдате от известни болести. Сега учените са дошли до някои открития. Защо боледуват хората? Защото имат малко сол. Ако боледуваш, значи имаш малко сол. Разтвори готварска

сол във вода и я изпий. Вие питате: Солта може ли да лекува? Ако знаеш как да я възприемеш, може. Ще възприемеш солта чрез храната. Досега някои поддържаха, че сол не трябва да се употребява, че солените храни вредят. Това е така, но понеже в големите горещини човек се изпотява много пъти, тази вода, която излиза, извлича голямо количество от солта и човек обезсолява. Вследствие на това той заболява. Някои пият чай или топла вода. Трябва да сложиш сол в чая си. Сладкото ядене си има сладчина и образува мазнина. Но дали да се яде сладко или солено, в теориите все има спор. Ще ви говоря за нещо, върху което няма спор. Теоретически може да има спор какво да се яде и какво не, Но в природата няма никакъв спор. За здравето има само един метод. Ти трябва да дишаш, трябва да се храниш, трябва да приемаш светлината и топлината на природата, да си във връзка с нея всеки момент, да слушаш съвета ѝ. Единственият помощник, на когото можеш да разчиташ, това е природата. Тя е вложила във всичко мисъл, чувства. Някой път тя нашенва на човека с какво трябва да се храни. Много хора не се хранят както трябва. Хранят се както месоядните. Те се хранят много късно, както хищните птици в 10 часа вечерта, когато трябва да бъдат в леглото. Който иска да бъде здрав, най-късно до 10 часа трябва да е в леглото. Съвременният човек се връща в 12 часа вечерта и заспива в 1 часа, когато няма никакви условия за спане. При спането организмът се храни. По някой път човешкото съзнание, което присъства в тялото, причинява голям тормоз. Такова е обикновеното човешко съзнание, то е един неразумен господар. Това съзнание товари тялото като господар. Лакомият господар товари коня, вола, повече отколкото трябва. И ние товарим тялото повече, отколкото трябва. Товарим ума, сърцето повече отколкото

трябва. Не мислете, че като говоря върху този въпрос, искам да ви морализирам, че трябва да живеете добре. Аз не зная в какво седи добрият живот. Всички говорят за добрия живот, а не живеят добре. Не съм срещал някой, който да не знае да говори добре. И лекарят разправя на болния как да се храни хигиенично, да не пие, да не пуши, но когато пациентът си отиде, той прави точно обратното на това, което е казал на болния. Моралистите, след като проповядват на другите хора, че не трябва да се лъже, че трябва да говорят само истината, че трябва да се отнасят добре с хората, като дойде това до тях, икономисват истината. Лекарят също е икономист и казва: Не може да се живее другояче, условията са такива. Говори така, понеже не знае лошите последствия на една такава икономия. Има една икономия в природата, която е крайно вредна - да икономисваш от яденето. Има хора, които икономисват от яденето. Никога не трябва да икономисваш от яденето. От твоята крайна разточителност може да икономисваш, но от яденето, от това, което ти трябва, не икономисвай. Икономия трябва да има само в разточителността. В живота не трябва да има никаква разточителност. Природата не обича никак разточителността. Всяка работа, която вършиш, трябва да бъде добре свършена. Яденето е една недовършена работа. Ти бързаеш, лапнеш една хапка, гълтнеш я, втора, трета, след това усещаш една тежест и казваш: Не зная какво ми стана на стомаха, уроки ме хванаха. Мъжът отива да купи месо, а няма достатъчно пари. Той намира по-евтино месо, но малко развалено. А трябва да купи по-малко, но по-хубаво, сладко да го изяде. Аз не правя въпрос дали трябва да бъдеш богат или не. Не съм срещал още истински богат в света, понеже в условията, при които живееш, е мъчно да бъдеш богат. Като пиеш

вода, ти изяждаш толкова животинки, поглъщаш с хиляди и милиони, а казваш "аз съм вегетарианец". После, в самия хляб има животинки. Даже и в черешите, които ядеш, има животинки. Вегетарианството трябва да бъде обосновано на един велик закон в света. Никога не яж храна, чиито трептения не съответстват на трептенията на твоеото тяло. Това е така, понеже на човешкия организъм не съответстват трептенията на каквато и да е храна. Природата е създала известни храни специално за човека, други е създала за животните, трети - за растенията. За всички същества природата е създала храна. Никога не употребявай храна, която не е създадена за тебе. Може всички учени да се съберат и да те съветват коя храна какви хранителни вещества съдържа. Ти не се влияй от това. За човека има специфична храна, която е приготвена и всички трябва да намерят тази храна. Съвременните хора нямат достатъчно сол в тялото си. Солта произвежда вътрешното здраве, създава едно равновесие в кредита, който има човек. Който има сол в организма си, той не е изложен на големи катастрофи в света. Докато има сол, той не може да умре. Щом обезсолее, човек умира. На всички хора, които умират, органически им липсва сол. Но да умре човек не е лошо. Ние не сме за това човек да умира, но той трябва да умре навреме. Смъртта е една неизбежност на земята. След 120 години тя ще дойде. Ако смъртта идва на 30, на 40, на 50 години, това е едно несъответствие. Казвате: Господ толкова е определил. Разбойници нападнали двама богати. На единия нанесли 20 удара, а на другия взели парите и го оставили. Питам: Защо набиха единия, а другия го оставиха? Единият богат човек беше разумен, а другият богат беше глупав. Ще ви кажа каква е причината за ударите. Когато разбойниците влизат при единия

богаташ, той казва: Заповядайте, какво искаме? Дайте си торбата, пари ще ви дам. На жена си казва: Сега сготви ядене, дай пиене, напълни торбите със злато. После се ръкува с тях и ги изпраща. Другият богаташ скрива парите. Разбойниците го питат: Кажу, къде са парите. - Нямам нито пет пари. Крадците започват да го бият и пак питат: Къде са парите? Когато някой се разболе, той е нападнат от разбойници. Щом го нагупчат с инжекции, това показва, че е скрил своето богатство. Защо ти е богатството? Богатството в дадения случай е една сила, която ще те избави от по-голямото зло. Тези крадци са злото. Дай богатството, за да се освободиш. То ще дойде пак при тебе. как ще дойде богатството? Представете си, че имате само едно шише с вода и не знаете, откъде ще го напълните пак. Вие питате: Като изпия водата в шишето, откъде ще го напълня? Но ако човек знае къде има извор в планината, ще се безпокои ли, че шишето му се е изпразнило? Ни най-малко. Когато ние говорим за този извор, хората питат дали съществува такъв извор? Казвам: Идете да видете. - Ами ако няма такъв извор, трябва ли да бием толкова път напразно? Няма ли да ни се смеят хората? Ако вие боледувате и тези разбойници ви нагупчат, хората няма ли да се смеят? Защо ви нагупчиха? Защото имате пари да се откупите. Тези неща ги давам за сравнение.

Ние живеем в един свят на крайни противоречия. Ние мислим, че нашият свят е уреден. Най-добрите хора и най-големите мъдреци, както и разбойниците живеят в слънчевата система. Няма друго място като нашата земя, където да живеят заедно толкова много велики хора и толкова първокласни разбойници. Когато на съществата от другите светове им потрябват разбойници, идват да си вземат оттук. Чудни сте вие. Сегашните учени как ходят в Индия, за да

вземат от ботаническата чума и да я размножат? Те държат тези разбойници в шишета, за да ги използват за инжекции. Правят разни серуми от тях. И когато им трябва, ги пускат. Не мислете, че природата не си знае работата. Тези крадци и разбойници и те си имат философия. Кражбата си има своя философия. И крадците не са глупави. Преди години в Цариград един богат турчин не разбрал как анаши искали да го оберат. За целта те купили една каса. Запътили се отдалеч, носят, пъшкат и идват до богаташа. Казали му: Заради Бога, носим тази каса за едн-кое си място, много ни тежи, ще може ли да я оставим във вашия дюкян. Утре ще дойдем рано да си я вземем. - Може, може, отговорил богатият. Анашите оставили касата и излезли, а вътре бил скрит един от разбойниците. На другата сутрин богаташът открил, че е обран. Друг пример. Това се случило в Ню Йорк. Американски анаши решили да оберат скъпоценните камъни на един милионер. Те се качили в един хубав автомобил и го блъснали във витрината на богатия, влезли в магазина и обрали скъпоценностите, които били изложени. Милионерът започнал да вика: Обрах ме. Но друг човек се свил и фотографирал цялата сцена. Всички мислили и полиците също, че се прави филм, че е игра. Всички се смеели, никой не предприел нищо. След десетина минути анашите се качили на автомобила и избягали, а фотографът продължил да снима. След 15 минути разбрали, че са обрали богаташа. Къде са анашите, никой не знае и досега още не са ги хванали. Сега ние можем да се спрем върху факта дали всичко това е право или криво, но то е друг въпрос. Да минем към реалното. По някой път вие може да дойдете с този автомобил и с тази каса в нашия дом. Каквото става в Ню Йорк, в Цариград, може да стане и в нашия дом. Вие се смееете, намирате за глупаво да затворят в касата човек и след

това да оберат един богаташ. Но когато това стане вътре в тебе, когато апаши влязат и задигнат цялото ти богатство, ти 4-5 месеца едва ще се държиш на краката си. Питам: Как трябва да се справи човек с едно такова положение, ако някога му се случи? Това, което става във външния свят, става и във вътрешния свят. Природата има друг закон за него. Тя е впрегнала доброто и злото, те са две сили, с които тя работи. Ние разглеждаме само частично формата на злото и казваме: Спрямо нас известна форма на злото е несъответна, вредна. Така е и с известна форма на доброто. В природата злото и доброто играят важна роля. Ако можеше без тях, тя не би допуснала тези две сили да съществуват. Някои отношения на злото може да вредят, може да се появяват известни болести, но природата нехае. Болестите са резултат на нисши организми, същества, които живеят в природата. Техните интереси за живот са дисхармонични, противоположни на нашите. Например туберкулозата, това са бацили, които идват, влизат в човека, изяждат го и ние не можем да му помогнем, той умира. Друга болест е язвата в стомаха. Това са микроорганизми, които се загнезждат в стомаха и започват да го изяждат. Някои от тези микроорганизми се загнезждат в мускулите, други в човешкия мозък. Където се загнезждат, правят чудеса, или тумор ще направят, или други укрепления. Като влязат в тялото, от една страна почват да рушат, от друга страна градят. Човек трябва да има знание, за да се справи с тях. Разправяха ми един случай във варненско. Преди 60-70 години по време на голямата чумна епидемия, която върлувала тогава в България, хората избягали в Стара планина. Там слагали в един голям котел вода да ври и казвали, че чумата бягала от врялата вода. Те слушали вечерно време как чумата обикаля около врялата вода и бягала защото се плашела

от нея. Лекарите казват: Оставете тези глупави работи. Питам: Какво е тази вряла вода? Как ще обясните нейното действие? Има известна философия. Врялата вода лекува, понеже като се възприеме от човешкия организъм тя разрежда серумите и не дава на микроорганизмите да се размножават. Вследствие на това човек се избавя от голямата опасност, от бързото размножаване на тези микроби. За 24 часа те стават милиарди и от изверженията им човек се натравя. Следователно, щом спреш процеса на размножаване, щом няма храна за тях, микробите умират и човек се освобождава. Добрата страна на врялата вода е, че тя разширява капилярните съдове и дава възможност на кръвта да се движи правилно навсякъде. Студената вода свива капилярните съдове. Много хора страдат от студената вода. И в Америка и тук хората пият студена вода. Американците са културни, но имат разни сифони, сиропи с ледена вода. Те изпиват по чаша-две и след това мислят, че са урочасани. И досега не са се отказали от тези навици. После, те ядат много сладолед. Често се черпят със 100-200 грама сладолед а след това изпиват по чаша горещо кафе, или обратното. А и самата храна, която употребяват е такава, с рязка температурна разлика. Питам: При тези крайности какво става? Няма нито един американец със здрави зъби.

Разумното в живота е да знаем как да употребим водата. Ние не знаем как да я употребяваме. Водата трябва да бъде в чисто състояние и да има малко сол. Лятно време трябва да има сол. Има и други соли, които са потребни, но най-разпространена е готварската сол. Сложете малко сол в чаша с вода. Това е едно лекарство, ще даде равновесие. Непотребната сол се изхвърля навън. Солите са потребни за да държат организма в здравословно състояние. Това е

външната страна на хигиената. Човек трябва да има хубаво разположение на чувствата в своето сърце. Човешките чувства регулират топлината. Това е закон на топлината. Човек, който не може да регулира своите чувства, не може да регулира своите мисли, няма да може да регулира и светлината, няма да знае и правилно да я възприеме. Светлината има важна роля в човешкия организъм, топлината също. Затова нашите чувства трябва да бъдат добри, за да се регулира топлината. Нашите мисли трябва да бъдат светли, за да се регулира светлината. Когато светлината и топлината не са регулирани, това показва, че нашите мисли и чувства не са регулирани. Нужна е школа да се научат хората да мислят. Казвате: Има Господ в света, има закон. Това, че има Господ в света, не ме ползва. Ти може да се молиш на Господа по три и повече пъти на ден, но трябва да знаеш, че това молене може да те постави на едно изкушение. Един евреин пътувал от Варна за Добрич и носел една чанта с крупна сума. Понеже се страхувал да не го оберат, решил да наеме някой да го пази. Видял той на едно място, че един турчин се моли и си казал: Този е човекът, който може да ме пази. След като турчинът свършил молитвата си, евреинът се прилижил и му казал. Можеш ли да ми направиш една услуга, да ме пазиш. В чантата си имам пари, а трябва да отида до Добрич. Турчинът се съгласил. Тръгнали и като стигнали до средата на пътя, турчинът насочил пушката към евреина и казал: Давай чантата. Евреинът му казал: Но нали преди половин час ти се молеше? - Моя длъжност е да се моля на Бога, а занаятът ми е да обирам. Ако длъжността ни е да се молим, а занаята ни да обираме, това е неразбиране на нещата. Между длъжността и занаята има неправилно съотношение. Ние не поставяме жива връзка между нас и Бога.

Ние казваме само, че човек трябва да мисли добре. Но дали мисли добре? От мисълта зависи какво ще бъде нашето здраве. От състоянието на чувствата ни също зависи здравето на нашия организъм. И не само това. От светлината и топлината зависи цялото ни бъдеще. От тях зависи бъдещето на децата ни, на синовете ни, на дъщерите ни, на ред поколения. Как ще ги възпитаваме? В Индия и в Европа се създават малки общества, които се държат в тайна. Там се правят опити в тази посока, за да се създаде едно здраво поколение. Сега всеки иска да бъде здрав. Здравето има отношение към целокупния живот. Ти не можеш да бъдеш здрав, ако не обичаш природата. Да обичаш природата, разбирам да си в съгласие с нея, понеже ти живееш в нея. Ако ти имаш каквато и да е мисъл, несъобразна с нея, ти ще се намериш в най-голямо противоречие. Често се питаш, защо природата е направила човека така. Това не е правило на природата. Ако едно дете се роди сяпно, причината за това не е природата. Ако едно дете се роди идиот, природата също не е причина. Ако едно дете се роди сакато или неспособно и т.н., причината не е в природата. Причина сме ние хората, които не разбираме. У нас има баби, които след като се роди дете, натискат главата му за да я наместят. Главата в никакъв случай не трябва да се пипа, или да се натиска. Китайците, особено жените, стягат краката си в железни обръчи, изтезават се, за да имат по-малки крака. Когато питали мъжете им защо правят това, те отговорили, че стягат краката на жените, за да не ходят по махалата. Ще попита някой, защо природата е създала това чуканче? Не, това са порядки на хората. В съвременния живот всички ние имаме такива житейски разбирания.

“Мъдростта съгради своя дом.” Така хубаво го е съградила, че ако ние разбираме този строеж, ще

имаме всичко, което пожелаем на земята. Никой от нас няма да ходи при гагатели да пита, дали ще бъде щастлив или не. Аз не забранявам това. Ако има гагатели, идете при тях. Но казвам: Щастие то е във вашите ръце. На всеки, който разбира, е определено да бъде щастлив. На всеки, който не разбира, е писано да бъде нещастен. Но вие може да идете при един или друг гагате. Тук в София има доста гагатели. Разправят ми, че имало най-малко 400-500 гагатели само на кафе. Но имало двама по-големи гагатели, които излезли на Витоша да си погадаят един на друг. Единият гагате сварил кафе и започнал да предсказва на другия какво ще се случи. Другият му казал: Докато има такива будали, на които да врачувам, ще бъда щастлив. - И аз така мисля - отговаря вторият. С това се отличаваме. Има гагания. Може да се предсказва, но винаги в гаганията има и несъобразности. Има гагания в природата, много неща могат да се предскажат, но ние се отклоняваме натам където има несъобразности. Доиде една циганка и казва: Ти имаш 9 очи късмет. Как го е мерила? Тебе, казва тя, мъжът ти ще те обича, но той си има и друга жена. Пуска един фитил. Така тука заблудиха един човек и го умориха. Отишъл един гагате и му казал: Слушай, жена ти не е честна. Тя ти изневерява. Започнал мъжът да я подозира и след време узнал, че тази работа не стои така. Но човекът заболял и отишъл в другия свят. На мене той ми разказва, идва да ме пита вярно ли е всичко това. Казвам му: Остави тези гагатели. Те не могат да разчетат работите. Това не е вярно.

В пътя, по който вървите, има много заблуждения, от които трябва да се освободите. Има ред наследени заблуждения, които израстват в живота. Съпътстват ви една подозрителност, страхливост. На мен ми разказа един случай г-р Миркович, който издаваше

списание "Нова светлина". След разговори за спиритизма, един офицер толкова се изплашил от духове, че го било страх да излиза през нощта сам. Жена му трябвало да излиза с него и да го пази. Казвал на жена си: Как не те е страх? Ако не си ти и целият свят да ми дават, няма да изляза. Страхувал се от духове, от призраци. Понякога вадел нож срещу тях за да се брани. Тези призраци са фантазия на ума му. Той си създал неестествени състояния на ума. От страх човек лесно може да си внуши какво ли не. Аз зная друг един пример. Това се случило с един господин от Търново, който се простудил и отишъл на лекар. Лекарят му казал: Положението е толкова сериозно, че ако не беше дошъл, твоята работа щеше да е свършена. Лекарят искал да каже: Благодари, че си дошъл при мене. Болният разбрал само думите "твоята работа е свършена" и излязъл оттам с внушението, че неговата работа е свършена. Лекарят му дал лекарство, но този господин дойде при мене отчаян. Разпращам му за закона на внушението, давам му метод как да се поправи. Казвам: След 10-15 дни ще стане подобрение, не си разбрал лекаря. Добре, че си отишъл при него, но ти си разбрал само думите "твоята работа е свършена". По някой път вие не разбирате езика на природата. Тя казва: Ако не ме слушате, вашата работа е свършена. А вие разбирате само думите: Работата е свършена, че няма бъдеще за вас. Така не се говори. Казвам: При сегашните условия е необходима трезва мисъл. Например четете някоя хубава книга, някой роман, но в романите има много интриги. Те са хубави за бъдеще, може би след хиляди години тези романи ще бъдат добри, но както са написани, те не са здравословни за сегашното общество. Виждал съм някой, който чете романи, иска да стане такъв положителен герой, какъвто авторът го описва. Писателят описва

едно, младият човек разбира друго. Първо, всички интриги в един роман не са верни. Психологическите факти не са верни, нямат приложение. Авторът иска да направи впечатление и романът му да се чете от публиката, да се продаде. Той не е написал книгата за благо на хората, а само е сложил известни ефекти за да спечели пари. Същата тенденция съществува и в проповедите и във философските твърдения, не толкова истината да се изложи, а да се направи по-голямо впечатление.

Казвам за едно произведение: Това е велико съчинение. На нас ни трябва велики съчинения, поети, музиканти. Те трябва да градят и са добре дошли в света. Те са заченати от истината. Истината носи свобода. Най-напред свободата се познава по това. Щом ти си свободен, ти си здрав. Този, който не е здрав, ще бъде ли свободен? Ако ти не знаеш да чувстваш, ще бъдеш ли свободен? - Няма да бъдеш. Имаш неразположение в сърцето си. Ти можеш за 5 минути да се справиш с него. Дойде някой и казва: Свърши за мене животът. Имах 25 хиляди лева, откраднаха ги. Искан да се самоубие. Давам му 25 хиляди лева и човекът се оправя. Животът придобива смисъл за него. Подобно нещо е направил един англичанин, който бил в Италия и през прозореца на хотела гледал как един италианец си сложил дулото на револвера до главата. Англичанинът дълго време го наблюдавал как той ту приближавал, ту отдалечава оръжиято. Накрая отишъл при него и го попитал: Какъв опит правите? - Животът ми няма смисъл. - Защо? - Ами пропаднал съм, пари нямам, семейство имам, потънал съм в борчове. Как ще се живее със сиромашията? - Колко искате? Колко ви трябва? Англичанинът подписал един чек и му казал: Дайте револвера си. От вас научих един урок. Англичанинът му дал чек за 25

хилйади лири. Италианецът излязъл весел, че животът има вече смисъл. Той спечелил тази лотария. Англичанинът направил едно добро като спасил един човек. Този англичанин е господар на револвера. Този револвер струва 25 хилйади лири. Италианецът като взел парите не мислел както по-рано за охолен живот, за развлечения. Този англичанин му препоръчал книги и някои начини как да живее. Вие държите гулото на вашите теории близо до главите си. Държете ги и в устата си и казвате: Не си струва да се живее. Не е ли това един револвер и то от най-новите?

В сегашния век ние сме дошли до едно положително знание, до онази руска поговорка, която казва: “Колкото в живота е по-зле, толкова по-добре.” Вярно е това положение. Човек започва да мисли в най-трудните времена. Когато човек се намира в усилено положение, мисли. Големите страдания произвеждат най-голямото преобразование. Ще ви приведа един пример от живота на Наполеон. При едно от сраженията трябвало да минат през една голяма река. Наполеон извикал своя инженер и му казал да построи мост. Инженерът отговорил, че не си е взел уредите. За построяване на моста му били нужни 10 часа. Наполеон му казал: Ако за половин час не дадеш план как да се построи мостът, ще те застрелям. Инженерът имал само половин час на разположение. Имал и козирка. Отишъл до реката и с козирката си направил измервания, намерил ъглите, точките и накрая открил начин как да се постори мостът. И наистина, след половин час той изработил плана. Наполеон го потупал и казал: Такъв инженер искам. Да му работи умът. Ако ти не можеш да понесеш своите страдания и мислиш да се самоубиеш, какъв човек си? Ако ти не можеш да разрешиш една голяма задача, ако за 20 хилйади лева борч искаш да се самоубиеш, какъв човек си? Ако някоя

жена не те обича и искаш да се самоубиеш, какъв човек си? Ако синът не е могъл да завърши в странство, или са те уволнили от служба и ти се отчаяш, какъв човек си? В живота има по-важни неща. Ти имаш велика цел в света. Днешните малки страдания не могат да се сравнят с онова, което те чака. Казваш: Трябва да се откажем от сегашния живот. Не е въпрос да се откажеш от сегашния живот. Ти се отказваш от бъдещия живот. Ти жертваш великото бъдеще заради временни работи. Нашата грешка е, като на онази мишка, която влиза в един модерен капан с малко пастърма. Като вижда пастърмата мишката казва: Какво чудо! Тя обикаля капана и казва: Не мога ли да си взема това парче, то е едно благо, нещо хубаво е. Една стара, по-опитна мишка ѝ казва: Хубаво е, но се пази. Аз съм изучавала това чудо. Мислите ли, че мишката ще може да извади пастърмата от капана навън? Мислите ли, че съвременният живот може да разреши ред вълнуващи въпроси? Нашият живот е разрешен. Ние не разрешаваме великото бъдеще. Други са, които разрешават въпроса заради нас. В света ние сме като в университет, в който трябва да учим. Други са, които поддържат университета. От тях зависи, каква диплома ще ни дадат. Но ние със своето учение, със своето усърдие, можем да разрешим въпроса така, че да ни дадат добра диплома. Каква бележка ще ни поставят, оставяме на тяхната добра воля. Как ще ни я дадат и по какъв начин, ние няма да диктуваме. Когато сме в живата природа трябва да имаме вяра. Сега ние ходим сред природата, но не виждаме нищо разумно. Гледаме към слънцето, звездите, далече са, непонятни са. Гледаме дърветата и мислим, че те не са разумни, че са глупави. Единствено себе си смятаме за умни същества. Всички смятаме наоколо за глупави, но все имаме нужда от глупавите. А ние, умните на кого

можем да служим, не знаем? Ние мислим за някого, че е глупав, но това е така, защото той още спи. Щом събудиш този човек, той става умен. За нас е нищо, онова растение, което още спи, но когато стане ябълка, круша или череша и даде плод, когато прояви своите качества, тогава ние ще разберем, че то е разумно и ще го оценим. Ние щяхме да се отнасяме по друг начин към растителното царство, ако знаехме, че от него зависи щастието ни. Дълговечен живот носи това царство. Ако човек знаеше как да се справи с растенията и как да ги използва, той би намалил най-малко 60-70 % от нещастията си.

Ние търсим произхода на живота в съвременния обществен живот. Кой от нас е в състояние да започне да на цялото човечество? Днес нито един народ не е господар на своята съдба. Нито българите, нито англичаните, нито някой друг народ са господари на своята съдба. Човечеството също не е господар на своята съдба. Всеки народ, всеки дом, всеки човек може да използва условията, които са му дадени, за да се повдигне, понеже има велико предназначение. Дали това предназначение ще се осъществи, зависи от него. Някой казва: Трябва жертва. Да жертваш живота си, това значи да живееш разумно, заради природата, да даваш навреме и да вземаш навреме. Да жертваш значи да постъпиш така както богатият дава богатството си когато го нападнат разбойници. Когато не даваш навреме и не вземаш навреме, винаги ще имаш два противоположни резултата. Говоря ви без да искам да влизам в противоречие с вашите възгледи. Те са много добри. Водата, която едно езеро има е добра, но в това езеро трябва постоянно да се влива чиста вода, за да бъде то в нормално състояние. Езеро, в което водата не се влива и не изтича, е блато. Трябва да има постоянно втичане и изтичане. Езеро, в което

няма втичане, е изложено на известни миазми. Състоянието му не е добро. В човешкия живот трябва да има също притоци отнякъде. Всеки ден във вашия ум трябва да влиза по една хубава мисъл. Всеки ден във вашето сърце трябва да влиза по едно добро желание и да се прояви една добра постъпка, за да регулирате вашите течения. Най-напред вие усещате, че ви е студено а не знаете причината за това. Ръката ви е бездейна. В този случай азотът действа вече във вас. Той е взел надмощие. Следователно, вие сте станали крайно консервативни. Всички хора, които мислят, че са много развити, са подозрителни. Никога не допускайте ръцете ви да почнат да изстиват. Топлите ръце се опасни, но и студените ръце също са опасни. Така ще се спънете. Много ядене е опасно, но гладът е два пъти по-опасен. Да мислите много е опасно, но никак да не мислите е два пъти по-опасно. Това са противоречия, които трябва да имате предвид. На всичко, което ви се случва в живота, на млади и на стари, гледайте оптимистично. Бъдете умни и винаги се ползвайте от опитностите на другите. Ползвайте се и от вашите опитности и внушения. Проверявайте нещата, без да се съмнявате. Във всяко съмнение има доза истина. Извадете истината и оставете непотребното, не се занимавайте с него. Сложете го настрана.

“Мъдростта, която съгражда”, е съградила и сегашните ни тела, ръце, лице. Колко от вас се занимават с изучаване на лицето си? Понякога като млади вие се оглеждате, но като остареете, не се поглеждате, понеже било срамно. Щом е срамно, щом не обичате да се оглеждате, защо оглеждате другите? Човек трябва да се оглежда. Той никога не трябва да мисли, че е стар. Понякога ще ви дойде мисълта, че ще остарее, че ще умрете. Това са мисли на вашите прадеди,

които от хиляди години са мислили така. Казва ви се: Ще остарееете. Най-после вие повярвате и наистина остарявате. Какво трябва да правите? Има други плочи. Вие ще извадите друга плоча, която казва: Ще се подмладиш, ще се подмладиш. Има една плоча, която казва: Сиромашията ти от дома няма да излезе! Сиромашията ти от дома няма да излезе! Има друга плоча, която казва: Богатството ще влезе в дома ти! Богатството ще влезе в дома ти! Поставете тази плоча. Какво ви струва да завъртите една плоча на вашия вътрешен грамофон? Във вашия ум има хиляди плочи. Колко хубави плочи има в него! Важно е да знаете, коя от тях да пуснете. Денем, като нямате работа, пуснете я и ще чуете една прекрасна песен. И тогава ще кажете: Слава Богу, че намерих свое- временно разрешение на своята скръб. Сега не искам да ви разкрия каква е тайната на песента, на музиканта, защото ако ви кажа как могат да се лекуват хората, лекарите гладни ще умрат. Ако аз разкрия на проповедниците как да обръщат хората към Бога, пророците гладни ще умрат. Ако науча хората как да си правят грехи, които не остаряват, които да носят по 20-30 години, търговците гладни ще умрат. В този смисъл истината не всякога може да се каже. По някой път лекарството, което човек може да се излекува струва пет пари, а друг път и толкова не струва. Но след като излекуваш някого за пет пари, той казва: Че какъв цяр ми даде той? Природата така го дала. Веднъж дадох на един господин да изпие 10 лъжици вода и той оздравя. След това казва: Човек лекува ли се с вода? Дошло ми е времето да се излекувам. Той не мисли, че аз съм го излекувал, но че му е дошло времето да се излекува. Човек не е склонен да вярва на просто лекарство. Като дойде при мен някой обезсърчен човек, аз му казвам: Ще почакаш малко. Аз му давам една книжка да

се занимава. Тогава изваждам някоя негова плоча, после поставям друга, завъртам я и когато той излезе от мен, неговата вътрешна плоча казва: Ще оздравея, ще оздравея. Някои ще сметнат, че съм го хипнотизирал. А не е ли хипнотизиран един човек, след като са му внушили, че е болен, че ще пропадне, че ще се самоубие, че ще умре? Някой гагател му казва, че след 20 години ще умре и той наистина умира. Наскоро ми разправяха един случай с една българка, която завършила музика във Франция. Отишла тя при една гагателка, която ѝ казала: Като се върнеш в България, ти ще се омъжиш. Върнала се в България и станало така, както ѝ предсказали. Навъртал се един мъж около нея и тя без да имала намерение да се омъжва, се свързала с този човек. Има една опасна страна на внушението. Учени хора поставили един човек в магнетически сън и му внушили да извърши едно престъпление. Като дошъл този час, като че някаква сила го взела и го тласнала и той извършил престъплението. Отишъл и извършил това, което му било внушено. После се чудил как е станало това. Изглеждало му сякаш всичко се случило в полусънно състояние. При разумната природа ние трябва да извършим всичко съзнателно. Аз ви говоря за здравословната страна на внушението, за спомагателната страна. Природата се държи много строго към ония, които ѝ противодействат и ги оставя да си носят последствията. Тя всякога има разположение към ония, които ѝ съдействат и ги подкрепя.

На първо място избирайте храната си. Не преяждайте. Внесете повече сол в организма си. Когато се изпотявате, не оставяйте потта да изсъхне по тялото ви. Не си лягайте вечерно време с неизмити крака. Измивайте устата си след всяко ядене и особено след вечеря. Не яжте късно. Яжте преди да е залязло слънцето, да е празен стомахът ви като си лягате.

Освободете се от всички ненужни мисли и желания преди лягане. Кажете си така: Всичко да бъде за добро! Легнете си и като станете сутринта, кажете си: Мъдростта съгради дома си. Аз живея в един дом на Мъдростта. Щом живея в един дом на Мъдростта, значи и моите работи са съградени и моите работи ще се уредят.

Няма по-практична философия от тази.

Беседа, държана от Учителя
на 9 юли 1933 г., неделя, 10 ч.с., София

ЕЛАТЕ И ОБЯДВАЙТЕ

Ще прочета 21 глава от Евангелието на Йоан, от 6-14 стих включително. Ще взема само първите думи от 12-ти стих: “Елате и обядвайте”.

Често се задава въпросът, какво е човек сам по себе си. Най-реалното нещо в света, това е човекът, видимото. Можем да говорим за ангелите, но не ги виждаме. Може да говорим за Бога, но не Го виждаме. Реалното, което знаем и виждаме, то се изменя. Този човек, който е толкова реален, изчезва и после и да го търсим, не можем да го намерим. Ние не знаем къде се скрива. Единствено предполагахме откъде е дошъл и накъде отива. Реално е само неговото сегашно проявление. Аз говоря от гледището на една реална наука. Това, което можем да пипнем, което можем да видим, то е реално. Има една страна в живота, която не дава никакво разрешение на въпросите, въпреки, че е реалност. Една хазартна игра не разрешава живота, щастие не носи. Онзи, който се сражава на бойното поле, не носи ни най-малко щастие на себе си. Този, който се сражава на бойното поле, носи своето нещастие, и въпреки това отива. Даже този, който отива да се учи и той ще срещне големи мъчности. И този, който идва на земята да живее и той ще срещне на пътя си страдание. Питам: Какъв е идеалът на хората на земята? Всички хора искат да уредят живота си по

някакъв начин. От хиляди години все го уреждат и все неуреден остава. Не че животът не може да се уреди, но мисля, че тук има един погрешен метод. Често съм виждал как малките деца уреждат на пътя своите работи. Те играят с ръце, с крака, слагат вода, бъркат някаква каша, правят малки топчици и затова често бащите и майките им ги понатупват с пръчица, а после се чува хубава песенчица. Децата пеят някаква миниорна или мажорна песен. Кое дете може да пее нещо от Шопен? Сегашните деца са стигнали до едно щастливо положение. Те гледат по един реален начин на нещата, възрастните гледат по друг. По какво се различава детския живот от този на възрастния? Той е много по-щастлив от живота на възрастните. Децата, които не разбират, са по-щастливи отколкото възрастните. Възрастните са по-несчастливи. Детето е несчастно само когато не му се даде храна, когато майка му не е при него.

Реалното в света, това е: "Елате и обядвайте." Обедът, това е ценното в живота. Няма по-хубаво нещо от обема. И учени, и проповедници и всички други, каквато служба да заемат, те са я взели с единствената цел да обядват. Искате да свършите училище с единствената цел да ядете. Няма работа в света, след свършването на която хората да не обядват. Обедът е единствената цел на всяка завършена работа. В този смисъл само онзи, който свършва работата, има право да обядва. Който не е свършил работата си, той ще закусва. Думата обядване е вече проявление на физическия живот. По това проявление, по това завършване можем да съдим за далечната цел на природата. В това отношение може да се явят много съмнения. Дали реалността съществува? Аз определям реалността малко по-различно. Някои хора определят дали има Господ или няма. Това не е реално.

Да питате дали има Господ или няма, каква реалност има в това? Най-голямото заблуждение е да питате дали има Господ или няма. Защото може да мислите, че има Господ, но след като Той замине, кой ще остане на Неговото място? Ако Го няма добре, но ако дойде Господ, какво ще стане? Това са човешки схващания. Това не е схващане на битието. Вие може да питате има ли дух или няма. Ако изтеглите въздуха от тази стая с пневматическа машина, вие ще видите дали има въздух или не. Като изтеглите въздуха от стаята, ще разберете какво нещастие е това. Живеят ли хората - те са в реалността. Умират ли - те са извън реалността. Ще дойде някой да ме убеждава, че човек като умре, ще отиде на онзи свят. Така могат да мислят старите хора, както досега са мислили. Аз казвам: След като умре, този човек никъде не отива. Той е извън реалността. Живее ли, той е в реалността. Сега, дали това е в съгласие с логиката на учените, това за мене е безпредметно. Докато аз живея, това е най-голямата логика за реалността, когато умра, това е нелогично вече. Как ще ме убеди някой, че аз живея? Или, как ще ме убеди, че съм умрял? Нито в едното, нито в другото има нужда да ме убеждава. Единственото нещо, в което може да ме убеди е да каже: "Елате и обядвайте." Според мене най-хубавото нещо, което някой може да направи е, да ти каже най-хубавата, най-изразителната, най-любовната, най-мъдрата дума в света: "Елате и обядвайте". Всичко друго вън от това е заблуждение. Защо кокошката, която хранят и угояват, става жертва? Каква реалност е това за нея, че е угоена? По някой път ние се възхищаваме, че сме оправени. Реалността в дадения случай е в това, което вие преживявате, сигурността, която имате в себе си. Докато се страхувате или терзаете, не сте в реалността. Даже най-вярващите

хора понякога като ги попитате за онзи свят, като се намерят на тясно, казват: Тъмно е сега. Вярваме, че има друг свят, но ни се струва, че има голямо противоречие в това.

Животът е, който ни свързва с реалността. Смъртта ни изважда от рамките на реалността. Ако сегашният живот не може да ни свърже с реалността, мислите ли, че смъртта ще ни свърже? Не. В Писанието се говори за смъртта, но чрез отричане. Досега всички методи са били само отрицателни на истината. Ние сме се домогнали до живота, до любовта само по отрицателен път. Казвате: Трябва да се разкаем, да идем при Бога. Само чрез разкаяние ли се отива при Бога? Ако аз върша волята Божия, за какво ще се разкайвам? Тогава разкаянието е ниска степен за отношение с Бога. Щом дойдете до разкаянието, вие сте много долу, много далече от Господа. Кое е по-хубаво, да сте далече или да сте близо? Откъде се виждат нещата по-хубаво, от близо или отдалече? Хубаво е да се разкаете, но това състояние е далеч от Господа. Разкаяние, покаяние, после идва спасение и т.н. Ние ще оставим това, това са известни понятия. За някои хората са полезни. Но за да се доближат до реалността, други неща и познания са им нужни. Първоначално детето иска да суче от майка си, но това не може да продължава дълго време. Настъпва период, когато детето не трябва да суче, а вече трябва да ходи. Две-три години се позволява да суче, но най-после майката трябва да се освободи от това и въпреки голямата ѝ любов, тя намазва гърдите с хинин. Когато детето поиска да суче, млякото започва да му горчи. Майката е принудена да лъже. Ако аз бях майка, не бих мазал гърдите с хинин, но щях да отида някъде за 4-5 дена, щях да оставя детето на слугинята, да си поплаче. Защо ще го лъже? Сега ние сме дошли до едно поло-

жение, че Провидението иска да ни отбие, маже гърдите с пелин, а ние казваме, че млякото е горчиво. Значи Провидението послъзва. Може лъжата да е бяла, но все пак е лъжа. Всички художници и проповедници, свещеници обичат белите лъжи. С бялата лъжа не може да се дойде до истината. Тогава питам: Това ли е единственият начин за освобождаване? По кой начин птичките отбиват своите деца? Те не ги кърмят. Начинът, по който ние мислим, не е единственият. Това е един начин, по който хората се кърмят. Това е един посредствен начин. Има по-съвършен начин за отглеждане на човешката душа. Казвам: Това е преходно състояние. Ако на един съвършен човек се каже, че трябва да има майка и баща, за да се роди, той ще се чуди. Вярно е, че при сегашните условия, един човек без баща и майка не може да се роди. Няма какво да го доказвам. За мене, обаче, с реалност човек сам да се роди. Човек може и без майка и без баща. Той може да се роди за себе си. Най-реалното е когато майка ти и баща ти са в тебе. Ако те са вън от тебе, като умрат, ти ги търсиш в оня свят. Къде е онзи свят? - Онзи свят това си ти. Баща ти постоянно се върти в главата ти. Той живее в главата ти и затова постоянно мислиш за него. Ако не е в главата ти, няма да мислиш за него. По цял ден майка ти, баща ти хлопат и ти мислиш за тях. Предполагаш, че са в онзи свят, някъде далече. Не мислете, че моята цел е да руша вашите възгледи, но вие сте на едно въже, което скоро ще се скъса. Вие сте като акробат на едно въже и ви казвам: Слезте от това въже, защото ако се скъса и паднете отгоре, ще си навехнете и двата крака. Казвате: Ако слезем от въжето, как ще си изкарваме прехраната? - Слезте от въжето, днес може да не си изкарате прехраната, важно е краката ви да са здрави. Слезте, защото ако дойде голяма буря

когато сте на въжето, тогава вие с върлината заедно ще идете по дяволите. Питам: Досега на кого в живота въжето е оцелявало против бурите, против мъчнотиите, против страданията, против смъртта? Като се скъса въжето, пак ще го правят. Даже на Христос, на една от най-силните натури въжето се скъса и трябваше да дойдат от невидимия свят отново да възстановят и свържат въжето. Нали казват, че Христос умрял. Христос наново възстанови себе си, за да покаже, че има друг двояк живот. Той казва, че е дошъл да върши Волята Божия, после казва: Имам власт да положа живота си, имам власт да го взема. На друго място говори, че Той и Отец са едно. Както Отец има живот в себе си, така е дал на Сина, за да покаже, че има една връзка между първото Битие, живата реалност и Него. След Неговата смърт се оправда стиха: "Разрушете този храм и аз в три дена ще го съградя."

Онова, което съгражда живота, това е обедът. Вие, като ядете, живеете, а като не ядете, ще умрете. Всеки един обяд подразбира новия живот, който влиза в нас. Защо човек обядва? Не може ли без ядене? - Може. Тази работа прилича на онзи случай с Паганини. Той давал концерт. Попитали го дали може да свири на три струни. - Мога. Дал концерт на три струни. После го попитали дали може да свири на две струни. - Мога, отговорил Паганини и дал концерт на две струни. Задават му въпрос дали може да свири на една струна. - Може и на една струна, отговорил той и отново дал концерт. Попитали го: Може ли без струни? Паганини не се явил. Вие без струна, концерт не може да гадете. Сегашното Битие започва с числото две. Великата философия е в раздвояването. Ако вие не разбирате основата на доброто, ако не разбирате основата на злото, вие не можете да разберете в

какво седи същността на живота. Адам яде от дървото за познаване на доброто и злото. Господ го изпъди от рая да не би да яде от дървото на живота и с това да си създаде друго зло. Господ е знаел какво нещо е злото и в какво седи престъплението на Адам, като е познал доброто и злото. Слабостта на Адам беше в това, че той се изкуси с яденето. Той взе един обяд ненавреме, затова го изпъдиха навън. Всеки един човек се изкушава от света и всеки един не яде навреме. Човек има право да закусва след изгрев, да вечеря след залез, но дойде ли до обема, трябва да го вземе точно когато слънцето е на най-високата точка. Това означава, че той има знание и ходи в тъмно. Човек, който търси някой да му каже ще живее ли дълго, никога не може да яде един обяд. Човек, който търси своето щастие на земята, никога не може да има обяд. Човек, който иска да бъде силен на земята, никога не може да има обяд. Ако вие търсите слава, величие на земята, вие не можете да имате обяд. Даже ако търсите живот на земята, не можете да имате. Може да имате само един временен живот. Ще минат 40-50 години, най-много 120 години и вие трябва да се откажете от този живот и да влезете в една нова форма. Когато се разсъждава за онзи свят, за този свят, аз уподобявам всичко това на следното положение: да се разговаряте с човек, на който двата крака са изкълчени и го лекуват лекари и да разговаряте с един здрав човек, който ходи, работи. Болният пита здравия: Къде ходиш? Какво правиш все навън? Здравият му разказва, че има един външен свят, че той се радва, ходи, не му трябва медицински сестри, лекари, даже и пари не му трябва. Болният казва: Как е възможно? Той не може да влезе в положението на здравия човек. Никога болният човек не може да влезе в положението на здравия човек. И здравият не може да влезе в положението на болния. Болните хора казват:

Как можеш да живееш без тяло? То е все същото да питаш затворник, може ли да живее без затворнически халат. Като излезе от затвора без халат ще живее, но тук в затвора ще бъде с халат. На него има номер. Като излезе в реалния живот там номер няма да има, там има име. Казвам: Истината, която търсите, е истината, която носи свобода за човека. Единственият начин, по който човек може да бъде свободен, е чрез онзи велик закон на истината. Истината не е нещо абстрактно, в истината се крие един велик закон, по който ако постъпваш, ще уредиш целия си живот на земята. Сега философите казват, че свободен е само Бог. Още по-добре, щом Господ е свободен, ние живеем в Бога, следователно и онези, които живеят в Бога и те мислят да бъдат свободни. Ти можеш да бъдеш ограничен само когато живееш в онзи, който не е свободен. Ако ти живееш при праведни хора, ще бъдеш праведен. Ако живееш при грешни хора, ще бъдеш грешен. Ако живееш при чисти хора, ще бъдеш чист. Ако живееш при нечестни хора, ще бъдеш нечестен. Щом си при нечисти хора, дрехите ти ще се изцапат. Реалното, което трябва да се разбере, е наука, с която вие тепърва трябва да се запознавате. Но винаги има една опасност и тя е в следното: Щом човек се докосне до реалността, там се образува голяма буря, големи изпитания. Всеки един от вас иска да бъде богат. Всеки иска да свърши университет, но докато го завърши ще има големи изпитания. Много труд се изисква, трябва да се справи с ред професори и то с най-упоритите. Не можеш да подкупиш един професор да ти даде диплом без да си учил. Ако той ти подпише, в света, където и да отидеш, ще те изпитват другите хора. Има една слабост в сегашния свят, че ние искаме да бъдем богати, да бъдем учени, без много труд. Така учението се проповядва лесно. Ще повярваш в Господа

и всички ще имаш. Като мислиш за Него, като дойде Духът, всичко ще бъде ясно. Аз съм виждал хора, в които Духът живее и пак са останали такива сприхави като преди. Като дойде Духът в разложения, той все разложен си остава. Когато Духът дойде в стиснатия, той пак стиснат си остава. Когато Духът дойде в щедрия, той е пак щедър. Духът не изменя, Духът дава условия. Духът го изпитва какъв е. Всеки човек остава такъв какъвто си е. Той трябва да работи над себе си непрестанно, за да се измени. Писанието казва: "Всички ще се изменим." Ще се изменим, ако искаме да се изменим. Ако не искаме да се изменим, никоя сила не е в състояние да ни измени. Това не е механически процес. Това абсолютно свободен процес. Когато искаме да се изменим, значи сте в съгласие с природата. Ако вие обикнете природата, а не обичате Бога, природата не може да ви обича. Тя ще ви позволи да орете, да сеете, но нищо няма да ви даде. Вие ще посеем, ще дойде градушка и ще убие всичко посято. Ще посеем зеленчук, ще дойде слана и всичко ще унищожи. Питам: Какво ще правите? В света природата не е единствен фактор. Има три фактора: Човек е фактор, природата е фактор и Бог е фактор. Тези три фактора трябва да действат едновременно в съгласие. Първият фактор е Бог, вторият е природата, а третият фактор е човека. Ако мислиш, че всичко сам можеш да направиш, ти си на грешна страна. Ако мислиш, че като разбираш закона, всичко ще направиш, пак си на грешна страна. Трябва да разбираш тези три фактора, които действат в тебе. Или казано по друг начин: Аз поставям един паралел. Ако твоят мозък не е в съгласие с Първата Причина на Битието, ако твоите гърди, гробове, твоеото кръвообръщение не са в единение с природата, с това, което е свойствено на Битието, ако стомахът ти не е съгласен с останалите органи на тялото, и с

волята си ти нищо не можеш да направиш. Тогава ще си кажеш: Понеже главата ми не е свързана с Бога, понеже гърдите ми не са свързани с природата и понеже стомахът ми не е свързан с мене, аз нямам условия да живея. Но това не е произволно. Причина за цялата дисхармония си ти, човекът. Едновременно трябва да мислиш за Бога, да имаш връзка с Него, да дишаш, да имаш връзка с природата, с живата душа и да ядеш, за да имаш връзка с хората. Ако ти не ядеш, не можеш да си във връзка с хората. Колкото по-сладко ядеш, толкова връзката ще бъде по-сладка. Да не се удоволстваш, но след всяко ядене, да чувстваш цялото благородство, което човек носи.

Велико нещо е да знаеш правилно да се храниш. По това, как ке храни човек, можеш да разбереш какво представлява той. Като влезеш в един дом и видиш какво готвят, как се хранят, веднага можеш да предскажеш тяхното бъдеще. Христос казва: "Аз съм Живият хляб слязъл от Небето. Който ме яде ще бъде жив. Аз съм живият хляб." Без хляб ти не можеш да видиш онзи велик живот. Ако ти презираш онова, което ядеш, какъв живот може да имаш? Къде ще търсиш живота? Казваш, че учените са открили някакви хапчета, с които хората да се хранят. Няма по-опасна работа от гълтането на хапчета. Наскоро имах следния случай. Една госпожа от София ми разказа как лекарите близо 8 години са я хранили през един маркуч. С тръбичка през носа, те вкарвали храната в стомаха ѝ. През цялото време тя изпитвала голяма горещина и непрекъснато отказвала да яде, но лекарите насила я хранили и поддържали живота ѝ изкуствено. По този начин тя се намерила в голямо противоречие на живота. Лекарите, домашните ѝ мислили, че това е хубаво, за нейно добро. Но аз казвам, че те са постъпили по един насилствен начин. Човек не трябва да се храни

по този начин. Лекарите трябваше да употребят закона на Любовта, да ѝ внушат, да ѝ докажат, че трябва да се храни. Тя си мислила, че ако яде, ще си отиде. Трябваше да ѝ се докаже, че яденето е за нейна полза, че то ще я спаси. Тя мислила, че това е внушение. В много случаи когато се развалят зъбите, се разваля и стомаха. Учете децата си още от ранна възраст да дъвчат храната си. Не само това: Учете се да мислите. Сдъбквайте вашите мисли. Вашият ум има зъби, затова не гълтайте мислите си. Сдъбквайте вашите чувства. Искате да обичате някого. Първо мислете. Какво мислите за любовта? Това е най-хубавото дъвкане. Вие ще дъвчете тази храна и ще опитате любовта върху вашата кожа. Няма да опитвате любовта върху кожата на другите. Любовта е най-великият закон, в който можем да проявим реалността. Вие трябва да знаете вашето бъдеще. Може да го оцените по един начин, а именно, като влезете в съприкосновение с хората. Каквото влияние имате върху тях, такова ще бъде вашето бъдеще, вашата съдба. Ако оказвате добро влияние, значи добре градите, добре съграждате бъдещето си. Ако влияете зле, съграждате своите страдания, и сте осъдени на страдание. Питаме: Какви трябва да бъдат отношенията, какъв трябва да бъде нашият живот? Всички трябва да знаете, че вашата съдба, вашият бъдещ живот, вашето щастие зависи от онова влияние, което вие упражнявате върху хората. В бъдеще това ще бъде вашият капитал. Мислите ли, че може да влезете в някакъв живот, без да влияете на хората с живия си пример? Няма такъв живот. Христос казва: "Аз дойдох да положа живота си за другите", което значи: От това, да положа живота си за другите, от доброто, което мога да направя, зависи моето бъдеще, моят живот, моята слава. Питаме: Защо Христос се

пожертва? Христос се жертва по единствената причина да съгради Своего бъдеще. Ако Христос се беше уплашил и живееше и мислеше като един съвременен човек, какъв щеше да бъде Неговият живот? - На един обикновен светия от 10-та степен. Само името Му щеше да се споменава, но онова, великото в характера Му нямаше да въздейства така. Той можа да въздейства на хората с изключителния си характер и пример. Има една постъпка в живота на Христа, която е за подражание - жертвата, която даде навреме. Целият Му живот беше за подражание, а не само тази постъпка. След като си замина от този свят за другия, Той се върна при своите ученици и дори им наготви риба. Тя беше приготвена по особен начин, не приличаше на сегашните риби. Тези риби, които Христос изпече, бяха особени. Рибите се различават едни от други, както хората се различават. Има хора, които носят отрова в себе си, има хора, които носят благо в себе си. Има хора в света, чиито влияния са толкова лоши, че ако минат покрай някой вол или крава и ги погледнат животните веднага умират. Има толкова лоши хора, които ако сложат на гърба си някое дърво, след малко то изсъхва. Има лоши хора, които ако минат покрай някой извор и го погледнат, той пресъхва. Има толкова лоши хора, които погледнат ли към небето, то потъмнява. Мислите ли, че тези хора ще оправят света? Аз не говоря в преносен смисъл, аз говоря в много пряк и реален смисъл. На какво се дължи сегашният упадък на човечеството? - На тези хора, които вървят по кривия път и искат да ни убедят, че това е пътят на спасението. Хиляди години да вървят по този път, страданията все повече ще се увеличават. Целият ад е създаден от този живот. Адът е тук на земята. Някои търсят ада в някакъв друг свят. Едно малко ангелче прочело в библиотеките историята за

създаването на земята. Отишло то при един много учен ангел и му казало: Може ли да ми направиш услуга, да ме заведеш на земята, да видя тези хора, които Господ е създал, да се порадвам малко на света. - Може, може да те заведа. Големият ангел го сложил на крилата си и дошли на земята. Като погледало ангелчето казало: Аз ти казах да ме заведеш при хората, а тук е адът, заведи ме при хората. - Това са хората, отговорил големият ангел.

Сега аз виждам величието на Бога. Господ иска да направи нещо от тази каша, от този ад, от това, което е непоправимо. По човешки говоря. И Той ще направи. Ще меси калта, ще направи грънците, ще ги пече и най-после ще изкара хиляди грънци от тази тиня. Ще стане нещо. Ще се оправи земята, но калта трябва да стане на грънци, през огън да мине, да се опече, за да не се разваля вече. Не сме ли ние тези грънци, които всеки ден се трошат? Не са ли нашите бащи и майки грънчари, които са направили от калта хора като нас? И тези грънци постепенно се разпадат. Един ден гърнето като се счупи, погребват го, оплакват го и казват, че Господ така е създал света. Не мислете така. Онова, което Бог вдъхна на човека, не е неговото тяло. Не гледайте това гърне. Има нещо велико в човека - това е неговата душа, неговият дух, неговият ум. Не се заблуждавайте от онази каша, от дрехата му. Без нея той живееше в рая. Като излезе от рая, сложи кожена дреха. Дрехата или физическото тяло, която носите, това е същата кожена дреха, а вие треперите за нея. Казвате: Кожата ми. Като се върнете в рая, всички трябва да съблечете тази дреха, защото с кожени грехи там не се живее. В един грешен свят може да живееш с кожена дреха, но в един праведен свят, в един свят на любовта ще живееш без кожена дреха, ще носиш дрехата на един ангел, на един светъл

дух. Сега някои казват: Икономическите условия не позволяват да живеем без кожената греха, да живеем без пари. Аз бих предпочел да съм сиромах, но с едно светло знание, да разбирам законите на Битието, да бъда във връзка с живота, отколкото да бъда най-богатия човек в света. Аз бих предпочел да имам предвкушването на онази любов, с която природата си служи, отколкото да имам цялата временна любов - тази каша, от която сегашните хора страдат. Как ще прояви човек любовта? Синът не вярва в баща си, бащата не вярва в сина си, майката не вярва в дъщеря си, дъщерята не вярва в майка си, мъжът не вярва на жена си, жената не вярва на мъжа си. Свещеникът не вярва на онези, които го слушат, а онези които го слушат, не му вярват. Никой на никого не вярва. И вие, които ме слушате, не ми вярвате. За мене е без разлика дали вие вярвате или не. Това е ваше право. Ако аз преценявам правилно, като човек онова, което е във вас, аз съм на правата страна. Но ако не преценявам както трябва и ви прикача това, което нямате, аз съм на кривата страна. Ако вие преценявате правилно това, което съм аз, вие сте на правата страна, но ако преценявате това, което не съм, вие сте на кривата страна. Питате: Какво мнение да имам? Това е вече ваша работа, какво мнение ще имате. Това е ваше право. Но гледайте мнението ви за мене, да е вярно, да разбирате същината на нещата, понеже, ако имате криво мнение, което е за или против, вие ще изгубите. Но ако мнението ви е право, вие ще спечелите. Същият закон е и за вас. Има една опасност сега. Вие искате да знаете бил ли съм в онзи свят. Аз живея в онзи свят. Оня свят е този свят. Как си представяте вие оня свят? - Ако всички сега се откажете от страха, ако се откажете от съня, ако се откажете от богатството си, от сиромашията, от сегашното учение и невежест-

во, от безсилието и вашата сила, вие ще бъдете в онзи свят. Тогава какво трябва да имате? - Любов, която не се помрачава и в която резултатите не умират. Ще имате мъдрост, в която светлината не се помрачава и не изчезва. Ще имате истина и свобода, която никога не се ограничава. Никой не може да ви лиши от нея. Това е реалността. Питам: Ако вие имате това съзнание, какъв ще бъде животът във вас? Ще бъдете радостни, ще бъдете свободни. А сега сте се сгушили и мислите утре какво ще стане с вас. Мислите, какво ще стане с вашите близки. С вашите близки ще стане това, което е станало с едно лисиче. Едно малко лисиче попитало майка си, къде ще се срещнат. Тя казва: При кожухарина. Там ще идем на среща. По този път, по който ние вървим, ще се срещнем при кожухарина. Ако сменим пътя, по който върви лисицата, тогава ще се срещнем на друго място. Аз ще ви приведа друг пример. Един овчар оставил една млада и красива овца в кошарата. Дошъл един вълк и започнал да скимти наоколо. Овцата казала: Какво ти е? - Влюбих се в тебе. Сърцето ми гори. Ако не излезеш ще умра от любов към тебе. Откакто те видях, всичко в мене трепери. Овцата отишла при майка си и ѝ казала: Дошъл е един вълк да ме оглежда. Влюбил се в мене. Майката казва: Дъще, пази се. Историята показва, че този род много пакости ни е направил. - Мамо, много скимти, пъшка. - Нека пъшка. пази се от пъшкането. Вие ще ми кажете, че много сте страдали. Това не е доказателство, че имате любов. Може да ми кажете, че много сте мислили, това ни най-малко няма да ви покаже, че сте учен. Онзи вълк и той мисли как да прескочи кошарата. Има една мисъл, която гради. В дадения случай тя гради отвътре. Онази, съграждащата мисъл премахва в живота всички препятствия. Когато тя влезе в човека, ще премахне сиромашията, страда-

нията, болестите, омразата, злобата, презрението, завистта. Ще премахне всички отрицателни качества. Тази мисъл ще бъде обновление за човечеството, а ние чакаме Христос да дойде от небето с тръби.. Ще ви кажа какво ще бъде това идване. Вие мислите, че ще бъде съдба. Когато Христос дойде отгоре от небето, това ще бъде Второто пришествие на земята. Ще има такова огъване, че вие ще хвърчите по 20-30 метра из въздуха, ще се вдигне буря, огън ще ви изгори, всичко ще дими. Всичко това, което сега виждате, ще стане на една каша. Вие очаквате този ден. Като дойде Христос, небивала каша ще стане. Всичко ще изчезне - дървета, къщи, църкви, попове, владици, култура. Всичко това ще бъде разтопено. Мъже и жени ще бъдат една каша. Ще престанат всички противоречия. Това е денят Господен. Човек трябва да бъде герой, да разбере, че ние трябва да умрем, за да възкръснем. Целият този порядък, всичко онова, което сега седи в нас, всичко това трябва да умре, така както Христос умря. Ние трябва да излезем от тази смърт и да влезем в новия живот. Сега вие треперите и казвате: Много зле си представяме живота. За мене този живот, който си представям, е по-красив, отколкото живота, който сега виждам. Животът, който виждам тук, е ужасен пъкъл. Аз не гледам повърхностно на нещата, а гледам възвишеното. Него гледам аз. Целият ред, който сега имаме, трябва да се измени, за да дойде Божественото, обновяващото. Има един друг свят. Този живот ще се прояви така, както от гъсеницата се излюпва пеперуда. Този живот е подобен на живота на човек, който имал да плаща 100 полици и всяка от тях била по 100 хиляди лева. Дошъл един благодетел, вземал всички полици, скъсал ги, и ги сложил в огъня да изгорят. Всички полици трябва да изгорят. Тогава вие ще бъдете свободни да кажете: Платих дълга.

Кажете ми, кое от сегашната култура трябва да остане, кое от семейството трябва да остане, коя от домашните работи трябва да остане? Кой е идеалът? Дъщерята използва своя баща, а бащата като я е родил, също не е за упреждане. След като ѝ е дал едно възпитание и е свършила два факултета, тя иска да се задоми. После бащата трябва да ѝ даде 200 хиляди лева, за да я купят. Мъжът е купувач и бащата трябва да даде пари. Това не е за упрек. Мъжът казва: Твоята дъщеря ще ми създава много главоболия, затова трябва да ми платиш за главоболието. Аз така разсъждавам. Това е подобно на един случай в Бургас преди 20 години. Един грък се оженил за една богата гъркиня. Баща ѝ дал 40 хиляди турски лири, за да купува мъжът ѝ каквото тя поиска. Искане едно, искане друго, той все купува. Тя искала, искала и изхарчила всичко. Един ден мъжът ѝ казал: Повече не давам. Ще идеш при баща си да вземеш, тогава пак ще ти давам. мислите ли, че това е култура? Това е срам и позор за съвременното човечество, бащата да продава дъщеря си. Според вас това е благородство. Бащата е толкова благороден, че за да се освободи от дъщеря си, дава 200 хиляди лева, за да може да я продаде някъде. Казва, че сърцето му трепери за нея. Това е дефект, това е негативна страна. Никаква любов не е това, щом продаваш дъщеря си. В турско време беше още по-лошо. Тогава момъкът даваше 20-30-40-50 хиляди лева, за да вземе дъщерята. Сега е малко по-благородно, по-християнско. Питаш: Какво ядене има? След като ти дават, казват: Сега плати. Тогава вашето положение е подобно на един ученик от варненската гимназия. И друг път съм ви разказвал за този знаменит съдържател на една гостилница "Мусала", където всички ученици се хранели. Гостилничарят Шишко бил пълен, разположен. Един ден при него влязъл с цялото си достойнство един

беген ученик и казал: Шишко, днес искам да имам един хубав обяд. - Може. Добре си дошъл. Какво искаш? Донесъл му една, втора, трета, четвърта, пета порция. - Много ти благодаря. - Ами парите? - Нямам, ще почакаш. Шишко казва: като нямаш пари, изляж една порция. Шишко хванал ученика и за пръв път го наложил. Като излязъл навън, той казал: Бий ме, но хубаво се наядох, благодаря ти. Казвам: Това са изключения в нашия живот. Ние разрешаваме въпросите като Шишко. Ние разрешаваме въпроса и като този ученик. Ние разрешаваме въпросите по всички начини, по които не трябва да се разрешават. Не този е пътят. Засега разбираме човешкия живот като страдание и радост. Повече от това не можем да разберем. Ние не можем да разберем живота. Даже да влезем в най-висшия живот, ние не можем да разберем живота, който е тук на земята. Можем само отчасти да знаем, но цялостния живот, такъв какъвто е, не можем да го разберем. Само като светлина и тъмнина можем да го разбираме. Един ден ще имаш една светла мисъл, вторият ден ще имаш една тъмна мисъл и тогава животът донякъде е по-определен. Но не онзи живот, за който ние говорим - живот на блаженство. Казваме, че трябва да обичаме. Това няма да стане по човешки, нито по ангелски ще стане. Всички трябва да влезем в Божествения живот. Любовта е възможна само в Божествения живот, или Любовта е възможна само когато живеем в Бога. Извън Бога никаква любов не съществува, не може да се прояви.. Какво правим ние сега? Аз бих предпочел да плача когато някой се ражда. Вземам плача в добрия смисъл. Плачът значи, да поля със своите сълзи това живо дърво, да расте и да му кажа: Господ живот и здраве да ти дава. Какво ще плача, какво ще поливам умрелия? Нека върви откъдето е дошъл. Защо трябва да се занимавам с умрелите?

Христос казва: "Оставете умрелите да погребват своите умрели." Ние хората на съвременния век трябва да имаме друга култура, да сме готови да посрещнем онези, които се раждат, да ги повикаме на обяд, отколкото да изпращаме онези, които си заминават с черни тела или с красиви грехи. Христос се явява на своите ученици и казва: Новото учение на вас оставям. Като дойде Христос, ще изгори земята. Ако хората живеят добре, няма да ги изгори, ако хората вярват по досегашния начин, земята ще изгори и нищо няма да остане от нея. Учените казват, че цяла Европа и всички ние отиваме към екватора. Движим се, напушаме северния полюс. Знаете ли каква катастрофа ни чака? Няма да ви кажа. Защо да се плашите отсега? Но ще ви утеша. Всеки един от вас ще има по 100 хиляди английски лири когато това движение дойде до крайния предел.

Сега искам в ума ви да остане една единствена мисъл, която може да бъде динамическа и полезна за вас: всички да бъдете чисти извори, да блика живот от вас. Като ви гледам пред себе си, виждам че някои от вас са сухи извори. Желая всички да станете извори, които бликат. Около вас да има зелени поляни, птички, дървета. Желая на всички вас да влезете в новия живот, да почнете щедро да давате. Питаме: Възможно ли е? Всичко е възможно. Трябва да изменимте вашия начин на мислене. След като се измени вашата мисъл, ще се измени и течението на вашите чувства, ще се измени и ходът на вашите постъпки. Аз, например, не поддържам да бъдем добри. Не съм за това. Казвате: Той е много добър. Аз поддържам добрите постъпки. В дадения момент можем да постъпим добре. Аз поддържам доброто. Казвам за някого: Отличен художник, свършил в Америка, но не считам това за художество. За мене художеството е когато рисувам една картина, тя да радва мен самия.

В този случай картината показва художество. На моята картина да се радват и други хора, да се радвам и аз. Всеки ден да рисувам все по-хубаво и по-хубаво. Казвате: Той е даровит човек, може да рисува. Какво рисува? - Нищо не е нарисувал. Ако в себе си не можете да създадете един добър живот, какъв художник сте? Художество ли е като дойде Христос и нарисува своите картини, вие да ги копирате? Благодарим за такова изкуство. Всеки едни от вас трябва да нарисува една картина, тя да бъде оригинал, но да копирате и да си сложите името отдолу, че вие сте я нарисували, това е лъжа.

Сега, центърът да бъде нашият живот, както Христовият живот. Това е закон на разнообразие. С какво се е отличавал Христос? Той не е търсил положението на богатите хора. Той проповядваше но нямаше легло. Вечер прекарваше в молитва, по няколко часа се молеше и при някое дърво лежеше на земята. Нямаше юрган и меки постелки. Рядко се случваше някой приятел да го покани да си отпочине на удобно място - повече на твърдата земя спеше. Сега вие, неговите последователи, ако нямате легло и юрган, не сте блажени. Аз не искам да ви коря, но казвам: Ако вие постъпвате толкова добре, но същевременно имате всички удобства, по-добри хора от вас няма. Вие постъпвате добре и щом сте задоволен, по-добри хора от вас няма.

Сега казвам: Бъдете достойни за юрганите си. Бъдете достойни за леглата си, за чаршафите, обувката, шапките, за всички дрехи, които носите. Бъдете достойни за тях.

Беседа, държана от Учителя
на 16 юли 1933 г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев.

НЕ СЕ СРАВНЯВАЙ С НЕЯ

Ще прочета 3-та глава от Притчите. Ще взема част от 15-ти стих: “Не се сравнявай с нея.”

Има един неустановен ред на нещата в света. Има една природна установеност. Неустановеното е реалността, а установеното, това е преходното. Ще кажете: Как така? Ние имаме един установен ред. Но той не е преходен. А това, което не е установено, което очакваме, то е идеал за нас. Непостигнатото радва човека. Винаги при едно постижение, ние изгубваме вътрешния смисъл. Това показва, че ние сме дошли до съприкосновение с една реалност, която е извън нас. Има друго отношение. “Не се сравнявай с нея” - с Мъдростта. Думата мъдрост е неразбрана. Резултата от Мъдростта, това е светлината. Резултатите на светлината, това са правите постъпки в света. Правите постъпки, това е организиране на живота. Животът не може да се развива правилно, ако няма светлина. Красотата на живота седи в светлината. Ако навсякъде царуваше тъмнина, какво щеше да ви радва? Ако в дома нямаше нито една искрица светлина, ако

вие бяхте в един абсолютен мрак, питам тогава: Какво щеше да ви радва? Има едно знание, което е близо до хората. То не е в това, в което вие вярвате, не е в това, което желаете. Не е и в това, което сте постигнали, нито в това, което ще постигнете. Сега онези, които не разбират този език, ще се обезсърчат. Кое е най-красивото нещо в света? Светлината, която е неуловима. Може ли да хванете светлината? Красотата е в това, че не може да я уловите. Това, което не може да се улови, то ни радва. Колкото нещата са по-неуловими, толкова са по-преходни. Животът уловим ли е? Щастието уловимо ли е? Любовта, за която хората говорят, уловима ли е? Не е. Противоречието е в това, че ние искаме да направим света установен. Ние искаме да хванем любовта и да я поставим в известни закони. Законите не са валидни - нито за живота, нито за Любовта, нито за разумността. Животът е сам за себе си закон. Разумността е сама за себе си закон. Любовта също е сама за себе си закон. Сега вие може да мислите, че тези работи са неразбрани, но в разбирането има нещо по-друго. Да разбирате, че сте черен и да си останете черен, това не е разбиране, това е страдание. Да разбирате, че сте добри и да не можете да приложите своята доброта, това е страдание. Казвате: Човек може да бъде добър и пак да страда. Човек може да страда и когато е добър и когато е лош. Той е лош и страда, че не може да намери някого, на когото да направи пакост, да го обере. Той е добър и страда, понеже не може да намери някого да му направи добро. Ще ви приведа едно доказателство, близо до истината. Една майка-кърмачка има много мляко и иска да намери дете, на което да даде това благо. Понеже няма на кого да го даде, тя се мъчи. Има едно силно желание, иска да даде на някого живот, а няма на кого, няма дете. Трябва да намери някой,

комуто това мляко да е нужно. Тогава се появява едно противоречие в живота, което произтича от факта, че ти имаш някакво желание, а няма къде да го приложиш и страдаш. Добро или лошо желание имаш, но все страдаш. В този смисъл аз няма да говоря за лошите желания, понеже вие сте специалисти в тази философия, аз трябва да се уча от вас. За лошото аз нямам думата, понеже не съм авторитет. За доброто съм авторитет. Злото е една наука в света. Виждаш някой човек накичен с ред ордени и награди, затова че се е бил за отечеството, побеждавал, разрушавал градове, избивал хора. Това се счита за геройство. Ако човек убие някого в обикновения живот, съдията ще го смята за престъпник и ще го осъди. това са порядки в живота. От тяхно гледище тези порядки са прави, но разгледани от Божествено гледище, не са прави. Бог е създал всички хора да живеят. каква нужда има да ги бесим? Не се спирам върху въпроса защо бесим хората, но питам: Ако Бог е единственото съвършено Същество и това Същество е създало всички хора, каква нужда има да ги бесим? Аз няма да отговоря, но само задавам въпроса. Сега някой ще каже, че редът го изисква. Може редът да изисква това, но как е възможно да коригираме постъпките на това Същество? Щом бесим хората, трябва да признаем, че тези хора не са направени по образ и подобие на Бога. И всички хора, които не са направени по Бога, трябва да ги избегим, нищо повече. Но трябва да определим, кои са направени от Бога и кои не са направени от Бога. Турците, например, имат обичай като бесят някого и въжето се скъса, да казват три пъти: Този човек е праведен, не можем да го бесим. Обаче, християните след като се скъса въжето, казват: Въжето е виновно. И на другия ден могат да го обесят, щом намерят поздрав и дебело въже. Въпросът не е в бесенето. Как

ще обясните антагонизма, който съществува между хората? Ако всички хора са създадени от Бога, как е възможно да съществува такова голямо противоречие? В Библията се казва, че жената излязла от човека, а човекът излязъл от Бога. Как е възможно това, което е излязло от Бога, да бъде в противоречие с Бога? Как е възможно това, което е излязло от човека, да бъде в противоречие с него? Как ще го обясните? Ще направя едно сравнение, ще дам една малка светлина, откъде се ражда противоречието. Във всяко противоречие има тъмнина, има замесено нещо материално. Няма противоречие в света, в което да не е замесена каквато и да е видима форма. Не може да съществува противоречие, омраза или безверие, или каквато и да е друга слабост в човека, ако няма замесен някой веществен предмет. Ти имаш приятел, който е беден. Той те посреща в дома си и оставя къщата на твое разположение. Той е радостен, че те е видял, че сте приятели, но забогатее ли, напълни ли се касата му със злато, веднага я заключва, ако отидеш. Ще те остави в дома си, но след като се върне ще провери да не би да си взел нещо. Ще те погледне недоверчиво от главата до петите. Даже, ако имаше мярка, би те претеглил, така както англичаните правят. Когато прашат свой представител да провери съкровището в специалните помещения, те го претеглят до грам преди да влезе, а когато излиза от съкровищницата отново го теглят. Практично и съобразно с Библията. "Претеглен си и си намерен недостатъчен" - липсва ти нещо. Следователно, всяка неестествена мисъл, която може да се вмъкне в твоя ум, всяко неестествено желание, което може да се вмъкне в твоето сърце, всяка неестествена постъпка, която може да се вмъкне в твоята воля, ще предизвикат противоречие, или в първото поколение, или във второто, или в третото,

а може би и след 25 поколения. Всяко едно противоречие трябва да се ликвидира в четвъртото поколение. Природата не оставя противоречията да съществуват дълго време. Оставя ги най-много от четвъртото до деветото поколение. От деветото нататък повече не може да ги остави.

Всички противоречия, които хората имат в света, съществуват в този ред. Има нещо, което хората са вмъкнали. Всички желаят повече отколкото им трябва. Богатият иска да стане по-богат. Ученият иска да стане по-учен. Силният иска да стане по-силен. Красивият иска да стане по-красив и т.н. Но красотата носи със себе си известни отговорности. Силата носи със себе си известни отговорности. Богатството - също. Силата, богатството, красотата са един товар. Те носят отговорности.

Ние казваме, че миналите поколения са работили за нас. Работили са за нас, но наред с хубавите работи са оставили и толкова лоши! Миналите поколения са оставили един малък кредит и такъв голям дълг, че не зная още колко хиляди поколения трябва да го изплащат. Човечеството е така заборчняло, че е пред фалит с това минало наследство. Немислимо е хората от себе си да го изплатят. Индусите, които минават за духовен народ, са въвели теорията за кармата като велик закон. Това показва, че греховете на хората могат да се изплатят. Може, има разумни хора, които могат да изплатят дълга си, но изобщо, ако се постави законът, малко са хората, които могат да изплатят своите дългове. Как може да се оправи един беден човек, който е заборчнял с 10 милиона лева? Колко живота му трябва да да изплати тези 10 милиона? Дори ако плаща на месец по три хиляди лева, ще изплати 36 хиляди лева за една година, а за 10 години може да направите сметка. Може да пресметнете за

колко години ще изплати това, което дължи, като имате предвид, че половината ще употреби за себе си, а с другата половина ще изплаща дълга си. Това е при един установен ред. Той трябва да е сигурен, че ще го държат на служба 30-40 години и след това ще го уволнят. Питам тогава: Откъде ще има доход? Вие казвате: Нали ще има пенсия? Но ако дойдат критични времена и пенсията едва стига за хляба? Най-после, защо считате пенсията за осигуряване? Пенсиите не са закон в природата. Кой е пенсионира хората? Всички хора са кредитирани. Всеки един човек носи кредит в себе си. Материалистите казват: Цялото щастие на човека е в неговото тяло. Говорите за ума си, а не знаете къде е. Говорите за сърцето си, но какво знаете за сърцето? Онова сърце, за което говоря, не го знаете. Говоря за душата, но къде е тя? - Научно не е доказано. Говоря за духа, но и това понятие е някъде отвън. Ако е въпрос за тялото, вие го виждате. Цялото благо на човека е вложено в неговото тяло. Доброто е вложено във вашите крака. Ако краката ви са здрави, вие сте добър. Ако ръцете ви са здрави, вие имате вяра и справедливост. Ако не ви боли главата, имате любов, вие сте човек на любовта. Какво отношение имат надеждата, вярата, любовта към човешкия живот? Надявайте се на краката, понеже краката ще ви заведат до целта. Животните ходят на четири крака, но не разбират. Човек ходи на два крака, с надежда отива към своята цел. Краката може да ви доведат до целта, но трябва да вземе участие и вярата, да пипнете с ръцете си. Докато вие пипате с ръцете си, трябва да дойде законът на вашия ум, за да възприеме нещата в себе си. Главата трябва да ви помогне. Следователно, щом имате една мисъл, тя ще влезе във вашите ръце, ще слезе и във вашите крака. Умът ви ще мисли, ръцете ще правят, краката ще вървят и тогава работите

се постигат. Някои хора с главата работят, а с краката не работят. Нищо не се постига така. На някои хора нищо не се мърда. Има хора, които цял ден махат краката си и се чудят защо не могат да постигнат целта си. Главата, ръцете и краката ще движите едновременно и съизмерно. Например, като ходите, умът и ръцете не вървят, но дават само такт и направление.

Преди да тръгнеш, ръката казва: Хайде, ти върви напред. Главата контролира отгоре и всичко върви. Главата трябва да показва кой крак първо да се движи. Сега това е външната страна. Има тънкости за възпитанието на човека. Ако не можеш да извадиш своето добро от краката си, ти не си добър човек. Ако вечер си легнеш без да си движил краката си, ти не си добър човек. Нещо повече, ти си един престъпник. Тези крака са те слушали целия ден, а ти искаш да си легнеш без да им помогнеш, да ги измиеш, да ги помилваш, да им благодариш. Ти си господарят, а те са слугите. И ти ще ги измиеш както Христос. Ще измиеш хубаво краката си преди лягане, те са двамата апостоли. Ще ги помилваш и ще кажеш: Господи, благодаря Ти за тия два крака, апостоли, които си ми дал." Те носят книгата на доброто. Ще ги помилваш и ще кажеш: Ще ме извините, че днес ви попресилих, но утре ще внимавам. И краката те извиняват. Тогава ще легнеш и ще спиш. Ако не измиеш краката си, ако не ги помилваш, цяла нощ ще блуждаеш, защото си престъпил закона на краката, закона на доброто. Сегашните хора, мъже и жени, искат краката им да се харесат на другите хора. Най-напред аз трябва да харесвам краката си, аз да им служа, а не другите да ги харесват. Някой казва: Чакай, да ти измия краката. Не, пазете се от това да ви мият краката. Не позволявайте теляци да ви мият краката. Понеже те ви мият, затова не проконсвате. Според мене, никакъв теляк не трябва да ви мие. Само в

детството майката може да бъде донякъде теляк. Но това е само за вас. Давам ви го като правило. Това не е за обикновените хора. Техният ум не е дошъл дотам. Питате: Тази работа как ще стане? За този, който е опитвал дали моите думи са верни или не, дали са думи, които съществуват в природата, за него това е правило. Мен не ме интересува дали си миете краката или не, но ви казвам какво трябва да правите. После, винаги когато си миеш краката, всичко сам трябва да си направиш, а не твоят слуга. Ти сам ще си донесеш водата, сам ще я стоплиш, ще кажеш: Тази работа е моя. Когато дойдеш до себе си, на никого няма да позволяваш да ти служи. Ако на някого са счупени или изкълчени краката, иди и му направи услуга, след като измиеш своите крака. На здрав човек никога не прави услуга. Какво трябва да се направи на здравия човек? Нагости го. Аз мога да ви похваля затова, че сумрин всички си миете лицето и ръцете. Като си миете ръцете, мислете си, че това е оня велик закон на вярата. Законът на вярата е пътят, по който може да се постигне любовта. Помнете, че не може да бъдете щастлив човек в света, ако не си миете ръцете. Сега вие схващате буквално. И евреите постоянно се мият, но това е миене по буква. Ще миете ръцете си с мисълта, че те са символ на правдата, че са извор. След като ги измиете, трябва да си спомните дали сте направили някаква неправда, прав ли сте във всичките си постъпки. Ще кажете: Тук съм прав, там не съм прав. Ще се явите пред лицето на Бога и ще кажете всичко. Как ще се явите пред Него? Аз не искам да ви направя праведни хора, но всеки човек в даден случай може да бъде прав или крив. Средно състояние няма. Или, другояче казано: Вие не сте изпълнили волята Божия. Бог ви е дал живота даром, оказал ви е голямо доверие, а вие се обленявате в света, не сте в състояние да направите

една малка работа заради Него. Гледам в София толкова много къщи пълни с хора, но колко от тези богати или сиромаси вършат волята Божия? Има тук-там хора между сиромасите, които вършат Божията воля. Всяка вдовица седи и чака някой да ѝ донесе чувал с брашно, но ако тази вдовица е здрава и може да работи, защо сама да не отиде и да си донесе чувала?

Сега какво разбрахте? Това, което досега ви говорех, се отнася до човешкия порядък. Той е установен ред на нещата. Щом съществува един порядък, който не прилича на нашия, той е друг, Божествен порядък. В този порядък всичко е уредено в абсолютен ред.

Ако вие се обърнете към Бога в себе си, а трябва да се обърнете, вашите работи ще се уредят, но не по вашето, както вие мислите. Да кажем, че имате дъщеря, която искате да се ожени за княжески син. Това не е определено от Бога. За нея е определено да се ожени за един овчар. Вие очаквате княжески син, но в къщата ви идва овчар. Изпъждате го. Идва втори, трети, четвърти и най-после дъщеря ви остава неомъжена. Вие казвате: Не стана това, което ние мислехме.

Какво ще придобие вашата дъщеря като се ожени за княжески син? Вие искате вашата дъщеря да живее охолан живот, да има десетина слуги, които да ѝ служат. Има приказка за един царски син, който се оженил за красива циганка. Тя имала наследствена черта да проси, затова сложила в една стая десет купчинки с брашно. Циганката взела дисаги и започнала да проси от купчинка на купчинка и да слага в торбата. Обиколила всички купчинки с брашно и с него омесила хляб. Той ѝ бил сладък. Като се върнал царският син видял брашното в стаята и се чудил откъде е дошло. Ако дойде Господ, ще намери и във вашите стаи много брашно. Така сте се изпоцапали в умовете, в сърцата, че Той се чуди, откъде е дошло всичко това. Циганията

върви с хората. Аз ви изнасям една истина. В човека има две състояния. Пита ви някой: Ти обичаш ли ме? Какво трябва да му кажете? - Кой си ти? С този въпрос трябва да се обърнете към него. Той пак казва: Ти не ме обичаш. Аз вадя заключение: Той е ти, това е едно. Той не ме обича. Той говори за себе си. Какво може да говори той за мене? Никой не знае по-добре от мене дали обичам или не. Никой не може да влезе във вашето сърце да знае дали вие го обичате или не. За да обичате някого, той трябва да има нужда от вашата помощ. Любовта се явява като нещо най-необходимо в света. Тя не е едно задоволство в хората. Това е необходимото, същественото, реалното, без което не можем. Следователно, кого трябва да обичаме? Умира един човек, никой не може да му помогне. Може да го обичате но не можете да му помогнете. Той е богат. Няма какво да го обичате. Други хора чакат вашата обич. Той като започне да умира, тогава ще започнете да го обичате. Някой пита: Ти обичаш ли ме? Ще кажете така: Аз ще почна да те обичам когато си на умиране, като осиромашееш и нямаш пет пари в кесията си. Когато около тебе няма никой, тогава ще те обичам. Сега жена ти, дъщеря ти, синът ти те обичат. Няма какво да те питаш, обичам ли те или не. Каква нужда имаш от моята любов? Твоят син изразява моята любов. Твоята дъщеря изразява моята любов, твоите приятели изразяват моята любов. Аз съм вътре в твоите приятели. Каква нужда има и аз да те обичам. Сега вие се възмущавате когато се говори така. Смущават ви две неща: Да не се урони вашият престиж когато се говори за любовта. Когато се говори истината, престижът на човека никога не се уронва. В анализите на човешката история няма случай да се е уронил престижът на човек, който прилага любовта и защитава истината. Истината няма предвид да

урони престижа. Истината има предвид да повдигне престижа на всеки. Любовта няма предвид да вземе нещо от някого, тя има предвид да даде светлина. Това е положителното в живота. Това е положителното в света. Когато се говори за истината, вие трябва да престанете да съществувате като хора. Какво разбирате вие, ако кажа на един вол така: Ти трябва да престанеш да съществуващ като вол. Какво значи? Нещастие ли е това за вола? - Не. Казвам: Ти трябва да станеш човек. - Как да си напусна рогата, какво е това безобразие? Човек също трябва да се откаже от досегашната си форма и от досегашните си разбирания, за да стане нещо повече. Сегашните разбирания в света не са ли нещастие за човечеството? В природата съществува закон на едно постоянно противоречие. Цялото сегашно съществуване е потопено в едно такова противоречие, каквото досега не е съществувало. Колкото за земята, по някой път вие опитвате това голямо противоречие. То не ви е непознато. Ако ви опишат цялото нещастие, което съществува на земята, вие не бихте издържали само на описанието. Ако ви представят на филм противоречията, ще ви настръхнат косите от ужас. Ако Провидението ви отвори очите да видите какво мислят и чувстват вашите приятели за вас, не зная колко души в света биха останали да се обичат? В сравнение с това, щастие то е много малко. Тогава какъв е изходният път, какво трябва да се направи? Никакви външни закони, никакъв външен ред не могат да уредят живота. Той си съществува. Защото нито редът и порядъкът в природата, нито Божията Любов, нито светлината, нито мъдростта, нито истината, които съществуват в природата, в която и ние сме поставени, са в състояние засега да ни избавят от това голямо противоречие. Защо? - Защото нашият извър не е извор на

истината. Вие говорите за истината, но истината е само за вас. Вие говорите за свободата, но само за собствената свобода. Под думата свобода се разбира Истината. Тя носи свобода за всички същества едновременно. Като говоря за свобода, не подразбирам само за едно същество, а за всяко едно същество. Тези същества сега са се умножили толкова много, че това е един неестествен ред на нещата. Много от животните са се размножили също повече отколкото трябва. И на земята има повече хора отколкото трябва. Цитира се един стих: "Множете се и плодете си." Но множенето и плодене подразбира това да става според онези вътрешни възможности, които са дадени за един щастлив живот. Плодете се и множете се в реда на щастieto и благоto. Да се плодят хората, но те трябва да бъдат щастливи, умни, богати, а така както е сега, това не е в естествения ред на нещата. Сега правят изчисления колко милиарда души живеят на земята. Не само хората на земята трябва да живеят, има и друго разбиране, едно вътрешно разбиране. Може да дойдете до положението да усещате един застой. Вие остарявате и не знаете как да се подмладите, вие осиромашавате и не знаете как да забогатееете. Вие оглунявате и не знаете как да добиете знанието. Усещате нещо, което постоянно ви подронва. До известно време човек расте в сила и мощ. След 60, след 80 години какво очаквате вие? Вие очаквате и най-после ставате като онзи стария човек, който е вече на умиране и мисли само за ядене. Казвам: Днес десет яденета ще дадат. Аз не бих му дал нищо. Той е в края на живота. Ако аз бях на мястото на този стар човек, щях да остана гладен. Казвам: Ти трябва да постиш, досега си ял много, сега погладувай. Когато дойде духът на противоречието, каза на Христос: "Ако си Син Божий, направи тия камъни на хляб."

Христос отговори: “Не само с хляб ще живее човек, но с всяко живо Слово, което излиза от Бога.” Като дойде старият човек, казва: “Искам печена кокошка.” Той е богат. По-добре е той да пости, а да изпрати 3 чувала брашно на една вдовица, на друга 5 чувала. Като му дойде наум нещо за ядене, вместо да го изяде, да го праща на бедни вдовици. Вие казвате: Нека си отяде този човек, утре ще умре. Този старец да умре, той е ял. Аз не искам да говоря повече, само ще кажа, че неговият път е затворен, запушен. Вие знаете какво значи това. Това е като историята за един много богат турчин, който като умрял, отишъл в онзи свят. Там Мохамед го разхождал израя. Турчинът разглеждал всичко и видял, че навсякъде текат различни чешми. Дошъл до една чешмичка, която едва сълзяла. Попитал: Каква е тази чешма, едва капе? Мохамед отговорил: Това е твоята чешма. Турчинът взел да я мушка, опитвал се да я отпуши, дано тръгне. Но като мушкал с пръчката, запушил чешмата съвсем. Понякога и вие искате така да оправите работите. По този начин работата не се оправя. За да се разбере тази философия, трябва едно училище с предметно учение. Да се говори само теоретически, това е старият път. Понякога трябва да насилиш човека, за да се научи как могат да се постигнат някои работи. Един учител, един много добър педагог завежда учениците си при една река и им казва: Прескочете я. Те отговарят: Ще паднем. Води ги тук, води ги там, но децата никъде не могат да я прескочат. Тогава учителят минава от другата страна на реката и кара друг човек да дойде и да ги подгони с прът. Човекът хваща едно дете, натупва го и то прескача, натупва друго и то прескача. Така всички деца минават от другата страна на реката. Децата се намокрят, но минават реката. Учителят не се намокря. Казва им: Децата, как така можахте да минете?

- Онзи човек с голямата пръчка не е като вас, а удря. Учителят казва: Той и мене подгони така и аз прескочих, само че не му позволих да ме удари, не дочаках да ме удари. Аз прескочих, а вие сте го чакали. Пръчката е виновна учениците да влязат в реката. Така учениците се научават да не чакат пръта, понеже ще се намокрят. Трябва да прескочат реката като учителя си. Когато дойде някаква възможност отвън да се разреши някакъв въпрос в живота ви, не трябва да чакате той да се разреши по закона на насилието. Ние казваме, че трябва да има един закон. Щом дойде законът, тогава всичко може. Мъдростта означава, че имаме всички онези условия, при които можем да създадем един щастлив живот. Това е философията на живота, да намерим онези пътища, по които можем да бъдем щастливи. Това е целта. Човек не само да израсне, но да развие своя ум, своето сърце, своята воля, своята душа, своя дух, да подобри своето тяло, своето обществено положение, да стане толкова богат, че да не живее само на земята, но да направи едно пътешествие извън земята. Това са далечни задачи. Но задачи, които изискват нашето съществуване. А ние с какво се задоволяваме? Някой стане чиновник, задоволява се да служи 20-30 години, пенсионира се, след време го погребват. Той може да бъде проповедник. Ще проповядва, ще тълкува учението на Христа и ще умре. Смъртта за нас не е цел. Няма какво да се говори за смъртта. Няма какво да се говори за злото. Любовта е цел. Мъдростта е цел. Истината е цел. Доброто в света е цел. Това е онази истинска наука и когато човек дойде до нея трябва да мисли, той трябва да остане сам. Именно сам да погледне онези същества, неговите братя, които са минали преди него. От тях той трябва да се учи как са минали по този път и какво са направили, как са живели. Той трябва да живее по същия начин. В

този смисъл казвам: Има една хубава страна на живота, за която хората не са проповядвали. Досега всички са проповядвали, че пътят е тесен. Това е така, пътят е тесен за невежите, пътят е тесен за слабите, труден е този път. Но за онези, които знаят, този път е път на най-голямото щастие. Нешастие е щом се вземат в буквалния смисъл думите на Христа. Христос искаше да изведе хората от крайния материален свят. Евреите бяха крайни материалисти. Затова Той трябваше да им проповядва да се отрекат от богатството. Христос казва на богатия: "Иди, продай имането си и ела и ме последвай. Раздай го на сиромасите." Богатството е загнездено в еврейския ум. Евреите казват: Без пари не мога да живея в света. Ако ти си човек с развито ясновидство и знаеш къде в земята са заровени всички богатства и скъпоценни камъни, злато, ще бъдеш ли беден тогава? После, ако знаеш къде на земята се намират изворите на еликсира, или изворите на живота, ще бъдеш ли стар? Съществуват няколко извора, от които ако човек пие, ще се подмлади. Това нещо слонът го знае. Слонът, който е такъв невежа, знае този извор. Някой път той ходи там и близва по няколко капки от такъв извор. Вследствие на това слонът живее дълъг живот - 200 години. Някои дървета живеят по 2, 3, 4, 8 хиляди години. Съществуват такива извори на живота, но те са отворени само за разумните хора. Те имат нюх, знаят къде да ги търсят. Знаят, тъй както слонът знае къде са изворите, така и човек може да ги знае. Тези извори не са постоянни, те се движат в един определен кръг в земята, постоянно изменят своето място. Те не са на едно място. В средните векове всички алхимици, които са търсили жизнения еликсир, са знаели, че той съществува. Даже един европейски учен разказвал в своята книга, как го завели в Хималаите в една пещера. Там го довели до

един от тези извори и му казали: Ти може да пиеш от тази вода и ще се подмладиш. сега аз ви говоря за неща, които са непостижими за вас. Например, този учен е бил заведен, но колко от вас могат да бъдат заведени? Кой българин е бил отвеждан в някоя пещера, където извира такъв извор? Това не е изключителен извор само за Индия. И в България има такива извори, но не сме ги видели. Казвам, че на земята има доста такива извори. Раят беше място на такъв извор. На мястото където беше създаден човекът, имаше такъв извор и след като го изпъдиха, поставиха един ангел да пази извора. Когато Христос дойде при кладенеца и дойде самарянката, Той ѝ каза: "Ако би знаела кой е Онзи, Който ти иска вода, Той би ти дал жива вода и би ти показал, къде се намира тази вода, за да не ожадняваш никога." Казвам: Има едно състояние, има известни дни, има известни места на земята и ако човек знае как да се постави, той ще добие едно благо. Мойсей като паса овцете 40 години, най-после се намери в Свещеното място, видя къпината да гори и чу глас, който му каза: "Изуи обувката си, понеже мястото, на което стоиш, е свято." Мойсей се намираше при един жив извор и това място беше свещено. При всяко свещено място има един извор. Тогава Мойсей научи това изкуство и като придоби сила, можа да се върне в Египет и да направи всички чудеса. Той беше посветен. Той седя в храмовете на Египет и там научи всички посвещения. Постара се да освободи евреите и най-после ги изведе от Египет. Египетските закони бяха строги и за да не го накажат, когато направи убийството, той избяга. Мойсей живя 40 години в пустинята, научи истинския път, как човек може да се освободи. Ако вие нямате знанието на Мойсей, как ще се освободите от всички несгоди, в които се намирате? Вие искате някой да ви освободи отвън. Даже,

ако някой дойде отвън. вие трябва да му вярвате. Да допуснем, че дойде ангел, както при Захария. Той му каза: Ти ще си родиш син. Захарий се поколеба. Даже да дойде един ангел. вие може да се усъмните. След като замине ангелът, ще започнете да се съмнявате. Щом се съмнявате, вие ще изгубите. Сегашните хора са силни в своето съмнение. Казвате: Може да е заблуда. Питам: Кое е вярно в света? Имаш мъж, но той умира. Къде отива? Имаш син, но той умира. Къде отива? Заровят го, търсиш го. После търсиш сина си при Бога. Казваш, че бил в рая. Не знаеш къде е в действителност.

Така както схващаме нещата, ние се намираме в противоположната страна на живота. Идва един индус с една кошница, носи голямо въже. След това изважда въжето от кошницата и го хвърля във въздуха, на голяма височина. Въжето остава горе. От кошницата изважда един свой пътник, хубаво младо момче. Казва му: "Дръж се за въжето." То се качва горе. После му казва: "Слез долу." Момчето отговаря: "Няма да сляза." Индусът му казва: "Слез, че ще те убия." Детето не слиза. Той взема нож, качва се високо по въжето, че се изгубва от погледа на зрителите. По едно време потича кръв по въжето. Индусът слиза, носи главата на детето, слага я в кошницата. След малко по въжето слиза тялото на детето. Публиката иска да заведе индуса в участъка. Той казва: "Чакайте, аз ще го съживя!" Не се минава много време и той изважда от кошницата детето здраво. Какво ще кажете за това? Може да е илюзия, а може и да е реалност. Такива неща има в преданията за светиите. Един светия от православната църква яздил на кон, а слугата му яздил на магаре. Дошли техни врагове и отсекли главата на магарето. Слугата казал: "Господарю, отсякоха главата на магарето." Светията казал: "Сложи главата на тялото му и да вървим." След малко слугата пак казал:

“Господарю, отсякоха главата на коня.” Светията казал: “Сложи главата му и да вървим.” Но в бързината слугата поставил конската глава на магарето, а магарешката на коня. Те продължили пътя си. Светията бил на кон с магарешка глава, а слугата на магаре с конска глава. Питат ги: Какво е това? Светията отговорил: “Господ не ги направи така, но моят слуга им размени главите.” Хората се чудели, как без Господа е могъл да размести главите. Често и ние разместяваме главите на разумните работи. конската глава слагаме на магарешката а магарешката глава слагаме на коня. Имаме противоречия, които ние наричаме наследствени и мислим, че реалността е онзи слуга, който е поставил главите не на място. Той е сложил една магарешка глава на коня. Сложил виното на мястото на водата. В тебе се заражда жажда и ти вместо вода пиеш вино. Затова трябва да знаеш, че неследствените неща са строго определени. Кръчмарят, който отваря бъчвите, пише колко пиеш. При реалните неща никой не трябва да смята. Щом идеш при една чешма може свободно да пиеш, колкото искаш, но като идеш при кръчмаря, винаги ще има тефтер. Това, което пиеш, непременно трябва да го платиш. Страданията не са нищо друго, освен че си пил в кръчмата. Всяко страдание е плащане на неща, които ти си направил. Дали си ти, или друг, е все едно. Тогава се намирате в едно противоречие. То прилича на анекдота за онзи българин, овчар, който бил в църквата и чул свещеникът да разправя как евреите разпънали Христос. Овчарят казал: “Аз ще им дам да разберат.” Срещнал един евреин, намушкал го, повалил го на земята. - Но това е било преди 2000 години. Овчарят отговорил: “Тогава ако бях, щях да го намеря и да го претрепя. Но сега го намерих, сега ще го набия.” Така не се разсъждава. Нима днес Христос не е разпънат? Нима истината днес не е разпъната? Днес има хиляди хора, хиляди жени, млади момичета, слуги разпънати. Днес плачем, че евреите разпънаха Христос на кръста. А хилядите

хора, които сега ги разпъват? Казвате: Това е в реда на нещата. То е все същият закон. Христос е в тези хора. Неговият Дух пак се разпъва. Ние казваме: Светът ще се оправя. Как ще се оправя? Има само един начин. Не оставяйте хората да ви разпъват. Сами разпъвайте себе си, нищо повече. Докога ще чакаме хората да ни разпъват? Не оставяйте хората да ви съдят. Няма какво да ви съдят. Всеки сам трябва да се съди и да решава. Силата на човека седи в това. Ако вие погледнете в Битието, ще видите, че нашата земя е една от най-изостаналите в културно отношение. По другите слънчеви системи има много напреднали земи. Ако се пренесете в друга слънчева система, например на Сириус, ще видите, че там живеят много добре. Старите народи, по-точно асирийците, които разбираха тази древна наука, сложиха на страната си името Асирия. Това значи хора, които искат да живеят според културата на Сириус. Там има отличен живот. И там има земя като нашата, съществува една висока култура и няма помен от престъпленията, които се вършат на земята. Тези хора не очакват други да ги оправят. Ако не слушаме Бог, Който действа в нас, кой ще ни оправя? Не очаквайте отвън някой да ви оправя. На вас, които живеете в Бога, Той трябва да ви бъде образец за онези добродетели и красота, с които Той живее. Вие казвате: Както Христос е учил. Христос не е дал никакво правило. Той е казал: "Обичайте се един друг." Той не е предписал начин как да се обичаме. В християнството нямаме всички правила как трябва да се живее добре. Според християнската етика, какви трябва да бъдат отношенията на мъжете към жените? Какви трябва да бъдат отношенията на синовете към дъщерите? Мойсей казва: "Почитай баща си и майка си." Много общо е казано. В какво отношение? После казва на бащите: "Не раздразнявайте чадата си." А на децата казва: "Покорявайте се." Какво трябва да се разбира под думата "покорство"? В израза "не раздразнявайте" трябва да разбираме нещата стро-

го научно. Според този закон трябва да се знае кога едно дете трябва да се роди. То трябва да се роди точно навреме, когато е определено от Бога, а не както сега се раждат безразборно. Така се раждат само престъпните хора. В света е определено кога трябва да се роди всеки свят човек. Така роден, той може да върви по пътя. Сега, ако вие сте неродени, наново може да се родите. Не е голямо нещастие, че баща ви не ви е родил както трябва. Вие може да се родите изново. Има начин пак да се родите. Но да се родите точно навреме. По начина, по който говоря, хората не могат да се поправят, ако нямат онова същественото вътре в себе си. Ние разбираме само временните прояви, които носят нещастие. Да бъде човек богат, но не с богатство, което ще изчезне. Да бъде здрав, но да има здраве, което няма да изчезне след няколко години. Ние нямаме същественото вътре в нас. Кое е същественото в света? Същественото е онази идея, в която всички можем да живеем.

Радостта на един да бъде радост на всички. И радостта на всички да бъде радост на един. Така трябва да бъде в едно общество. Сега се събират двама, трима, обичат се и искат да прокопсат. Това не може да бъде. Те не могат да бъдат щастливи. При сегашното семейство двама се обичат. Момата пристане на момъка, заминат някъде и искат да бъдат щастливи. Когато една мома се жени за един момък, не само момъка трябва да я обича, но трябва да я обичат майка му, баща му, сестра му, чичо му, вуйчо му, всички роднини до девето поколение трябва да я обичат. Всички съседи трябва да я обичат. Това се отнася и за момъка. От страна на момата всички трябва да го обичат, тогава могат да живеят добре. Сега двамата ще се отдалечат и на какво ще заприличат? Ще ви дам един пример, колко ще бъдат щастливи. Преди няколко дни дойде при мене за съвет една млада мома. Преди 5 години тя пристанала на своя възлюбен и се оженила за него по любов. Но след 5 години животът с него ста-

нал непоносим. Повече един с друг те не могли да живеят. Сега тя идва при мен за съвет. Повечето хора търсят съвета ми от любопитство. Само питат, но си знаят своето. Искат да знаят дали ще бъде износно за тях да се разведат или да живеят заедно. Аз поддържам друго гледище, от друга страна поглеждам на въпроса. Казвам ѝ: Преди да ти отговоря, мен ме интересува един много важен въпрос. Кажу ми кое те накара да се ожениш за него? Коя беше основната черта, която намери в своя възлюбен? Тя казва: Беше млад и весел. Млад е, но за кого? Весел е, но за кого? Той не е за нея весел. Той е весел, но не е за тебе. Млад е, но не е за тебе млад. Той за себе си е млад и весел. Тогава аз ѝ казвам: Аз ще ти дам един съвет. Понеже си се оженила по любов, не го напушай. Иди при майка си за 4-5 месеца. Виж можеш ли да живееш без него, да не съжаляваш за нищо и да не мислиш за него. Ако можеш да поседиш така, после може по взаимно съгласие да се разделите. Но сега не бързайте да се разделяте. Питам: Сега защо не можете да живеете заедно? Тя казва: Много е упорит, своенравен, груб. Затворен е в себе си, само за себе си живее. Аз гледам какъв тип е тя - с кръгло лице, брадата ѝ показва, че има дълбоки чувства, веждите ѝ са тънки, вътрешно схваща живота. Тя разбира какъв трябва да бъде външния живот. Идеино схваща нещата. Тя иска да бъде разбрана, но тя не може да влезе в неговото положение. Казвам: От тебе зависи да се разбирате, от теб зависи наполовина. Ти трябва да го разбираш. Той е висока планина. От него често ще духат силни ветрове, урагани, ще слизат големи пороци, но ти няма да си правиш жилището близо до тях. Той е планина, не е виновен човекът. Ще има сняг, слънце ще пече, всички тези работи ще дойдат. След няколко месеца ела, ще ти дам втори съвет. И на вас казвам: Не стойте близо при тази планина. Тогава на другите рекох така: Човек само веднъж трябва да се жени. Щом е дошъл веднъж в тялото, оженил се е за плътта. Вторият път, това е вече вто-

ра женитба. В плътта вече си се оженил, защо търсиш друга женитба? Щом си роден на земята, ти вече си оженен. Сега търсиш втори път да се ожениш. Ти не разбираш закона. Смисълът не е в женитбата. Смисълът е в добрия живот, който трябва да се живее. Женитбата е на втори план в света. Щастие то не седи в правото. Ако ти не си верен на онзи велик закон, който е вложил всичко в тебе, как можеш да бъдеш щастлив? Човекът, за когото си се оженил, е нещастен, а и ти не си щастлив. Какво ще му дадеш? Казвам: Ние седим пред една голяма социална дилема в света. Вие не можете да живеете така както сте живели едно време. Немислимо е. С досегашното разбиране вече не можете да живеете. Има едно ново разбиране. Ако го внесете в себе си, животът ще придобие вътрешен смисъл. Сега някой ще каже, че с това, което говоря се нарушава съвременния строй. Най-напред съвременният строй няма основа. Вчера един военен искаше да докаже, че ние сме против военните. Не съм против военните, нека има армия, но войниците трябва да имат най-разумните, най-добрите командири. Ние сме за държавата, но държава, в която управляват най-добрите, най-разумните, най-силните хора. Искате устой. Ако вие градите една къща от 4-5 етажа и основите са слаби, гредите са тънки, какво ще стане с тази къща? Сложете хубави основи и греди, за да не се събори зданието. Какво противоречие може да има в това? За вашия живот сега трябва здрави основи и дебели греди. Всички други планове, които имате, ще градите по същия начин, както досега сте градили. Пишат ми от Бургас, че наскоро си заминал един приятел и баща му и майка му са неутешими. Преди известно време идва бащата при мене и беше недоволен от сина си. Синът му беше идеалист, имаше убеждение, а бащата недоволен, че не внасял нищо вкъщи. Казва: Ние очакваме малко пари от него, а той не може. Сега, когато синът си замина за другия свят те са неутешими, че умрял. На земята

беше недоволен от него, че не давал пари. Сега като замина синът, пак е недоволен. Какво трябва да правим? Радвайте се, че имате син и дали ви донесе пари или не, пак се радвайте. Радвайте се, че той има идея, има добро сърце и добър ум. радвайте се, че имате здрава и хубава дъщеря, макар да ходи със скъсани обуца. За какво ви са дъщеря или син, на които умът и сърцето са развалени, а са облечени хубаво? Сега хората казват за някого: Уредил си работата. Не. Новите хора, идеалистите трябва да работят. Често, като излезе от вас някоя идея, вие казвате: Тази идея е неприложима. Аз никога не съм прилагал нещо, което е неприложимо. Аз съм опитал, щом с нея може да се работи, приложима е. Казвам: Всичко в живота е постижимо. Постижимо е, но няма да влагате в ума си идеята да градите къща на 3-4 етажа. Когато се ожените, няма да мислите, че мъжът ви ще живее с вас 120 години. Радвайте се, че мъжът ви е жив, че е живъл една година. Радвайте се, че е заминал при Бога. Ако се върне от онзи свят, радвайте се. Ако замине за онзи свят, пак се радвайте. Ако ви се кара, радвайте му се. Ако ви милва, пак се радвайте. Ако ви дава нещо, радвайте се. Ако нищо не ви дава, пак се радвайте. Кой от вас говори право? Ние искаме хората да говорят само хубави работи. Това е така. Но онзи, който ви поправя стъпения крак, може ли да не ви причини болка? Аз не искам сега да насърчавам недъзите на хората, но трябва да се явят съвременните герои. Да се избегне една фалшива физиономия на хората. Мисля, да ви покажа една книга. В нея има една алхимическа физиогномия на набожните хора, отвън набожни, а отвътре материалисти. Един набожен човек не може да бъде просяк. Набожният човек пари назаем не взима. Набожният човек не се обижда. Набожният човек духом не пада. Набожният човек не плаче. Набожният човек в чужди работи не се меси. Джобът на набожния човек е пълен и където влезе, на всички помага. Той е набожен човек. Днешния религиозен човек е наполовина набожен, той се меси в

чуждите работи и оправя това, което в себе си не може да оправя.

Казвам: Във всички вас има една хубава страна. Аз виждам вашите лица. Има една хубава страна, в която вие не вярвате. Често ме питате: Ти какво мислиш за мене? Аз добър човек ли съм? Аз отговарям така: Аз ще ти задам един въпрос. Ти от Бога ли си направен или от хората? Той отговоря: Не зная. Казвам: И аз не зная. Вярвайте в доброто, което Бог е вложил във вашата душа. Не се сравнявайте с другите, нека хората бъдат подтик за вас. Не е необходимо детето да бъде като стария, да има брада. Нека остане дете, по-добре е. Ние имаме нужда повече от деца, отколкото от стари хора. Много малко нужда имаме от стари хора. Светът е пълен със стари хора. Ние имаме нужда от здрави хора. Светът е пълен с инвалиди. В света трябва да има здрави и млади хора. На един милион млади хора да има един стар, колкото за адет. На всички вас ви пожелавам да бъдете млади, здрави, не стари и хилави, да вярвате в онова, което Бог е вложил. Вие ще попитате, какво Бог е вложил във вас. В бъдеще ще ви кажа, какво Бог е вложил във вас. Ако след една година ме намерите, попитайте ме. Колкото души и да сте, попитайте ме, където и да ме намерите. Няма да се струпвате около мене всички, пак ще държа лекция, пак ще ви говоря. Общо ще ви говоря, но всеки ще ме намери и частно ще му кажа, малко гуми ще му кажа.

Хубавото, което мога да ви кажа, е: Вярвайте в онова, което Бог е вложил във вас. Вашето бъдеще е по-добро, отколкото сега си представяте.

Беседа, държана от Учителя
на 23 юли 1933 г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев.

КОЙТО НАПРАВИ НЕБЕТО И ЗЕМЯТА

Ще Ви прочета най-късия псалом - 134. Ще взема само последните четири думи "Който направи небето и земята".

Онзи, който е направил небето и земята и досега е неизвестен. Строго научен въпрос: Направена ли е вселената или тя вечно съществува? Две мнения съществуват: едните поддържат, че е направена, а другите, че е съществувала вечно. И едното и другото е вярно. Ще ви приведа един парадокс. Едно ядене е за предпочитане пред хиляди хубави обещания, които няма да се реализират. И хиляди обещания са за предпочитане пред едно ядене, което ще те отрови. Това е една постановка на човешката мисъл. Когато хората казват, че мислят, при известни условия може да мислят. Здравият човек мисли по един начин, болният мисли по друг начин. сиромашът мисли по едни начин, богатият мисли по друг начин. Ученият мисли по един начин, неукият мисли по друг начин. Добрият мисли по един начин, лошият мисли по друг начин. Всички хора при разни условия мислят различно. Мисълта на всеки човек съответства на неговото вътрешно състояние. Но трябва да се определи какво нещо е мисълта. Това, което хората наричат мисъл, то всъщност не е мисъл. Да близнеш само една капка вода, това не значи че си се запознал с водата. Можеш да усетиш силата на водата, която утолява твоята жажда. Ние говорим за човешката мисъл, без да сме опитали онзи ефект и онези процеси, които тя е в състояние да създаде.

Единствената творческа сила в света, която има най-голяма мощ, това е мисълта. Тя е външната страна на онова, което е неизменно в света. Целият външен материален свят е израз на една велика мисъл, която съществува над него. Кой ще ми каже, къде седи тази сила? Когато някой съвременен музикант напише някое произведение, откъде го е взел? Къде е било то преди това? Оркестърът свири и вие казвате: Свири отлично. Откъде дойде това съчетание на тоновете? Казвате: Той го е измислил. Не, той само съчетава отделните тонове.

Допуснете, че един българин, който нищо не разбира от музика, след като е бил в странство, се заема да организира българската музика според западното пееие. Той ли е измислил начина на хармонизирането? Не, той го е взел отнякъде. Българите казват, че имали песни. И те са ги взели отнякъде, от Индия, от Египет и други предшествващи народи. Според мене хората са изгубили първата музика, която съществуваше на земята. На земята имаше една велика музика, която изчезна. Сега едва ли е останало нещо. Сегашните хора не познават тази музика. Има едно деградирание на музиката. Мислим, че сме изследвали нещо. Ние едва започваме да изучаваме остатъците от музиката. Или другояче казано: Тази раса живее някъде на земята. Ако ме попитате къде живее, аз ще ви дам отговор. Ако ме пита нравката къде живее човека, аз бих ѝ казал: Където ти живееш. Една нравка няма понятие за човека, тя и не подозира неговото съществуване. Ако влезете в нравешкия свят, ще видите, че нравките са големи философи. Имат голяма тактика, може да се гордеят с едно изкуство, защото са го знаели преди хората да го знаят. Ако идете при пчелите, те също са знаели отдавна това изкуство, а хората сега започват да правят мед. Пчелите хиляди и хиляди години преди човека са знаели как да произвеждат мед. Каква гениалност имат пчелите, за да живеят 50-60 хиляди жители в един кошер с размери 40 на 50 сантиметра. Могат ли да се

съберат 50-60 хиляди души на такова място? И при това такава чистота, такъв порядък, поддържат еднаква топлина от 22 градуса. Нямам кухня, помии. Вие казвате: Това са пчели. Ние по отношение на чистотата не сме дошли до уровеня на чистота, която имат пчелите. В много отношения те са по-напред от нас. Сега искам да направя едно сравнение. Ние много сме се индивидуализирали и мислим, че сме единствените най-умни същества на земята. Единствените най-глупави същества на земята, това са хората. Вярно е, че са най-умни и най-глупави. Това, което хората вършат на земята, това животните не са го вършили никога. И глупавите растения даже не са го вършили. Дори водата, която е по-глупава, никога не е направила такива безобразия, каквито човекът е направил. Където мине водата ще направи пакост, ще направи и добро. А където мине човек, където стъпи кракът му, трева не никне. Това е малко преувеличено. Човек по някой път трябва да го намали.

Един американски проповедник обичал да преувеличава нещата. Малко хора се срещат, които говорят истината. Не че не иска да каже истината, но или ще преувеличи, или ще намали, но и в двата случая не отговаря на истината. Този проповедник обичал много да преувеличава, затова слушателите не му вярвали. И той бил недоволен. Имал един приятел на когото казвал: Когато ме видиш да преувеличавам, ще покажеш пръста си. Един ден като проповядвал, казал, че Самсон хванал 300 лисици, на опашките на които поставил свещи. Той запалил свещите и така подпалил нивите на филистимците. Проповедникът казал, че опашките на тези лисици били дълги по три метра. Тогава приятелят му показал пръста си. Тези опашки ми се виждат много дълги. Според друг автор те били дълги 2 метра и половина. Приятелят пак показал пръста си. Той ги намалил на 2 метра. Приятелят пак показал пръста си. Проповедникът стигнал до един метър, после до половин метър. Казал: Не намалявам повече.

Има една опитност в света, която повече не можем да смалим. Някой казва: Аз това не мога да го направя, аз така не мога да мисля. До известно време не можеш, но при известни условия, невъзможните неща стават възможни.

Наскоро съобщиха една случка в Южна Америка. Двама парализици лежали в болница и лекарите казвали, че болестта им е нелечима. Но един ден в стаята на двамата болни влиза една боа. Като я видели двамата парализици не се усетили как се намерили на улицата. Невъзможното за лекарите беше възможно за боата. Тази боа я преследвали и тя се скрила при тях. Те казали: Благодарение на тази змия, която ни изплаши, ние оздравяхме. Но само това не обяснява нещата.

“Онзи, Който създал небето и земята.” Под думата небе всякога трябва да разбирате великото, мощното, разумното в света, върху което се гради всичко хубаво и красиво. Това е небето. Под думата земя се разбира обикновеният, материалният живот с всички про-мени, култура, еволюция и т.н. Под думата земя разби-раме чистата материя, която минава от една форма в друга. Онова незнайно наричаме дух, който хората отричат. Не можеш да отречеш това, което не знаеш. Можеш да отречеш това, което знаеш. Това, за което нищо не знаеш, как ще го отречеш? За да отречеш едно нещо, ти поставяш друго на неговото място. Това е законът на отричането. Имаме право да поддържаме каквото и да е мнение в света, но никога не можем да изменим порядъка, който съществува. Под думата мисъл разбираме, че зад съвременния материален свят има една мощна мисъл. Някои я свързват с името на едно същество, а други с името на много разумни същества, мисълта на които е съгласувана. Как, по какъв начин се е създала, никой не знае. Някои мислят, че първоначално е дадено откровение. Човек може да достигне известно повдигане, когато пред него се от-крият някои тайни. Защото, когато отричат Божественото начало, хората имат съвсем друга идея, мислят, че

Бог има образ на човек щом е казано, че човек е създаден по образ и подобие Божие. Обаче, лицето на човека е образ и подобие на неговата мисъл. Затова по лицето, по ръцете, по неговото тяло съдим какъв е човекът. Много трудно се разгадава характерът на човека. Ако снемете кожата на човека, отворите неговия череп и видите открито това, с което той оперира, то е страшна работа. Ако извадите мозъка от гръбначния стълб ще видите, че нервната система представлява една змия с такава голяма глава, като едно страшно чудовище. Онази змия, която изкуси Адам и Ева, е в гръбначния стълб и в главата на човека. Ние бягаме от онзи дявол, който живее в нас, както негрът от своята чернота. Ние не сме отговорни за това. Когато влезе микроб в нашето тяло, човек не е отговорен за последиците. Тези микроби съществуват, влизат в човека и не искат да знаят. Някой път се загнездят в неговите гробове, друг път в стомаха му, в мускулите му и започват да го измъчват. Какво трябва да направи разумният човек при тези не-разумни, неканени същества? Ще си налага пост, трябва да пости, да гладува. Някои постят, за да си изкупят греховете. С пост греховете не се изкупват. Постът е само за усилване. Мозъкът е електрическа батерия, свързана с космическия свят. Човек за да бъде здрав, непременно трябва да има достатъчно енергия от космическия свят, за да се брани. Мозъкът е създаден като оръжие да се браниш от всички врагове, които те заобикалят. Следователно, ако твоят мозък е здрав, зареден с електрическа енергия, ако те заболи кракът, ще съсредоточиш ума си, ще изгониш навън всички бактерии. Заболи ли те коремът, ще насочиш цялата електрическа енергия в корема. Сега човешкият мозък няма никаква енергия. Когато човек стане нервен, това значи, че му липсва мегнетизъм. Той започва да говори грубо и гласът му е рязък. Не е лошо да говориш така, но това показва сухота в организма, малко вода, малко влага има, малко мекота. Щом влезе водата, ще се появи една сила в човешкия

характер. Това е магнетическата сила в човека, която е свързана с електричеството. Следователно, когато в тебе функционира електричеството, трябва да функционира и магнетизмът, за да може резултатите, които си добил чрез електричеството, да останат посто-янно у тебе.

Съвременните хора са изложени не само на много болести, а и на какви ли не терзания. Днес всички партии се борят за власт, преследват се, заговорничат, избиват се едни други. Държавата следи дали се спазват законите. В училищата учителите също изискват от учениците да спазват училищния ред. Някои ученици не се учат, не се подчиняват на наред-бите. Всичко това създава безпокойства и грижи на хората. Ако хората мислеха право, работите лесно щяха да се наредят. Онзи, който знае, може да свърши работата за една минута, а който не знае и цял ден може да употреби, без да има резултат. Той дълго мисли, как да постави един винт на часовника. А това е лесна работа, за която не е нужно да се мисли.

Много хора не вярват, че мисълта е голяма сила. Искат доказателства. В едно учреждение служителите искали да се подиграт с един колега, който казвал, че не се влияе от мисли. Четирима души се надумали да го срещнат един след друг и да му кажат едно и също нещо. Първият го срещнал и му казал: Болен ли си, изглежда си трескав. Вторият го срещнал и му казал: Какво си пожълтял, струва ми се, че не си добре. Третият му казва същото. Четвъртият пред вратата на стаята му казва: Ти съвсем си заболял, защо си дошъл на работа? Той казал, че никак не се чувства добре, че го боли коремът. Отива при начал-ника и иска отпущка. Началникът му дал отпущка, но накарал четиримата неговите колеги да свършат неговата работа. После те му признали, че искали да му докажат, че внушението е сериозно нещо. Някой иска да помогне с внушение и казва: Ако не бяхте ме повикали, животът щеше да си отиде. Той иска да покаже, че той е

човекът, който ще го спаси. Казва: Работата е много сериозна, никакви лекарства няма да помогнат, само аз ще му помогна. Проповедниците държат същата тактика. Те искат да помогнат на хората като им показват лошия живот. Истинската философия е: Никога не говори за злото. Колкото се може говори по-малко за злото. Който иска да бъде здрав, да не отваря и дума за злото. Мисли повече за доброто. Злото определям като кал, където нищо не расте, всичко гние и се разваля. Това, което разваля, е злото. Какво нещо е доброто? Това, в което всичко расте, живее и продължава живота. Следователно, условие, при което можеш да постигнеш всичко, което желаш, е доброто. Такъв е редът в природата. Ще ви приведа един пример. Преди години във Варна правех един опит с човешката мисъл. В едно семейство имаше четири момичета. Майката се смееше на най-голямата си дъщеря. Тя не можеше да вземе два верни тона, пееше като чегърска цепен. Казва: От тебе всичко може да стане, но певица - никога. Тя казва: Не съм родена да пея. Казвам: Майка ти не разбира, ти можеш да пееш. Може, аз виждам, че музикалният ѝ център е развит и гърлото може да се развие ако пее и се упражнява. Давам ѝ известни правила и след известно време тя можеше да пее по-хубаво, отколкото тези, които бяха учили в училище. Тя не стана певица, но можеше да пее.

Целият свят днес си служи с отрицанието. Всички казват: Обществото върви зле, непоправим е този свят, хората са лоши. Че има лошо, има, но като кон-статираме един лош факт, светът няма да се поправи. Какво трябва да се поправи? Да допуснем, че един кораб се разбива, какво трябва да се прави? Всеки да се хване за една малка дъсчица и да се спасява. Или да вземат спасителните лодки и пояси. Всички мъчнотии, които съществуват в сегашното общество, могат да се оправят. Аз се чудя на големите недоразумения в света. Например, първоначално казвах на тези, които идваха при мене, да се молят в църквата.

Обаче, свеще-ниците казали: Тези лица, макар че се молят при нас, имат задна цел - да ни окупират. Лошо. Тогава казах: Не ходете в църква, молете се отвън. Пак лошо. В църквата лошо, отвън пак лошо.

Добър човек наричам този, който е роден добър. А добрия не можеш да го направиш лош. На родения с гарби ти можеш да се довериш, понеже природата е на негова страна. Онзи, на когото Бог е дал сила, не можеш да го спреш, понеже Бог е на негова страна. Този човек е носител на Божествените закони. Ако ние се явяваме в света с нашите идеи, нищо няма да допринесем. Но ако един човек е носител на Божест-вените идеи, които ползват цялото човечество, всич-ки трябва да съдействаме, за да се прояви Божест-веното. В Божественото няма това различие, което съществува в нашия живот.

Като отидете на концерт ще видите, че богатите хора са заели първите места, макар че не разбират музиката. На един симфоничен концерт билетите струваха по 140, 150 долара, по 500 лева. Някой вземе билет за 30 лева, но слуша по-добре. Музиката не се слуша по-добре отблизо.

Сега религиозните хора искат да бъдат много близо до Господа. Те казват: Който иде в рая, ще бъде по-близо до Бога и си представят рая по свой особен начин. Светските хора казват: Всичко е тук, на земята. Ако всичко е тука, покажете ми отрицателната страна, не само да показвате добрините. Като отиде-те в една чужда страна разгледайте затворите - те са отрицателната страна на живота. Трябва да се покажат и добрите страни - училищата, добрите заведения. Тогава ще направите един паралел, ще види-те кое надделява. Казвам: В София има много повече кръчми отколкото църкви. Всяка кръчма е израз на една стара култура. Хората мислят, че са излезли от областта на идолопоклонството. Кръчмарят е свещеник, който има прибори, разполага с много голяма сила. Който дойде при него, казва: Заповядай. Веднага

поднася бонбонче, кисела краставичка, зеле, казва: Да те почерпя с нещо? Ще се почерпят. Онзи си отваря сърцето и казва: Дай едно кило. Много умни са кръчма-рите. Всички се опиват, кръчмарят остава трезвен. Ще кажете, че неговата цел е егзистична. Вземете един проповедник или свещеник, който служи, взема пари. За да опитате религиозните хора, отнемете им материалните възнаграждения. Аз не искам да им се отнемат, но само да се опитат имат ли идея.

Аз зная защо хората грешат. За мене този въпрос е решен. Зная и лекарството и ако не го казвам, имам съображения. Когато някой има цирей и дойде при мене, аз му казвам: Ела след 4-5 дена. Като ме срещне, казва: Този цирей стана много голям. Ако така продължава, ще ме умори. Казвам му: Не се бой. Природата е силна, аз не искам да я спъвам. Когато трябва да изте-кат някои отрови, които не могат да се изхвърлят по обикновения начин, тя съдейства да се образува абсцес. Умна е природата. Тя е най-добрият лекар. Болният се оплаква, че вратът много го боли, тупа. Казвам: Когато тупа е хубаво, когато не тупа не е хубаво. Ти си ял не-естествено. Баща ти, майка ти имат нечиста кръв и природата иска да те освободи от нея. Не бой се. Тога-ва ще му се даде едно наставление. Сегашните лекари имат един метод, който не е съобразен с методите на природата. Те веднага режат цирея. Понякога и ряза-нето е полезно. Но някой път човек може да си замине от такова рязане.

Преди години на една госпожа ръката забра, поду се. Идва при мене да иска новите наставления. Казах ѝ: Като излезете оттук, идете при някой хирург да ви направи малък отвор. По пътя на улица "Опълченска" тя паднала в един трап и си ударила ръката. Уплашила се. Отишла при хирург. и той ѝ казал: Кой ви направи този разрез, идеален е. Ръката била много добре изстис-кана през тази дупчица. И за една седмица тя оздравяла. Вие ще кажете, че това е съвпадение на известни условия. Съвпаденията са за

невежите хора, а за умни-те хора съществуват разумни съчетания на нещата. Да вярваме, че Бог създаде небето и земята. Да се роди в нас онази светла мисъл, че през целия този тежък живот, който сега минаваме, има един изходен път. В никоя система вие няма да намерите вашето спасение. В която и църква да сте, в което политическо веруло да сте, може да сте англичанин, американец, русин, немец, вие не можете да се избавите от лошите последици на живота. Вие сте осъдени да умрете. Казвате: Да си починам. Не се лъжете в такъв живот. То е все едно след като се наядете хубаво, да ви обе-сят. Не считайте това за живот. Предпочитам да ме обесят гладен. Ако ще умра, да умра гладен. Какво разбирате вие под думата смърт? Научно се разбира унищожение на тялото на човека. Да умре човек значи да премине в един нов живот. Когато дадоха тази чаша на един от великите хора, той каза: "Ако е въз-можно да ме отмине тази чаша, Господи, ако не, да бъде Твоята воля." Питам сега: След като разпънаха Христос, Той умря ли? Христос днес живее повече отколкото преди 2 хиляди години. Ако днес Христос се яви с тяло, кой човек няма да пита дали това е Хрис-тос или не? Но Неговата мисъл прониква във всички области на човешкия живот, защото тя е мощна. За нас не е важно слънцето да ни дойде на гости, по-важно е светлината на слънцето да проникне навсякъде. За нас са важни светлината и топлината. Следователно, за нас не е важен историческият Хрис-тос, а Божествената мисъл, която изтича от Него, важна е Любовта, която изтича от Него и тя е, която ще преобрази света. Ние имаме едно материалисти-ческо схващане за Христос. И ако досега църквата не е направила прогрес, това се дължи на онзи вътрешен канонически спор, който имат православната и католическата църква. За какво се борят? Кой вярва по-право? Хубаво, има и друга страна: Кой изпълнява по-добре учението. Коя църква е по-добра или коя по-права, или коя църква изпълнява по-добре учението,

коя църква го прилага. Не е важно дали църквата е стара или нова. Ако старата църква изпълнява, това е добре, ако новата църква изпълнява е пак добре.

Сега мисълта, която искам да остане у вас е: Който създаде небето и земята, той ти е дал един мозък, едно тяло. Ти си цяла една вселена, ти си един малък свят. Ако при това голямо богатство, което Бог е вложил в тебе, ти си недоволен и те занимават дребни работи, питам тогава: Какво означавааш в света? Необходимо е сегашните хора да правят опити. Минало е времето с вяра да се приемат нещата. Понеже вярата е път за знание, ако твоята вяра не ти носи положително знание, това не е път, по който ще придобиеш знание. Ако твоята вяра ти дава знание, то ще бъде полезно за самия теб. Какво си разбрал, ако си се обезсърчил от живота и си теглиш куршум? След като свършиш училище, нямаш никакво вдъхно-вение, не знаеш какво да работиш. Гледал съм музиканти, знаят същината на музиката, но като излязат на сцената, не гледат в първите редове на публиката, но се свързват с някого, с когото си хармонират. Той свири, но същевременно някой от публиката му помага. Ако няма такива хора в салона, концертът всякога излиза несполучлив. Когато има няколко души да му помагат, концертът е благополучен. Законът е такъв: "Дето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз". Където са двама или трима души събрани в името Божие, Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина, там е силата. Какво е Любовта? Това, което дава живот и освобождава от смъртта. Що е Мъдростта? Това, което дава знание и сила на човека, да го освободи от страданието. Що е Истина? Това, което дава свобода на човека, простор, освобождава го от всички ограничения в които се намира. Така аз разбирам истината. А хората търсят някой да ги обича. Когато той заспи, осем часа не мисли за тебе. През това време какво ще правиш? Този, който трябва да те обича, ден и нощ трябва да мисли само за тебе.

Единственото Същество, Което може да ни обича, Което така мисли. То е Първото Същество, Което е създало света. Ако искаш да успееш, трябва да имаш свещена идея, да имаш най-високо понятие за Бога. Като дойдеш до Бога, всички въпроси отпадат. Ако дойде някой да те пита има ли Господ или не, какво ще му отговориш? Попитай го дали съществува или не? Съм ли аз или не съм? Аз човекът, който съм пред тебе, след 50-60 години няма да ме има. Къде ще бъда? Ако ме попитате за това, ще разреши този въпрос. Не може да се разреши един въпрос без любов. Не можеш да разрешиш такъв велик въпрос без знание. Не можеш да разрешиш такъв един въпрос без свобода. Ти трябва да си свободен да мислиш, да имаш достатъчно светлина, достатъчно живот, че да можеш да познаеш Бога. Трябва да бъдеш силен да пребродиш цялата вселена. Веднъж един ме попита: Има ли Бог или не? Отговорих му: В нашата галактика има 100 милиона слънца, всяко слънце има по 10 планети като негови спътници. Ти посети всички слънчеви системи и като се върнеш ще разкажеш всичко. След като пребродиш тези сто милиона слънца и планети, ела при мене, аз ще ти кажа има ли Господ или няма. Аз сега съм тръгнал на път и като тебе се готвя да уча в друга слънчева система. Пита: Ти сериозно ли говориш или не? - Ако си от разумните, сериозно говоря, ако си от обикновените, шега си правя. С умните хора сериозно се отнасям, с глупавите се забавлявам, шегувам се. Ще обясня. Едно винаги недоволно дете, което майката с нищо не може да задоволи, таква дете аз не утешавам. То се цуни, сърди се, а майка му дава ябълки - една, втора, трета и чак тогава детето се усмихва. Значи, въпросът е бил за трите ябълки.

Казваме, че това са детински работи. И с възрастните е така. Ако ние учените хора, свършили философия, музика и други изкуства, попитаме един проповедник, защо проповядва, ще каже, че е заради Господа. Ако попитаме един свещеник защо служи, ще каже същото. Ако попитаме

един учител защо учи, ще каже за народа. Не, не е за народа. То е второстепенно. Ако попитате водата защо тече, ще каже, че иска да иде в океана. Но и това не е истина. Тя отива в океана, за да излезе от него. Ако попитате вятъра защо духа, какво ще каже? Той ще не ще трябва да духа, да се движи от високо към ниско. Ние съвременните хора мислим, че сме свободни. Онзи, когото стражарите карат, е свободен докато върви. Като престане да върви има пшкане. Ученикът е свободен когато учи. Когато не учи не е свободен. Свещеникът е свободен докато служи. Като престане да служи не е свободен. Ти си свободен, докато ядеш. Като престанеш да ядеш не си свободен. Като се наядеш пак не си свободен. Ти си свободен докато имаш пари в джоба си. Щом нямаш пари, не си свободен и лицето ти ще се измени. Имаш стотина хиляди лева в банката, можеш всичко да уредиш. Нямаш в банката нищо и Господ нищо не дава. Тревожиш се какво ще се прави. Казваш: Тежък е жи-вотът. Това са ред противоречия, всеки може да ги носи. Да носим противоречията на хората, за това има вътрешна причина. В някой случай е необходимо да бъдеш богат, в друг случай е необходимо да бъдеш сиромаш. В някои отношения е необходимо да бъдеш учен, в други отношения е необходимо да бъдеш невежа. В едно отношение е необходимо да бъдеш силен, в друго отношение е необходимо да бъдеш слаб. Това в природата съществува като закон - отношение между Великото голямо и Великото малко в света. Аз го наричам степени, по които вървят всички Божествени мисли и уравновесяват всичко. Като не разбрали Божия закон хората съгрешили, понеже са се наели да вършат работа, която не е за тях. Аз съм забелязал много ученици, като искат да свършат с отличие, пресилват своя мозък, заболяват и нищо не става. Заболяват и умират. Много посредствени ученици, които започват с посредствени знания, упражняват своя мозък и свършват училище. Те не бързат. Имаш пред себе си всеки ден да реализираш по

нещо. Няма да ви привеждам онази приказка за набъгването между костенурката и заека. Вие я знаете.

Велико е човек да е доволен от малките мисли, които му помагат. Някой може да каже: Защо не съм даровит? Ти си даровит, но трябва да дойде учител да ти вдъхне нещо. В едно житно зърно има възможности да създаде нещо, но непременно трябва да дойде слън-цето, водата, топлината, да му дадат подтик. Всички гениални хора в света са приели един подтик отвън, който им е помогнал да се развият техните дарби. Първите подтици - най-големи и най-малки дават майката и бащата. На второ място иде учителят, на трето - обществото. Това са все фактори. Но аз ще ви кажа, коя е вашата майка. Всеки човек, който те обича тъй беззаветно, той е за тебе майка, може да те вдъхнови. Не ме разбирайте буквално. Всеки човек, който има знание, разбира закона, може да помогне, той е твой баща. Бащата трябва да внесе известна сила в човека, майката да даде направление на енергиите. Ти ще познаеш майка си и баща си. Майка може да ти бъде тази, която ще развие твоите дарби и ще те направи доволен. Баща е онзи, който може да те вдъхнови, който може да те повдигне. Всеки, който те ограни-чава, не ти е нито баща, нито майка. Така разбирам аз майката и бащата. За учителя прилагам пак същия закон. Дали е господар, или е слуга, важи същият закон. Слугата ако те обича, ще ти служи. Ако господарят обича слугата си, той е добър господар. Ако учителят обича учениците си, той е добър учител. И ако учени към обича учителя си, той се учи и е добър ученик. Винаги там където има обич, има основа.

Казано е: "Бог създаде небето и земята." Вие поглеждаме към небето и казвате: Дали е така? Когато един ученик влезе в лабораторията и види всички инструменти, казва: Това не е за мене, това е създал човешкият дух, създал го е човешкият ум. Погледнете земята, тя е населена. Ако идете на слънцето и то е населено с човещи малко по-другояче създадени. Не са с

такива форми като вашите. Техният идеал е по-велик, понеже не се занимават с обикновени работи. В цялата слънчева система, за всички планети има определен бюджет. Сега аз не искам да ви карам да вярвате. Ако не вярвате ще ви бъде по-добре, защото ако вярвате, ще кажете: това е една приказка. Как е възможно при тази температура там да има жители, ще се стопят! Много по-добре може да се живее на слънцето. Учените поддържат, че там има по-голяма топлина, но въпреки това има хора, които издържат и на много по-голяма. Ние едва издържаме 39-42 градуса. Жителите на слънцето може би издържат температура от 35 милиона градуса. Следователно, ако един слънчев жител дойде на земята, ще се намери в голямо противоречие с този голям студ, който тук ще намери. Те се обезсилват, затова много рядко се решават да слязат. Даже слънчевите типове, които съществуват на земята, са много обезсилени. Те са най-весели, най-жизнени и радостни. Всички ония хора, които са допринесли нещо на човечеството са все слънчеви типове. Астролозите го обясняват другояче: за да мислиш, да можеш да успяваш, трябва да бъдеш слънчев тип. Той носи Господа със себе си. Носи три качества: любовта на човечеството, мъдрост и знание, носи свобода и разширение. - Закон на причина и последствие.

Ние навлизаме в една област, откъдето трябва да се върнем назад. Аз четох преди известно време, че един астроном се молил на Господа да му покаже величието на света. Молил се около 15-20 години. Една вечер сънува, че при него идва един ангел. Това било в 19 век. Той му казва: Молитвата ти се чу. Той чува един глас, който казва: Тялото му промени, но сърцето му остави човешко. Този ангел го пренесъл на Слънцето, после на друга система, разнасял го от система на система. Астрономът казал: Моля те, върни ме на земята. Той не можел да издържи повече. Какво ще ви ползва вас и какво ще ви интересува, ако повярвате, че един жител на слънцето може да издържи

35 милиона градуса? Това е научен факт, това не е мое твърдение. Някои са измервали. Аз не мога да кажа откъде го зная, но съм уверен, имам основание.

Трябва да се върнем към обикновения живот, към който ние сме нагодени, към ония дарби, ония сили, ония способности, които човек има в себе си и ги развива в сегашния си живот. Всякога трябва да бъдете благодарни, когато четете една философска книга, слушате музика, гледате картина на голям художник, или някое изобретение, особено когато разглеждате природата. Някои много механически я разглеждат. За в бъдеще ще изучавате природата. Има много творения на съществата, които са живели преди хората. Те са се приготвили сега да пресъздават земята, да изменят нейната орбита, оста, вътрешното ѝ състояние, да изменят и човешкия организъм, човешката мисъл и чувства, да сложат нов ред на земята. И този нов ред ще бъде изграден по закона на любовта. Бъдещата култура е култура на любовта. Това че сегашните хора се избиват, че проливат кръв, окултистите тълкуват така: Нали на всяка жена когато ражда ѝ се пуска кръв? Понеже сега се ражда новото, тези хора трябва да се изкупят с кръв. Много кръв трябва да се вземе от хората, за да има къде да поникне новата култура. За нея тази кръв е необходима, както водата за растенията. Аномалията, която сега съществува, този хаос е поради това, че разумните същества събират тази кръв. Тя не се разпилява. Щом умре човек те събират кръвта от артериите като в шишета, слагат етикет от кого е, и я пазят в своите аптеки. Тя ще служи за бъдещата култура. Казват, че Христос пролял кръвта си за спасението на човечеството. Кръвта на Христос беше необходима за да се изкупят греховете на човечеството. Някои обясняват по-другояче кръвта на Христа, че това е Неговото разумно Слово. Кръвта е външната страна на Словото. Нямаш ли кръв, твоео разумно слово не може да се прояви. То може да съществува извън тялото на земята, но без тяло не

може да се прояви. Следователно, ние трябва да пазим своето тяло, своя мозък, трябва да пазим своята нервна система. Трябва да се научим да бъдем доволни. Бъди доволен, че болестта ти е с мярка. Като те боли, кажи: Слава Богу. Тогава ще вярвате както онзи американец, който като работил един камък паднал и му откъснал първата фаланга на пръста. Той казал: Слава Бог, благодаря, че не отиде целия пръст, че не отиде ръката. Питат го защо благодари? Той казва: Благодаря, че с много малко се освободих. Всички трябва да благодарите, че се освобождавате с едно малко засягане. Много малко ви е засегнало. Този промисъл, който съществува в природата, ни показва, че се намираме под известна благодат.

Бог създаде небето, което е нашият ум. Бог създаде и земята, тя е нашето сърце. Някои вземат сърцето, че е Слънцето. Сърцето играе важна роля в слънчевата система. Благодарение на сърцето и на ума, които човек има, той може да богатее и да се повдига. Трябва една гениална мисъл. Не се обезсърчавайте, че не разбирате природата. Не се обезсърчавайте, дали има Господ или не. Оставете този въпрос неразрешен. Не разрешавайте въпроса, дали има или няма добро, дали има или няма зло. Разрешавайте въпроса, дали можем да вършим доброто. Казваш: Може ли да живея в доброто, а не в онази кал, в която всички отиват. Щом аз мога да живея в доброто, ще зная, че и другите хора ще могат да живеят. Не поддържам философията на Настрадаин Ходжа: Докато аз и жена ми живеем, има смисъл, като умре жена ми, половината свят изчезва, като умра аз, всичко изчезва. Тогава, защо мъжът ще се развежда с жена си? Това е вярното отношение на човешкия ум и човешкото сърце. Всеки човек, който изгуби своето сърце, той е осъден. Всеки, който изгуби своя ум, също е осъден. Това е вярно по отношение на човешкия ум и сърце, но не и по отношение на външните форми, които съществуват. Човешкият ум не може да се разруши. Това е невъзможно.

Например, вие мислите, че никой не ви обича, че никой не мисли за вас. Питам тогава: Как дойдохте на този свят? Вие, които не сте обичани, как са ви вкарали в този свят? За да влезете в света ви трябва билет, който струва 35 милиона златни лева. Вие сте влезли без пари. Платихте ли? Или не сте платили? Безплатно, даром сте влезли. Вие сте използвали случая, когато някой артист е давал билети гратис. Вие сте влезли гратис, а сега казвате: Няма никакъв смисъл. Продайте билета - 35 милиона струва.

Аз не искам във вас да остане мисълта за пари, за богатство. Преди години дойде една ясновидка, много набожна жена. Казва: Искам да ти помогна. И от тебе човек ще стане. - Как? - Има едно голямо богатство. - Къде е то? - Тук, в София, заровено е на 600 метра дълбочина. Казвам: Нямам толкова пари да търся богатството на 600 метра дълбочина, трябва много хора. Иди тогава при православните, при владиците, кажи за това богатство на тях, тази работа не е за мене. Доближавам се до ухото ѝ и ѝ казвам: Не се заблуждавай, на 500 метра няма закопано никакво богатство. Може да има някаква руда, но не е за тебе. Това богатство не е в земята а е у тебе. Ти имаш отличен ум, добро сърце, както виждаш даровита жена си, не ходи за се занимаваш с тези търговски работи, а помагай на ближните си и там ще намериш това богатство. Послушай ме, няма да те боли главата. Ако не ме послушаш две глави ще те болят. Тя ми хареса, с хубаво чело, с хубави възможности. - Може да са ме излъгали духовете. Казвам ѝ: Не са те излъгали духовете, но ти не мислиш право. Ти искаш да направиш манастир, а пък не знаеш, че вече няма нужда от манастири. В природата има много манастири. Не е правилно твоеото разбиране. Ще влезеш в стълкновение с живота. Иди в манастира Св. Иван Рилски.

Ние искаме да въведем нов ред на живота. Невъзможно е. Трябва да бъдем верни на онова, което сме обещали,

което носим в себе си. Човек не е свободен, той е задължен, той не трябва да мисли само за себе си. Човечеството е едно условие. Той трябва да знае, че е изпратен от най-добрите мъдреци, от тези, които са създали всичко. Сегаšnjото и бъдещото му положение напълно зависи от тях. Тъй както положението на един посланик на Англия, Америка, Русия, Германия зависи от държавата, която представлява. Когато държавата престане да се интересува от него, той трябва да си вдигне багажа и да се върне в своето отечество.

Новото, което трябва да придобиете: Научете се да вярвате в светлата мисъл. Поставете се в напълно спокойно състояние. Оставете настрана всички нерешени въпроси за богатство, сиромашия, не се занимавайте има ли или няма ред и порядък в света. Впрезнал си вола, той оре 10 часа заради тебе, а ти казваш: Господ нареди. Господ дал ли ти е документ за това? Казваме, че Господ им е дал възможност за работа. Ти хващаш кокошката и я заколиш, хващаш рибата, птицата и казваш: Господ ги е създал за мене, ще ги сготвя и ще ги изям. Вие трябва да оставите всички противоречия, които съществуват. Кокошката, която изяждате, нищо няма да загуби, тя ще спечели, вие ще изгубите. По отношение на това в херметическата философия поддържат следния възглед: Колкото кокошки, агънца, рибки си изял, един ден когато те станат хора, ти може вече да си в положението на ангел, но Господ ще те праща на земята да им помагаш, да им служиш. Той ще ти каже: Те едно време поддържаха живота ти. Те ще се чудят защо този ангел им помага, дали ги обича? Ангелът казва: Имам задължения спрямо вас. И вие още вървите по закона на задълженията. Ти казваш: Обичам Господа. Как няма да Го обичаш? Ти си длъжен. Има любов по свобода, има любов по задължение. Сега гледайте да минете през фазата на задължителната любов и да дойдете до фазата на свободната любов. Като кажа свободна любов, вие настърхвате. В задължителната любов се вършат

престъпления, в свободната любов няма абсолютно никакви престъпления. Това е любов към всички.

Онзи, Който е създал небето и земята, трябва да живее във вас. Слушайте Неговия глас и Той ще определи вашето бъдеще. Ще имате едно знание. Ще проверите нещата. Аз не искам само да вярвате. Ще проверявате. Може да си болен, ще оздравееш. Може да си невежа, ще станеш учен. Може да си лош слуга, ще станеш добър. Всичко ще се измени. Когато един ден се намериш в положението на ангел, който владее законите, тогава ще бъдеш свободен. Тогава ще кажеш Има Един, Който е създал небето и земята, на когото ще служи, понеже има три неща, които са вечни: Любов, която носи живот, Мъдрост, която носи знание и Истина, която носи вечна свобода за човешката душа.

Беседа, държана от Учителя,
на 30 юли 1933 г., неделя, 10 ч.с., София-Изгрев

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Познаване на Истината	5
2. Живот вечен	27
3. Домостроителят	50
4. Петте ечемичени хляба	70
5. Добродетелната жена	90
6. В правда и съгба	109
7. Не се мълви	132
8. Надеждата ти	152
9. Добрите гарби	177
10. Праведният ходи	195
11. Мъдростта съгради	217
12. Елате и обяввайте	239
13. Не се сравнявай с нея	259
14. Който направи небето и земята	283

Учителя Петър Дънов

ПОЗНАВАНЕ НА ИСТИНАТА

Първо издание

Издателска къща

СИЛА И ЖИВОТ

ул. Дим. Благоев № 1 вх. 3

тел. 056/ 209 65

ISBN 954-8146-24-X